

8522. f.

346.

Marcí Antonij Simare doctoris solertissimi
mi Questio de primo cognito.
Eiusdem solutiones contradictionū in di-
ctis Alverroys.

Eum priuilegio.

C Petri pipi flissi netini legum scola. Endecasyllabon ad lectorem.

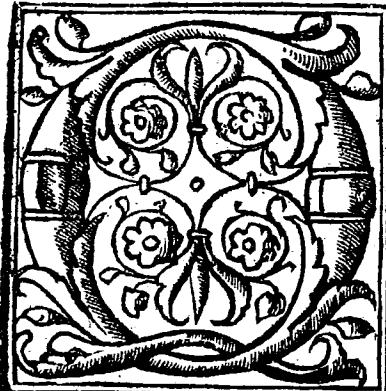
Si verum est animas pias reuerti
(At tradunt samū omnium magister:
Et princeps academiae sopherorum
Est aut incipit esse stragirita.
In marcum rediuivus en resurgit.
Or si nos alij nefas putamus
Illud credere: quis tamen negabit
Impressum male: vel male ordinatum
Buiu marcus polit: ordinat: leuatqz
A tantis tenebris resuscitatum:
Commentator item politus extat:
Nam contrarius esse vbi videtur:
Sic concors: tenebris vtrinqz pulsis:
Omnis cessat iniqua difficultas.
Huic lector bone prout peculiari
Arte atqz ingenio relenigauit
Ambos: fecit et inde clariores.
Sic grates meritas reduplicato.

Claudius Antonius Zimara Sanctipetrinas et hydrustinus magnifico Abbat-
coantonio cotareno magnifici domini karoli filio felicitatem.

Diu multisq; dubitauis Contarene iuuenis optime: et in studijs nostris
eminentiss.. ne: an libellum hunc: que succissius horis ac tumultuarie
sane collegoram: ederem: quasi satis superq; laboratu3 a nobis esset in
Auerroe emendando: nec in his quoq; periclitandu3 nobis esset: quia
non pax adhuc ex editione illa sollicitus sim: sed qm boni quidam iuuenes et ni-
mius amantes mei: quos inter tu vel precipuis: cui quippe a me negari nefas
sit: Cum me tibi tantu3 debere profitear: quati apud domesticos Petru Bo-
nusio propresuli auunculo: qui me semper eque ac filium caru habuit: fuitq;
cuiq; no minus q parenti mee anima hac debere me libens profitear: editione
sollicitabat: decreui votis vestris satissacer. Et huic me pelago committere. Est
autem in hoc opusculo nobis elaboratis: ut discordes Auerrois sententias: quo
ad eius fieri potuit: concordes esse ostenderemus: non tamen omnia sunt a no-
bis comprehensa: multaq; sunt alienae industrie vel consulto a nobis derelicta:
ut si qui fuerint qui hoc existimat facilius fuisse q faerit: periclitarentur et ipsi:
Cognoscerentq; difficultatem operis: quod omnibus qui equa lance rez per-
pendere voluerint: apertissimi fore non dubito. Ceteru3 stultus ego qui miseri
obtrectatores defueros quavis ratione credam: in fama si non bis acquire-
rint tuum erit: si tibi quoq; ita videbitur. defendere: sin minus reprobemur.
vale semper litteratorum memor.

~~Questio~~

Constantius Zimare sanctipetrinatis & hydronini
questio de primo cognito. in gymnasio patavino publice
examinita.

tio:nec i^z que est fides seu discursus. igit^r nullo^r yle magis est notius minus ylia in tali cognitio. **N**ia nota. qz isti duo actus sufficienter vident^r dividere oem actum intellexus. sicut p^r. 3° de aia. tex. 2. 26. **A**ns c^rtu ad p^m suu pte probat: nā in cognitione incōplexa q est in p^o ite opone noia diffinitioz sunt notiora nobis in cognitione fusula. taliā autē bz Auerroyz ibi i^z sū. It spēs noiate. igit^r spēs i cognitione p^o est notior alijs magis ylibus qlia sunt gna et drie. **N**ec valz si dicar. vt. d. blus doc. ibi q diffiniēs ad diffinitū dupl^r cōparari p^r. vno mō absolute. Et isto mō magis ylia sunt notiora in cognitione fusula min^r ylibus que sic absolute p̄siderant. **A**lio mō ylia magis pnt cōpari min^r ylib^r: yl sunt diffiniēntia ea. Et isto mō min^r ylia sunt notiora nobis magi ylib^r. **L**ōtra. magi ylia vt diffiniētia sunt p̄is nota minus ylib^r: qz diffinitio minus ylis h̄ri nō p̄ ignorata diffinē magis ylis: cuz diffideat per p̄ora et notiora. ex. 6°. topi. Scda ps āntis ostendit: nā in scdo actu int^r q est cuz cōpone et discursu fusula magis sunt nobis notiora per phm p̄ phy^r. tex. 2. z. i. tertij: ybi dī q p̄nra cognitio nālis pcedit a notiorib^r nobis q sunt fusula magis. illa atq sunt fusula magis sunt ipsa cōposita cāta ex elemētis: sic exponit cōmētator ibi i^z 3. per talia autē intellexit ipas spēs: et nō singularia: qz talia nō ingredim^r formal^r sillin demonstratiū: ḡ et i cognitione p̄habita p̄ discursum minus ylia sunt notiora magis ylibus. igit^r. Absolute cedendū est minus ylia in p̄ cognitio nra nālē eē notiora: cuz p̄nra nālē cognitio: aut cōplexa: aut icōplexa sit: et in vtraq probatū fuit ppossum nostrz. **A**d oppositū dī esse Ari. et Lomē. p̄ phy^r. tex. 2. 4°. Et in infinitis alijs locis.

CIn ista q̄one difficultima ita procedā. p̄exponā tituluz
q̄onis. z̄ponaz opiones famosas in hac mā: t postremo

Bebes Ponā opionē quā credo verā ēē.
scīte q̄ vle duplī sumi pōt. vel formalr vle
fundamentalr. formalr. d. vilitatē ipsamq̄ est scđa inten-
sio & est accidens a rōe cātū. fundamentalr aut̄ est p̄a in-
tentio: & p̄a rei notio. Ista distictio colligit de intentione
Auer. 7. meta^{c.}. 2. 4.6. vbi h̄z q̄ vlia h̄rit aliquā dispōez
dispositionū subalii: & q̄litatē accidētē eis. Ule aut̄ p̄ pri-
ma intentōe sumptū adhuc duplī s̄tueuit sumi. vno mō
provlī in causando: & sic s̄tueuitus deū & intelligentias
vlia nūcupare: & ipso mō sumpsit p̄b̄s vle in p̄hemio sue
meta^dū dixit vlia sunt difficultissima ad cognoscendū cū
sunt a sensib⁹s remotissima. Alio mō sumit̄ vle in predi-
cando: & est illud qd̄ aptū nōtū est de plib⁹s p̄dicari. Et
sic sumpsit vle p̄b̄s in p̄ Perbler. & in. 7. meta. tex. 2. 4.5.
& 57. in hac igit̄ qōne gō logmūr de vli p̄ scđa intētione
sed de vli p̄ p̄ intentōe. Et adhuc de isto nō logmūr: yt

Be primo cognito.

supponit pro vli in causando: qz de hoc uenerunt oes p.
patheticz: qz est posterius cognitum a nobis: loquimur igit
de vli p p intetio: vt supponit p vli in pdicado: sic est aijal
z hō z hō. Scđo debes ite qz cognitio in nobis du-
plex est: qdā est qz pcedit a nobis magis notis qlia si effe-
ctus vt in pluribz: ipsa accntia: et ista cognitio appellat
ab Auer. p cognition nālis: nā cū ite nī nālē intelligat cō-
currentibus fantasmatibz: 3. de aia. lex. 2. 39. Illa igit ap-
pellat p hois nāl cognition que ortu hō imediate a rebz
magia fantasmati: qlia sunt effectus et ipa accidentia: et ista
a latinis dī cognition pflusa et indistincta: et talis si fuerit cō-
plexa hō demōne signi vel aliq via simili. si incōplexa
hō per diffōnē qd nois vlt p aliqd illi sile. Et est qn bo cog-
scit aliqd solū quo ad qd nois. Aliavō est cognition distin-
cta: et ista pcedit a causis et a rebz nāe prioribz et notiōibz:
et ista hō per diffōnē qd rei: si incōplexa fuerit: vlt p dmō
strationē a priori si fuerit complexa: p cōspue at mouet qō d
cognitione pflusa incōplexa. Licet et de cōplexa dicem⁹ il-
lud qd nobis appz. hec de p.

Quatum ad z^m principale inuenio Burleum et Gregorii ariminesem: quæ noiales p̄cipiū bñt qui in p̄ finiaz distinctione tertia. q̄one tertia. articu. z^o. tñ q̄ singulare est p̄ cognitū in cognitiōe ſuſa ſiue cōplexo: ſiue icōplexa fuerit: motus varijs arg^{re} et rōnibus: ſupponit at in p̄mis vnū de intentiōe Lōmē. q̄yle nō eſt aliquid extra aiaꝝ exiſio: q̄z eſt cōceptus ficit ſeu format^p aiaꝝ cōſ p̄lib^d de qb^e p̄dicat: quo ſuppoſito ſtāte probat p̄po ſtū ſic. ante q̄ vle formet ſeu fingatur ab int̄e aliquid singulare eſt cognitū. igit singulare ē p̄ cognitū ab int̄e. H̄ta ē ma^{re}: et aiaꝝ pbaſ ab ipſo: qz ipole eſt: vt dicit abſtrahere et finger aliquē cceptū ab aliq^b reb^c: niſi ille res vel aliq̄ eaꝝ ſint apphēſe: qm̄ de rebus oino ignoris nullus cceptus oio formari pōt: nec valz ſi dicat ad h̄ q̄ tale a q̄ fit abſtractio ſit p̄ius notū q̄ ad ſen ſum nō at q̄ ad intellectū: nā h̄ directe dicit Arift. et luō Lōmē. in. iz. meta^c. 50. 4. vbi h̄z ylia apud Arift. ſunt collecta ex p̄ticularib^b in intellectu quſ accipit inter ea cōſiſtentiadine: et facit ea yna int̄etionē. Nec eſt imaginabile vt. d. q̄ vna vt̄ apphēdat singularia et uenientia eoꝝ. Et a^a formet ipz vle: nā h̄ eēt ſile ac ſi yn^b hō apphēdat ſingularia: et alter hō apphēdat vle qd̄ eſt abſurdū: et p̄ h̄v̄ facere ſnia ph̄i in z^o de aia. in tex. 2ⁱ. f. 4. 6. vbi h̄ ſili medio arguit d̄ ſenſu cōſ. h̄z. n. q̄ vt̄ apphēdes uenientia et d̄riaz iter aliq̄ eadē apphēdit illa ſub rōl^b p̄p̄ys q̄ adiuſcē cōueniūt et d̄rnt: et firmaſ adhuc iſta poſiſio auctē Auer. p̄ phy. 5. 5. vbi h̄z q̄ ſi ſingulare nō ſit p̄in^m i ſcia dñra tiua: eſt tñ p̄n^m acgſtōis vlis: qd̄ ē p̄in^m doctrie dñratuſe. Sicut dicit p̄ph̄ ſi calce zⁱ poſte. C p̄ ad p̄n^m arg^{ur} ſic. p̄ cognitū ab int̄e nō eſt aliquid ab ite ſab̄icatū. vle eſt h̄. p̄ ſuppo^m: ḡ vle nō ē p̄ cognitū ab int̄e: reliq̄ ḡ q̄ ſingulare ſit p̄ cognitū: diſcurſus noſ^c ſuſi: et maior pbaſ: nā ſtelli^c intelle^m nā pcedit: ſic cā pcedit effectū: minor p̄z ex ſuppoſito: vt dixim^b: et eſt eī ipſi Auer. i p̄ de aia. 2°. 8° vbi h̄z q̄ ite^e q̄ ſac vltatē i reb^c. C Tertio p̄ncipalr et ſtō arg^{ur} et ē Burlei in plogo p̄phy. ſi vle eēt p̄ cognituz ab ite^e tale nō poſſet ferread ite^m ſinglariū: qz cuz illō abſtractū ſit a ſingulareb^b mediāte illo nō deuenim^m ad cogⁿ vnf^b ſinglaris: potiueſq̄ ad cogⁿ alteri^b: aut ḡ p̄ illō denieniem^m ad cogⁿ oiu^b: aut ad cogⁿ nulli^b: q̄ru vtrūq̄ abſurdū ē. C Ampli^b nulli^b ip̄oſt nom̄ rei quā iḡ. rap̄ ph̄z. 4°. me^c. tex. 2. 10. Et p̄ Auer. 7. me^c. tex. 2. 54. H̄z ite^e iponit noia p̄ ſinglarisb^b: ḡ illa ſit ſibi p̄ nota. Nec valz ſi dicat q̄ ſingle n̄ cogſcīt ab ite^e: qz v̄t dicut ite^e poſnit uenientia et d̄riaz iter ſingle et vle: ite^e in induſtōe pcedit a ſingulareb^b ad ylia: et cū pcedat ex perſite cogⁿ ſeq̄t

Questio

H₃ singlare cogiscere: ill^t ite^s format ista ppōne. sortes ē
hō sortes ē aial: q̄ o_z ipz extrema p̄cogiscere. h̄ t alia cōsi-
pnilia dicūt i hac mā suscipētes singlē ee p̄ cognitū ab i-
te^s in p̄ma cognitione que cōfusa dī.

Quidquid sit ex p̄te rei^s ista opione: m̄hi iñ v̄
salua reuerētia talr sentiētūz ḡ ista
opio nō ē ex itētōe Aria. t sui Lōmē. Auer. Nā sic scribit
2°.3. de aia. 2°.3.6. ex sua Aquēpace: gditas i ite^s nō h̄z for-
mā corpale n̄z spūale: cui sustetaſ: cū: ite^s: yt dclatū ē nō
sit ididū. (Unī sic mea fert opio.) Inia pipathē fuit q̄
ite^s singulari māl repūgt ite^s: vt ite^s ē nō q̄ten^s singlē: h̄z
q̄ten^s māle ē v̄n Lōmē. i 2°. sup li^s de dinatiōe igt q̄ dclatū
tu ē iñ p̄phia q̄ itelligētiē nō itelligūt: n̄s n̄s v̄les: t n̄
dant n̄s sile ei^s q̄b h̄nt. [Impole ē: vt dent itētōe idī
uidualē oio cū nō bēant n̄s 2phēdētē: pticlarē itētōe:
t ille for^s nō ididuant n̄s p̄ māz. Et si itelligētiē abstra-
cte 2phēderēt ididū: tūc neccio esent māles. h̄ 2°. v̄n si
alicui ite^s p̄petit cogiscere singlē: h̄ nō ē lōgūt ite^s: q̄ vt
sic v̄lrbz cogiscere. sic. n. ponit d̄ria iter receptiōez māe.
Et iter receptiōez ite^s: sic p̄z.3. de aia. 2°.5. t.2.8. nā mā ē
cā receptiōis signate ite^s aut ē cā receptiōis abstracte: si ḡ
h̄ alicui ite^s p̄petet: h̄ erit lōgūt mālis. i. lōgūt a mā i opa-
do aliq̄ mō d̄pēdet. Et sic ē de ite^s n̄o poli: q̄ cū sit ifim^s
iñ ḡne abstractor^s.3. de aia 2°.19. Accidit sibi lōgūt ite^s ē
ipz talē h̄re hitudinē ad hoiez: q̄ vt sic sine fantasmatē n̄
possit ite^s: aut hō p̄ ipz. Nisi lgr ite^s n̄r 2iūct^s ē et fantasmatē
t continuo t p̄t: nullo pacto posset singlē cog^s. Et iō suīt
maxia discholua iter atiq̄s qlr t quo ite^s iste singlē cog^s
scat. nullāt ex antigs dixit singlē ēē p̄ cognitū: cū dubiū
sit apud ipsos an cogisci q̄at ab ite^s: t de mō cog^s ei^s. Et
iō opio ista nō v̄f Aristo^s. nec rōes isti^s optionis cogūt.

[Ad p̄dico admittēdo suppo^mad istu ite^s. v.3. q̄ vle n̄
ē aliqd ex aiaz distictū a singlari: h̄z ē aliqd cātūz ab ite^s
agēte vna cū fantasmatē. Et tē dico q̄ cū ite^s agēs sit ḡ fa-
ciat v̄litratē i reb^s. p̄ de aia. 2°.3. v̄bi d̄r q̄ ite^s ē q̄ fac v̄lita-
tē i reb^s. iste at ite^s faciēs apd ipz agēs ite^s ē: nā si licz no-
bis Auer. expōdere p̄auer. iueniem^s h̄ q̄b dixim^s. ip̄.n.3.
de aia. 2°.18. h̄z q̄ ite^s agēs ē q̄ trāffert res de ordie i ordi-
ne. Et facēt de po^s ite^s actu ite^s: h̄z iste ite^s i abstracthēdo n̄
cogisci singlari a q̄b abstrahit. sic. n. scribit 2°.3. de aia
2°.19. Et an ipz Themi^s.3. d̄ aia sup expōne tex. 2°.35. Ta-
lis ite^s n̄i cogisci aliqd eoz q̄ s̄ h̄: tale at v̄le abstractu ab
ite^s agēte ē illb q̄b īme^s mouet ite^s polez: q̄r māle īme^s
agere nō p̄t in māle. v̄n 2°.3. de aia. 2°.5. t.18. h̄z q̄ ite^s
ridēs imitate nō p̄nt mouere actu ite^s: nisi p̄ ite^s agēte: q̄ opa-
t in h̄: sic agēs māle. Abstrahit. n. v̄le a singlari: t n̄i cogisci
singlē māle a q̄b abstrahit: sic ignis cōburit lignū: t nescit
se coburere illb. Et q̄ Gregorii creditit tale v̄le fieri ab
ite^s poli: hic ē q̄ guiter d̄cipit n̄i fallū. [Et sic foral^s ad
arg^m dico: q̄ stat ite^s polez p̄ cog^s v̄le: q̄b v̄le ē ab ite^s agē-
te abstrahēte nāz a singlitate sine cog^s: h̄z mere nāl^s. Et
iō si arg^m aliqd pbaret maxie pbaret singlē ee p̄ cognitū
ab ite^s agēte: q̄r ille ē q̄ abstrahit. n̄ls at dixit h̄: nā iudi-
cūt ē i cap^s pfectōis iudicis h̄z Auer. 3. de aia. 2°.19. Tal-
at iuder cogscēs t discernēs ē ite^s polis. Et nō ite^s agēs i
cognitōe ista q̄ cōit nob solet 2iger. [Ad auctētē cōmē. i
sz. meta. 2°.4°. Rūdes q̄ ibi logē de v̄l. p̄ forali: q̄b est
scda itētōe: zilō n̄ ē ad ppo^m. p̄ q̄b desa: scir q̄ vle duo ipoz
rat māle t forale: māle ēē i ml^t: forale at ē dici d̄ ml^t:
t q̄ ad istud sic m̄hi v̄f cāt ab ite^s poli talr cōparatē vñ
obz: cognitū ad alld obz cognitū: vñ ex silitudine quā ac-
cipit ite^s iter singlaria: cāt v̄le: q̄b ē scda itētōe. Et ē q̄ ad id
q̄b ē dici d̄ plib^s: dicat Job. d̄ gādauo: t alij moderni: qd-
gd yelit: dicoyle p̄ forali suo ab ite^s poli cāri: t nō ab ite^s

agēte: q̄r ite^s agēs nō cogisci singlā: d̄ if h̄z Lōmē. mō
vle p̄ scda itētōe cāt ex singlū cog^s: iō n̄ p̄t ab ite^s agē-
te cogisci: t q̄ vñs n̄z cāri. Nota tñ φ licz ite^s poli p̄ cog-
sci singlū: ex q̄x silitudine cāt vle p̄ scda itētōe: nō tñ ea
cogisci: n̄ls imediate sensu: t vt ē fantasmatē 2iūct^s. sic p̄z.3.
de aia. 2°.9. h̄z loqndō de v̄l p̄ p̄t itētōe b̄t pono illud
ab ite^s agēte cāri. Et illb p̄ inotescit ite^s poli q̄ singlē. Et
q̄n dicebat q̄ ipole ē q̄ singlē cogisci ab vna po^s: t vle
sit cāt ab alia sic q̄ vñ faciat anis: t alt^s 2iūct^s. Et q̄ si lo-
qmur d̄ v̄l p̄ scda itētōe cāt ab ite^s poli cog^s singlā: ex
q̄x silitudine cōpata cāt tale vle t singlā illa inoescit su-
bi imediate sensu. In cog^s at v̄lis. p̄ p̄t itētōe si loqmur d̄
v̄l i complexo tale cāt ab ite^s agēte: q̄r ille ē ḡ trāffert res
de ordie i ordinē. Et facēt de po^s ite^s actu ite^s: t ille i can-
do nō cogisci singlā: a q̄b abstrahit. talis. n. actio pcedit
ab iplo p̄ modū nāe. De v̄lāt cōplexo v̄f The^s. t m̄lti
magine auctō^s v̄ri: q̄ nō iōuenit q̄ in iductōe p̄mis^s
sint cognite a v̄tate cogitatūa. Et p̄ fiat ab ite^s poli pp̄
eentiale ordinē exītē iter istas v̄tutes: q̄ ita se h̄nt q̄n
vna ipsaz exit ad actū: alia ēt p̄ cōcomitātā ēt i acu.
vñ phs in li^s. de memoria t remīscētā dixit: q̄ q̄n ite^s i-
telligit q̄tū in v̄l po^s sensitūa aliqd q̄tū in pticulari cō-
teplat. vñ h̄t v̄ba Thēmī sup. 2°. post^s. c.36. Por-
ro h̄ inducōis: in q̄ sensu v̄cē obtinet sumptoz: v̄le p̄.
nis: nō statiz a sumptis legēt. Nec p̄to tpe absoluit: sed
iter sumpta: t p̄nē aliquāta vis incidit tpis. Nā supa sl-
lico scipit afformare sensus: h̄z cū pcessit admodū ac dū
exercit^s. Et eayis q̄ ite^s noiat: h̄nē ipsaz subiūgit. In
h̄ at op^s est etate 2v̄lū ml^t: q̄d effusum sparsumq; ē:
nisi spacio tpis cogi: t in vñu 2ferrinō p̄t. Hoc ētv̄ sen-
tire Auer. in 2°. suo sup li^s de dinatiōe: ybi volēs declare
modū q̄ somnia v̄a cāent in nobis ab itelligētia dixit: q̄
itellig^s dat itētōes v̄les t imagatiōia recipiteas pticulari-
res: quēadmodū medic^s enīciat q̄d accidit corpori fort^s: t
ei^s aie in aliq̄ tpe termiato p̄ duas ppōnes. q̄x vna ēv̄lis
itellibilis. Et alia pticularis sensibilis. t hec v̄f ēt itētōe
ei^s in illo loco: si 2fiderent b̄t v̄ba ei^s. Hoc ētv̄ fuisse d̄
itētōe p̄bi i p̄ post^s. in tex. 2°.33. ybi oñdit q̄ deficiente
aliq̄ sensu a natūritate ipole ē scia^s il^s. p̄ sensibilis in ite^s
gigni. Si qdē adiscim^s: aut p̄ dem̄onē: aut p̄ iductōe^s i-
ductio ēt ē de his: q̄ pticularia s̄t dem̄o ēt devl^s: ipole
est ēt v̄lia speculari: nisi p̄ iductōe^s. Inducere ēt n̄ h̄n-
tes sensu^s ipole ē. singlū. n. sensu est: nō. n. cōtingit acci-
pere iplo scia^s. neq; n. ex v̄lb^s ē sine iductōe. Neq; p̄
inductōe sine sensu. Et pp̄ h̄ dixit iple i 2°. ph^s. tex. 2°.6.
q̄ cec^s d̄ colorib^s disputas de noib^s solis rōes h̄bit nihil
tū itelliget. Et iō caue: q̄ tenet de itētōe ph^s: cec^s q̄ natū-
ritate posse h̄re scia^s nō p̄ iuetōe^s h̄z p̄ doctrinā. Immo-
sia sua fuit: nullo^s scia^s i eo cāri posse. Et si tu q̄ras q̄n
ē h̄ poleq; i vno discursu p̄mis^s fiat ab vna v̄c^s. Et p̄ ab
alia v̄c^s dicere q̄ h̄ nō d̄z videri alicui mirabile: nā sic ē
in magno mūdo: videm^s q̄ ex oib^s corpib^s celestib^s: t ex
oib^s suis motorib^s fit vñu aial magnūita q̄ ex eis fityn^s
act^s: sic scribit Lōmē. 2°.celi 2°.4.z. t.2.c. de suba orbis.
t.iz^s.meta.4.4.2^o.t in li^s. destru^m destru^m. in disp^m.3. in
solone. is. duby. Sic dicim^s in hoie q̄ ē micro cosmos. i.
pu^m mūduis: cōtingere posse q̄ pp̄eentiale ordinē: t collig-
atōe ite^s cū cogitatūa v̄c^s fuit h̄z q̄ ad vñā opōnē xcur-
rāt ambe h̄z diuersas rōes. Et cū illb q̄b adducit a Grego-
rio arimēnēs tāq̄ ipole v̄f esse nečiu^s. Et q̄n dicebat
q̄ h̄ et ac si vñ^s. 2faceret aias t alter 2iūct^s. Et negando
silitudinē: q̄r nō ē ordo eētē. lis in itellig^s vñi hōis re^s
alteri^s: sic ē de sēlu itētōe re^s ite^s. Et licz ista opio vides
tur noua: tñ v̄f ēt aliq̄ sat sic vides. Aut alr p̄ dici q̄ in
cog^s pplexaylis q̄ p̄ iductōe^s br eadēv̄t. s. ite^s polis est

qui format pmissas et pnes: qz bz phz.z.b aia.tex.z.i.4.6.
vryelle eadē vtutē ee q cogscit extrema et mediū in q co-
ueniūt. Et tē diceretur bz illā viā nō ee icouenies icōple
xa cog singla p'ite inoteler q vltia. tñ ista singla co-
gnoscunt ab ite poli: vt reflectit et vni fantasie vtuti nō
vt intē pelle et in se piderat. Et si ista viā tenere possēt
glosari oēs auctes: et Chemist: et Auer. et Ari. q sonare vi-
den pmissas in inducē cāri a v' sensitiua iterori: et p'
nē ab ite isto mō: nā p quāto vltis z nō pt seq ex vna sin-
gulari picipue in mā pbabili: et in mā q est in his qvt i pli
bus xfigit neclū est v' exp̄ in latiuā: q' ecogita maxime
vlatā ee in cog singlu: exp̄ g' tādē ite vlez p'ne de-
duc. Istb igr exp̄ in tū leſitiue ptiis e: q' bito ite ipē singla
res illas pmissas lā diu p cogitatiuā vtutē notas adiuvicē
xp̄ oit qb'sc cōposet ipse p'ne et ifert. Discursus iste igit
a pmissis ad p'ne vlez p inducē oīlaz ab ite polis sit
ta q' ad pmissas q' q' ad p'nes: z q' ad discurreduz: isto mō
ite polis mot' fuit a cogitatiua v': in q' ista cognitio sin-
gulariū p'xistebat p quāto igr cog p'ne occasio fuit ite
ad discurredu a talib' pmissis p'cognit' diu an ab ipa q'
ab ipso ite p tāto dixit The. et 2°. iductiōis anis foarari
a v' sensitiua iterori: p'ne at ab ite. Et istavia ē magi va
vt mib' vrt sic ē ifra dicā: gdgd tñ sit de b. dico q' nos lo-
qmur de cog icōplexa qn q'm' qd sit p cognitū in tali
cog xflsa. Ad 3° arg Gregorij rñdet distiguēdo illā
di. d. illb qd p cogscit ab ite n' cāt ab ite: qz si b referat
ad vnu: et eudē ite: puta polez tñ vla ē: qz qlz po' recepti
ua psluppōit obz luu a q mouet p. Et sfc cū ego teneā vle
pro prima itētē esse p'm' cognitū ab itellecē poli: dico
illb nō ee cātu: vt sic ab ite poli: z ab ite agēte: intentōes
n. imagine sc̄ibit 2°. 3. de aia. 2°. 5. et 2°. 18. n. p'nt mo-
uere ite polez: nisi postq' fuerit actu ite: nō stāt nz fiūt
actu ite bz ipz: nisi p ite agēte trāfferēt eas de ordine
in ordinē p q̄to d'ee māl: et signato trāffert eas ad ordi-
nē imāliū et vliū. Alio b' p referri ad diuersos ite: s.
q' illb qd p cogscit ab ite n' cāt ab ite: siue ille sit polis
siue ille sit agēs: et sic negat. Immo dico q' ista duo stāt
sif: q' ite polis cogscat et ludicet illb qd ab ite agēte pdu-
ctū ē: iudiciū. n. siē sc̄ibit Auer. 3. de aia. 2°. 19. est in capi°.
pfectōis iudicis. Actio aut nō est fm illū modū in ca°. p.
fectiōis agētis. Et b' nō dixisset Lōmē. nisi tenuisset aliū
ee ite dislinguētē et cogscitē: et aliū intellz vle pducētē.
Illi igr qd sc̄istu hoiez errare: si ita licet log d' tāto viro
fuit: qz credit qdlibet vle cāri ab intellu poli: z nō ē ve-
rū. Licz. n. vle: vt est sc̄ba itētō cāef ex actu collatiu i-
tellect' polis cōpatis vnu obz cognitū ad aliud obm co-
gnitū: nō tñ vle put est p' itētō d'ntē poli cāt: sed ab
intellu ogēte vna cū fantasmatē. Ad 3° p'ncipale qd ē
Burles rñdet q' vle p cogscit et directe ab intellu: z sin-
gulare nō cogscit: nisi reflexe et mediate sensu. sic sc̄ibit
Lōmē. 3. de aia. 2°. 9. vbi. d. q' si vle et singlu: ita se habeat
q' vtrūq' p se xflitarie piderat. Lucyle p se ab intellu
cogscit singulare at a sensu: z si ista adiuvicē cōpenit co-
gnoscunt ab vna et eadē v' fm diuersas hitudines se hñ-
te: puta qn cōpanit q' ad cōueniētiā z dñia: vñ intē ē ille
qui cogscit xueniētiā z dñia inter singlu et vle: z diuersis
modis: qz vle p se cogscit sub roe. s. q' intē est: et singlu co-
gnoscit mediate sensu b' est inq̄tū piderat: vt est fantasie
et tpi colligat: nā vt ipse dicit ibidē: illb qd cognoscit
alietatē inter duo: nece est: vt sit vnu vno mō: et mīta a°
mō. Un b' s' vba Auer. ibi. cū fuerit declaratū q' sensibilis
diuidunt in duplex eē. s. in b' singlu et i suā formā: nece ē:
vt vt exp̄ in latiuā. i. xphēsiua xphēdat eā: aut p duas v'
tutes: aut p vna: z duab' dispōnib' diuersis. Lū duab' at
vtutib' erit qn vtrūq' xphēderit p se: scilz indiuiduū sin-

gulariter et formā singulī. Per vñā vñō vñtē et dispōnez
diuersaz erit qñ ḡphēderit alietatē q est iter has duas i-
tétoes. qd. n. cōprehēdit alietatē iter duo nece est: vt de-
claratu est. s. in. z. de aia. tex. 2. 14. 6. vt sit vñū vno mō: et
mlta alio mō. Et ista est dispōntē in icelligēdo alietatē
q est iter formā et indistī. Lōphēdit. n. formā p se: et idius
duū mediate sensu. h̄ est dictū intē q̄ten̄ intē vñis ē cō-
prehēsiu. h̄ q̄ten̄ sensu colligat̄ est et singlīs ḡphēsiu.
pro quāto igr̄ intē uertit se ad fantasma single cogscit.
Et si q̄rat quo ite deuenit ad cognitōez talis singlis per
tale fantasma: aut tāq̄ p aliqd notū: aut tāq̄ p ignotū: si
p̄ cū fantasma sit gd single: ḡ seḡ q̄ p̄ single cogscit q̄p
vle: si z. h̄ ē icouenies: qr̄ p ignotū nihil scit. p̄ arḡ stat
ad buc in suo vigore q̄ si intē p̄ cogscit vle q̄ single: tūc
ḡ nō magis deueniet in cognitōez yñp singlīs q̄ alteri:
aut igr̄ oia singlia sit cogscit: aut nullū: qd vñ ablurdūz
satis et icouenies. Ad h̄ r̄ndet q̄ et si ite cogscit single
mediate fantasma: n̄ est n. ecū fantasma illō itellū p̄
notū eē. Et si arguat h̄ pp q̄bvnūq̄bq̄ tale: et illō magl. p̄
poste. et z. meta. tex. 2. 4. Lū igr̄ single cogscit ab itellū
mediate fata. ḡ fata et magl itelligat̄. Soluit. ppō il-
la famosa sic lūmitat̄ a nobis in lūmitatōib̄ nr̄is: qui ē ali-
q̄ dispō q̄ denoiat̄ cāz et cātū: et in cāto repit pp cāz: magl
tūc cāe q̄ cāto attribuit̄ denoiatio illī dispōnis. Et h̄ est
vñz in oī gñē cāe: qdgd dicāt latini sup h̄. mō si arḡ tuū
d̄z valere deberes sic argumētar̄. single itelligit: et fata
ma itelligit et single itelligit pp fantasma: ḡ fata et magis
itelligit. Lū illa negat̄ q̄ fantasma itelligat̄. In hoc
casu et p illo instati. iō nō valz. vñ sic i visu obz vñ media-
te spē visibili: nō cū seḡ spēm illā magis videri: sic dico
in isto casu. Ad alid dicūt aliq̄ intē magis deuenie
ad coḡ n̄cm vñp singlis q̄ ad coḡ n̄cm alteri p̄ q̄pto fortī mo-
uet et fantasmae vñp q̄ et fantasmatē alteri: mibi tñ vñ
salvo semp melioz iudicio q̄ dñia illa quā intē facit iter
vle et single: q̄ tale single nō sit single aliq̄ signatū: h̄ ē
single aliq̄ vagū stās sub vltate pticularizatū. vñ ego
video phz in lī. p̄ op̄. vbi docet sillogizare ex p̄missi svlr
et absolute: et diffinīt vñz pticularē: et indefinitaz ppōnes
nullā de singulari mētionē faciēs. video ipz in pdicamē-
tis vbi de p̄ suba loḡ semp exēplificare de indiduo va-
go: vt de aliq̄ hole: et a iq̄ boue. Et h̄ nō fuissz: nisi vñdissit
q̄ cū sillogizare sit act̄ ite. Et qr̄ ite n̄f single illō signa-
tu: vt signatū ē: nō p̄ coḡ: cū modus sibi pp̄i coḡ sit
huic ex toto opposit̄: vñ mibi q̄ si intē n̄f itelligit single
q̄ h̄ est in ordine ad vle q̄ ad xueniētiā et dñia: et q̄ ad vlti-
tate: cui suppoit̄ tāq̄ ps. Et h̄ sit vñ mibi: est de icētōe cō-
mē. 3. de aia. 2. io. Si bñ p̄siderent̄ vba eius: et stāte h̄ fū
damēto soluit̄ arḡ Burlei: qr̄ ipse imagerat̄ itellū dñu-
ci ad coḡ n̄cm singlis signati: vt signatū ē: et h̄ fuit negatū.
Ad alia que adduceban̄ ad. p̄ bñdū single p̄ se cogscit
ab intellū: qr̄ ipōit̄ sibi nomē: et qr̄ format̄ ppōne istā: for-
tes ē bō: et bñvñica rñsioe dñ q̄ sortes: vt est suppoit̄ bois
cogscit ab itellū: et vt hitudine hz ad ipz vle: s. bñ q̄ cogscit:
sō at iq̄tū sortes dñc mibi ididuu signū loco et tpe: qr̄ vt
sic a sensu cogscit. Et iō dixit 2mē. 3. de aia. 2. 9. q̄ single
p̄ se. i. solitarie: et vt signatū a sensu cogscit: h̄ qñ siderat̄
in ordie: et i bitudie ad vle q̄ ad alietatē et cōueniētiā: sic
ab ite cogscit: et ista n̄viderūt moderni sic poterl vñdere.
Subtilis doctor p̄ sñiaz distictioe. 3. qōe. z. hz q̄ loqñ
do de poritate oxigis p̄ vidēdū ē in coḡ actuali qd sit p̄
cognitū ab ite n̄rō: p̄mittit at aliq̄ supposita. p̄m q̄ alt̄ est
xcept̄ simpl̄ simplex: et alī ē xcept̄ simplex non simpl̄
simplex: simpl̄ simplex xceptū dicit illū q̄ n̄ ē resolubili-
lis i qd et in qle: sic ē xcept̄ ent̄ et passionū suaz et xcept̄
vltimaz dñiaz. Lōcept̄ simplex n̄ simpl̄ simplex ē cō-

De primo cognito.

cepit^q actu simplicis intelligetie cogisci p. Et est resolutibilis i qd et in quale. **S**cđo suppōit q alid ē fusus itel ligere: et alid ē fusus ite. Lōfusū.n. idē ē qd idistictū: et sic ē idistiguibilitas. s. toti^ylis i suas ptes: et toti^eentialⁱ i suas ptes. ita ē totū fusus. igr itellraq̄ itellr aliqud istoru; duorū idistictorū. s. totū eentia: aut totū vle. Lōfus āt aliqud c̄cipi d̄r: qn̄ c̄cipit aliqud sic exp̄mī p nomē: s. distice aliqud c̄cipit qn̄ c̄cipit: sic exp̄mī p diffōnem. His statib^p pōit duas pnes: p̄ talis ē: cog^e actuali via origi nia et gnōnis eoꝝ q c̄cipiunt ē fusus p̄ actuali cognitū cōfusus ē sp̄l sp̄ma^c single fortius mouet sensus siue sit audiabile siue visibile siue aliqud alid: et s. supposito ꝑ singulare nō possit ab ite itellā ista ꝑ pbat trib^r rōib^b: et p̄ sic. cā nā lagit ad effici suū fm vltimū poſue qn̄ nō ē ipedita: igr ad effici pfectissimū quē p̄ p̄ pducere pagit. **S** oia currētia ad istū p̄ actū ite s. cācē mēr nāles: qz pcedit oēs actū voluntati: et nō s̄ ipedita: vt pz. g. pducut pfectissimū effici quē p̄t. Ille āt nō ē: n̄i c̄cept^p sp̄l sp̄ma^c. s. n. alijs ali^e ēēt c̄cept^p. puta c̄cept^p cōioris alic^a: vle esset pfectissimū in quē ista p̄t. Et cū c̄cept^p illi^c cōioris sit ipfector^p c̄ceptu sp̄l sp̄ma^c. s. p̄s ē ipfector toto: seq̄ret ꝑ illa nō possent i c̄ceptu illi^c sp̄l: et ita nūq̄ cārent c̄ceptu illi^c: qd est absurdū. **S**cđo p̄ncipal^r fm Ali. meta^a ē vltia via doctrine. g. p̄nc^r vnuz aliaz sciaz p̄t cōcipi: et termini illaz an p̄n^a meta^c. **S** oia nō ēt si oporteret: p̄t cōcipere actuali cōcept^p cōiores et cōcept^p sp̄l sp̄lissimaz. tūc. n. p̄pōteret cōcipiere: et h̄z: ita meta^a ē p̄oꝝ via doctrine qd est absurdū. **S**cđo p̄ncipal^r si vle magi cog^e actuali p̄ cogiscere q̄ min^a vle cōfuse. seq̄ret ꝑ intē ma gnū p̄s appōeret anq̄ deducat i cognitōes sp̄l: single erit p̄ sensatuz: qz p̄oporteret ite oia p̄dicata quidi^u ad spaz anq̄ ipaz cognoscat: qd est xtra experimentū.

Scđo ꝑ p̄ncipalis ēsta q̄ in cog^e disticta magis vlia s̄ p̄ cognita cog^e actuali: et illis p̄pōra s̄ p̄ora: et q̄ s̄ re motiora pfectiora s̄. ista ꝑ s. pbat ab ipo. Nil intelligit disticti: n̄i qn̄ intelligunt ea: que s̄ in itima rōe ei^e reēntiali. Ens āt i cludit in rōe eentiali cuiuslib^z iferioris ad en tis cōceptu qditatuum. g. null^a c̄cept^p iferior disticti cōcipi p̄t nō c̄ceptente. Ens āt nō p̄ c̄ipi: n̄i disticti: qz non b̄z c̄ceptu: n̄i simpli simplicē: g. ens ē p̄m^a c̄cept^p q̄ disti cte cōcipi p̄t: cog^e actuali: qz alij cōcept^p nō p̄t disticti cōcipi sine eo: ipz āt bñ sine alij cōcipi p̄t. Et ex h̄z ifert vnu pulch^r q̄ p̄n^a aliaz sciaz s̄ p̄ se nota ex cōfusa rōe terminoz. Et ex meta^a s̄ scita: pōit i sup duas aliaz pnes: qz vna p̄tlet ad cognitōes bitualē seu eentiale. et de p̄ cognito p̄oritate pfectiois de qb^r nihil ad p̄s. **S** oia duab^a p̄mis ſ̄nib^z p̄fōtū ſ̄bes scire q̄ in scđa pne: q̄ de cognitōe disticta oēs vnanūm̄ter cōuenērūt ꝑ magi vlia s̄ p̄ cognita: n̄i gdā q̄ de nouo ic̄pit p̄hari q̄ oppo^m op̄nāl de q̄ nō s̄ nob̄cure: nā vt scribit p̄hs in p̄ topi. capite 9. qz p̄fētē ſ̄ria op̄nib^z sapiētū d̄ qz sollicitū ee stultum ē. **S** oia p̄n^a p̄ncipes n̄e militie. v. b̄tis doctor: et Scđo videntē ee discordes. Nā sanct^r doctor i p̄pte su me qđe. 85. arti. 3. Tenet magi vlia i cog^e cōfusa notiora ee min^a vlib^b. Et iō posteriores huic op̄ioni fauētes con s̄uererūt reflectere arg^r Scđo: q̄ adduxit p̄ p̄ne h̄p^b; p̄ rō reflectit sic: qz data illa rōe se^e q̄ ite^e p̄bēt cognitōe distictā de ipsa re qz cōfusa: qz illa pfectior ē cog^e cōfusa: cu igr cāe pductiūe vtriusq̄ cognitōis nāles s̄nt: et nālī agat: et n̄ sint ipeditē v̄r q̄ p̄bēt cognitōe distictā cognitōe qz cōfusa. Qz si Scđo dicat q̄ an distictā cognitōe nece ē ſtelz p̄ disponi p̄ cognitōez cōfusam a pari oī cani sibi ꝑ ite anq̄ hēat cognitōez cōfusaz sp̄l sp̄ma^c: oī spz p̄ disponi p̄ cōfusuz cōceptū gn̄is et alioꝝ vliu. Et s. soluit p̄trog^b: et magi p̄ Thoma dicētes alid ee dispo

situ ad receptiōe alicuius for^e cōtig^r z̄ positiue et p̄ua tive. priuatue aliqd subz eē dispositū: qn̄ nō b̄z h̄rū re^e forme iduceōe. et sic dyafanū d̄ eē sume dispo^m p rece ptione luminis. Et sic iteⁿ et est disposit^r ad oia itelli gibilitā: cu sit oia fieri. 3. 6. aia. tex. 3. 5. 7. 17. **A**lido^a aliqud d̄ eē dispo^m positiue p̄ iductōe alicuius forme. Et h̄ est in casu q̄ yna forⁿ p̄t iduci in alid subo: nisi p̄ idu cta alid p̄ore: sic dicim^r ꝑ aer anq̄ recipiat coloris sp̄s nece est ipz dispositū eē p̄ lumē. sic pz. 2. de aia. 2. 67. Et sic mā p̄ anq̄ recipiat formā min^a vlez: oī eā pdispō p̄ vlez. p̄meta^c. 17. 20. Sic ēt dicūt de ite^e ꝑ anq̄ recipiat min^a vle. oī eū p̄ recipe magi vle. Et tūc ad formā arg^r dicūt ꝑ maiōlla sic d̄z glosari. agēs nāle dbite applica: tū passio: et nō ipeditū pducit effici pfectissimū quē p̄t. vlez ēt s̄ illo passuz fuerit p̄uatiue: et positiue dispo^m p̄ recipiēda illa for^r. Et tē mīor negat in h̄ sensu. licz. n. Intē polis p̄uatiue disposit^r sit p̄ receptōe c̄cept^p specifici non tū positi^m disposit^r ēt anq̄ vliores c̄cept^p recipiat. et si q̄ra tur ab eis. vñ sit h̄. dicūt isto p̄uenire ex eentiali ordine exīte iter istos cōcept^p q̄ ita se h̄nt ꝑ posteriori nō p̄t idu ci nō iducto p̄ori vliorū. **S**cđo arg^r Scđo reflectūt qz a pari ego dicaz sibi lib^m de celo p̄cedere via doctrine lib^r phy^r. si ipse teneat c̄ceptu sp̄l sp̄ma^c notiorē ee cōce p̄tu gn̄ico. Et iō ad arg^r Scđo dicētis: si magis vlia eent p̄ cognita in cog^e cōfusa actuali. tē meta^a via doctrine p̄ce der alias scias. dicūt c̄cedēdo totū. vñ distiguūt d̄ metā. qdam. n. ps sui ɔſiderat de sensibili^b: et qdā de abstractis. et tūc dicūt meta^c q̄ ad illā sui p̄t: q̄ de sensibili^b tractat p̄cedere oēs alias scias via doctrine. Et q̄ ad il lā p̄t in q̄ p̄tractat de abstractis subys: dicūt illā via do ctrive vltimā ee: et sic s̄ueverūt glosare auctē Ali. et auer. 6. meta. 2. 3. dicētū diuinā sciaz ee vltimā via doctrine. Ista r̄sio nō ē vā: nec ē de itētōe sancti Thome: nā cum dnoiatio fiat a supabūdātē: cu maxia ps meta^c. d̄ sensibili bus p̄tractet. minima āt p̄t ei^e d̄ abstractis. nā solū i. 1z. meta^c. ic̄pit de eis p̄tractare: a tex. 2. 29. vscbz in finē: sed totū p̄cedēs: et oēs alij p̄cedēt libz de sensibili^b: et transētib^b p̄ in dñrlia se h̄ntib^b ad mālia et mālia p̄tractat. Ergo seq̄ ꝑ absoluē c̄cedēdū eēt diuinā ee p̄orē via do ctrive: et h̄z qd posteriorē: qd̄ ē absurdū. **A**mpli^r falsuz est qd̄ dicūt p̄ meta^a q̄ ad illā p̄t: q̄ de sensibili^b agit sit via doctrine p̄or. nā Ari. in 2. me^c. itex. 2. 6. ybi pbat nō ee p̄cesum in ifinitū in causis mouētib^b facit rōe: q̄ mo tui initit: et q̄ nālē cognitionē p̄stippōit. sic scribit ibi Lōmē. filz. 7. meta^c. ybi ipugnat ydeas p̄lonis qn̄ pbat q̄ nō s̄ ponēde pp̄ ēt gn̄is. dicūt ꝑ h̄ ē: qz nō p̄t mām trāsmittare. na tran¹⁰ Cas sit p̄ cōtactū. talis at sit rōe q̄tis tatis. cōtigētia. n. 5. phy. 22. sunt qz vltia s̄il sunt. vñ pz i sp̄iciēt. cōmē. 28. 7. 31. Illi⁹ septimi ꝑ tales rōes p̄supponunt sciām nālē. S̄il illud nō ēt de itētōe scī Thome. Nā in pbemio meta^c: in lectōe z¹⁰ sup illo passu phī. vlia s̄t difficultima ad cogiscēdū dubitat h̄ p̄bz: qz vt iqt v̄ h̄ dicere sibi p̄hs. in p̄ phy^r. tex. 2. 3. 7. 4. ybi oppo^m v̄t tene re. v̄. q̄ vlia s̄t nobis p̄ nota. Et soltiēdo dicūt ꝑ vlia in cognitōe icōplexa s̄t notiora nobis min^a vlib^b. vñ cu vli simū oīuz sit ens et res: iō ista p̄ cog^e cōciunt iuxta illō Ali. Ens et res p̄t p̄ressiōe ip̄sumunt in aia n̄a. vñ sic i ee nāe p̄estaial q̄ hō: cu nā d̄ ipfector ad pfectū p̄cedat: sic ēt est apud intell^r n̄fīm in cog^e p̄ p̄cōcipit aial q̄ hō: sed in cog^e cōplexa: et in iuestigatiōe nālī p̄petatū et cāp. p̄ s̄ nota min^a cōia: eo q̄ p̄ cās p̄ticulares que s̄t vnl^a gn̄is et sp̄i. p̄uenim^r in cās vlez. Et sic pz fm viā sancti docto ris solo ad z¹⁰ arg^r Scđo p̄bātis meta^c via doctrine p̄ce dere reliq^b scias. **D**ico. q̄ licz Thomas in cog^e q̄ ad simplicē apphēsiōe terminoz tenuerit magis vlia esse:

notiora minus vlib^o. Si hoc nō r^z in cog^o p discursum habita: q̄ līs est cognitio meta^o: et alia p scia^o. Et h̄ p z in inducōe in q̄ a singlīb^o tāq̄ ex p̄ cognitis deuenimus ad vlia. si c p z in p̄ poste^o: ad p̄n^o: et h̄ v̄ eē de intētōe auer. p phy. in 2°. vbi vbi illib in tex.^o. Sunt at nobis p̄ noīta p̄fusa magis. dupl̄r expōit: et in scda expōne dīc: q̄ p̄fusa magis. expōit p̄ ip̄ singlē: qd̄ lic̄ nō sit p̄n^o scie: et tñ p̄n^o ing sitōis vlib: qd̄ est p̄n^o artis et scie. Et h̄ p̄mā ex p̄fusa magis expōit sp̄es: et quocūq̄ sit p̄z q̄ ibi loquit de via doctrie: q̄ e cognitio habita p̄ dīfrōne signi fīc ip̄e h̄z in expōne. tex. 2°. 2°. Et illa fm̄ Auer. v̄ p̄ in cognitione hita p̄ discursum nō ē neciū a magis vlib^o sp̄ iei pere quo ad viā doctrine. Sic igit ad 2° Scoti dīctum fit. Ad 3° arg^o Scoti dicētis si magis vle eēt p̄ notū. tūc intē^o magnū tps apponēt anq̄ deueniret in cog^o sp̄es sp̄es sp̄m̄ dīctū retozquēdo arg^o h̄ Auctorez: qz a parise queret q̄ si sp̄es sp̄m̄ eēt p̄ nota. tūc intē^o magnū tps apponēt anq̄ deueniret in cognitōe ḡnīs ḡnīlissimi vel ip̄i^o enti: p̄z n̄a. nā eadē evia ab Athenis thebas: et a thebis ad Athenas. Et iō soluētēs dīctū q̄ itē^o aliq̄ magnū tps apponēt anq̄ deueniat in cognitōe sp̄es sp̄m̄. Et h̄ in casu q̄ nō est informat^o p̄ supiores et vliores accept^o: s̄z q̄p̄m̄ tales accept^o h̄citer statim dīctū i cognitōe sp̄es: h̄citer et passim dicunt contra Scotiz. Et ad arg^o sua be solutiones sunt famose.

Alia opio famosa satis est opio cui sustētāt setūs Tho mas in p̄pte sume qōne. 8°. arti. 3°. vbi h̄z q̄ in cog^o nr̄ intē^o duo oīz considerare: vnu q̄ n̄a cog^o itellectua. aliq̄ a sensitua p̄mordiu lūni: et qz sensus est singluz: itē^o v̄o vliu. Nece ē q̄ cognitio singluq̄ q̄ ad nos p̄o sit q̄ cognitio vliu. sc̄o oīz considerare q̄ itē^o nr̄ de po^o ad actū p̄cedit: oē at qd̄ p̄cedit de po^o ad actū p̄o p̄uenit ad actū icōpletū q̄ ē medi^o iter p̄oaz et tactū. q̄ ad actū p̄fectū. Actus at p̄fectus ad quē p̄uenit intē^o est scia cōpleta p̄ quā distictē et determinate cogscunt res. Et iō anq̄ itē^o ad talē cognitionē deueniat ex pura neg^o i grantia nece ē ip̄z deuenire p̄ in cognitōe aliquā in q̄ res sub p̄fusione qdā: et i. vli cogscunt. Et iō cludit q̄ cognitio alicui^o vli p̄fusa me diat iter purā p̄oaz et tactū p̄uz et distictū. et vult q̄ p̄ cogitū cog^o p̄fusa sit magis vle loquēdo d̄ actuali cog^o. et qz sensus ēt exit de po^o ad actū p̄similē ordine ēt in sensu ponit. vnu fm̄ sensum p̄ iudicam^o: et fm̄ tps et fm̄ locū ali qd̄ magis cōe q̄ aliq̄ min^o cōe: fm̄ tps qdē: nā pueri vt inq̄t ph̄s. p̄ phy. tex. 2°. 5°. Dri appellat oēs viros p̄res et oēs feminas m̄res. q̄ posteri^o at determinat vnu qd̄: h̄z locū aut: qz p̄us p̄hedim^o aliquē venietē a remotis esse corpus q̄ aial: et p̄us q̄ sit aial q̄p̄o: et p̄us q̄ sit bō q̄ h̄bō: puta callias v̄l. p̄lo. Lōtra ista opionē q̄ cōit tene ri solet et ab Auer. instat sic. p̄ cōtū ad p̄mā rōez i q̄ d̄r q̄ intē^o p̄us deuenit ad actū mediū q̄ vli est: et ip̄fecit^o q̄ ad actū cōpletū: q̄o aut istetrāst^o sit p̄ oia media: aut p̄ aliq̄ sic: et p̄ aliq̄ nō: n̄ p̄t dīci p̄m̄: qz h̄ est ip̄ole. nā teste ph̄o. 7°. meta^o. tex. 2°. 28°. Plura ḡna re p̄z sūt inoīata et icognita nobis: nec p̄t dīci z^o: qz nō est maior rō de vno q̄ d̄ alio cū vnu qd̄: isto^o eq̄ bñ bēat rōez medy iter extre^o sicut aliō: rō igr̄ ista inixa rōi medy iter extrema nō v̄f efficax et p̄firma^o: qz iste ordo: aut ē eēntialis: aut acc̄ntal. si ac cidentalis: cū oē acc̄ntale remouibile sit et sine dīctione separat. seq̄t ḡḡ intē^o possit h̄cē indistictū sp̄es conce p̄ru nō bitis aliōs acceptib^o sup̄oib^o: qd̄ ip̄e h̄z p̄ icōueniēti: et si ē eēntialis. tūc seq̄t q̄ intē^o p̄ oia ista media transi bit anq̄ deueniat in extrengū: qz in eēn^o ordinatis qdqd p̄ se p̄petit vni p̄ se p̄petit alteri. Et iō si vni medio^o eēn^o p̄petit q̄ itē^o p̄d̄ueiat ad illib^o q̄ ad extre^o: si ordo i oib^o medys eēntialis est seq̄t q̄ ita erit i oib^o relige: qd̄ tñ f̄z

est: h̄ p̄b̄m. Ampli^o actus est rō cogscēdi: s̄z min^o vle et p̄cipue accept^o sp̄e sp̄m̄ plus h̄z de actu q̄ accept^o ḡnīs. Ergo seq̄t accept^o specificū ee p̄ notū. maior ē p̄b̄. 9. metatex. 2°. 20. Et minor ē porphiry in ca^o. de dīa dicent. Dīa ē q̄ sp̄es abūdat a ḡnī: et q̄ ḡnī plus actualitatē includit sp̄es q̄ gen^o. Ampli^o si intē^o p̄us cogscit magis vle q̄ min^o vle: aut h̄ est merito itē^o: aut h̄ ē merito obti: aut h̄ ē merito ordīs ex p̄tis iter acceptus obtales ipsi^o intellectu: nō p̄t dici q̄ h̄ sit merito itē^o: qr aut h̄ est re^o itē^o polis: aut h̄ est merito intē^o agētis: nō p̄t dari p̄: qr intē^o polis ē oia fieri. et ē pura po^o itelligibiliū oiu^o in q̄ nibil ē distictū: nō ēt ē ex pte itē^o agētis: qr ip̄e est oia facere per in dīria le h̄nī. sic p̄z. 3. dīa. tex. 2°. 17. Nec ē merito obti in se: qr obm̄ si imutat intell^o: h̄ est inq̄tū ē ac^o v̄l actu p̄cipās: mō stat min^o cōe plus actualitatē h̄cē q̄ magi cōe: s̄cī in seq̄ntib^o oīdef. nō ēt ēt h̄ merito ordīs: qr oīdo itē^o: aut eēt eēntialis aut acc̄ntal: et qd̄cūq̄ datū fuit dīduca^o vt supra. Ampli^o, et arg^o qd̄ elicit ex dcis Scoti in qōne p̄pa de hac mā sup̄ p̄ sentē. disti. 3. q. 2°. Si magis vle eēt p̄ cognitū cog^o p̄fusa et actuali. seq̄t q̄ acceptus entis esset p̄ cognitū cog^o p̄fusa. ḡnī est fl̄z: qr conce p̄tus entis: nō p̄t p̄fusa cōcipi. s̄z solū distictē. nō. n. h̄z ali qd̄ p̄ qd̄ possit sciri. et aliq̄d p̄ qd̄ possit i grari. cū sit simp̄ simplex. Dīa clara est de se: nā iter oēs cōcept^o: cōcept^o en tis vlyssim^o est. Ampli^o, et arg^o eiusdē: illib^o qd̄ est diffi ciliōis abstractōis est diffi ciliōis cog^o. Et accept^o ḡnīcūs est diffi ciliōis abstractōis cōceptu specifico. ḡ. Et v̄lra. q̄ s̄t diffi ciliōis cog^o posteri^o cogscunt. Cōceptus ḡnīcūs est diffi ciliōis cog^o acceptib^o specificis. ḡ posterius cogscunt. Minor p̄oris sibi p̄bat auctie Boethi dicētis q̄ sp̄es ē tenuis similitudo idiuinduo^o. et gen^o magis tenuis sp̄ez. Et p̄ ḡnīs diffi ciliōis est abstractio ḡnīs q̄ speciei. Ampli^o, qd̄ h̄z rōez totū ē p̄ notū: eo qd̄ h̄z rōez ptis. sic colligit ex intētōe p̄b̄. in p̄phy. tex. 2°. 4°. Et species sp̄m̄ re^o ḡnīs et dīa h̄z rōez totū: cū sp̄es sit qd̄dā totuz p̄positū ex ḡnī et dīa. s̄cī dīc cōmē. p̄phy. 2°. 5°. Ergo sp̄es v̄l h̄cē rōez p̄ cogniti p̄fusa h̄ s̄t q̄ h̄cē viā obvici solēt. Dico q̄ ista qd̄ est mltū diffi ciliōis: qr vbi subtilis doctor discrepata beato doctore diffi cile ē videre vitatem. cona bor tñ oīdere vitatē in hac mā q̄tuz mīhi pole fuit. Et pp̄ h̄ debes scire aliq̄ q̄ s̄t tāq̄ radices: et suppōnes in dīu solone isti^o qōis. Dīa radix est ista. q̄ itellectio n̄a: que cōiter et tīgit nob̄ ortū h̄z a sensu: h̄ est de itētōe p̄b̄. 3. de aia. tex. 2°. 20. 2°. 39. vbi h̄z q̄ sine intē^o passiūo: ḡ: vt expōit ibi Lōmē. cog^o v̄l ē: n̄ibil itelligit aia. Et iō dīxit. 39. tex. p̄mīgde itē^o qd̄ differēt: vt nō fantasmatā sint: Et soluēdo rīdit: aut n̄z bi fantasmatā: s̄z nō sine fantasmatib^o. Dīa radix ē ista. q̄ cū itē^o duplex sit p̄ nūc agēs. s̄. et pos sibilis alter est oia fieri: alter ē oia facere. 3. de aia. tex. 2°. 17. Et qz itē^o polis nullā alia h̄z nāmīni hāc q̄ polis sit q̄ vocat aie itē^o ibidē. tex. 2°. 5°. Inde seq̄t q̄ cū ens in po^o nō deducat ad actū: nisi ab aliq̄ ente in actū. 9. meta. tex. 2°. 13. Inde seq̄t q̄ illib^o qd̄ itelligit ab intē^o n̄ro itelligit h̄z q̄ ē i actū. Et ista ē clara sūia Ari. 9. met^o. tex. 2°. 20. v̄l dībes scire q̄ itellibilitas h̄z doctrinā Ari. et auer. ē passio p̄ et p̄ se cōpetēs enti i actū q̄ten^o ens actū: nō at ē passio. p̄ cōpetēs enti inq̄tū ens est. Et h̄ demonstrauit sīc. illa est passio p̄ cōpetēs alicui^o q̄ cōpetit illi rōe illi^o. ita q̄ positō illo ponat īme^o tal^o passio: et illo p̄ remoto p̄ remoueat il la passio fm̄ doctrinā Ari. p̄ poste^o. i. c. de vīli. Et actualitas ē h̄z re^o itellibilitat: q̄ posita illa mediate p̄oīt itellibilitas. nō. n. ē dāf̄ ens actū qd̄ nō sit itellibile. s̄lī re mota actua^o ab aliq̄ remanēte q̄līz a^o rōe p̄orū illib^o nō ē itellibile: sīc ē d̄ mā p̄ h̄z le. et solitarie p̄fiderata. q̄ lic̄ v̄f sic ens sit: nō tñ itē^o ē h̄z viā Ari. 7. met^o. tex. 2°. 35. vbi h̄z

Questio

Quid mā sūm se est ignota. Et tñ mā est ens; nec valet si dī-
 cat: ut qdā dicere sūmērūt q̄ B̄ itelligif̄ q̄tū ad actuū
 pō q̄tū ad pōaz. Nā p̄bs p̄ phy. tex. 2. 69. h̄z subta qdēz
 nā scibilē p̄ analogiā ad formā. vbi logf̄ p̄bs q̄ ad pōaz
 et p̄titudinē ne dū q̄tū ad actuū. et 2° ibi i 2°. Et ista nā
 subta p̄ se nō p̄t itelligi p̄ se: cū nō sūt aligd in actu bñis q̄-
 ditatez. Ecce quō 2°. nedū negat actu vēz et pōaz ad B̄
 q̄ mā itelligibilis sit p̄ se et solitarie s̄iderata. et B̄ nō pp̄
 alia cāz: nīl q̄ nō h̄z qditate in actu: q̄ actualitas ē p̄ rō
 itelligibilitatis tā f̄m actu q̄ h̄z pōaz. **[Ampli. 2°. 4.**
 phy. 2. 16. dīc q̄ mā n̄ p̄t itellī sine for. **[Ampli. 2°. 1z.**
 me. 2°. 14. dīc loqñ d̄ p̄ mā. Ista nā q̄ n̄ h̄z formā. iō n̄
 h̄z itētōe itellecī ab ea: ecce igr̄ q̄ remota actualitate
 ab aliq̄ remanēte in illo entitate remouet itelligibilitas
 nedū actu vēz et pō. qd̄ ēt rōe d̄mostrat. Nā eiusdē est
 po. c̄ est act̄ subiue loqñdo sic colligit de itētōe ph̄i i s̄.
 de fono et vigilis. p̄ B. n. pbat ibi q̄ cu ac̄ sentiedi sit co-
 positi: sic ēt et pō erit in p̄posito tāq̄ i subto. si igr̄ mā vt
 ens p̄cise et solitarie s̄iderata p̄t itelligi h̄z pōaz: n̄ erit i/
 cōuenies q̄t̄ f̄m actu itelligaf. **[Ampli. 2°. 3. phy. 2°.**
 h̄. ex itētōe ph̄i: dīc motū ee dissiliis cognitōis pp̄ ipse-
 ctionē sue nāe pp̄ ipz h̄re cōicationē cū po. Et itellē dīc
 B̄ tpe et nuo. 4. phy. 2°. 1z. Arguat q̄ sic. oppositor p̄: et p̄
 se effect̄ et p̄petates s̄t oppo. h̄z p̄petas p̄ et p̄ se inseqn̄s
 pōazē occulta. q̄ p̄petas p̄ et p̄ se inseqn̄s actu est mālē
 statio. et firmat p̄ Auer. y. p̄ Ari. i. z. meta. tex. 2. z. q̄ du-
 plicē difficltar̄ cāz in itellecī assignat. ynā ex pte obti-
 alia ex pte po. Et 2° ibi. in 2° dicit. q̄ difficltar̄ in coḡ
 rep̄ māliū ē ex pte ipsaz: q̄ nō s̄t actu int̄: h̄z po. ite. cū
 includat māz q̄ radix ē pōalitat̄: q̄ ē rō oppo sit agēd̄ tā
 i actōez reali q̄ sp̄uali: cū for̄ sit agēr. ex. z. de gnōne. 53. et
 3. phy. 17. z. 1z. meta. 30. z. 9. meta. 20. q̄ s̄t q̄s istar̄ volue-
 ritens ee. p̄mū itellibilitat̄ h̄z auctēph̄i. 4. me. tex. 2°.
 4. vbi h̄z q̄ res sic se h̄z ad ee: ita se h̄z ad vitatē: dicemus
 sibi B̄ vēz ee: s̄t aduertat̄ isti q̄ ens d̄r de entei actu et de
 ente i po. analogice: et tūc sensus est iste: q̄ si aliq̄b̄ fuerit
 ens actu ill̄ ē p̄ itellibile. si at̄ aligd̄ ē ens in po. ill̄ po.
 ē itellibile rōe q̄ actu pticipat. nūq̄. n. itellibilitas enti i
 po. tribuit. nīl rōe enti i actu tāq̄ rōe ill̄ ad qd̄ p̄ et p̄ se
 ɔeḡt̄ itelli. vñ. 2°. 9. me. 2. 20. scribit q̄ int̄: qd̄ ē in
 po. nō yenit ad actu: nīl p̄ alio itelligere qd̄ ē in actu. Et
 B̄ nō ē dubiū. imorari. n. sup̄ B̄ ē supflui. dicat Scot̄ et
 moderni gdqd̄ yelit iudi. meo ista fuit idubitata auer.
 snia q̄ itellibilitas ē p̄ passio entia in actu nō entis: nīl
 eo mō q̄ risibiliitas dicere passio aial. stātib̄ ḡ istis radi-
 cib̄ tāq̄ v̄is manuducā itell̄ tuū statim in cognitōez vi-
 tatis. dīc q̄ si volum̄ videre qd̄ s̄t p̄ cognitu i coḡ cō-
 fusioz recurrere ad sensu. Nā isto s̄t mīhi v̄t ē p̄cipiuū
 fundatiū sup̄ q̄ fundat̄ Auer. i B̄ plogo p̄. phy. igt. n. 4.
 2. 5. 2°. q̄ cā pp̄ quā via doctrie s̄t nob̄ nota. p̄fusa magi:
 et cā pp̄ quā magi v̄lia s̄t notiora suis sp̄bz ex q̄b̄ p̄poni-
 tur: et cā pp̄ quā noia sp̄bz s̄t notiora suis p̄tib̄ diffiniēt̄.
 B̄ ap̄ ite. 2°. q̄ singlē qd̄ ē qd̄dā totū ē cognitū ap̄ sen-
 suz p̄ suis p̄tib̄. si igr̄ i sp̄iciam̄ ad ista radicē: videbim̄
 inde pullulare ista vītate: et isti q̄ sensu: vt in p̄lib̄ acc̄na
 v̄lora s̄t notiora s̄b̄: et h̄z t̄ps et h̄z locu acc̄ntib̄ min̄ v̄l̄
 bus. h̄z locu qd̄: nā vt ait Themi. sup̄ expōne tex. 2. 4.
 p̄mi. phy. i sensibilib̄ videre lic̄ acc̄det̄ pc̄ul aialis ce-
 leri totū corp̄: q̄ caput: aut manū: aut p̄tē aliquā x̄phē-
 di: eodē mō p̄t̄p̄ ē dicere: id qd̄ p̄ emīn̄ aial ee c̄b̄ ho-
 minē ita et in his q̄ p̄ rōes q̄rim̄ v̄lia atq̄ cōia māifestio-
 ra s̄t nob̄ q̄ p̄t̄a et p̄t̄i. f̄m t̄ps v̄o: q̄ vt h̄z p̄bs i tex.
 pueri p̄ appellat̄ oēs v̄ro p̄res: et oēs feminas m̄res: taq̄:
 vt igr̄ s̄b̄ Themi: q̄ marē et feminā p̄de ac cōia qd̄a vo-
 cabula p̄ coḡscat. **[S] vbi vegetio: ib̄ sensib̄ fuerit dispo-**

siti ad min̄ cōia acc̄det̄ recte igr̄ dīxit Auer. q̄ ex B̄ q̄
 ididū dīm̄at̄ notī ap̄ sensu q̄ s̄t p̄tes: ē cā i B̄: q̄ il-
 la duo tota s̄t notiora ap̄ itell̄. Et dīfirmat̄ B̄. v̄z. q̄ acc̄-
 det̄a v̄lora: vt i p̄lib̄ notiora sūt nob̄: nā vt scribit 2°. 8.
 phy. et p̄ celī v̄trobis. 2°. 2z. Ex p̄p̄itū sermonū verox ē:
 vt dīcordēt̄ sensat̄: vidēm̄ q̄ s̄t aliq̄ planta v̄l̄ aliq̄ lapis
 p̄ciosus alicui ostēdāf. p̄ iudicabit̄ ill̄ v̄l̄ plātā v̄l̄ lapidē
 ē i ḡne: q̄le at̄ sit ynuq̄dōḡ isto: p̄ sp̄ dīḡscere nō p̄t: et B̄
 n̄ ē pp̄ alia cāz. s̄t mīhi v̄r. nīl q̄ acc̄na ḡnis notiora sūt
 sensu acc̄ntib̄ sp̄e. Et iō cu ite. n̄ i itellēndo imitēt̄ sen-
 suz a pari v̄r q̄ dīcept̄ ḡnāns ill̄ lapidis v̄l̄ plātē p̄ perc̄
 piat̄ ab ite. q̄ dīcept̄ specific̄: q̄ adhuc sensu i ḡd. n.
 p̄b̄bz i illo p̄ori dīcept̄ i lū ite. inotescere nō video. Qd̄
 si i aliq̄ casu p̄tigeret acc̄na inseqn̄tia sp̄ez et nāz minus
 cōez notiora ēe acc̄ntib̄ inseqn̄tib̄ nāz magis cōez. dīco
 q̄loqñdo d̄ coḡ p̄fusa actuali gdqd̄ sit de habituali p̄ ite
 p̄cipiet̄ dīcept̄ specific̄ q̄ dīcept̄ ḡnācū. Et B̄ s̄t mīhi
 v̄r null̄ s̄ani capit̄ negare p̄t. Nā h̄z p̄b̄m. 7. meta. tex. 2.
 28. Sūt aliq̄ ḡnā itermedia inoīata. aliq̄b̄. n. ē gen̄ p̄xi.
 eq̄ et asini qd̄ inoīatu ē. Et nō ē dubiū q̄ acc̄na inseqn̄tia
 nās specificas isto: s̄. eq̄ et asini notiora s̄t acc̄ntib̄ inseqn̄tib̄
 tale inoīatu gen̄. Stāte igr̄ coḡ illo: p̄ i s̄lū talia p̄tē
 agēr i ite. mīte nāl̄ q̄ ad p̄mā imutatiōez. Et i illo istāt̄
 acc̄na magi v̄lia n̄ agūt i itell̄. cū p̄ casu s̄t sensu i ḡta:
 ḡn̄ illo p̄ori in q̄ ista s̄t nota et illa i ḡta stat ista imutare
 itell̄ q̄ d̄ se ē oia fieri ainq̄ acc̄na v̄lora s̄t sensu nota.
 nō. n. ē ibi actio aliq̄ subiacēs ipo volūt̄ q̄ retiere pos-
 sit obīm̄ min̄ cōe nō agere: nīl p̄us ob̄z magis cōe agat.
 nā ob̄z relucēs i fantasmate nāl̄ agit i itell̄. Et aptū na-
 tū ē ad imutatiōez ite. q̄ ad cognitōez sui: et nō alteri. s̄t
 gl̄z s̄ani capit̄ sc̄ir̄ p̄t. Quis ex p̄phantib̄ at̄q̄ negaret mī-
 hi eq̄ et asini cōceptu p̄ itell̄ inotescere coceptu ḡnis i
 inoīati q̄ ista cōueniūt. Rō igr̄ q̄ p̄ aligd̄ inotescat̄ ite.
 nō ē: q̄ ill̄ alio sit magi cōe absolute: s̄. regrit̄ q̄ sit magi
 sensat̄: q̄ ite. n̄ i itelligēdo dīpedet̄ a sensu: si igr̄ q̄n̄.
 q̄ p̄tigerit min̄ cōe ee magis sensat̄ magi cōt̄: n̄ video q̄
 ad actualē cognitionē gdqd̄ sit de habituali qn̄ min̄ cōe
 i B̄ casu p̄ itelligēd̄ ab ite. q̄ magi cōe. Et ista ē s̄nia ph̄i
 sine dubio. vñ. 1. 6. topi. ca. 4. dīc q̄ corp̄ ē magi notuz q̄
 ad nos q̄ sup̄ficies: et sup̄ficies magis q̄ linea: q̄ magis
 sub s̄lū cadūt. Dec̄at ē q̄ ad nāz. Et si subtil̄ doctor h̄ue
 rit istu sensu: s̄t p̄tēdūt v̄ba ei. credo opione illāverā ee.
 Nec sancto doctori repugnat̄ q̄tū ad B̄. Nā ipē dīc q̄
 dīcept̄ p̄p̄ ē single fort̄ mouet sensu ē p̄ cognit̄ ab itel-
 lectu: s̄. modēni leq̄ces volūt sustiere ista v̄lia s̄t s̄c̄es
 sc̄ti Thomeyv̄l̄ volūt tenere q̄ magi v̄lia s̄t notiora.
 S̄ nos mediādo iter f̄as duas vias dicim̄. q̄ qñz v̄lia
 s̄t notiora min̄ v̄lib̄. et B̄ qñz eis fuerit magi s̄fata: et qñz
 p̄tiget̄ oppo. v̄z. q̄ min̄ v̄lia s̄t p̄ cognita. et B̄ qñz illa fue-
 rent magi sensata magis v̄lib̄. **[S] v̄z pp̄ gd̄ ē q̄ cōt̄ d̄r**
 magis v̄lia notiora ēe min̄ v̄lib̄. Dico q̄ q̄ i p̄lib̄ p̄tiget̄
 acc̄na singlūz ipsoz magi v̄lib̄ eē magi sensata acc̄nti-
 bus singlūz min̄ v̄lib̄: et q̄ d̄nomiat̄o f̄ta supabūdā-
 ti: iō B̄ cōtiget̄: tñ isto nō ē v̄l̄ vēz: s̄t qd̄a p̄terni sustine
 revolūt̄: sc̄iat̄ isti pp̄ones nāles n̄ sp̄v̄ificari v̄l̄: suffic̄ qñz
 eas v̄fīt̄: vt i p̄lib̄. Eoz. n. q̄ nā fiūt̄: qd̄a s̄t sp̄: et qd̄a fre-
 quēter. Radix igr̄ isti v̄tāt̄ fuit sensus. s̄t ydīst̄: et hoc
 erat q̄ 2° i B̄ plogo plerūc̄ ad hāc radicē asp̄ciens dī-
 cebat q̄ rō pp̄ quā v̄le qd̄ ē qd̄dā totū notī ē ap̄ itell̄m̄
 ē: q̄ p̄t̄lār̄ qd̄ ē qd̄dā totū ē notī ap̄ sensu. **[S] Ad qōez**
 ḡq̄rēt̄v̄t̄ magi v̄le notī s̄t min̄ v̄lib̄ coḡ p̄fusa et actua-
 li: s̄t ē simp̄ r̄ndē: q̄ qd̄ m̄lt̄v̄ ē: s̄. obēm̄ dīstiguere: q̄z
 aut p̄pat̄ magi v̄le ad min̄ v̄le: vt est qd̄dā totū et minus
 v̄le ē p̄s magis v̄lis: aut p̄pat̄ taliū ē uerso mō: ita. s̄. q̄
 magis v̄le p̄sideret̄: vt est p̄s min̄ v̄lis: qd̄ acc̄dit̄ v̄l̄ qñz

De primo cognito.

5

manⁿ vle considerat: vt ē diffinitū qdā & cōfusū & totū rō, nē bñs: t minⁿ vle: vt ē diffiniēs: t ē p̄ diffinis elⁿ: si p̄ fū at p̄atio distiguēpū ē adhuc:nā aut singule magis vlis est magis sensatū qz singule minⁿ vlis: aut ē, si p̄ sic magis vle ē notū p̄us itellū qz minⁿ vle. Si def̄ at opp^m, dico tūc p̄ minⁿ vle ē notū magis vli: si at p̄atio fuerit inter magis vle & minⁿ vle: vt vnu ē diffiniēs: t aliud diffinitū. Dico p̄ i p̄ cognitionē actuali & cōfusa p̄us occurrit intellectui minⁿ vle: qd̄ ē qdā totū qz magi vle: qd̄ i ps eiⁿ: vt sic, t rō istiⁿ ē: qz p̄tiklare qd̄ ē qdā totū p̄us īnotescit sensui qz sue p̄tes, vñ si gs igredit̄ i aliquā domum p̄us occurrit sibi tota cōpositio qz p̄tes eiⁿ sic noia spēz diffinitaz qz cōfundit i se p̄tes ex qb̄ cōponūt notiora s̄ nou bus p̄tū diffiniētū: t h̄ voluit Ap̄. p̄ ph̄y. te. d. h. et The milist̄ ibi i 2^m: t h̄ sentit ēt sanct^m doctor i p̄ pte sume. q. 85. ar. 3. Et i expōne istiⁿ plogi, vbi ipse soluī ūdicit longm ph̄i i tex. 3. t 4^m ex vna pte: i tex. 5^m ex alia pte: sic i gr̄ sensus p̄us ferit i totū qz i ptes: t p̄us i cōfusam cognitionē qz ī distictā sic p̄ cogⁿ nālis n̄i iteⁿ ordo ē: vt p̄us i nomē diffiniti se trāfferat qz i noia diffiniētū: t p̄us cogⁿ qd̄ nois qz cōfusa ē attigit qz attigat diffinē qd̄ rei qz disticta est. Recete i gr̄ dixim^m p̄ radix ducēs nos ad vltat ē istius qōnto sensus ē: t ista radix cōicat cū illa alia q̄ ē p̄ rō cognoscēdi ē ab actu. Et iō res Magi sensate magis p̄p̄l i, īnotescit itellū: qz tales magis s̄t i actu ad mouēdū itellectū qz s̄nt res minⁿ sensatae: vñ 2^m. z. d. aia. cō. 92. q̄ cō, p̄hēsio d̄riaz sensibiliū ō sēlū cā ē p̄phēsiois eaꝝ ab i, itellectu: t iō dixit ph̄s ibidē, q̄ n̄ ē māⁿ qle gd̄ sit odor. Et reddes cāz huiⁿ, īngtā aut huiⁿ ē: qz sensuz hūc non habemⁿ certū: t p̄iorē multi aialibⁿ: t qz gs arguat qz 2^m dñm. pbādo magis vlia notiora ēē minⁿ vlibⁿ īqz diffiniētā sūt: qz 6^m topic. diffō dat p̄ notiora. Rñr. q̄ diffiniētā ad diffinitū dupl̄r p̄pari p̄st: vno mō īn cogⁿ cōfusa q̄ ē p̄ diffinē qd̄ nois. Alio^m quo ad diffinē qd̄ rei diffinētā. Et isto mō h̄ p̄ vey genⁿ & verā d̄riaz. Et p̄ qdē mō: dico q̄ magis vle ē minⁿ notū: qz h̄ rōnē p̄tis & minⁿ vle est magis notū: qz h̄ rōnē totiⁿ & cōfusa: t qz cogⁿ disticta. Dico q̄ ē ē, qz cāe notiores sūt: t priores nāe qz s̄nt effe-ctus: disticta āt cognitione p̄cedit ex notioribⁿ & poribⁿ quo ad nāz nō quo ad nos: p̄ istū modū i gr̄ soluēdū tollūt oēs difficultates. t h̄ diuisiōes. Unī rō. S. Tho. i p̄ pte sume q. 85. ar. 3. in q. d. q̄ trāslēs de extremo ad extremū & de po^m pura ī actu p̄us d̄z trāstre p̄medū t̄. Dico q̄ vey ē: t̄ nō ē nečius iste trāst^m quo ad cogⁿ actualē: ita q̄ fiat per oia media nō ē nečius: nā si talia media non fuerint sensata: aut male sensata nō ē nečius itellū p̄us i cogⁿ istoz deuenire qz i cognitionē sp̄p̄: vñ sic. d. 2^m. z. d. aia. cō. 105. Albedo qn̄ trāsferit ad nigredinē: qn̄ qz trāst me-diate chiano: t in aliq̄ trāst mediāte charoppo: sic itellū n̄ quo ad actualē cognitionē trāst a magis vli ad minⁿ vle: vbi tale fuerit magis sensatū: t si fuerint aliq̄ minus vlia q̄ mediet q̄ nō fuerit sensata: nō op̄ ē ite^m p̄ ea actua-liter trāstre: qz tūc magnū t̄ps apponere atqz ad actua-lē cogⁿ spēi sensate deuenire possz: qd̄ ē ūxp̄etiā: t̄ i ḡit ite^m quo ad habitualē vel vltualē cogⁿ p̄us ap̄ nat^m sit p̄cedere a magis vlibⁿ & a cōioribⁿ ad minus cōia: sic bñ dixit i h̄ subtilis doctor. 3. dīs. p̄m. qz forⁿ q̄ apte sūt pfice-re aliq̄ p̄fectibile ordie quodā pficerate nate sunt pficerate mediatiⁿ & minⁿ mediate: ita si eadē forⁿ vltualē p̄les for-mas p̄tineat illaz formaz ordiataz qz illi ordie pficerat et illō p̄fectibile: sic si forⁿ sube & forⁿ corporis essent alie forme i aliq̄ p̄us iformare forⁿ sube & forⁿ corporeita si vna forⁿ vltualē i aliquo xineret vtriusqz forⁿ p̄fectionez p̄us iformaret nā sub gradu cōiori qz sub gradu minⁿ cōi cu nā p̄cedat de po^m ad actu: vñ 2^m p̄ meta. cō. 7. dīc. q̄

mā p̄as recipit formas magis vles qz minⁿ vles: t medi-antibⁿ eis recipit p̄ticulares formas nō qz ipse velit for-mā vlez realē distictā ēē a forⁿ minⁿ vli: sicut gdā tenye, rūt ex intētōe eiⁿ: t̄ vna & eadē forⁿ p̄us nā pficit mām qz abstractiore gradū qz h̄ gradū minⁿ abstractū. Et h̄ est qd̄ i itellectu n̄o qz ad habituale cogⁿ possumⁿ re-nere: t̄ qz ad cognitiōem actualē īneutabili credo illō p̄iⁿ itelligi ab iteⁿ cuiⁿ singule fortius mouet sensuz: t h̄ siue illud vīsibile sit siue audibile siue aliquo alio sensu p̄ceptibile. Et iō opio illa heruei thomistaz acutissimi te-nētis accīs concretiū sumptuz ēē p̄mū cognitiū ab itel-lectu n̄o ī cogⁿ cōfusa ē opio vera loquēdo. s. de accītū bus magis sensatis: vñ si accītia ī sequentiā nās vltiores fuerint magis sensatatalia concretiū sumpta sūt i cogⁿ cōfusa notiora nobis in cognitionē actuali: si vō accītia ī se-quentiā nās minⁿ cōes fuerint magis sensata accītibⁿ ī se-querētibⁿ nās magis vles talia notiora sūt: ita q̄ in h̄ sp̄ recurrēdū ēad sensuz: t̄ qz vt i plibⁿ p̄tigere accītia magi vliuz notiora ēē accītibⁿ minⁿ vliuz idē accidit q̄ magi vlia dicunt̄ cōiter notiora ēē minⁿ vlibⁿ ī cogⁿ cōfusa: t̄ hoc ē vt i plibⁿ vey. t̄ qz opp^m p̄tigere: sic rōne et auctoritate pbauimⁿ. Ista i gr̄ opio mediat iter duas opēniōes extremas: t̄ ē tollens oēs ībiquitates & difficultati-tes: t̄ ē opio sēfata. Et p̄ 2̄s mihi v̄ salua osuz reuerētia q̄ sit opio vera. Exipmētū. n. 3 monū veroz ē: vt xordēt sensatis. 8. ph̄. t̄ p̄ celī vtrobiqz. cō. 22. C Per h̄ p̄z ēt ad rōne scotistaz pbātiū sp̄ p̄ceptū spēi notiore ēē: qz spēs est magis i actur: t act^m ē rō cognoscēdi. Rñr. q̄ h̄ ē vey: t̄ n̄ tūc obz d̄ ēē magis i actu ad iuitādū itellētū: qn̄ ē ma-gis sensatū: vñ ph̄s i p̄hemio meta. d. q̄ vlia sunt difficil-lima ad cognoscēdū: eo qz sūt a sensibⁿ remotissima: t̄ lo-quiſ de vlibⁿ ī cāndo h̄ cōez expōne: sic dico si singula-re spēi magi sensatū fuerit singule ḡnis: tūc spēs erit p̄us actualē cognita cogⁿ cōfusa: qz genⁿ. Si vō fuerit oppo^m mō opp^m p̄tigere. Et si q̄ras: vñ h̄ ē. dico q̄ nō ē alia rō ni si pp̄ modū nālē itelligēdī itellētū n̄i: q̄ in itelligēdī de-pēdet a sensu: t̄ p̄cipue i p̄ n̄a nālē cogⁿ h̄ cōfusa: t̄ aia. cō. 39. z. 20. C Ad aliō Scoti dicētis magis vlia ēē diffi-cil^m abstractionis: t̄ p̄ 2̄s posteriⁿ cognosci. Rñr. q̄ abstractio p̄mī obiecti motui itells polis fit ab itellectu agēte q̄ nō cogⁿ ea a qb̄ abstrahit. 3. de aia. cō. 19. Et si illa vliora sūt magis sensata p̄i itellētū ab itellū qz minⁿ vlia. Si vō oppo^m oppo^m ēē p̄tigere: p̄hēsio. n. d̄riaruz a sensu ē cā p̄phēsiois earuz ab itellectu. z^m de aia. cō. 92. Ad aliud qn̄ d̄ spēs h̄ rōnē totiⁿ & genⁿ rōnē p̄tis. q̄ noti-ori erit spēs ḡne. Rñr. totiⁿ xedēdo: naž talr̄ considerata spē q̄ heāt rōnē totiⁿ & idētūtū: t̄ cōfusa sic notior erit ḡne: vt h̄ rōnē p̄tis: t̄ h̄ ē: qz sic sensus p̄us ferit i totū qz ī ptes sic ite^m īmītā sensu p̄us duenit i cogⁿ cōfusa i p̄ceptū spēi diffinīte q̄ h̄ rōnē totiⁿ: qz i p̄ceptū ḡnis: aut d̄ri. t̄ qz qn̄ spēs p̄pat ḡni i rōne pt: tūc illa ē ignotior pp̄ eadē cāz: t̄ oia ista vltatē h̄t̄ xcurrēte attestatiōe sēlūs: qz sine sensi nihil fieri pt i tali casu: qz ipē ē radix vnuuerse cogⁿ bu-mane. C Ad arg^m p̄nⁿ Rñr. negādo asluptū: q̄. v. 3. i nullā cogⁿ magi vle possit ēē notiⁿ minⁿ vli: vñ dico q̄ l cogⁿ i, cōplexa vbi singule elⁿ fuerit magi sensatū qz singule mi-nūs vliis tale magi vle p̄us cogⁿ ab iteⁿ qz minⁿ vle: t̄ p̄ci-pue qn̄ p̄pat sibz: sic totū ad ptes. Si vō p̄tigat opp^m op-posito mō d̄z ē: qz nō īcōuenit idē reⁿ elūdē possit notiⁿ & ignotⁿ ēē h̄ opp^m cās & rōnes. Ista pauca sunt q̄ mihi vīta sūt dicta i tā pardua mā & antiq̄ qōne in q̄ rogo: vt si veritatē ipsaz affectus sūz (vt credo) illō deo attribui-tur: si vero illaz nō sim affectus: ascribaſ hoc ruditatū i-tellectus mei: saltez dedi modū perscrutandi veritatē fra-trib^m meis. Deo laus sempiterna & honor immortalis,

Solutiones contradictionum

Conclusiones contradictionum in dictis Auerrois collecte per solertissimum prius Marcum Antonium Zimaram scriptoritate et hydroninum. Et primo super libro priorum.

Auerrois in suo plogo sup p. phys. in scđo ca. ybi ponit vtilitez scie speculatiue: dicit qđ boiem eē perfectuz pscias speculatiuas est boiem habere suā ultimam pfectionem: et talis dispositio est sibi felicitas ultima et semper eterna vita: et eadē sententiā ponit in suo p. logo sup. 8. phys. Nos aut̄ inuenimus opp̄ ab ipso tertio de aia. cō. 36. et nono meta. cō. ultimo: ybi h̄z ista vba. Et declarauim⁹. sup. 3. de aia. 2º allegato: qđ fortunitas maxima que est. in spicere intellectuz separatū est per potentiaz: que fit in intellectu speculatiuo apud suā ultimam perfectionez similez positioe que fuit in yisū apud aspe⁹ ad colores: nō per potentiaz de mō potentiaz cogitatiuaz: rum que acgruntur per cognitionez: qm̄ nō est sicut existimauit Auēpace. qđ hoc acgrutur per cognitionē. Et in hoc etiā ipse accusat Alfarabiū. 3. de qia. ybi supra. sicut p. intuēti. h̄dī igit̄ consistit in hoc: qđ hic in plogo dicit. felicitatez hoīs consistere in acquisitione sciarum speculatiuarum: in alijs vero locis allegatis dicit. felicitatez hoīnis nō consistere in h̄z sciētys: que per discursuz acgrunt: sed in intuitua cognitiōe dei que h̄z p. intellectum adeptū: et hoc ēt velle Themistius. sicut ipse allegat. 3. de aia. Ad h̄z soluetes dicimus qđ tertio de aia. ybi erat locus p̄prius discutiēdi ista difficultatē: loquuntur est ex p. pria s̄nia: hic vō loquuntur est fm̄ mētē alioz. Et istaz solonē mibi p̄fīmat ipsemēt 2º sup plogō octauī physi. ybi ponēt ostiunilez s̄niām. inq. et declaratū est in sciētia morali qđ eē hoīs in sua ultima perfectioe est ipm̄ eē pfectum per sciētias speculatiuas. Et qđ ista dispositio ē fortunitas ultima: et fm̄ fatuos vita eterna: ecce qđ dicit fm̄ fatuos: aut aliter: et subtilius p̄t iº controuerſia xiliaris: vt dicamus felicitatez hoīs p̄sistere in acquisitione sciaruz speculatiuaz dupl̄ posse intelligi: vel dispositioe: vel cōpletioe. Et tunc dicimus qđ p̄ mō est vix fm̄ viaz Auer. Scđo vero mō est falsuz: p̄mo mō logitur hic: scđo mō loquit. 3. de aia. et nono metaph. ybi negat felicitatez consister in sciētys speculatiuis: xpletive. s. naz cognitio sciarum speculatiuaruz nō est felicitas: sed est via ad illam. Et qđ q̄sibz via ad terminū p̄suevit sumere denoiationez a termino: iuxta illud ph̄i. 2. phys. tex. cō. i. 4. gnātio ē natura: qđ est via in naz: ita ēt scia speculatiua est felicitas: qđ est via ad felicitatez: que felicitas est p̄mū p̄n⁹ a quo celuz dependet et nā: sicut p̄z expresse. iz. meta. 2. 38. et tex.

Cedā h̄dictio ibidē est ista: qđ declarans quo ad sciāz speculatiuarum acquisitionez p̄sequātur oēs virtutes morales ostēdit quomō p̄sequatur magnanimitas. inq. qđ sapiens cū cognouerit paruitatem vite sue: et perpetuitatez sempiternā et motū continuuz. Et qđ p̄portio sue vite ad tēpus sempiternū est: sicut pūcti ad lineā: vel sicut finitiam infinitū nō procurabit p̄prialm. vitz. Et p̄z infra subdit qđ eligit mortē pre vita. Et h̄z hui⁹ oppositū nos inuenim⁹ ab Ap. in. 3. ethicoz. ca. xi. ybi h̄z: qđ quāto alijs magia omni vītute pollet: quātoq; felicior: et tanto magis

illū moze molesta est. Naz h̄z vīt maxime dignus ē vita. et maximis bonis p̄uat idipm̄ sciens. Sed ad h̄z soluetes dicimus qđ p̄hs in alio casu logtur: et in alio casu loquit̄ Auerro. hic. Naz si cōparentur felix et miser. i. nō habens sciām: tunc sine dubio felix magis tinebit mozez qđ miser. Et rō est: qđ plus perdit quādo morit̄ qđ miser. Auer. autes hic logtur in casu quo sapiens dubitat: ne felicitatē amittat: tunc in illo casu d̄z preeligere mortē pre vita. Et hoc expresse sonat vba eius: ingt. n. et proprie cuž h̄z p̄fectionē humana. Et dubitat qđ a perfectioe expolietur: tunc non est miruz: si aliqñ eligit mortē pre vita. et sic se datur contradictionis. Et h̄z hic est locus dubitationis cōtra Auerro. parduus. Tuz qđ maluz nō h̄z rōnē appetibilis: sicut p̄z ex p̄ ethico. ca. p̄. Bonuz est qđ oīa appetunt: t. s. ethicoz. malū a nullo appetitur: mōs aut̄ malū: ergo tc. Applius ē h̄dictio in dictis eius: qđ ipse dīc qđ sapiēs d̄z eligere mortē: ne expoliet felicitate: sed h̄z nibilē fm̄ faſtuaz opionez eius de ynitate intellectus. Et v̄t esse etiāz cōtra p̄hm̄. 3. ethico. ca. 6. ybi reddens cāni: quare mōs oīuz terribilissimū. inq. Terribilissimū vō oīum mōs: hic. n. finis: ne qđ q̄c p̄terea bonū vel malū mortalibus videat eē. Et p̄ ethico. ca. i. 4. mortuaz felicem nō dicim⁹: ista sunt qđ faciū difficultatē in hac mā. Et nos soluim⁹ p̄solite in supiori anno in expōne n̄rā sup q̄truoz p̄mos d̄ physica auscultatōe. Pro nūc tñ breuiter dōz puto qđ sentētia Auer. non h̄dicit ph̄o ad intellectū datū: imo ipsemēt Ap. 9. ethico. cap. 9. expresse tenet qđ sapiens appetitu cōformi rōni recte d̄z vitam p̄priā morti exponere. inq. n. oīis mens eligit optimū sibi: bōsus aut̄ menti paret: v̄p̄z est aut̄ id de studioz et amicoz grā ipsuz multa facere. et si opus sit pro patria mortem subire. Abycet. n. et pecunias et honores: et oīo oīa quibus hoīes inter se concerant: vt honestatez cōsequantur. magisq; volet breui tēpore letari vehementer qđ longo leuiter. Et honeste vītaz agere per vñnz annū: qđ multis annis vtrūq; continiat: ac rez vnam honestā et magnaz qđ multas et partias. obeuntibus aut̄ mortem id forte euēnit: eligit p̄fectorem magnaz et p̄clararam sibi tc. Et ex istis verbis clare p̄z soluto ad obiecta: mōs enī nō est illud qđ p̄mo appetitur: sed bonitas et honestas actus quez exercet sapiēs in tali casu: nam sicut patuit in verbis ph̄i maximuz bonum sapiente sibi tribuit in exercendo illum actum vītutis. Et hoc bono p̄tūaret se: imo vītiose viueret si illo actu: tunc pretermisso saluaret sunz esse: per quantūcūq; esse: vnde melius est simpliciter maximum bonuz et momentaneum: qđ remissum bonuz vītutis: vel vita vītiosa per magnuz tempus. Et ex isto loco colligitur de intentione philosophi euidenter qđ bonum cōmune fm̄ ratio nem rectam: est magis eligendum qđ bonum propriū: qđ totum bonum propriū debz homo exponere etiam destructioni simpliciter si nesciat animaz īmortalem: p̄pter saluationem boni cōmuni. Sapiens igit̄ in casu isto agit: sicut agit agens naturale: qđ primo intendit inductionem forme generande: sed qđ forma illa nō potest induci nisi ad destructionez p̄existētis in materia secundario: et per accidens intendit corruptionem sic sapiens: qđ non potest in casu in quo loquitur Auerrois consequi felicitatem et evitare miseriam: nisi exponat morti mortem per accidens: et secundaria intentione preeligit.

Cad obiecta autem ex dictis patet iam solutio. **T**ertia contradictionis est super primo cōmētop̄i p̄h̄y. ibenū exponit per principiūz: causas agentes et mouentes: per causas autem exp̄ fines: et per elementa causas que sunt partes ref. s. materiam et formam. Huius tamen oppositum inuenimus in dictis eius. iz. metaphysice cō-

In dictis Auerro.

6

mēto.23.vbi h̄z q̄ cā d̄ de oībus: p̄cipiūm sūr d̄ de ex-
trinsecis: elemētū vō de intrinsecis: t̄ subdit. Et lō dixit i
physicis q̄ dispositio scie in oībus artib⁹ bātib⁹ p̄n⁹ cau-
fas & elemēta: q̄ intēdebat per p̄cipia causas mouen-
tes: & per causas: illud quod est cōmune illis quatuor:
& per elemēta: ea q̄ sunt in re. Contradiccio igit̄ ē sup̄ expo-
nit̄ illi⁹ verbicā q̄ hic exponit cām p̄ fine: ibi vō cāz
pro cōl ad oia gnā cāruz: sed soluit̄ q̄ h̄ nomen cā sumit̄
dupl̄r cōiter & pprie. Et p̄gdem mō d̄ de oīb⁹: & sic sum-
p̄fit p̄b̄s & p̄r cām. z.phy.tex.cōm.28.7.29.7.ē.iz.meta.
23. & sic est sinonimū cū p̄n⁹: sicut et ipse met̄ 7° d̄c p̄mo
phy.cō. p̄.āngt.n. q̄ cū hoc nome p̄n⁹ & cā v̄stant̄ cōiter
sunt noīa sinonimā. Et sic sumpsit̄ ēt cāz p̄b̄s. meta.ad
p̄n⁹. Alter mō sumit̄ cā pprie: & sic distiguit̄ h̄ p̄n⁹: & etiāz
cōtra elemētū: cā enī pprie sumpta verificat̄ solū d̄ fine:
& h̄l̄ rō ē: q̄ cōlitas finis est sumpl̄r incausata: iuxta illō
p̄b̄s. phy. finis ē cā cāruz: p̄n⁹ aut̄ pprie sumptū d̄ cā
agente & mouente. Et h̄l̄ rō est: q̄. h̄.meta. te. cō. p̄mi
d̄ rōne p̄ncipu est p̄mu eē. Et q̄ cā agens sc̄z eē p̄cedit
alias causas: & cā finalis p̄cedat q̄tū ad cālitate: id hoc
nomē p̄n⁹ appropriat̄ cāe efficiēt̄. Alla. n. ē rō cāruz q̄tū
ad eē. Et alia q̄tū ad cālitate: sicut late disputauim⁹ su-
periori āno sup̄. z.phy. Elementū vō pprie sumptū d̄ de
causis intrinsecis. s. de mā & for̄ & rō est q̄ v̄t d̄r. s. meta.
tex. cō. 4. elemētū ē ex quo sit aligd p̄mu inexistēt̄ id h̄l̄
sibili fīm spēz: & cōparando adhuc māz ad formā magis
pprie el̄ntū d̄ de mā q̄ de for̄: sicut scribit̄ 7° cō. 4. gn/
ti meta. & rō ē ista: q̄ magis pprie diffinītio el̄ntī compe-
tit māe q̄ cōperat forme. Mā. n. sic describit̄. z.phy. 28.
mā ē ex quo sit aligd cū inīst̄: for̄ vō ibi describit̄ p̄ h̄ q̄
est rō ip̄l̄ q̄d qd erat eē. Et sic solo ista q̄tū ad rem satis-
facit: sic vides. tñ q̄tū ad vba nō v̄t satissacere Auer. q̄
eandē ppōnez hic exposita alr̄ exponit hic: & alr̄ sbl̄: & ad
hoc dicim⁹ q̄ forte peccauit p̄ obliuionē dum dixit q̄ in
phy. qñ ip̄le expoluit p̄ cās fines loquit̄ fuit fīm sniam
Alep. sicut d̄c ipse met̄ hic: īngt. n. & sic expositiū ip̄e Ale-
xander: vt mihi v̄t in. iz. meta. 23. cō. 1. exponat istaz eadē
ppōnez q̄ ponit̄ in tex. p̄. p̄m̄ ph̄y. duz exponit cāz. p̄ cōi.
ad oēs causas. dico q̄ loquutus ē h̄z. pp̄lā sniaz. Aut̄ ter-
tio & magis iuxta realē solonē p̄us datā īsistēdo: id Auer.
idē v̄bz alr̄ exponit hic: & alr̄ in metaphysicis: vt ondēret
nobis d̄stōnem h̄l̄ v̄bi cā. q̄. v̄z. qñqz p̄tsumi cōiter: &
qñqz pprie. & dū cōiter accipit̄ p̄tsumi pro oī cā: q̄i vō
sumit̄ pprie d̄ solū de fine. Et tūc dico q̄ cām hic lūpsit̄
pprie: cām vō. iz. meta. 23. sumpsit̄ cōiter.

Quarta d̄dictio sup̄ 7° p̄ est: q̄ d̄c q̄ metaphysica
siderat tria gnā cāruz. s. mouētē formalē & finale. Hui⁹
tri⁹ oppo⁹ iuenim⁹ ab ipso. z.meta.cō.6. v̄bi. d. metaphy-
sicū cōsiderare oia gnā cāruz. H̄l̄ tertio meta. cōm.3. &
iz.meta.cō.6. dicit. metaphycū duo genera cāruz cōsider-
rare. s. formā & fīmē: sed ad hoc soluentes dicim⁹ q̄ refert
apō me p̄lm dicere aliquē artificē cōsiderare q̄tuoz gene-
ra cāruz: & tñp̄z cōsiderare q̄tuoz p̄gnā cāruz. Similē re-
fert aliquē artificē cōsiderare oēs cas sub rōnib⁹ v̄l̄bus:
& eūdez cōsiderare easde sub rōnib⁹ pprys. Et tūc dico q̄
cū in oī genere cāe sit deuenire ad yñū p̄mu in illo gene-
re: sic p̄bat p̄b̄s. z.meta. dico q̄ duo p̄ma gnā cāruz cōsi-
derat metaphysicus: & duo p̄ma cōsiderat nālis: p̄ma. n.
for̄ & p̄mus finis a meta⁹ cōsiderant̄: sicut scribit̄ 7°. 3.
meta.cō.3. & iz.meta. 7°. 6. Et h̄l̄ rō ē: q̄ rō p̄me forme
quatenus p̄ for̄ est: & rō p̄mu finis q̄tenus p̄mu finis ē
abstrahita motu: & trāsmutatiōe: sic colligit̄ ex intentio-
ne Auer. 7.meta.cō.5. 7. 9. p̄ma aut̄ mā & p̄m⁹ mouēs cōsi-
derant̄ a nāli: q̄ rō p̄me māe: & p̄m⁹ mouētēs ē rō cōcer-

nes: vt sic motū trāsmu⁹: dluiserūt lḡf sibi heredita-
tez iste due sciētālis. s. diuia: & ex q̄tuoz p̄m̄s cāis dñ-
as p̄mas causas vēdīcavit sibi nālis: & duas p̄mas app̄d
p̄saurit sibi diuia. Ulteri⁹ dico q̄ diuia oēs cās cōsiderat̄
sub rōnib⁹ v̄l̄bus: & trāscēdētib⁹: nā mā p̄ de q̄ min⁹ v̄t
sub rōne q̄ suba: & sub rōne q̄ ens seu po⁹ a diuino cōside-
rat̄: sic p̄z. 7. meta. cō. 9. 7. 2. z. p̄b̄y. zi. 7. iz. meta. cōmē. 4. &
alibi frequēter. Mā tñ sub rōne p̄pa cōsiderat̄ a nāli: vt
s. p̄n⁹ trāsmu⁹. ex quo aliqd fit vt inexistēt̄: sic p̄z. 7.
meta. cō. 9. Ita ēt dicas de p̄mouente q̄ sub rōne q̄ ens &
suba seu act⁹ a meta⁹ cōsiderat̄: & sub rōne qua motēs a
nāli. Et breviter q̄b̄l̄zgen⁹ cāe sub rōnib⁹ v̄l̄b⁹ a diuino
cōsiderat̄. Et h̄l̄ sonat̄ auētas Auer. z.meta. cō. 6. v̄bi scri-
bit̄: & cōsideratio v̄l̄s i eo: q̄ sūt cāe ēhui⁹ scie. s. diuine re-
cie dīp̄t v̄l̄s: q̄ sub rōnib⁹ v̄l̄b⁹. v̄z. h̄c ēt rō cāe rō ac̄p̄ es
po⁹: rōentis. rō sube & h̄b̄: sub sūtis rōnib⁹ des cāe a diuino
cōsiderat̄: oēs ēt cāe cōsiderant̄ a nāli: vt q̄libzdat̄ eē p̄
motū: nō vt dat̄ eē absolute: sic ēt subrōl̄l̄. Sc̄o⁹ d̄clarat̄ p̄
sue meta. q. p̄. Et Albūtis magnus sup̄. z.phy. sup̄ tex. 27.
Sed quō diuīn⁹ tria gnā cāruz cōsiderat̄. Ad h̄l̄. d. Burle⁹
in p̄nti loco q̄ h̄ ē q̄tū ad sūl̄ p̄te q̄ cōsiderat̄ de abstra-
ctis substātis i q̄b⁹ nō ē mā: sed ista solo consuevit a mo-
dernis molestari: q̄ a parī nālis i. 8. phy. v̄bi agit de p̄mo
motoe: q̄ ē a mā sepatu: dicere abstrahere a mā. Et pp̄
hoc alr̄ ip̄l̄ r̄n̄ 7° dīcūt. q̄ metaphysicus solū tres cās cō-
siderat̄: vt cāe sūt. s. formā finē & efficiēs: nā he cōes sunt
abstractis & māl̄ib⁹ sub rōne q̄ cāe: & q̄ mā vt mā nō est
cōis abstractis & māl̄ib⁹: id solū illā cōsiderat̄ sub rōne po-
tētē q̄ ē yna de dīrys entis: diuīnus. n. cōsiderat̄ abstracta
a mā & motu: vel p̄eētia: vel saltez p̄ idrīaz: sic est snia
Aui. in p̄ sue meta. cōp. 28. s. ista opio nō p̄t stare. q̄ q̄tū
ad istātā h̄ Burle⁹ dīco q̄ nō cogit̄: q̄ diuīn⁹ ḡditatiūe
cōsiderat̄ abstracta a mā: & lō in 1° p̄te i qua diuīn⁹ agit de
abstractis subys recte p̄t dīcūt p̄ illa p̄te abstrahit a mā
nālis aut̄ i illa p̄te s. q̄ agit de abstractis nō d̄r agere de
eis: nīt q̄tū ad s. īmō q̄tū ad qd ē: v̄t q̄tū ad ea q̄ ḡdi-
tatiūe a nāli cōsiderant̄. dīco q̄ i eis repl̄t rō māe vel ha-
bitudo eētialis ad māz: sumo aut̄ māz hic analogice: sic
nōst̄ ex via Auer. Et pp̄ h̄ dīxit 7° in. z.phy. cō. 70. q̄ os
nālē dare in r̄nsiōe oēs cās: qñm in scia nāli app̄z mā. Et
in quo ēt mā sūt oēs cāe: artifex q̄ algs d̄r pprie a mā ad-
strahere q̄tū ad cōsiderata ḡditatiūe ab eo: nō q̄tū ad ea
que solū q̄tū ad s. ītē q̄tū ad s. ītē q̄tū ad s. ītē q̄tū ad s. ītē
ētio ē penes ḡditatiūā cōsiderationē: & nō penes simplices
inuētiōe cōsideratoz: sic p̄z ex snia ph̄i. 6. meta. tex. cō. 2.
z. z.phy. tex. cō. 26. v̄bi ponit̄ terminus physice cōsidera-
tiois: q̄cgd igit̄ sit de r̄nsiōe Burle⁹ i se: dīco q̄ istātā mo-
dernoz nō cogit̄ h̄ illā. Peccatitez r̄no modernoz i eo q̄d
dīcūt q̄ diuīn⁹ cōsiderat̄ solū tres cās: vt cāe sūt: nō autē
māz diuīn⁹ cōsiderat̄: vt cā ē. s. solū vt po⁹. s. ista r̄n̄ ē p̄i-
rus error. Nā 7° sc̄o meta. cō. 6. d̄c. q̄ cōsideratio v̄l̄s i
oīb⁹ causis s. eo q̄ cāe sūt: ē h̄l̄ scie. s. diuie. Ecce q̄ dīcūt
in oīb⁹ cāis: & nō i trib⁹. Nec obstat dīcūt ipsoz: q̄ q̄ mā
nō ē cōis māl̄ib⁹ & abstractio: id nō cōsiderat̄ a dīno sub
rōne q̄ cā: q̄ tūc cū rō lapidis nō sit rō cōis abstractis et
māl̄ib⁹ leq̄ref q̄ lapis nō poss̄ a diuino cōsiderari sub rō-
ne q̄ ens: vel sub rōne q̄ cātū ē absolute: qd ē h̄p̄z in p̄
bēmō meta. 7. 4. meta. tex. cō. p̄m̄ 7. 6. meta. ad p̄n⁹ qui
vult q̄d diuīn⁹ cōsiderat̄ ens inq̄tū enb⁹: & oīa inq̄tū en-
tia: & vt t̄rigit. Līc̄z igit̄ rō māe cōsiderate nō sit cōis ab-
stractis & māl̄ib⁹: q̄z tñ rō cāe q̄ ē rō sub q̄ mā. cōsiderat̄ ē
rō īdīn̄ ad mālia & abstracta: iuxta illō Auer. iz.meta.
cō. 29. in suba eterna iueniū ē cause q̄ p̄ sūlitudinē dīcūn-
tur cause: cum causis generabilibus & corruptibilibus: &
tandem sententiā babz ibidem cō. 4. 4. & 4. cō. p̄.

Solutiones contradictionis

et de gnatōe. cō. sī. pp. b. dico q̄ mā a diuino ē cōside-
rat: vt cā vñ. ppō ista. mā ē cā ē diuine cōsideratiōis: sicut
ista. mā ē ens i po. sīc. n. po. et act. sī. b. dīcūs entis: ita cā et
causalituz. Et licet mā in suo genere non nisi per transmē-
cālitatē hēat supra p̄po: p̄o tñ ē rō cāndi fīm nām q̄ rō
mot. et trā. Et iō i illo priori ad oīainū spectat. ablectis
tḡr alioz solonib. dico q̄ diuinus dī tria gnā cārū p̄fide
rare p̄pe p̄ q̄to for. et finis et efficiēs idē sūt subto et sola
rōne distiguunt. iz. meta. cō. 6. Et q̄ mā p̄ n̄ coincidit cū
alio isto: iō māz diuīn̄ n̄ p̄siderat: nisi sub rōnib. trā.
scēdē: et breuiter xcordia in oib. dictis Auer. assūt i b.
pūcto: vt dicam dīuīn̄ sub rōnib. cōib. oēs cās p̄sidera-
re sub rōnib. trāscēdē: tres tñ. p̄ q̄to i vñū subo coinci-
dūt: vt vō p̄pāt nālī diuīn̄ q̄ ad q̄tuor p̄ gnā cārū: sic ap-
propate nālis duo p̄o p̄siderat. s. māz p̄mā et p̄mō mouens:
sic p̄z. iz. meta. cō. 6. ex sīnia Aler. p̄mū aut finis: et p̄ for-
ma a diuino appropate p̄siderant. Et b. est q̄d elegater dī-
xit Auer. in. 7. meta. cō. 5. vbi dīc. q̄ p̄ diuīn̄ fīm quā dī-
uidit ens ē in subaz et accīs. Et ista q̄d v̄t ab illa q̄ ē i sci-
entia nālī: qīm ista q̄d iducit ad sciendū p̄mā formā ouiz
entū: et vltimū fine. Et p̄ q̄d quā icepit in scīa nālī iducit
ad sciēdū p̄māz māz et for. mas nāles et p̄mō motorē. Et hāc
eādē iniaz scribit. 7. p̄ ph̄y. in suo plого. vbi dīc. q̄ nālis
bz cognoscere cās p̄mas bz q̄ potē cognoscere i hac scī-
entia: sic mām p̄mā: et moues p̄mō. Forma aut p̄ et p̄mō su-
nis a meta. p̄siderat. Ita. n. lacet vā līfa i antiglīmo co-
dīce manu scripro: et sic castigauit. Et xcordat b. Auer. 3.
meta. cō. 3. vbi dīc. scīa nālis p̄siderat de duab. p̄mīs cau-
sis. s. motoze et mā. Ista at de duab. vltimis. s. for. et fine.
Nota iō bene ista solonem: q̄ nullus ante nos vidit: ye-
ritatem in bac mā: sicut videre potes.

Quinta ḥdīctio ē i eodē. 7. p̄ ibi. n. in expōne p̄bātōis
maioris p̄ p̄. p̄mō exponit p̄mō agēs et vltimū fine ouiz rez:
ex quo v̄t q̄ vltimū finis oīum rez a nālī p̄sideret. Nos
aut iuenim̄ opp̄. b̄ui. 7. meta. cō. 5. Et. 3. ineta. cō. 3. et. iz.
meta. cō. 6. vbi. 6. vltimū fine ouiz rez a diuino p̄sidera-
ri. Bz ad b. soluētes dicim̄ q̄ nālis p̄siderat vltimū fine
oīum rez nālū. Dicim̄ aut p̄siderat vltimuz fine oīum
rez simplē et absolute: sic in sīl. d. 7. q̄ de p̄ncipys sube-
q̄ten. suba ē p̄siderat diuīn̄: de p̄ncipys aut sube sensiblē
q̄ten. sensiblē p̄siderat nālis. iz. meta. p̄. 5. 7. 6. cōmētis.

Sexta ḥdīctio ē i tex. cō. 4. q̄ ibi p̄bus et 7. vult q̄ ab
v̄līb. ad p̄ticularia sit i scīa p̄cedēdū. Hui' tñ opp̄ iue-
nim̄ ab ipsis i. z. posterior. tex. cō. 2. vbi dīc. q̄ facili' est
singulare diffinire q̄ v̄le: vñ oīz ex singularib. i v̄lia. asce-
dere: nāq̄ equocationes latēt magis in v̄līb. q̄ in dīntib.
spē. Rur̄ q̄ nulla ē ḥdīctio. Nā p̄bus hic logē de ordine
doctrine q̄ ordo nō ē alioq̄ genē demītatiōis: sic dixerunt
vulgares: bz ē respectus qdā bz p̄bus et posteri': q̄ fundat i
scibilib. scīe. Et de isto respectu loquunt̄ p̄bus ibi: et p̄ q̄n̄
dixit. q̄ ex v̄līb. ordie doctrine ad p̄ticularia. i. ad minus
v̄lia scibilia dī ordo scīe nālis attēdū: bz in posteriorib. lo-
quutus fuit de diffōne q̄ uestigari bz p̄ viā diuīnū et cō-
po. lītūa et resolutiā. sic. d. Linconieb. in illo loco. Et dī-
xit q̄ facili' ē diffinire spēm q̄ singularib. ē cōs et p̄cīma
q̄ genus q̄d est cōs spēb. pp latētā equocationū exītez
in ipso genere: sicut ēt p̄z. 7. p̄ ph̄co. tex. cō. 3i.

Septima ḥdīctio ē i cō. 17. vbi bz q̄ totū nibil aliud est
q̄ sue p̄tes. Hui' tñ opp̄ iuenim̄. 7. meta. tex. cōmī. vlti. et
alibi frequēter: ista ḥdīctio ē satis difficultis: oēs tñ Auer.
royste currūt eodez cursu dicētes de intētiōe ei' fuisse to-
tuiz nibil aliud ē q̄ suas p̄tes sīl sumptas. Et p̄ b. facit
auctoritas Auer. 7. metaph. cō. 20. vbi bz q̄ sortes nibil
aliud ē q̄ aialitas et rōnalitas. Et ifra ibidē. cō. 4. 4. dicit
q̄ in idūduo nō ē nīl mā et for. ex gb. p̄ponit. Et p̄bus

z. de aia. tex. cō. 10. q̄ ve p̄pīlla vīsūsc̄ oculus ē: sic anīa et
corp' aial. dīcūt in sup̄ q̄ totū ē aliud a suis p̄tib. d. nīsim
sumptis. Et p̄ mō dīcūt Auer. loquujū fuisse b. scō vero
mō loquit̄ ē. 7. meta. cō. vlti. Et i alios locis vbi v̄t opp̄
sentire: ista sīnia ē i posuit Auer. subtilis doctor i. 3. sen-
tēiaz. distōne. z. q. z. Nobis at v̄t q̄ nō sit v̄lī v̄z. b. in-
tētiōe Auer. b. manifestū ē. n. si totū qdibz nil aliud ēt q̄
sue p̄tes sīl sumpte: tūc mixtū ex q̄tuor elīntis nil aliud ēt
q̄ q̄tuor elīnta sīl sumpta: et sic nō b̄ret aliquā formā sup̄
additā formis elīntoz p̄ quā ēt b. aligd: vñū ens: qd̄ est
atra Arist. in fine p̄mōe gnatōe: et 3. Auer. 3. celi. cō. 67.
Et. 7. meta. cō. 60. dicit. q̄ caro nō ē terra et ignis: ex gbus
p̄ponit: s̄z̄ aligd aliud additū: et eādē sīnia bz p̄ de anīa.
cō. 77. et p̄ de gnatōe. 8. 4. et p̄ meta. cō. 1z. Nec vālī dīce:
read b. sic qdā dīcūt q̄ elīnta nō sūt p̄tes mixti: qz q̄libz
p̄amīxti mixta ē. Naz elemēta fīm Auer. formalī sūt in
mixto: et sunt p̄tes māles ei'. ampli' 7. 3. de aia. cō. 5. i so-
lutiōe z. q̄nōs p̄ncipalis. d. q̄ ex intellectu et intelligiblē
fit veri vñū q̄ ex mā et for. Et reddēs cām sui dīcti sub-
dit. qd. n. cōponit ex eis nō ē aligd tertīū aliud ab eis: sic
est de alios p̄positis ex mā et for. Ecce q̄ vult expōse p̄po-
sitū dicere 3. entitatē dīstīcta a p̄tib. ēt sīl sumptis: nom
si sic nō intelligeret dīcti sūi nō esset ad p̄po. Ampli' 7.
5. metaph. cō. 6. in fine 7. p̄. q̄ in cōpositis est nā addita
nāe cōponentiū. s. illud qd̄ sit ex cōpositione. gd̄ clarūs.
Ampli' 7. 7. meta. cō. 26. bz q̄ gnātūz cōponit ex mā et
forma: et aliud ab eis: ecce qd̄ dīcūt q̄ ē aliud: et hoc nō
dīxīstet: si tenuislet p̄po nō sup̄addere aliquā nāz p̄tib.
Ampli' ibidē cō. 27. dīcūt. in nā bac. s. singula-
risū tria mā formā: et aligd q̄sī mediū. i. mixtū iter māz
et formā: ecce q̄ ponit tertīā entitatē. Ampli' p̄b̄s. z. de
aia: et 7. dīuidūt subaz. tex. cō. z. 7. 8. meta. text. cō. 3. z. iz.
meta. tex. cō. 14. in tres. s. i mām formā et p̄po. Et dīcūt
q̄ subaz qdā ē mā q̄ nō ē p̄ se b. Et qdā ē for. p̄ quā res
est b. Et autē tertia et illud qd̄ sit ex ambob. ecce q̄ vo-
lūt subaz p̄posita ēē vñā tertīā subam: alia ab ambob. s̄
aut suba p̄posita non ēē nisi mā et for. sīl: tūc p̄prie non
dīceret suba tertia: sed ēēt due sube sīl: qd̄ ē 3. oēm p̄b̄ia.
Ampli' 7. z. p̄ ph̄y. cō. 4. cōparāt māz formā et p̄positū
ad inūcē dīcūt: cōpositū igī ē digni' b̄re b. nomē suba q̄
mā: qd̄ ē in actu: et mā est in po. Et for. est dignior b̄re b.
nomē suba q̄ cōpo. qm̄ p̄illā p̄po. est in actu. Et cā rei
est dignior cāto. p̄z aut q̄ iter cām et cātūz cadit realis di-
stinctio fīm p̄nōium p̄boz et theologoz nullus. n. itelle-
cius capere p̄ot: q̄ aligd seipm̄ causet: sicut colligit ex in-
tētione p̄b̄i. z. de aia tex. cō. 4. 7. ex intētōe diuī Augu.
in p̄ de trīnitāte. Ut si suba p̄posita nō aliud ēt q̄ mā et
for. sīl sumpte: accideret formā ēē suīmet cām: et ita ēt de
mā. Et p̄sīmat. certūz est q̄ mā et for. sunt due cause
reales itēse ip̄sī p̄positi: vel iōr̄ causant aligd reale v̄l-
nihil: si nibil p̄ nibilo babeat: si aligd illud vel ē alioq̄ ab/
solutu vel alioq̄ respectiuoz. Et si absoluētū: vel erit suba:
vel accīs nō p̄ot dīcī: qd̄ sit accīs: qz tūc gnātōe subalib
nō distīguere ēt ab accītali. Si iōr̄ sit suba: tūc vel ē suba
formē. Et b. non: qd̄ for. nō ēt cā intrīnseca forme: nec ēt
mā ēt cā eētialis intrīnseca forme: vel ē mā. Et b. nō p̄
eādē rōnē. g. op̄z q̄ ista suba sit qdā suba tertia: alia a sub-
stātia forme et māe. Nec yalet rōnō cb̄merica que con-
suevit dari q̄ causalitas māe et forme terminat nō ad for-
mam absolute: nec ad mām absolute: sed ad materiaz et
formaz simul. Sed atra. simultas ista est relatio: mō
relo nō p̄ot esse p̄mūs et p̄ se termināgnōnis subalib: bz sit
xditionēcia ad illaz. Ampli' seq̄ aligd cāre seipz: qz for.
cū mā erit cā for. cū mā: sī. n. cōpo. nō. d. nīsim formā cum
mā cū sit v̄p̄ dicere formā cū mā cāre p̄positū īneuita,

bis: seq̄t sc̄c̄ides idē cāre seip̄z. Ampli⁹ oīs motus t̄ oīs
mutatio p̄ se vna d̄z h̄re p̄ se vnu terminū. Si gn̄tio igr̄
est p̄ se vna. mutatio ḡ bz p̄ se vnu terminū. Si aut̄ zpo⁹
qđ ē termin⁹ p̄ se gn̄onis. 7. meta. z6. z. z7. z. z3. cō. nīl alid
eēt nīl sue ptes fil̄ sumpte: tūc ibi nō eēt aliqd p̄ se vnu:z:
bz duo: mā. n. t̄ forma fil̄ sumpta nō sunt vna suba: bz sunt
vne sube. Et zfirmat̄. oē qđ p̄ acc̄ns d̄f gn̄ari est rōne alii
cui⁹ qđ p̄ se gn̄atur. bz tā mā qđ forma p̄ acc̄ns dicunt̄ ge-
nerari. 7. meta. 7. allegatis. ḡ vltra māz t̄ forma ē aliqua
suba qđ p̄ se gn̄atur. Et ista nō ēnīs suba zposta. [Nec
valz si dicas p̄ mā t̄ forma fil̄ eēt illō qđ p̄ se gn̄atur: q̄r̄t
supra dch̄ fuit: tūc ztigeret res⁹ aliquid eēt p̄m t̄ p̄ se ter-
minū gn̄onis subalis: qđ nullus sani capit⁹ zcedit. Nec
valz si dicat̄: vt. gdā iperit̄ dicut̄: p̄ ptes diuisiue causāt
suū totū: vt sic nō sūt suū totū ptes vō collectiue nō cau-
sant suū totum: t̄ he sunt suū totū. Bz isto dc̄m ē adeo fz-
tu:z qđ forte eēt magis fatu:z ip̄m ip̄probare. Az. g. me-
caphyce. in tex. cō. iš. ondit̄. iō ex forma t̄ mā fieri vnu p̄
se: q̄r̄ illud po⁹ illud vō act⁹. nūq̄. n. rep̄t ab Az. nec ab
aliquo pypathetico p̄ mā sit cā zposta sine for⁹. vel for⁹
sine mā: bz semp luem⁹ māz t̄ forma fil̄ causas eēt zpo⁹:
vñ Alb̄tus cognomēto magnus sup. z7. tex. z. ph̄. dicit
exp̄sse mām eēt cāz zposta: vt ē forme subta: sic ēt est co-
gnitiōis p̄m: vt stat sub forma. Et Auerr. 8. ph̄. cō. 4.
exp̄sse bz qđ ipōle ēt aliqd gn̄aria mā: vt itelligit̄ nuda a
forma: stat igr̄ arg⁹ supi⁹ factū: p̄ si zposta nil sit aliud
qđ forma t̄ mā fil̄: cui⁹ mā t̄ forma fil̄ sūt cā zposta: tūc
idē eēt cā suimet et eodē mō: qđ ēt me p̄ ipōle. Amplius
z̄or̄ exp̄sse zdiceret sibi: t̄ Az. 8. meta. tex. cōm. iš. vbi po-
nunt zpo⁹ p̄ se h̄re maiore vnitatem qđ zpo⁹ p̄ aggrega-
tionē: qđ nō eēt vez: si zpo⁹ subale nihil aliud eēt qđ sue
ptes simul sumpte: q̄r̄ ita ēt est de cōposito p̄ aggregatio-
nē: vñ z̄or̄. cō. vltimo. 7. metaph. hāc ponit vñia:z iter cō-
posita p̄ se: t̄ zposta p̄ cōtactū: q̄r̄ ī zposta p̄ contactum
nō sit vnu nisi p̄ cōtac:ū: sed in cōpositis p̄ se ex p̄tib⁹ cō-
ponētib⁹ simul zgregatis fit vnu additū aliud a zponei
tib⁹. Et sō nō possuz nō mirari quo isti sup̄ficien⁹ cōsi-
derātes ip̄onāt: istam positionem manifesi erroris ipsi
Auer. Lū tñ ipsi se emeritos in via ei⁹ opinen̄. Ad aucto-
ritates oēs Auer. in opp⁹ q̄ viden̄ sonare totū nihil aliud
esse qđ sue ptes fil̄ sumpte. Rñr p̄ B est vez zstitutiue t̄
integratiue: q̄r̄ nihil aliud tr̄sece p̄ se zcurrir ad totū cō-
stitutionē qđ sue ptes fil̄ sumpte. Lūz B tñ stat p̄ entitas
totū sit alia ab entitate p̄tū ēt fil̄ sumptaz; aut alr̄ nō est
totū aliud a p̄tib⁹ fil̄ sumptis: vez ēt aliud distinctum loco
t̄ subro: bene tñ est aliud fm̄ rem ipsam.

Octaua dicitio est in 20.18.ibi.n.ex.slnia Auer.vñ colligi q nullū idiusibile sit in pdicamēto. Et ita habitus intellectuales cū in idiusibili s̄sistat nō vident̄ eē in pdicamēto.cui^t tñ oppo^m iuueniū in pdicamētis ab Az.ca. q̄ q̄litate et alibi. Nisi eēt q̄ via Auer.ē ista sic p̄z ab lpo sup porphyrio.cāp.de spē.t.z.celi.cō.49.q̄ solū mālia et corruptibilia sunt in pdicamēto. Et iō ip̄e posuit gen^g gen^z pdicamēti sube nō eē subaz; s̄z corp^t cōpositū ex mā et forma: vñ de^g et intelligētie nō sunt in pdicamento: et iux^t hoc dixit hic in.cō.18.p̄mi ph̄y.q̄ oē qd̄ ē in aliquo dece pdicamēto z̄ diuisibile: aut p se: aut p accidēs: de babi- tib^taūt intellectualib^t exhib^t in nōt̄ intellectu dōm̄ puto in via eius q̄ si s̄iderent rōne phantasmātū cū qb^t sunt colligati:sicut p̄z.3.de aia.cō.30.t.39.sic tales habit^t spe, et at ad pdicamētu q̄litat̄:qz vt sic x̄tinuo et tēpozi sub- dunt^t.iuxta illud ph̄i.z.2.3.de aia.n̄m̄ intelligere fit cui^t x̄tinuo et tpe. Si aūt habit^t intellectuales s̄ideret: vt sūt in intellectu poli: vt sic s̄istut in idiusibili. Et vt sic non spectat ad aliqđ pdicamētu p̄m̄ yiaz ei^t:elicio ista distin-

citionē ex 2°, s. tertī de aīa. In solone p̄me q̄ōnis. Et si tu
habes subtiliorē mō dicas illū: qz facile ē suēt addere.
Clōna 3dīctio ē in tex. coī. z 4. qr ibi dī alīgō mouēgi
posse f̄z p̄tes toto remanēte imobili. Dui³ tñ opp³ iueni-
mus. 4. ph̄y. cō. 4. 3. 3 Thēmīstīū. si itelligat dcīn istō de
oib³ ptib³: qr f̄m ipz totū nihil aliud ē q̄z sue p̄tes max³ lo
quēdo de toto itegrali. Si aut̄ itelligat dcīn suī de vna
pte. itex B v̄r fālūs eē: qr. 5. meta. tex. cōmē. 8. mota vna
pte. itinui totū mo³. Ad B dīci pōt φ dcīn ph̄i & Lōmē-
tatoris v̄ificari pōt hic: vt dicam³ φ ptib³ toti³ motis f̄z
māz stat totū imobile eē f̄m māz: sic declarat 2°. 6. ph̄y. 2.
85. sed q̄n. 4. ph̄y. cō. 4. 3. negat B. dico φ nō h̄z illud pro
icōueniēti de motu f̄z māz tñ: sed de motu tā f̄z formaz
q̄z f̄z māz. Aut alī & magis iuxta l̄az sedari p̄t ista xtro-
uersia: vt dicam³ Auer. 3 Thēmī. 4. ph̄y. 4. 3. locutū fu-
isse de oib³ ptib³: hic v̄o de vna pte tñ. Et B s̄sonat l̄fe dī
cētī: sic. n. ps vna t̄. Alij at dixerūt. 4. ph̄y. Auer. locutū
fuisse d̄ motu locali puro: B v̄o d̄ motu idifferēti ad purū
& nō puz. Et multi formant̄ casus de rarefactiōe & 2den
satōe i ḡb³ ostendit māfeste totū nō mutare locū q̄libz pte
mota: vt si aer rarefact̄ f̄z vna medietate versus alia me-
diatetē: f̄z alia medietas tñ condēsaē ultima supficie re-
manēte imobili. q̄tuz p̄ma rarefit: tunc tot³ aer non mu-
tat locū. Et tñ q̄libz ps mouēt: nec in talī motu opz q̄cgd
est illī³ moueri: ultima. n. supficies est imobilis: s̄t̄ for-
mat̄ alius casus in quo alīgō mouēt aliquo ei³ ḡescēte:
sicut si vna ps mouēt rarefactiōe v̄lus vnu extremuz: &
alia v̄lus alliud: tunc supficies media remanēter imobi-
lis: qr nō magis h̄ret moueri ad vna partē q̄z ad alias: B
talia dīci s̄ueverūt que grā breuitatis omittimus alibi
diffusius pertractaturi dño concedente.

CDecima dictio est in eodē cō.z 4. qz ibi. d. q opio di-
cēs oia eē vnu in suba nō pōt verificari: nisi fm illud ex q
gnātur. s. mā. q aut entia sint vnu in forma ipole ē opia-
ri: yū velle oia entia mālia cōicare posse i eadē mā. Dui?
tū opp^m iuensmⁿ in. 8. ph̄y. cō. 4. 6. vbi ex diuersitate ma-
terie p̄fert diuersitatē formaz h Auct. nisi eēt q mā du-
plex. remota z ppinq: mā remota est vna oium p̄ indīta
z p̄iuatīue. iz. meta. cō. i. 4. sed māe ppinq lunt plures: t
sunt distictie fm formaz nūex z distōne. Et h tenet ex-
presse ph̄s. 8. meta. tex. cō. xi. de mā igit remota dicunt
Auer. hic hz locū: de mā aut ppinqua verificat dcm suū
in. 8. ph̄y. Et ex isto cōmēto poteris colligere q distōnis
prima radix est ipsa forma iuxta illud. ph̄y. 7. meta. 4. 9.
actus separ z distiguit: z iō distictio in formis entiū ē ma-
nifestior qz in eoꝝ materijs. Et iō. d. Auerr. in fine istius
2^m. z 4. q autē entia sint vnu in forma impole ē opinari:
hō. n. manifestū ē q ē alī ab equo fm formā.

C Undecima dictio est in cō.28.q̄ ibi.o.p̄tes diffōnis eē
reales. Hui⁹ tñ opp⁹ iuenim⁹ p̄mo phy.2.5.vbi p̄tes dis-
finitiōis appellat p̄tes fz̄ im̄agiationē. Et.7.meta.cō.33.
43.z.4.6.idē sentiū v̄t. Nisi et q̄ d̄ p̄tib⁹ diffōnis dupl̄
possum⁹ loḡ: vel fundamētalr̄: vel formalr̄. Et p̄ qd̄ mō
sūt reales. nā.7.meta.43.gen⁹ sumit̄ a mā. Et d̄ria sumi-
tur a for⁹:sic et h̄z ipse 2⁹.z.celi.cō.4.9. Et iuxta B̄ dixit
ipse p̄ de aia cō.7.q̄ p̄tes diffōnis sumūta diuersis p̄nci-
phys q̄ sūt in re:z ita et̄ loḡ in p̄nti loco dū dicit:q̄ anial
qd̄ ē gen⁹ bois:t bipes qd̄ ē ei⁹ d̄ria sūt entia i rei ritate:
nā p̄tes rel q̄ sūt fz̄ diffōnez p̄cedūt rē in eē.loquēdo aut̄
de p̄tib⁹ diffōnis formalr̄:sic ille sūt p̄tes fz̄ im̄aginatiōez
z fz̄ rōnē p̄dicata.n.gditatiua de itētiōe ei⁹ sūt ab ite: sic
est gen⁹ z d̄ria: sic coll̄ ex snia ei⁹ p̄ meta.cōm.4.5.vbi h̄z
q̄ Aꝝ.opinabāt q̄ itellecta rex notificat̄ subbas rex.z n̄
sūt sube eaꝝ. Et isto qd̄ ē loḡ de p̄tib⁹ diffōnis.p̄ ph.
cō.5.z i alijs locis vbi v̄t d̄rie q̄ sūt a rōne z nō reales.

Solutiones contradictionis

Clauodécima contradictione est in cōmento.z9.vbi ad pñ^m d. partes diffōnis pcedere diffinītū nō diffinītū pcedit q̄ifōnez. Hui^{tñ} tñ opp^m iuenit p ph̄y.ter.2.5. Rur non incōuenire totū pcedere ptes: et pcedi a p̄tib^m fīm distictas rōnes. Auer.n.7.meta.cō.35.bz q̄ prioritas toti^m ad ptes est prioritas forme ad māz; prioritas aut̄ priuz ad totū ē prioritas māead formā. Ita in pposito ptes diffōnis pce- dūt diffinītū simplr: et cognitiōe disticta: diffinītū aut̄ pce dit ptes diffōnis quo ad nos: et cognitiōe cōfusa.

Clauodētertia contradictione est in cō.32.vbi recitās opionem Anaxa. de mūdo. dicit ip̄z posuisse mūdū factū a pñ^m: sed a pte post voluit ip̄z in infinitū pmanere. Hui^{tñ} tñ opp^m i, uenit p celī. cō.10z.vbi recitās q̄tuoz opiones de mūdo. d. q̄ opio Anaxa. fuit mūdū eē gnābile et corruptibilem. Et hāc eadēsniaz bz.8.ph̄y.cō.2. Aliq voluerūt sc̄illare istā trouerſla dīcetes fr̄az smēti eē dprauata. Et volut q̄ vbi ē Anaxago. d3. stare Anaximāder. s̄z istō nō p̄t sta- re: q̄r̄t̄ text^m Az. logtūr de Anaxagora et Empedo. quō differebat in gnātione mūdū: pp̄ B aliter dōz puto cū Al- berto magno sup p celī. trac.4.ca.p. vbi bz q̄ Empedo. et Anaxa. differebant circa gnātione et corruptionē mundi sic. q̄r̄ Anaxago. posuit mūdū lēpisse p gnātione: et dixit ip̄z corrūpi: nūq̄ tñ idē nūero reiterabit. Empedocles at dixit mūdū gnāri et corrūpi: et cū B euidez nūero reiterari in magno āno q̄ sac̄ro deoz. affirmatua est: qui ānus ma- gnus erat spaciuz quo simplores orbes et stelle reuertun- tur oēs fili adprincipiū p̄mū sui motus: qđ nō accidit fīm Ptholomeū: nisi i.36.mīlib^m ānoz. Et stāte istā snia faci- le sedari p̄t contradictione in Auer. q̄r̄ qñ. d. mūdū a pte post in infinitū pmanere: vez ē bz vnitatē specificā: nō bz vnitatē nūeralē: qñ vo p celī. z.8.ph̄.dicit. mūdū ap̄d Anaxa. infinities gnāri et infinities corrūpi illō veritatē habet fīm vnitatem numeralem.

Clauodētē contradictione est in tex. cō.41.ibi.n.d. Parmenidē posuisse ignez et terraz prīn^m rez nāliū. Hui^{tñ} tñ opp^m iuenim^m p deaia.tex.cō.32.vbi dīr̄ oia elemēta iudicē acceperunt p̄ter terrā. Et eadē sniaz iuenim^m p metaph. te. cō. p̄mi. et 14. Hāc qūt̄ contradictionē qdā sedare conati sunt dicētes. q̄ p̄terrā et ignē Parmenides itellexit calidū et friduz: non subaz terre vel ignis: s̄z ista solo vt mībi v̄r̄ dīc totū opp^m illi^m qđ ē in textu: nā text^m. d. Parmenidē posuisse calī et fridū pñ^m mālia rez. Nec aut̄ appellat terrā et ignē: et sic contradictionē adhuc ē ī suo robore. Dicam^m igr̄ meli^m q̄ nullus ex nālī loquētib^m posuisse solā terrā eē prīn^m māle rez: sic qdā posuerūt solā aquā: vt rhales mīles: et qdā solū ae- rez vt Diogenes. Et qdā solū ignē vt hypersus metapō- tinus et heraclit^m: vt dīr̄ i erratis p̄mū metaph. Solū at po- netes leges posuerūt terrā solā eē prīn^m: sicut Herodot^m q̄ fuit ex antīḡ theologizatib^m q̄ hāc opione metrice figu- rauit. Nō tñ negauit ph̄os vel 2^m. qn aliq ph̄yci posuerit terrā vna cū aliquo alio elīnto. vt cū oīb^m religs eē prīn^m māle. Empedocles. n. posuit quatuor elīnta eē pñ^m mālia oīuz: et lītē et amīctiaz eē pñ^m efficiētā: ita ēt parmenides terrā cū ignē posuit pñ^m nō terrā sola. Solo ista colligit in Auer. z. ph̄y. cō. 9. ad finē. vbi bz. Et cū dixit. Et qdāz terrā itēdebat cū alys elīntis: vt dixit Parmenides terrā et ignē. nulls. n. dixit solā terrā eē pñ^m. sup. d nālī loqnb^m.

Clauodētē contradictione est in eodē 2^m. 41. vbi bz q̄ figura dūvidit per ḥria. Hui^{tñ} tñ opp^m repīt. 3. celi. tex. 2. 75. q̄r̄ aliq̄d ḥ- riari figure dupl̄r̄ dīgit vel vere vel appenter. Et p gdez mō figurenihil ē ḥriaz. Et sic vīfīcat. dcm̄ ph̄i. 3. celi. 75. Sc̄do mō p̄t appenter: bz famositatē aliqd figure ḥriari. Et iō. d. 2^m hic. q̄ fig^m dūvidit ī ḥriaz dīr̄ia fīm famaz: et in fine cōmēti ponit docu^m dicēs. Et notandū ē q̄ B no- mē ḥriū vīstaſ bic large. p ḥri et p̄uatione et habitu: fīue

sit in rei veritate: fīue fīm famaz: qđ cōtrariūz fīm q̄ ego credo nos appellamus dīperatum.

Clauodētē contradictione est ī. cō. 49. i quo dīc 2^m q̄ raz et dēlus sunt min^m vīla q̄ magnū et pīuz: q̄r̄ raz et dēlus solū sit ī cor- porib^m sensiblē nālib^m. Magnū at et pīuz p̄prehēdūt ī corporib^m nālib^m et mathematicis. S̄z b^m opp^m segtūr ex 2^m. 8. 4. q̄rti ph̄y. vbi bz q̄ raritas et dēstas īsequūt̄ q̄pti- tate: cū igī ī mathematicis sit rō quāti: erit ēt rō illi^m: qđ īseparabilē et īmediate īsegur q̄ptitatem. **S**olut̄. raruz et dēlus ī via Auer. qñz sumūt p q̄litatib^m sensiblē ītī- bus calz et fridū. Et sic solū repīt ī corporib^m nālib^m ge- nerabilē et corruptibilē: qđ addo pp̄ raritatem et densi- tatem extētē ī corporib^m celestib^m: q̄ equoce dīr̄. vtingt 2^m z. cap. d suba orbis. cū raritatem et dēstas īstoz ī nāliū. Et sic loquut^m ē 2^m hic: 2. 7. ph̄yco. ii. t. i. h. t. z. de gnātione cōfīs. Alio^m sumūt p̄ distātia et approximatōe pīu q̄pti- tatis adinuicē: et sic īsequunt̄ q̄ptitatem: et vt sic reperiūt ī mathematicis corporib^m et nālib^m indifferēter. Et sic lo- quutus est de raro et dēso 2^m. 4. ph̄y. cō. 8. 4. t. 7z.

Clauodētē contradictione ī ī. cō. 52. vbi. d. q̄ rō coegit antiquos ad po- nedū pñ^m eē ḥria. Hui^{tñ} tñ opp^m dīr̄ ī text. cō. 48. supra q̄ oēs antiḡ sine rōne tāq̄ ab ipa vitare coacti posuerūt ele- mēta: et ab ipsis vocata prin^m eē ḥria. **S**olut̄. p̄ dicta Auer. cō. 4. 8. qñ. d. atīquēd sine rōne quoquo mō posui- se pñ^m esse ḥria: q̄r̄ sine rōne pfecta et dīratīva: nā vt. d. 2^m ibi iductio iduxit eos ad B in q̄ nō iducūt̄ oia p̄ticularia: q̄r̄ aut̄ dixit 2^m. cō. 52. q̄r̄ rō coegit eos ad dōz prin^m eē ḥria: itēligēdū ē de rōne īperfecta. **B**z tūc ē dubi- tatio nā iductio ī q̄ nō iducūt̄ oia singularia est iductio demīratīva q̄ sit ī mā nečia: in q̄ idē ī iudiciū de vno idū- uiduo: et dōb^m. z. celi. cō. 59. Taliś at iductio ī perfecta rō: q̄r̄ nō petit: sic alie iductiōes: sicut p̄z. z. p̄zioz. capi. 23. ī Auer. **R**ur q̄ refert dicere iductionē ī q̄ nō iducūt̄ oia singularia ēē iductionē pfecta. Et dicere illā eē rōne perfecta: et p̄mū qdē ē vez p̄cipue loquēdo de iductionē q̄ sit ī mā nečia. Et z^m qdē dcm̄ ē falsuz: sic refert dicere aliqd ēē pfectissimū aial: et illō ēē pfectissimū asintuz: ster spēs. n. argumētatiōis solus sylls est rō pfecta: alie vō sē rōnes īmpfecte: et quasi obliquates eius.

Clauodētē contradictione ī ī. cō. 52. vbi v̄r̄ dicere subas b̄ē ḥrie tātē bz formas: nō aut̄ bz subz. Hui^{tñ} tñ opp^m repīt ī dicti ei^m. 5. ph̄y. 2. io. 2. 8. meta. cō. 5. **S**olut̄. hic loḡ bz mē- tez Alex. vt oīdir series verboz suowuz: sed. 5. ph̄y. 2. 8. metaphyce loquut^m fīm intentionem p̄p̄iam.

Clauodētē contradictione ī ī. cō. 54. ibi. n. dīc q̄ ḥrietas ē min^m sensiblē ī medys q̄ i extremis: ex B seg v̄r̄ q̄ cū terra sit extre- mū: aq̄ at sit mediu: vt et B dīr̄: leḡt̄ terrā fridiorē eē aq̄. et hoc idē formari p̄t rōne: nā q̄pto aliqd dīstat a motu celī tātō illō ē fridi^m: q̄r̄ vt scribit 2^m. z. celi. cō. 94. Remotio a motu dat gratitatē et getē et friditatem: sic vicinitas dat lenitatē et calitatē et motu: modo sic īplū ad īplū: ita magl ad magl: et maxie ad maxie: si remotio lḡt̄ a motu dat friditatem: ḡ malor̄ maiorē. Et max^m remotio maximā friditatem dabīt̄ bz ē nāē remotio: vt p̄z. ḡ terra ē p̄mu^m fridoz. Hui^{tñ} tñ opp^m iuenit ī dictis Ap. et Lom. z. de ge- neratōe. te. 2. 23. vbi bz terrā eē magis siccī q̄ fridi. aquā vo magis fridi q̄ būidi. Ista mā ē multū difficult̄ solonis. Et sig^m difficultat̄ ei^m ē diuersitas opinatiū. aliqd pp̄ p̄mā rōne moti et alias q̄ples tenuerūt terrā q̄ fridiorē eē: sic Alb^m alema. et mlti seq̄ces. Aliy vo tenuerūt aquā eē ter- ra fridiorē pp̄ auctoritatē p̄hi allegatā l. z. de gnōne: et pp̄ dupl̄e rōne: vna a p̄z: et alia a posteriori: q̄z qlz d p̄se īitūt̄ q̄ntuplici medio: vt ēvidere ī Lōciliatore ī dīr̄ia. iz. Aliy vo conati sūt vtrāq̄ viā tenere vñica distōne sc̄illā- tes dicta istoz repugnatōe: dīt. n. dupl̄e eē friditatē: sūt

enī duplex ē caliditas. elntalis & celestis: vt ē videre. z. d.
gnātide alia. ca. 3. & z. ca. de suba orbis. z. i.z. meta. c. is.
sic duplice autē frigiditatē eē vna elntale: & tali aquam
fridioz inquunt eē terra. Aliā vo celestē: & tali terrā autē
eē fridioz aq: & bac via pcessit Egidii Roma. Est etē ma-
teria ista difficultas: qz multas secuz trahit difficultates: q:
rū vna est: vtz qlibz qlitates in elntis exēs sit in sumo vel
vna tñ: & si fuerit vna tñ: nūqd alia sit remissa p admix-
tionē sui hry: nec ne: & talia qdē ē. vtz vna & eadē ppterias
elntalis possit eē eiusdē spēi cū cōsilicepta in alio elnto: &
z est. vtruz duabus qlitatibz i sumo exētibz i elntis ad-
buc mixtio posset fieri: vel nō: vt velle Auerro. 4. me-
thauroz. cō. io. & videre mō Thomas de garbo in summa
sua. trac. p. in summa de elntis. q. z. multū subtilz psecut' ē
istis difficultates. & declarauit qz opiones narrate nō ha-
bet aliquā rōnē dem̄atiā ad adberēdū poti' yni pti qz
alteri: qz si qz fuisse ad b̄ rō dem̄atiā pbabile ē Az. ea
adduxisse: s̄ ex medys rōni inixis: qnqz v̄ legynū: qnqz
v̄ leg opp'. Et dixit qz illō sup quo debem⁹ init⁹ i b̄ qz.
to ē via sensus: qz rectissimus index de qlitatibz tagibilis
bus ē sensus tact⁹: & qz p tactū discernim⁹ aquā fridioz
ē terra: iō tenēdū ē b̄ bac sola via: & nō pp aliqs rōnes qz
oēs solui pnt: sic p̄z itūeti ipm. Illud aut qd mihi v̄ dōz
in bac mā ē vnu qz dicere vnu elntū eē fridi' aut calidi'
altero p̄ dupl̄: yno mō qz ad gradū & itēsōez forme:
alio qz ad agere & posse: stat. n. p mō aliqd eē calidi' al/
tero: nō tñ scđ mō: sicut flāma stupē ē calidior itēsue
ferro ignito: ferrū tañ plus calefacit & potētius qz faciat
ipsa flāma: sicut ēt sensus oēdit. Dico tūc terrā qz ad
gradū eē fridissimā: sic & aq. Et b̄ sentit phs p methauroz:
vbi. d. exp̄sse qz in medio & circa mediū ē qd grauisimū. &
fridissimū: & ita arg' p̄ ex remotione a motu credo lps d̄/
mostrarre ad istū sensu. Nec obstat qz vna & eadē qlitas
in sumo regiat i duobz elntis: vbi fuerit diuersis associa-
ta qlitatibz. Et vbi vna min⁹ pncipalr ppetat yni qz alte-
ri: vni teneo friditatē tā in aqz in terra eē i sumo: s̄ i aqz
est būidati plūcta: in terra vo siccitatē: aqz ēt pncipalius
cōpetit qz terre: ex isto fundamēto: qz fz fundamētu phs
ab vno inqz vnu īmediate nō puenit nisi vnu. Et iō p/
babile ē. qz si ambe qlitates in sumo regiunt i vna elnto:
enī prius nā vna illaz. Seḡt formā elnti qz altera: vni cuz
ignis sit formalissimū elnto: & auētissimū v̄ qz forma-
lisimā qlitas p̄us fz nāz sibi ppetat. Et qz caliditas for-
malior ē siccitatē hinc est qz igne calo & secco exāte dici-
mus ignē plus eē calidi' qz siccī. Et ita discurrendo p alia
dicas. Si vo qrat. vtruz aqz sit fridior terra z mō:
qz magi ifridat: & pot magis ifridat. B̄ p̄z ad sensum: & qz
de b̄ dubitat sensu idiget. Et sic pnt dca ista cōcordari. Et
iz positio ista dicit Auerro. 4. methauroz. cō. io. vbi v̄
d̄re duas qlitates i fine nō posse repiri i vno & eodē elnto:
qz tūc nō possz ex elntis hrys i ambabz qlitatibz fieri aliu
gd: nec possent ad huiuscē misericē tēperari: istd tñ n̄ mul-
tu mouet: tñ qr auētas ei' i illo lib. nō multū cōiter tene-
tur: qz ibidē p methauroz posuit dari epiciclos & ecētrū
cos: quos tñ dstruit i finitie in z celitum et qz si rō illa
aliqd cogit: seq̄t qz ignis & aqz nūqz possēt agere: nā cuz
actio sit merito hrietas ignis. qz p calitatē aget i fridita-
tē aq: & cu abe iste sint i sumo: seḡt igitur qz nō erit actio.
¶ Nec valz si dicat qz reactio nō sit p easdē qlitates: qz
tūc seq̄t qz qdlibz elntū nō possz i alio īmediate queri
hphz. z. d. gnātione: quō. n. tūc ignis queret in aerē: si. n.
ignis patit ab aere p būidatē & p qd reaget si p siccitatē
bō itētu qz reactio sit p easdē qlitates: si p calitatē b̄ nō
pot stare: qz actio ē merito hrietas mō calitas nō hriat
humiditatē s̄ qlitatē fridat. ¶ Nec valz si dicat reactionem

nō posse fieri i elntis hntibz simbolū: sic qdā dicūt: qz istō
est hphz p de gnātē i iſinitis locis. vbi. d. qz qcūqz hri-
tate babētia coicant i mā i agēdo repatiunt. Et ista ēt ē
mens Blexi. & Jo. grāmatici i p de gnātione: & i z p̄cipue
superpone tex. cō. 8. vbi exp̄sse ponit reactionē p easdē
qlitates cū actio sit merito hrietas: sic exp̄sse phs dicit.
¶ Itētū seq̄t qz i hntibz simbolū nō eēt facilior trā-
itus: sic p̄z discurreti: si lgrz p̄ itelligat ambas qlitates i
elemento simplici nō eēt sine. i. in sumo qz ad gradū: sed
vna sit i sumo: & alia sit remissa nō suz cū ipso: nā i hntibz
hriū remissio sit p admixtionē hry. iuxta illō phs. illō est
albi' qd ē nigro imp̄mixti'. Et iō seq̄t qz elntū nō esset
simplex. Et b̄ eē qd nō nos tenuit p̄cipiu exposito: an-
tiquoz Alexāder sup p̄ suo in p̄methauroz. Ingteni
mai' qdē aqz fridū qz terra. s̄ nō mixtura calitatis terra
est min⁹ frida qz aq: & magis ē terra siccā qz ignis: s̄ non
ignis mixtura būidatis ē min⁹ siccua: & magis qdē celis
dus ignis qz aer: s̄ nō mixtura friditatis aer ē min⁹ calid⁹
qz ignis: & aer magis qdē būidus qz aq: s̄ nō solid i alicui
ius mixtura aqz min⁹ būida qz aer. Ilō. n. vtruz aliquid sim-
plioz corpoz eēt: hec ille ad lra: p̄t ēt illō alia ratiōe
fulciri: qz si qlitas altera eēt p̄mixta suo hrio: tūc Az. ex
cobinationibz qzuo: qlitatū p̄mixta nō sufficiēter ondis-
set nūez qternariūelntoz: dicit. n. qz calitas & siccitas cō-
stituit igne: qd si vidisset aliqz humiditatē siccitatē ignis
piugi vtruz & illi' meminisset. Et b̄ videtur sentire ee Lō
mentator in. 3. celi. cōmē. 67. Si aut auētas p̄ itelliga-
tur qz ad posse. l. qz vnu elntū nō b̄ ambas in fine sic
sum cū ipso: qz vt ē ipst̄ phs inia. z. de gnātione. tex. z. 48.
mixtio nō sit qn̄ altez dñat sup altez: neqz qn̄ bñt eqlē
potētiam: si. n. pō alteri' fuerit simpl̄ dñans corruptio
erit dñati & gnātio dñantis. Et si eqlē fuerint pō: tunc
nō fiet alteratio: sic dñlatū ē in. 4. methauroz. supp. tu in
z. io. supl̄ allegato. & cu pō alteri' fuerit dñans dñati
nō dñans simpl̄: gnābif ex eis aliquid mediuz: s̄ tñ decli-
nat ad p̄tē dñantis. hec p̄. p̄z iḡt exponēdo Auerro. per
Auerroz qz elnta nō hnt ambas qlitates i fine nō qz
ad gradū: ita qz vna sit i sumo: & alia sit remissa p̄ suz h-
riū: sic cōter oēs posteriores exposuerūt: s̄ b̄ itelligit qz
tūc ad potētia agēdi: sic ipsemēt seipz declat in v̄bis alle-
gatis: & sic v̄ificant dicta phs qz adiūcez vident aduersa:
qn̄. n. dixit p̄ methauroz terrā eē fridissimā b̄ ē v̄ez qz
ad gradū: qz non ēt terre frigiditas caliditati p̄mixta: vt
bñ dixit Alexāder: qn̄ vo dixit. z. de gnātione. z. 3. aquā ēē
magis frigidī qz būidi: & terrā magis siccī qz fridi b̄ itelli-
git qz ad posse: qz plus p̄t ifrigidare aqz qz terra: sic sen-
sus dem̄at: Aut alr p̄t dñci qz phs ibi nō cōparat vnum
elntū alteri in eadē qlitate: ita qz velut aquā eē terra frigi-
diorē. b. n. nō dñ in lra: s̄ ibi cōparant due qualitates ad
vnu & idē elntū: & qz ab yno inqz vnu nō prouenit īme-
diata nisi vnum: pp hoc dicunt ignem p̄ p̄us sibi deter-
minare calitatē qz siccitatē: & aere p̄ p̄us būiditatē qz ca-
liditatē: cū b̄ tñ stat tā ignis qz aeris calitate summā ēē:
nulla. n. in b̄ ē dñctio qz eadē qlitas in sumo possit rep̄i-
ri i duobz subiecti spē dñntibz: sic p̄z. ¶ Ad dñctionē iḡt
formalr ridentes dicim⁹ qz qn̄. d. p̄ qz hrietas ē magis
sensibilis i extremis qz in medys. R̄. qz illō b̄ veritatē
de medys p̄ cōpōne ex extremis: nō āt b̄ locū d̄ medys
per spationē: aq: āt ē mediū iter terrā & ignē z mō. Qz il-
dicat qz p̄ & phs loquuntē de medys fz xp̄atiōez: qz lan-
dat illos qz posuerūt aere eē subm vel aquā poti' qz illos
qz posuerūt ignē vel terrā. R̄. qz phs loḡ ibi fz opione
antiquoz qz credebāt aquā ex quo ē mediū fm sitū: & ēt
fm cōparationē iter elnta: sic testaf. p̄. 4. celi. cō. 26. qz
b̄tē minus sensibiles qlitates qz terra vel ignis: qd tain-

Solutiones contradictionum

nō ē vēz maxie loquēdo de aq̄ vt spāraf terre s̄ q̄litati bus alteratiūis: sic ē friditas & hūditas. Nullū. n. dubiū ē p̄ frigiditas aq̄ ē magis sensiblīs q̄ friditas terre. Si vō intelligat p̄po 2° ēt in istis medys s̄m sitū & spāratio, nē dicimus h̄rietatē in medys talib̄ ē min? sensiblē q̄ sit h̄rietatē i extremis: vēz ē q̄tū ad q̄litas locali moti uas: q̄ terra ē grauis simpl̄r: aq̄ aut̄ est grauis in re". Si mīl̄r aer ē leuis in respectu: s̄ignis ē leuis simpl̄r: quo at̄ ad q̄litas alteratiūas nō credo illā pp̄pōne ēē v̄l̄r veraz in talib̄ medys nō p̄ pp̄pōne extremp̄ resultātib̄: licet q̄tīc v̄ificari possit. sic calitas ignis ē magis sensiblīs q̄ calitas aeris: s̄z p̄ v̄l̄r v̄ficeſ b̄ nō video. Et p̄ b̄ p̄ ad au cto ritatē ph̄l̄ & 2° hic. S̄z ad auctatē ei". z. de gnōne: laz dc̄n̄ ē. Ista sūt q̄ sentim̄ in hac mā: q̄ liz noua videant̄: forte tñ sūt sat̄s antiq̄: sic poteris itueri. Nō me latet cō cordia modernioꝝ dicētū aquā frigidiorē terra q̄tū ad gradū: terrā aut̄ fridloꝝ q̄tū ad formam: q̄ multitudo for̄ in seḡt multitudinē māe: tñ p̄m̄ dc̄n̄ eoz nō credo ve ruz eē: q̄ nō video quo posset teneri simplicitas in elnti cuꝝ remissiōe alterius q̄litas p̄admixtione cū suo h̄rio. Et tu maḡ dñe Marceantonī sup b̄ considerabis: sufficit mibi excitare itell̄m̄ tuū in istis: tu aut̄ bonitate ingenii tui & solertia poteris facile veritatem intueri.

C Ulgesima h̄dictio ē in 2°. 56. q̄ ibi ponens d̄riam inter subz & mediū. d. q̄ mediū ē vtrūq̄ extremp̄ nō pura po^o. Hui^o tñ opp̄ reperit in dictis el^o. io. meta. cō. 7. vbi lo quēs de colorib̄ medys. īngt. q̄ nō debz aliḡ dicere q̄ alij colores xponunt̄ ex albo & nigro: qm̄ nigrū ē p̄uatio albi. sicut obscuritas ē p̄iuatio lucis. **A**d b̄ p̄stueūmus dicere līmitādo pp̄pōne istā Auer. q. d. q̄ media xponunt̄ ex extremp̄ distinguedo de dupliči medio: sic ipsem̄ d̄i stinguīt 4° celī. cō. 26. qdā. n. ē mediū p̄ spārationez: sic dicim̄ q̄ aer ē mediū p̄ spātione iter graue simpl̄r: & i ter leue simpl̄r: nā re^o ignis grauis est: resp̄cū aq̄ & terre est leuis: pp̄ b̄ tñ nō dicimus aerē esse p̄po^o ex graui & le ui: & tō de talib̄ medys loquēdo extrema nō sunt i actu p̄m̄xto pōne in eēntia medioꝝ: s̄z solū q̄tū ad denoiationēs sunt in eo: q̄ talia media in cōparatiōe vni^o extremp̄ sumūt denoiationē alteri^o: aliud ē mediū p̄ realē xponēt ex extremp̄: & de talib̄ v̄fican̄ dc̄n̄ Auer. hic: z. s. ph̄y. cō. 6. 19. z. 52. z. io. meta. cō. 23. vbi adducit rōnē d̄m̄ratūa sup b̄: q̄ media inter h̄ria sūt xposta ex extremp̄. Alr. n. nō ēēt mot^o: & sic in colorib̄ medys sunt colores extremp̄ formalīr in eē: tñ refractor: & ista ē indubīata s̄nia Lōmē. i hoc: ḡcqd dicat Burleus in b̄. Et qdāz sunlores q̄ nouas fantasias imponūt Auer. Et tūc ad auctoritatē Auerr. in opp̄^o dico. q̄ noluit dicere q̄ colores medys nō xponant̄ ex albo & nigro absolute: sic male itellexit Burleus & sequaces. S̄z nō xponunt̄ tāq̄ ex duob̄ p̄ncipis eq̄ perfc̄tis mēsurantib̄ suū eē. Et b̄ voluit dicere ibi p̄bs & 2°. q̄ ibi volūt ostēdere q̄ in oī genere ē detenire ad vnu p̄m̄ q̄d ē metrū: & mēsura oīum que sunt i illo ḡnē: & ita in genere coloz ē coloz alb̄ qui est metrū oīum alioꝝ coloz. Et q̄ aliḡ possit dicere q̄ cum colores medys sint cōpositi ex ambobus extremp̄. Salbo & nigro possit al quis opinari: q̄ tāz albedo q̄ nigredo est mēsura aliorū: & ita non esset vnum p̄m̄ metrum respectu omnī. Et p̄bs & Lōmētator yidentes istam obiectiōem exclu dunt eam dicentes q̄ hoc non pōt dici: q̄ nigrū est p̄iuatio albi: sicut tenebra est p̄iuatio lucis: mō ratio men surandi competit habitui nō p̄iuatiōi: iuxta illud ph̄i p̄mo de anima. 85. Rectum est iudex sui & obliqui: & q̄ ista fuerit mens Auer. ostendūt yerba sua sequentia: q̄ vbi dixit. q̄ non debz aliquis dicere q̄ alij colores com ponunt̄ ex albo & nigro: quoniā nigrū est p̄iuatio albi;

sicut obscuritas est priuatio lucis: statim subdit. q̄ in colo ribus nō est principium & mēsura: nī vnum. Bene igit̄ diximus glosoandō colores medios non cōponi ex extre mis tanq̄ ex duabus mēsuris: nō tamen absolute sunt incompositi q̄tū ad esse.

C zi^o. contradictionē est in eodē cōmē. 56. q̄ ibi. d. q̄ subiectum est in potētia pura vtrūq̄ extremp̄: buiū tñ opp̄ positum dicere videt̄ in fra in cōmē. 8z. p̄mi. ph̄y. **A**d hoc est dicendū distinguēdo de dupliči subo p̄mo & secūdo. Sicut ipsem̄ distinguīt in cōmē. illo. 8z. Et loquendo de p̄mo subiecto q̄d verius appellatur p̄ma materia q̄ subiectū. (vt statim dicaz.) tale est in potentia pura vtrūq̄ extremp̄. Et tale subiectū cōmē. distixit h̄ mediū in hoc cōmē. 56. Sed loquēdo de secūdo subiecto q̄d ve re subiectū dicitur tale nō est in pura potētia vtrūq̄ ex p̄remi: q̄ tale est in actu: aut modo medio inter actū & potētiā. **D**ixi autē notabiliter p̄m̄ subiectū: q̄d est in pura potētia vtrūq̄ extremp̄ recti^o dīcī materias q̄ subiectum: & per oppositū b̄ subiectū rectius appellari subiectum q̄ materia. Et ista fuit sententia ph̄i ad p̄ncipius primi methauroꝝ: vt ibi deducit Alexander super illo verbo: quare accidentiū circa ipsum igneꝝ gdē & terrā & singenea bis: vt in māe specie: op̄z p̄tare eoz q̄ siunt: subiectuz. n. & patiens & p̄ellamus hoc modo: & ista etiā est sentētia lucidissimi Thēmīsty in paraphrasi sup p̄m̄ ph̄y. in digressione quā facit de potētia materie & ei^o priuatione. Nōmē materie cū potētia & priuatione est. dī enīz materia eaz rez: que nōdū orte aut facte sūt. vñ si cōsideremus mām: vt est p̄x̄ata forma. sic mā recte dī. S̄z cū accipit̄ pro subto: vt sic cū p̄uato nō est: vñ mā ex qua generat̄ hō anteq̄ bois formā recipiat mā recte nuncupat̄: sed vbi forma homis est affecta nō amplius vt sic mā dī b̄ subiectū. vnde auctoritate Boethī mate ria qualitatibus informata non amplius mā remanet. Nam s̄m se informis est: & speciebus omnībus caret: sed adhībitis qualitatibus mā abit in subiectis. Et propter hoc dicit̄ etiam Auer. imitando istam sententia in. z. ca de substantia orbis: & in. 8. meta^o. mē. iz^o. q̄ celū recti^o dī subm̄ q̄ mā: q̄ videbat in ccelo nō esse mām: q̄ sit in po^o pura vtrūq̄ extremp̄: sic sonat rō māe. nec est ibi pri uatio for^o subalīs ad quā sit in po^o: q̄ p̄uatio īportat̄ p̄ no men māe ex s̄nia Thēmīsty: q̄ sp̄ ē actū sub sua for^o: s̄o rectius dī subz q̄ mā. Accedit ad b̄: q̄ mā ēt est ex q̄ fit aligd: vt in exsite. z. ph̄y. 27. S̄z q̄ for^o celī nō educit̄ de po^o eius: cū sit abstracta: hinc etiā dīctū est: & b̄ celū rectius subm̄ q̄ materialē dīci.

C zz^o. h̄dictio ēm̄ 2° wo. vbi. d. q̄ illō q̄d v̄e ḡnātē mā: b̄ tñ opp̄. d. ipe ifra 2°. 6. 4. z. 7. me^o. z. 2. 26. z. 25. vbi b̄ q̄ v̄e ḡnātūrū ē p̄po^o: & mā & for^o ḡnātē p̄accīs. Nīs̄t̄ et̄ q̄ aligd v̄e ḡnātē z̄ sumūt subiue & terminatiue. subm̄ enim ḡnōnīs v̄e dī ḡnātē put. v. z. est fundamētu defens̄ ḡnōnē: naz cū motus sit v̄e in nobilitā nō in moto re: nec in forma q̄ acgrīt̄: vt accīs in subto: iō mobile dī denoīat̄ a motu. vñ 2°. 5. ph̄y. 2. 3. Lū motuz ē alīd abeo ad q̄d est motus & est for^o: māife^o ē q̄ mor^o est i moto nō in illo ad q̄d est motus & ē for^o: sic iḡ passio v̄e denoīat̄ passūm: sic motus v̄e denoīat̄ mobile: & iō. cū mā sit v̄e subm̄ ḡnōnīs: iō v̄issime dī ḡnātē. **A**lio^o aligd dī ḡnātē terminatiue: q̄z. v. z. tale accipit̄ esse per ḡnōnē: & mod^o iste est famosior: & de isto loquūtis fuit ph̄s i. 7. me^o. tex. 2°. z. 7. z. 2. z. vbi. d. q̄ illō q̄d sit: oīz q̄ sit diuīsibile sp̄: & q̄d n̄ sit es: nec sp̄a s̄z enea sp̄a. Et 2°. i. 2°. z. 26. ibidē. d. q̄ agēs facit̄ ex alio alīud nō alīd in alio. facit̄ n. ex mā formatiuz nō in mā formā: & b̄m̄ istū modū v̄ificat̄ dc̄n̄ suū q̄ comp̄osituz v̄e & perse ḡnātē: mā ēt & forma per accīs. p̄mis

Igit modus est verior: et secundus est famosior: valeat igitur qui dicunt quod non potest dici aliquo modo generari. dicunt enim quod ista distinctio posita nuchis invenia est in Auer. sed videant isti queso prius 2°. 60. primi phy. et inuenient quod omne generatum semper indiget aliquo subito: et est illud quod in rei veritate dicitur generari. scilicet in tempore in quo generatur in actu: generatur enim completum fuit generatum: et non est in actu. generatio igitur secundum quod est motus necesse est subiectum: et est illud quod videtur generari in actu: hec ille formaliter. Et in eodem 2° pax infra recipies formam hois est illud quod in rei veritate dicitur generari. scilicet illud in quo iuuenit iste motus. et reddens eam subiectum motus enim debet esse in subiecto: sicut diximus. Recte igitur diximus nos. quod primus modus est verior: et secundus est famosior: et hoc pruenit per latitudinem materie: quod est subiectum generis. Et ideo pruenit quod subiectum generis modo denotatur generari secundum qualitatem: licet vere generetur modo exposito.

2°. 62.

Cez. 2°. 52. dicitur est in 2°. 62. ubi dicere videtur generis successione fieri. inquit enim quod prius oppositi successione recedunt a subiecto et sunt in ipso partes generatae: et sicut est in subiecto in spermate enim apud generationem hois non cessant partes spermatis recedere. et partes fieri hois: donec forma humana perficiatur. et huius forma hois recipit generationem. Et huius tamen oppositum reperiatur in dictis suis super sexto phy. 2°. 62. ubi videtur generis successione fieri subiecto: et quod non est motus: sed finis motus. Debet scire ex sua Auer. quod generis summa est dicitur. per aggregato ex alteratione prius: et ex subiecto prius formae. alio modo per subiecto prius formae. ista distinctio colligatur ex 2°. 59. sexti physi. Utterius scias Auer. tenuisse oem formam male extensam esse ad subiectum extensionem: sicut potest videri ab ipso primo capitulo de subiecto orbis. Utterius notare debes Auer. posuisse minima natura in rebus naturalibus. dat enim minima caro per phy. 38. et aliis infinites. Dubium tamen arduum est an de generatione Auerrois in formis iterabilibus et remissibilibus: sicut sunt forme elementorum secundum ipsorum sit dare minimum: sicut etiam dubium est utrum in qualitatibus huiusmodi sit dare minimum ex parte formae. et in hoc est magna discordia apud viros magnos: aliqui voluerunt dari minimum igne genitu: ita quod volunt generationem elementi fieri isto modo. imaginantur quod prior inducit minimum ignis in materia: sed post illud minimum imaginatur generis elementi fieri successione per partem autem prior in infinitum: unde isti contingerunt quod etiam in qualitatibus elementorum est dare minimum qualitate: cum correspondat minimum alteratum esse: minimum generabile de forma elementi: et quod post illud minimum qualitas per partem autem prior generatur: et sic sit ita dictum de forma elementi post minimum generabile sui sit per partem ante partem in infinitum. Alio modo magne auctoritas viri tenet de generatione Auer. formas elementorum cuiuslibet intensibiles sunt et remissibiles secundum ipsum ad intensitatem et remissionem suorum accidentium: et satis probabili videre modum tenet non dari minimum ex parte forme in talibus: et contingerunt quod in qualitatibus ipsis rurum elementorum non est dare minimum: immo tales qualitates inducunt per partem ante partem prior in infinitum. et rurum est ista: quod tales qualitates habent 2°. 62. ubi autem 2°. 62. ibi resistentia: ubi autem resistentia ibi de necessitate successio: sic per 4. phy. 2°. 71. et ita si dicitur minimum gradus caloribus cum talis 2°. 62. habebat quod in intensitate induceret non video. et in veritate istud argumentum apud me est satis efficax pro ista via: et multi opus posita partem tenuerunt non potuerunt euadere ab hoc arguo sine incursum in grauiora inconvenientia. et ideo probabili videat nobis tenere viam istam ad quam pauciora inconvenientia sequuntur: sicut illud auctoritorum. et cetero. 2°. 62. ex sua Alexadri substantia sumus super sermonibus istius viri: quod invenimus eos magis remotos a generatione: unde dicitur non dari minimum qualitate: loquendo de qualitatibus huiusmodi substantiis 2°. 62. et licet non defat per rationem dicta minimum qualitas: tamen bene tenemus

dari minimum alteratum: quod in talibus dat huius minimum quod ad subiectum non est quantum ad formam. Et si adducatur auctoritas auctoritorum. in. 8. phy. 2°. 23. ubi dicitur quod in omnibus motu est dare prius: et per hunc in motu alteratio est dare prius. et ita dabit minimum qualitas. Ad hoc dicimus quod huius in omnibus motu est dare prius ubi est quantum ad subiectum: non autem videtur hoc est verum quantum ad formam: et ita dicitur quod in motu alteratio est dare prius alteratum: non prius qualitate per alterationem inducitur. et per istam glosam soluuntur oes auctoritates: in quibus auctoritas videtur ponere minimum in talibus formis: que via et fere infinita sunt. Loquendo autem de formis materialibus: mitto: quod ille sunt yeres subiecti: et non intenduntur: neque remittuntur tales acquiruntur partibilibus: sed ista partibilibus et successio non huius attendi sic: quod continetur per partem ante partem in infinitis aequalibus: et aequaliter per minimum prius enim disponit materia qualitatibus et quantitatibus: et deinde introducitur unum minimum formae in per non esse forme precedentes: et sic de secundo minimo descendit: et sic intelligitur dictum Auer. hic dicitur quod non cessant partes spermatis. Per prius enim spermatis: et hois intelligitur ipse minimum per successione. et unum post aliud id est non successione: quod continetur. His igitur stantibus. **C**ontra id est soluendo distinctionem quod loquendo de generis simplicibus talis fit successione ad modum declaratur ex hoc: non sequitur generationem illam esse motum: quod est fallacia contingenit: quod ultra dubitatem formae requiritur quod subiectum motus sit ens in actu: ad hoc quod sit vere motus. unde est Linconiensis primo posterius. in fine illius capitulo. si autem est id est syllogistica iterrogatio super isto exemplo philosophi dicentis. igne generari in multiplicata analogia. dicitur quod in simplicibus formae generata inducit partem materie post partem successione: quod pars generanti propinquior citius preparatur ad receptionem formae substantialis: unde prius recipit eas quod pars remittitur: sed inquit quod cum pars aliqua recipit formam substantiali non ultra recipit intentionem: in prima forma recepta: sed si forma accidentalis fuerit recepta in aliis: potest intendi successione: vel quod ad summum caloribus: et erit alteratio successione: et per diversitatem: et diversitatem caloribus et etiam propter receptionem partis eius post partem: in parte sua et hanc successionem: que est per diversitatem vel diversitatem formae recepta non habet generationem: tamem generationem substantie bene habet generationem: que est per diversitatem materie recipientis formam substantialiem in parte sua post partem. Et per ista dicta Linconiensis voluerunt aliqui concordare: quod generatione sit successione: et quomodo successionem caret: sed iudicio meo istud non potest stare quantum ad oiam nam secundum Auerro in formis simplicibus potest esse successio in forma recepta: quia ipse tenet per formam elementorum intendit et remittit: et ideo adhuc remanet difficultas qualiter generatione forme elementi ab alteratione distinguatur cum utroque sit utramque successio: maxime secundum viam. Et propter hoc dicimus quod differentia est ex parte subiecti: et ex parte termini: quia subiectum generationis est ens in potentia: alteratio vero subiectum est ens in actu: similiter terminus unius est substantia: aut modo loquendi auctoritas id quod est medium inter substantiam et accidentem: alterius vero terminus est qualitas: si igitur generatione sumatur pro aggregato ex alteratione prius et subiectum prouinciat forma in formis mixtorum successio est quantum ad alteracionem: sed generatione pro subiecto prius formae in talibus sit subiectum: sic per 4. phy. 59. de carne in simplicibus autem dicas etiam: sicut alterius sicut alterius duorum viorum: quod prima coiorum: et secunda posterior: ut mihi datur cernere. **C**ez. 2°. 52. dicitur est in 2°. 59. primi physi. ibi. n. d. quod prius prius in hoc genere non potuit sciri in hac scia: sicut prius subiectum. per prius

Solutiones contradictionum

aūt p^m intelligit primā formā; que deus est. Nullus tñ oppositū reperitur. 2° vltio. in h p. 2°. 3. 8. ph. vbi h^z contra Auer. hec vba: et qd existimauit Aui. qd diuinus d^z dem̄rare p̄mū p̄n^m eē est falsuz; et accedit ad h qd p̄mū subm fuit sc̄tū in scia nālī dem̄rat. ne signi: s̄z sube separet fm ipsuz; et p̄n^m p̄ma forma: qd est p̄mū p̄n^m in scia nālī dem̄rant dem̄ratione signi: qd p̄mū p̄n^m p̄t sc̄ri in bac scia: sic potuit sc̄ri p̄mū subz: cui^m oppo^m ipse dicit. Et ad h aliqui de nouo icipietes phari dixerūt de int̄tione Auer. metaphysicū posse d̄m̄rare subas sepatas eē dem̄stratione signi: s̄z dixerit qd altiori mō qd sit mediū nāle. nālis enī dem̄ratione signi in. 8. ph. pbat p̄mū motorē eē: s̄z diuin^m in. 1z. meta. dem̄rat p̄ma formā eē: qd est idē re cū p̄mo motore. Et p̄fīmat hoc auctūtate cōmētatorie. 1z. meta. 2°. 5. 7. 6. 7. 3. meta. 2°. 3. s̄z istō est dictū erroneū et nullo mō p̄t stare qd discūt. Et rō est ista: qd fm Auer. p̄ph. 2° vlti. 7. z. ph. 2°. zz. 7. 26. Nulla scia siue v̄lis fuerit siue p̄ticularis dem̄rat suū subm eē aliquo ḡne de, mōstratiōis. et rō est. qd vt ipse. d. subz in qualibz scia supponit tanq̄ notū: v̄l qd ipm de se est notū: v̄l qd assumit ex alia scia tanq̄ notū. tūc sic p̄ma forma: vt p̄ma forma est subz in metaphysica. mō loquēdo Auer. de subo siue sit adequatū siue p̄ncipalior pars subiectua. qd p̄ma for^m eē: vt sic diuin^m nō p̄t dem̄rare. Et iō alr nob̄ v̄luz est dīcere repetētes ea que dixim^a a p̄n^m qd de diuab^m p̄mis cati, sis cōsiderat nālis. s. de p̄ motore: et de p̄ma mā. De p̄ma aut̄ forma: et de p̄ fine cōsiderat diuin^m. nō vt scribit Lō, mētator. 7. meta. 2°. 9. in nālī phia potuit cognoscī p̄ria mā nō aut̄ p̄ma forma: et rō est ista: qd ex trāmutatione subali: qd est actio māe: vt ipse dicit: mā oium māliū sc̄ri potuit: vt pote ex medio cōi in quo oia ista inferiora cōi, cant participatiōe māe: s̄z forme rez nālū: qd plures sūt: et nō bñt vna actionē cōem: iō non potuit nālis ex actio, nibus formaz in scia nālī dem̄rare p̄ma formā eē. cōsideratio aut̄ de forma inducēs ad p̄ma formā est cōsideratio d̄ forma: vt est suba: nālis aut̄ nō sic cōsiderat. Et for, te ista v̄ba male iſlecta fuerūt causa illū opionis adducēt. S̄z aduerte qd diuin^m bene declarat p̄mū p̄n^m qd sit for, ma et finis oiu^m entiū: tñ hoc est postq̄ accepit pro cōstātiā nālī pho: qd mouens eternā subaz est abstractū a mā. diuin^m enī tūc eē dei declarat: vt est p̄ma forma: et p̄mus fi, nis: et p̄mū efficiēs oiu^m entiū. Bñt iō tenemus de men, te Auer. qd postq̄ nālis vla mot̄ dem̄ravit subas abstra, ctas eē. tūc diuinus declarat qd tales abstracte sube sunt p̄ncipia sensibiliū subaz: vt sube sunt sub rōe finis et sub rōne forme: nunq̄ tñ cōdem^m diuinū dem̄rare p̄^m for^m eē dem̄rone signi: sicut satui sibi imponit: qd impole est scia: aliquā bre rōne formalē sui subtiliū ignorā: mō vt dixi sube abstracte sunt subm in metaphysica: nō vt sunt mo, trices: s̄z vt sunt forma et finis oiu^m. Et licz cōmētator di, cat. z. meta. 2°. 4. qd p̄ma cā oiu^m entiū declarat in scia nālī: alilud tñ nō oī intelligi inquātu oium entiū absolute: cō, tracte. v3. vt est p̄ma cā oiu^m entiū sensibiliū et mobiliū. Nālis enī formalr dem̄rat p̄mū motorē eē qui est p̄m^m ens: nō tñ formalr dem̄strat p̄mū ens eē: vt sic. Et ex h colligas de int̄tione cōmētatoris phiaz nālē nō demon, strare subm formale metaphysice: s̄z māle tñ. Iaz subm formale metaphysice: sicut sube separe: vt sūt finis et for, ma: et sub istis rōnibus nō demonstrāt esse in scia nālī: sicut expresse scribit cōmētator in 2° allegatis. v3. 2°. 9. 7. meta. 7 2°. 5. duodecimi meta. 7. meta. 2°. 5. dīc etiā qd p̄ma qd in scia nālī deducit in cognitionē p̄me māe: et formarū naturaliū: et p̄mū motoris: sed p̄ma qd in scia diuina p̄ducit in cognitionē p̄me forme oium etiū vltēmū finē: sed cōtra hoc magnificētua tua luxuriosime dubita,

ut:nam fm Auerrois.iz. meta. cōmēto. 5. 7. 6. 7. 10. meta. cōmēto. 7. idem est p̄mū mouens: prima forma: et p̄mū finis: si iōt nālis dem̄strar p̄mū motorē esse. ergo po, terit etia dem̄strar prima forma: et p̄mū finez. Et ad hoc dico iuxta doctrinā Auer.iz. meta. 2°. 6. stat aliqua esse subto eadē: que tñ p̄pys rōnibus sunt disticta. et sic est in casu isto. licz enī p̄mū motor: et p̄ma forma: et p̄mū finis sint eadē subto: nō sunt tñ rōnibus formalibz ea, dem. Et iō stat vnu: et idē obm subyna rōne cōsiderari ab vna scia. et fm alia rōne cōsiderari ab alia scia: sicut testa, tur cōmētator. z. ph. 2°. 7. Et p̄ hoc soluit arg^m lūtūlio docto: qd adduxit. q. 4. in sexto meta. ingtēni: si nālis dem̄rat subz metaphysice. tūc phia nālis eset p̄or diuinā: qd falsuz est. Et ad hoc dicimus nos qd hoc arg^m dem̄straret si nālis formate subm metaphysice dem̄strarēt: qd si tale dem̄strarēt nō posset illud a posteriori dem̄strare: qd vt dīxit cōmētator cōsideratio de forma que i, ducit ad primā formā est cōsideratio vt forma est suba: nō vt forma est nālis. Relinquere iōt qd illa dem̄ratio fieret a priori: et ita nālis haberet aliquā rōne priorē sim, plūciter per quā dem̄strarēt possit p̄mū subm diuine scie: qd est merū impole: et sic nālis eēt scia simplr prior: nūc aut̄ nālis nō dem̄strat nisi subm māle metaphysi, ce: qd dem̄strat p̄mū motorē eē: quid est subm materiale diuine scie: qd illud qd est p̄mū motor est subz māle. p̄ma aut̄ forma: et p̄mū finis est subm formale. Ad subz iōt māle nālis h^z mediū a posteriori: et illud est motus: et sic ex quo nālis māle subm sc̄je diuine cē dem̄strat a posteriori: sequit qd sit prior via doctrine: nō aut̄ simplr: qd subm formale eius. nec a priori: nec a posteriori nālis dem̄rare p̄t: et ad hec nō aduertunt moderni: sic nostis. C Et tūc dubitabilis: cū subm formale metaphysice non videat oīnotū esse: vt iōt qd in aliqua scientia de, mōstrari possit: in nulla aut̄ scia vt dem̄stari posse: nisi in metaphysica qd p̄fīlo opio vera. Et ad hoc dicimus cū Bristo. nostro et Thēmīstio et Auerroi. z. posterior. z. t. cō. noni. qd talia subta sciarū dem̄strari nō p̄t: s̄z si idigeat aliqua notificatione: illa nō erit dem̄stratio: sed iferor ad illā: et ad sy^m cathego^m: vnde Thēmīst^m ibi habz ista aurea vba: qd volui adducere pp quosdā puerores Ari, et bonaz lraz. ingt enī. in. xi. ca. bec vba. At que qd se sunt nec alio insunt in his eadē rō obseruari nō p̄t: qd. v3. de, mōstrari possint qd sunt qd res alteri inherētes de quibus supra locū fuerat in verbis immediate p̄cedētib^m. Et red, dens causam subdit: qd causam superiorē non habēt per quā mōstren̄. cuius megl̄ sunt sua sc̄iētys singulis subie, cta: que tum vt sunt: tum quid sunt certū et cōstitutū: esse necesse est: nec alio modo cognobilita euadūt qd aut in, ductione: aut fide aliqua: aut pericolo: dem̄stratiōe nō euadunt: et hoc est qd. d. cōmētator etiam. 4. cel. 2°. zz. Aliā est latētia que idigeat sillogismo: et clia est latētia: que idigeat inductione. t. z. ph. 2°. 3. dīxit qd sy^m hyp^c qd naturā sumun̄ in declaratione illoz: que indigent mo, dicula inquisitione: sicut v̄sitat diuīsio et inductio: per talia enī nullū oīnotū naturalr ostēdi p̄t: qd aut̄ implicat cōtradictionē aliq̄ subm in scia in qua est subm eē oīnotū naturalr: qd tunc nō eset subz cū de subto opz p̄ cognoscere qd et qd si et cōtingat subm illud aliquāl̄ in, digere aliq̄ declaratione: illō fiet per discipline manerīe: et nō p̄ viā doctrine: sicut est triplex genus dem̄stratiōis. et h̄ etiā est de intentōe Auer. manifeste in primo prior: in disgreſiōe de sillogismis hypo^c. dicamus ergo diuinū subm suū formale habito et recepto pro cōstantia natu, rali subo suo mālī. declarare illnd posse aliqua fide aliq̄ pericolo aliqua inductione: vt dicit Arist. et Thēmīstius

locis allegatis: sed dicim⁹ ipsius tale deminare non posse. Vnde cōmentator ⁊.iz. meta. d. q̄ p̄mis p̄hs declarat abstractū esse q̄ est principiū sube sensibilis: sed postq̄ accepit pro accesso huius ē sube a nālī. Ecce qd̄ dicit declarat: t̄ nō deminat: qz fm̄ Aristo. expresse. z. poste. t.c. 9. talia op̄z supponere: vt fint & quid fint. & si idigeant aliq̄ declaratione op̄z ea alio mō supple q̄: demonstratiuo ea nota facere: sicut bñ exposuit ibi Theonisius & Lomen. vnde si queras exemplū quo mō p̄t declarare diuinus ex p̄sideratiōe sube vt ens: p̄mam formā esse. Dico p̄ sy⁹ byp̄o⁹ per nām: sic arguedo. si sube que sunt entia p̄ participationē sunt p̄mū ens est & p̄ma forma est: sed sube p̄ participationē entes sunt. ḡ p̄mū ens est: & p̄ma forma ē. ista est declaratio nō demonstratio: est intuitio est fides aliqua nō vera pbatio: qz. sy⁹ iste habet adduci ad cōfirmandū ea que idigent aliqua suastione: nō ad pbandū ga- turaliter ignota.

3°, 70. C̄z. cōtradictio est in 2°. 70. vbi. d. q̄ po⁹ māe nō est de eēntia māe. & p̄ ca. de suba orbis. d. opp⁹. inq̄t eni q̄ po⁹ est d̄rīa subalīs māe. & ad hoc qdā Auer⁹. dixerūt in mā duplīcē esse potētiā vna que est po⁹ receptiua forme: & ē altera pars cōpositi: & illa po⁹ est suba māe: & essentia ei⁹. & de hac locutus fuit p̄hs. 8. meta. t.c. 15. vbi reddēs. c̄z quō ex mā & forma fiat vnu. d. q̄ nulla alia est: nūl: qz ma- teria est potētiā: & forma est actus: ex actu autē & potētiā sit per se vnu. Et de hac locutus est māe. p̄io ca. de suba orbis: qz dixit potētiā esse d̄rīaz subalē māe. Alia dixerūt potētiā esse in mā qua respicit potētiā actiua agentis per quā potētiā deducit̄ de po⁹ in actū vt actu imprimatur sibi forma: & illa po⁹ qua sic respicit agens est de ḡne rela- tionis: & est quedā proprietas p̄n̄s essentiā māe: & de hac po⁹ dixerūt fuisse Auer. in hoc 2°. 70. dū dixerūt q̄ po- tētiā nō est in essentia māe: qz tūc mā eēt de predicatione ad aliquid. Alij dixerūt in mā duplīcē esse potētiā. re- motā & ppinqā: sic est sīnia māe. p̄ cel. 2°. 1zo. z. 4. phy. 2°. 1zo. & tūc dixerūt potētiā remotā esse de eēntia ma- terie: secūdā vō dixerūt esse relationē: & sic cōcordant dīcta cōmentatoři. Alij dixerūt distinguētes de duplīci po- tētiā vna est absoluta: & hanc dicit eē ppriaz māe pas- sionē. & dicūt eā eē absolutā nō qz p̄ talē mā nulla rōne relatiua sit ad operationē: sed eo q̄ respicit generatim. Et indifferenter oē genus oēm̄q̄ spēm̄: ac oē indiuidū for- me: & dicūt hanc potētiā esse propriā māe nālītate. Alia vero dicūt potētiā esse respectiua: que nō vna rōne est: sī si ad formā genericā generalis est. si ad specificā specifi- ca: si ad indiuidua individualis: p̄io iḡt modo potētiā est differētia subalīs: vel loco dīrīe p̄sita: secūdo mō est rela- tio: & dicūt potētiā sc̄do mō dicta eē gnabilē & corrupti- bili oīno. Et ideo dicūt istaz sc̄daz potētiā differre a mā. Ista sunt dicta oīum fere Auerroistaz vsc̄ ad n̄fā tem- pora. Et līc̄ nos fecerim⁹ prolīxa satis questionē hoc mō sup̄ isto loco vbl̄ diffuse satis mām istaz pertractauimus. Nunc tamē quedā breuiter volo colligere pro vīlitate vestra: & pro inquisitionē veritatis: & qz oīs ḥdīctor sup̄ inquisitionē veritatis in primis excusandus est. Dico sal- ua reuerentia oīum taliter opinantiū q̄ ipsi non habent mentem Auerrois: nec recte glosant eius verba: oēs iste tres respōsiones cōcordant sup̄ hoc p̄ucto q̄ in materia est duplex potētiā: vna que est relatio: alia que est disti- cta a relatione: & per cōsequēs illa est absoluta. omne eni- ens distinctū cōtra relationē est ens absolute: sed istud est purus error: & cōtra oēg peripatheticos. Nam quero de potentia illa absolute quid sit vtrū sit potētiā actiua an potentia passiua: an vt alijs dicitur sit aliqua potentia obiectiua: & si singendi dareſ licētia nō posset in casu ve-

rificari: nisi alterū istoꝝ. nō est dicendū q̄ sit potētiā actiua: quia oēs dicunt q̄ per istam potentiam mā recipit for- maz: nec obiectiua: qz si obiectiua ista est res relatiua qd̄ actū entitatiū: t̄ p̄ sequēs nō est absolute: si passiua sit dicere vident̄ omnes: tunc arguat̄ sic: potētiā passiua nō est aliquid absolute: qz suū esse est ad aliud se habere. nā potentia passiua est principiū trāsmutādi ab altero iquā- tum alterū: patet aut̄ q̄ hoc importat respectū ad actum receptum ab agente: vt ab agente: sicut potentia actiua importat respectū ad actū: vt imp̄p̄m̄t in passum: vt in passum quelibet iḡt potentia respectiua est: ergo vti di- stinctione (vbi nō opus est) est distinguere de lana caprū na. Pr̄terea sp̄aliter cōtra tertia vla falsuz est q̄ potētiā respectiua sit corruptibilis oīno. Nam potentia respectiua specifica & genericā sunt eternae simplicē: & a parte ante: & a parte post respectu primi termini: ad quē p̄m̄ refe- runt cum species sunt eternae fm̄ p̄hos. bene verū est q̄ potētiā respectu forme individualis quā per accidēs & secūdario respectū sunt corruptibles per accidēs: a par- te post tantuꝝ: sicut recte declarat cōmentator primo ce- li. commēto. 1zo. z. 4. phy. 2°. 1zo. Et ppter hoc aliter no- bis vīsum est dicere q̄ quelibet potētiā in mā existens respectus est. Et vlt̄rius dico potētiā ista vno mō es- se de essentiā materie: & alio modo minime. vnde idubitā- ter credo Auerroī imitatū fuisse Theonisius in sua dis- gressione sp̄alī & aurea quā facit sup̄ p̄io phy. Lūius op̄- nio: vt summatim dicā: cōsistit in hoc puncto. Materia du- pliciter p̄t cōsiderari. vno modo in se: & quo ad sua pre- dicata: que in suo esse quiditatū sibi attribuiſ: & sic cū materia sit quoddā ens absolute: cū suba sit: sic nō inclu- dit qd̄itatiue & essentialiue aliquē modū potentie: necq̄ re- motā: necq̄ ppinqā: necq̄ passiua: necq̄ actiua: necq̄ obie- ctiua. Nam vt dixit Aui. 5. sue meta. Equinitas est tantū equinitas: nec vna: nec plures: nec singulari: nec vlys: nec actu nec potētiā. Et istaz p̄m̄ p̄siderationē lutiles no- minauere primū signū nature. Alia est cōsideratio māe. vt h̄z cōparationē ad alia & ad ipsam formā quā recipit: & ad agens a quo ipsam formā recipit. & in tali cōsidera- tionē: que cōsideratio in cōparatione cōsistit ipsa mate- ria includit qd̄itatiue ipsam potētiā: que potētiā est po- tētiā passiua: que potētiā passiua nō est res absolute: imo est relatio quedā que idem p̄tificat̄ realīc̄ cuz eēntia ma- terie: & est d̄rīa subalīs materie: eo modo quo Auerrois loquit̄ de d̄rīs dū dixerūt Actus & po⁹ sunt dīrīe valde op̄- posite entis: & circuūt oē genus. Declaraui. n. alias de in- tētione d̄rīatoris duplex eē genus: & duplices eē d̄rīas s. i. per analogiā: & p̄eryniuocationē: vñ ens fm̄ ipsuz gen⁹ est analogū: ita actus & potētiā sunt dīrīe analogice entis: quas moderniores modales d̄rīas nūcupaure: ens iḡt per potētiā p̄stituit mām: sicut ens per actū p̄stituit for- mā: vñ p̄hs. 1z. meta. t.c. 8. volēs declarare qd̄ sit eē māe. diuidit p̄us eē p̄po⁹ & actus: & cōcludit mām esse ens in po⁹. Et si cōsideref̄ pbatio p̄hi & p̄cessus ei⁹ loḡ de potētiā passiua & receptiua māe. & nō de potētiā obiectiua: sic quidā voluere: sed de hoc abs. C̄ Ad propositū iḡt dico tam actū q̄ po⁹ eē de qd̄itatiue & māe & forme. in sc̄da sui cōsideratione fm̄ quā h̄st adiuuicē cōparationē: qz mā vt ens in po⁹ refert̄ ad formaz: vt est ens in actu. Et ista cōsideratio de materia: in qua cōsideratur quo ad predi- cata quiditatū: que sibi competunt in primo signo na- ture est diuini: predicata eni sub quibus cōcipit materia in tali eē sunt absolute: cuij̄ est suba & ene: p̄z aut̄ q̄ talia p̄tinet ad diuinū. Nālis eni nō cōsiderat māz sub aliquo p̄dicato absoluto qd̄ cōpetat māe in p̄ma sui cōteplatio- ne: qz si qd̄ eēt maxie eēt nā. Nā aut̄ p̄dicatū respectiū

Solutiones contradictioni

est: cū sit p̄m̄ mot̄. Et B̄ exp̄sse sentit com̄.z.phy.2° zi. vbi. d. q̄ mā vt est vnu entiū p̄tinet ad diuinū. Et cōmē. 4. ibidē: nec nō. 7. meta. 2°. 9. 7. 8. meta. 2°. 4. exp̄sse dīc. q̄nām eē subaz p̄tinet ad metaphysicu: s̄z māz cē subm̄ p̄tinet ad nālē. Et hoc ēt sentit p̄m̄.iz.meta. 2°. 14. vbi dīc. q̄ s̄ideratio māe in se z absoluta p̄tinet ad p̄m̄ p̄hm̄. sed de s̄ideratione māe in sc̄da sui s̄ideratiōc p̄ quā cognoscit in cōparatione ad alia. Distinguēdū est: nā talis cōparatio p̄t esse transcendens: z p̄t eē limitata: z prio gdē mō cōsiderat adhuc a diuino. Nā p̄m̄. expresse. 7° meta. 2°. 9. dicit q̄ inā vt est ens in pō cōsiderat a diuī no p̄ho: z ita etiā forma vt actus s̄iderat a diuino: quia phs. 8. meta. 15. dicit. ideo ex mā z forma fieri p̄ sevnum: q̄ illud potentia. hoc v̄o actus: sed loquendo de materia in secundo esse quo ad comparatione limitatam. v̄z. vt est in potentia ad formā p̄ transmutationē: sic p̄tinet ad nālē. Et sic intelligit dictū cōmēta. in. z.phy. 2°. zi. q̄ mā in respectu forme est cōsideratiōis nālis: v̄n līc̄z māz fm̄ rē nō sit in pō ad formā: nisi p̄ trāsmutatiōnē: tñ p̄ō est rō potētē z actus q̄ rō trāsmutatiōis. iuxta illud phs. 9° meta. z. cō. p̄m̄. in plus est pō z actus eoꝝ: que dñr fm̄ motū solū. Dico igīt iuxta Themistu: z come. snīaz māz in secūda sui s̄ideratiōe icludere qđditatiue pōm̄ siue li mitata sit siue trāscendens: nā pō absolute ē de qđitate māe: vt mā referē ad formā: q̄r mā vt referē ad formaz que est actus: nō p̄t absolui a pō in suo intellectu cum pō sit rō referibilitatis ad actū: v̄n līc̄z p̄nitas nō sit de rōne socratis: vt est suba: est tñ de rōe socratis: vt referē ad filiū: q̄r nō nīs p̄nitate referē. Ul̄ Boeti⁹ sup̄ predicationēs dixit nihil incōuenire vnu z idē reponibile ēē in diuersis p̄dicamētis sub diuersis s̄iderationib⁹. hō absolute est in p̄dicamēto sube: sed hō vt p̄ est in p̄dicamēto reponibile: s̄līr inā vt referē ad for⁹ vt ad actū trāsmutabilē qđditatiue icludit: vt sic pōm̄ trāsmutabilē: z sic s̄iderate nālis: v̄n ois s̄ideratio quā h̄z nālis de mā est cōsideratio relatiua. Et iō nō icōueniēter dixit phs. z.phy. 26. māz relatiue dici ad formā: nō ois tñ cōsideratio quā h̄z diuinus de mā est relatiua: q̄r etiā aliquā absolute h̄z sicut illā q̄ est p̄ma z mere qđtitatiua: v̄n nālis cōsiderat mām vel sub habitudine quā h̄z ad formā trāsmutabile nōdū existentē in ipsa: vel sub habitudine ad formā trāsmutabile que actu est in ea. Et p̄mo qđē mō recte dīc. mā: z sc̄do mō rect⁹ dī subm̄: v̄n cōmē. 7. meta. 2°. 9. dīc. xit: q̄ māy est ens in pō p̄ trāsmutatiōnē p̄tinet ad nālē. Et hoc. d. quātū ad istā s̄iderationē fm̄ quā mā a naturali s̄iderata respic̄t futura. z in. 8. meta. 2°. 4. dīc. mā vt est subz s̄iderat a nālē. Et hoc dīc. quātū ad cōsiderationē qua respic̄t p̄sentia: v̄n Themistius auctoritate Boethi mā qualitatibus sensibilibus informata ex mā trāsit in subiectū. Et istā snīaz voluit dicere cōmēta. p̄mo ca. de suba orbis. Ibi eni s̄iderat māz nālēter. z vt est receptiua oīum formarū p̄ trāsmutatiōnē. Et iō. d. q̄ nece cē nām hui⁹ subiecti ēē nāz potētē. s. q̄ pō est dīa subalis eius. Et iō. nullā h̄z formā. Et p̄z q̄ hic loquit̄ de pō passiua māe: q̄r illa est per quā recipit oēs formā a p̄ motorē: in cuius pō actiua sunt oēs forme. Et hoc testat̄ phs. z. come. 9. meta. z. cō. z. vbi h̄t̄ ipsi q̄ in difſōne ois potētē passiue accip̄t̄ difſō p̄me māe: sicut in difſōne ois potētē actiue sumif difſō actionis p̄me forme. z sequit̄ postea cōmētor in eodē p̄ ca. z. d. Et iō. nullā h̄z formaz p̄pria z nām existentē in actu: sed eius suba est eius posse. Et ex hoc mā recipit oēs formas: ecce q̄ loḡ de potētē passiua māe. Et postea sequit̄: sed posse quo suba B̄ subin: differt etiā a nā subiecti q̄ subatur per hoc posse in hoc: q̄ posse dī respectu forme. Hoc aut̄ subin est vnu

entiū. s. absolutoz. Ecce bone de⁹ quō cōmēta. de vna z eadē pō māe loḡ semp̄ uniformiter z vno mō: q̄ de illo posse de quo supra dixerat: q̄ erat dīa subalis māe: d̄ illo ponit dīaz: postea cū ipsa mā: q̄ tale posse ē relo. Et mā est ens abso⁹. Quo igīt errauerū ita grauiter expoſtores Auer. existimātes ip̄z i ūdictōe ee. Et quō imagi- nant̄ alia esse pōm̄: quā cōmētator. d. cē dīaz subalē ma- terie: z alia ee pōm̄: q̄ sit relatio: z nō sit de eius eētia: cū vniiformiter de vna pō loquā semp̄: sicut luce clariss ostēdūt vba eius. Et quō finxerūt pōm̄ receptiua māe ee ens absolutū: cū ipse dīat ea ēē relo. Et vbi inuenierūt in Aristō. vñq̄ potentia absolutam nō video: nisi velint iproprie loḡ z metaphorice: qđ nō decet p̄hm̄. Dicam⁹ ḡ q̄ imaginatio Auer. est eadē cū imaginatiōe Themistu: sed sub obscurioribus verbis dicta. Eadē pō passiua est de essentia māe. Et est dīa subalis māe: z dīco q̄ est dīa analogia nō vniuoca: sic ens est genus analogū. z. de aia. 2°. 30. z. 5. meta. 2°. 4. z. 7. 4. meta. 2°. z. z. p̄. de aia. 2°. 7. z 3. de aia. 2°. 4. Et nō op̄z dicere q̄ sit dīa circūlocuta: vt dicunt oēs qui multū detrahant̄ intellectū nro. Here- eni dicunt oēs rerū dīas ee circūlocutas: z mirū est quō intellectus noster sit adeo rudis. cū tñ nihil sit naturalis ignotū nro intellectui. z. phy. 4. 7. z talis pō nō est de eētia māe: nisi in sc̄da sui s̄ideratione. Et q̄r aliquis posset credere talē potentia oī modo esse de quiditate materie. Et quia Cōmētator: tener cuz themistio q̄ materia in sui p̄ intellectu nō includit nisi p̄dicata qđitatiua q̄ abso- luta sunt: pp̄ hoc statim documentū apposuit: declarādo dīam iter māz z talē pōm̄ dīcē: q̄r mā est ens absolutū: z talis pō est ens respectiū: z q̄r absolutū vt absolutuz nō includit in prio signo nāe altqd respectiū: sic mā in primo signo nō icludit pōm̄: sed solū in secūdo. Et sic ēt locut⁹ ē ū. de pō p̄phy. 2°. 7. vbi. d. q̄ si pōeēt de qđi- tate māe: t̄c̄ suba māe eētad aligd. ibi. n. h̄z. p̄ icōueniēti māz i suo ee qđitatiuo p̄ h̄z. q̄ in se s̄iderat q̄ pō sit de ei⁹ qđitate: q̄r t̄c̄ sine dubio mā nō eēt ens absolutū: sed ens respectiū. s̄līr suba māe corrūperef ablatiōe pō z p̄sentia forme: nā talis pō passiua re⁹ dīcit ad formā re- cipiēdū sub rōne q̄ recipit eā ab agēt̄: z talis pō quo ad illū respectū corrūpit iducta for⁹: z iō si pōeēt de p̄ p̄ce p̄tu māe: mā eēt corruptibilis: qđ tñ falsuz est: q̄r mā in suo p̄ eē abstrahit a gnōne z corruptiōe: q̄r est tñ ip̄a. eo nō quo Au. dīxit q̄ egas est tñ egas. Et tu dices: cū p̄ te mā i sc̄da ūreplatōe sui icludat qđitatiue talē pōm̄. igīt cū talis pō sit corruptibilis: se⁹ q̄r mā erit corrupti- bilis. Et ad B̄ dīco q̄r mā p̄ pōm̄ sui passiua icludit respe- ctū ad for⁹ cōez p̄ se p̄i⁹ ordine ad agēs: z talis nō ē cor- ruptibilis: nisi p̄ accīns: q̄r nō corrūpit ille respect⁹: nisi i ordine ad individualē formā: q̄ p̄ accīns respic̄t a talī pō. z sic nō habeo. p̄ icōueniēti māz cē corruptibilē tvaria- bilē fm̄ ee. dū tñ h̄z stū eētia ūvariabilis p̄maneat. Bñ tñ p̄no in mā pōm̄ pp̄as distinctas a m̄g: p̄ quas mā p̄ respic̄t formas individualēs. Nūeris eni formariū coe- git ponere nūerū potētiaz. iz.meta. 2°. xi. Et iste potētē iindividualēs sunt bñ ūp̄m̄ ūnūables z corruptibiles. z ta- les nullo mō sunt de qđitate māe. Et iste sūt iſinītē suc- cessiue non in actu: sicut p̄fēmē opinatus est Joānes de gandau in qđone p̄pa de pō māe. sup̄ p̄phy. sed ip̄le nō vīdit cōmē. p̄ celo. 2°. 1zo. nec recordat⁹ est. 2°. 1zo. quatt̄ p̄phy. Ista est igīt snīa n̄ra: q̄ vt vides oēm ūdictōe ex- cludit: oēm q̄ difficultatē absolu. z Iz noua sit: nō tñ pp̄ hoc cōtēnēda: cū ūtēdū sit qđ extraneū accīns vitati.

Lōcordantie Auer. sup̄ sc̄do phy.

In secūdo phy. 2°. p̄. dīcīt. q̄ nō iuenit corp̄ ūsim- ple qđ alteret ex se: sic iuenit corp̄s

2°. p̄.

simplex qd̄ mo' in loco ex se. Hui⁹ tñ opp⁹ vñ sentire. 7.
meta. 2⁹. 29. vbi vlt̄ log vñ de mobilib⁹ motu locali: t de
mobilib⁹ motu gnōnis t alteratōis. iquit. n. q̄ quēadmo
dū eoz q̄ mouēt in loco qdā mouēt ex se: t qdā ex alio.
sic est de ḡabilib⁹. ita vñ q̄ motu alteratōis t gnōnsa
aligd̄ moueaf ex se. Ad h̄ dicim⁹ q̄ aliud est log in sim,
plicib⁹ corpib⁹: aliud in mixtis: vñ ipsem̄ p̄m̄ in h̄ 2⁹
v. q̄ in cōpositis pōt eē p̄n⁹ alteratōis i ipso alterato ab
eis: q̄ adueniūt corpī suo vñ in aīalib⁹ t plātis. In. 7. igit̄
meta. loq̄ de cōpositis: s̄ hic loq̄ de simplicibus. vide
et glosa sic Auer. in. 8. phy. 2⁹. 20. t. t. 2⁹. 60. t. 4. celi. coīn.
2⁹. t. z. de ala. 2⁹. 50. t. 9. meta. 2⁹. z. Et pro ista solone
vide textū cōmēti. 34. p̄m̄ de generatione.

Contra h̄ dictio est in eodē 2⁹ p̄. ibi enī dicit q̄ vñūqđq̄
ens nālē h̄ p̄n⁹ trāsimutatōis: t numerādo ca q̄ bñt p̄n⁹
mot⁹ localis enumerat elīnta. t br̄tia aīas t corpora celestia:
vñ igit̄ velle motu celi eē nālē. Et p̄ hoc facit auītias
eiusdē p̄ celi. 2⁹. s̄. vbi dicit. q̄ nō est corp⁹ nālē: cui⁹ mo
tus nō s̄trnālīs. Sed huius opp⁹ ip̄e h̄ exp̄se. z. celi. 2⁹
3. vbi. d. motu celi nō eē nālē. Solo istius qōnia p̄sluppo
nit solonē qōnia q̄ q̄rit. vtrū celu sit corp⁹ nālē: quā dif
fuse p̄tractat coīn. p̄ celi. 2⁹. 5. sed q̄ptū ad rē nāz attinet:
debes scire ex h̄la Auer. 2⁹. 5. p̄m̄ de celo. Et 2⁹ 3. sc̄di
phy. Nā dī fīm̄ p̄us t posteris de iferioib⁹ t supiorib⁹
corpib⁹: vñ fīm̄ nām̄ rei nā p̄ p̄us dī de supiorib⁹: vtpote
de cā: q̄ de iferioib⁹ q̄ sunt cāta re supiorib⁹. tñ fīm̄ famo
ritatē ista iferiora dñr magis nālīa q̄ supiora: sic testas
cōmēta. manifeste. z. meta. 2⁹. 16. Dico igit̄ q̄ p̄m̄. tener
motu celē nālē: q̄ est ip̄sū celu qdā motu ex se cōpo⁹
ex duab⁹ naturis. s. nā agente motu: t nā recipiēte motu:
sic p̄z p̄. c. de suba orbis. t. 8. phy. tñ nō est nālitas motus
celi eiusdē rōnis cū nālitate istoꝝ iferioꝝ. Et in tñ pro
cesserūt qdā cū hoc fundamēto p̄ coacti sunt dicere itel
ligentia esse formā formalr dantē eē ip̄sī orbi. nō enī alr
celu esset motu ex se. Nec valz si dicat q̄ celu pro aggred
gato ex int⁹ t orbe sit motu ex se: q̄ a pari diceref q̄ ag
gregati ex plaustro t bobus moueref localr. Et confir
mant istud. 7. phy. t. c. io. oīs motus localis aut ex se: aut
ab alio. Motus aut ab alio: aut est pulsio: aut tract⁹ aut
vectio: aut vertigo. Et si pulsio: aut impulsio: aut expul
sio. q̄ si int⁹ nō sit forma itriseca celo p̄ formale inberen
tiā: sequit̄ igit̄ celu nō eē motu ex se: t̄ ab alio: t̄ si ab alio
mouebit̄ igit̄ aliq̄ istaz quattuoꝝ sp̄erū mot⁹. vñ. vñ pul
sionis: vel tractionis: vel vectionis: vel vertiginis: qd̄ im
possibile est dicere: sicut p̄z ex rōnib⁹ formalibus istoꝝ.
Nos aut̄ licz fecerimus prolīxā qōne de triplī cālitate
intelligētie: in qua diffuse declaratū fuisse putamus itel
ligentia nō esse ynt̄a p̄ informationē ip̄sī orbi: tñ soluz p̄
appropriationē eo modo quo motor dicit̄ forma mobili
s: vnde cōmē. 8. phy. 2⁹. p. p̄n⁹ motus de oīb⁹ mobilib⁹
est: sicut aīa de reb⁹ viuis. Tñ quātū spectat ad p̄m̄ dic
mus motu celi nō eē nālē a sua forma: cū sua forma non
sit nā: sed sit supra nām̄. Nā enī est inferior ad aīaz: t̄ aīa
est inferior ad intelligentia. quo igit̄ dicūt motu celi esse
nālē ab intelligentia. lequeret igit̄ intelligentia eē nāz: t̄
si intelligentia motu celi formalr eē nālē: q̄ est a forma q̄
est natura: si aut̄ intelligentia motu celi esse nālē effecti
tue ab ipsa intelligentia: tūc nō sequit̄ q̄ intelligentia sit for
ma dans esse orbi: q̄ stat aliquē motu eē nālēz a p̄ncipio
passiuo intrinseco: tamē motus efficiſ ab aliquo p̄ncipio
effectiuo extrinseco: sicut est respectu simpliciū motus
alterationis in via cōmēta. vnde formo p̄tra istos rōnē:
cū solonē adhuc h̄re nō potui: q̄ ip̄ossible sit intelligē
tia eē formā sui orbis: vt isti asterūt: q̄ si hoc eēt: aut
hoc esset pp̄ appetitū: aut ppter motu in loco: nā vt scri

bit cōmētator p̄lo. c. de suba orbis. nō fult dictū celū ha
bere antīnā nīsi propter appetitū t morum in loco: fed
neq̄ propter appetitū: neq̄ propter motu necesse est
intelligentiam formaliter animare ipsum orbem. ergo
nullo modo isformat̄ vt isti dicit̄. maior est Auer. vt dixi:
t minor p̄ba. p̄ q̄ nō ppter appetitū indiger intelligentia:
vt sit forma isformās orbē. Nam intelligentia intelligit
t appetit per suā eētā: vt est de intēctione cōmētatoris.
sz. meta. 2⁹. 25. 36. t. 39. t. s̄. q̄ vult q̄ in abstractis a mate
ria idē est intelligēs t intellectio t intellectū: si enī intelli
gentia in intelligēdo depēderet a suo orbe cū sua intellectio
sit sua suba fīm̄p̄sūz. Accideret ergo intelligentia eē causa
tā a suo orbe: qd̄ est ipole. t h̄ cōmētator. p̄. phy. 2⁹. 63. Si
vō dicas ppter sedm. l. ppter motu intelligentia esse for
t. Cōtra. intelligentia ad cāndū motu h̄ oēz actiuitatē absq̄
hoc q̄ vnaīt̄ sibi formalr. q̄ pp̄ istā cāz nō op̄z ipsaz dare
esse orbē: assump̄tu p̄ba: q̄ intelligentia nō mouer orbez
manu: aut pede: aut aliquo corporeo istro: t̄ solo intelligentie
re: t velle. iuxta illud Auer. iz. meta. 2⁹. 36. corpora celestia
sunt aīata: t declarat quo sint aīata. t. d. t nō bñt de vnu
tibus ale nīsi intellectū: t vntē desideratia: q̄ mouet in
loco: si igit̄ intelligentia mouet orbē per intelligere t velle:
sed suī intelligere t velle abstractū est t nō fit mediante
corpe: nec mediante aliquo existēte in corpe: legitur ergo
pter neutrū istoꝝ intelligentia dare eē formalr orbi. t h̄
testas etiā cōmēta. 8. meta. 2⁹. iz. vbi. d. q̄ corpora celestia
sunt aīata ex corpe t forma intelligibili. Et declarās quo
mō: subdit̄ nō ita q̄ aīa sit res aīata: neq̄ sic q̄ ibi sit ali
qd̄ qd̄ alef p̄ aīaz: aut viuat p̄ vitā: sed sunt aīata p̄ se: t vñ
uaoē enī qd̄ viuat p̄ vitā: t aīa p̄ aīaz est ḡnabile t corri
ptibile. ista aut̄ vba p̄ tāto. d. q̄ in reb⁹ aīa isformāte aīa
tis res aīata est aīa sua: q̄ tota qd̄itas talū est a sua for
7. meta. 34. t. 21. qd̄itas hoīs est hōvno mō. Cōtra
corpora celestia sunt aīata p̄ se t viua: h̄ est dictu: bñt formaz
que appellāt̄ vita t aīa orbis p̄ se: q̄ nō trāfundit̄ in or
be formale viuere: t aīatū eē. Si. n. sic eēt vñq̄ vñ eē
dicere orbe viuere p̄it⁹: sicut est in istis iferioib⁹. Et iō
etiā fīm̄ ip̄s nō ponit̄ ibia aīa imaginatūa: sic posuit̄ Auer.
sunt igit̄ aīata corpora celestia. t viua p̄ se. i. solitarie. q̄ bñt
sibi appropriatū p̄ncipiū qd̄ p̄t̄ dici aīa t vita: iuxta illib⁹
supra allegatū p̄n⁹ mot⁹ de oīb⁹ mobilib⁹: sicut aīa de
rebus viuis. vñ in vltio. c. de suba orbis. declarat̄ quo intel
ligentia ē separata ab orbe. dicit̄ q̄ h̄ est iquātū istd corpus
nō idiget ipsa: q̄ ip̄s ē p̄manēs per se. Cōtratamur
igit̄ t dicam⁹ motu celi eē nālē: nō q̄ sit a forma nālī
cāt⁹: t̄ q̄ ē a p̄n⁹ passi⁹ bñt̄ exsui rōe itri⁹ inclinationē ad
fusciendū motu ab ip̄sa lt⁹: q̄ est itriseca celo: sumēdo
ce⁹ p̄ aggregato ex int⁹ t orbe. t̄ itri⁹ q̄ ad opōnē: nō
quantū ad formale esse. Et sic dico celu eē motu ex se: or
bis aut̄ nā est: t̄ q̄d̄itatue a nālī cōsiderat̄: est aut̄ natura
que est mā nō in potētia: sed in actu: nā enī analogice dī
de illa t̄ ista materia. Nālitas aut̄ accidentiū h̄z attendit
penes subm̄ suum: t̄ nō penes efficiens: suba enī. vt dicit̄
cōmētator. 4. metaphy. cōmēta. z. nō est causa accidētis
fīm̄ finē t efficiēs: sed fīm̄ māz. Motus enī lapīdis proie
cti deorsuz ab aliquo nō est nālī rōne projēctia: sed ra
tione sui. Cōtra qñ dī p̄ a pari aggregatu ex plaustro t
bobus esset motu ex se: q̄ boues sunt itriseci tali aggred
gato. Cōtra negando 2ñs t 2ñam: q̄ nori est talis
babītudo inter plaustru t boues qualis est inter orbem
t int⁹. nam fīm̄ Auer. z. celi. cōmēta. 3. ex intelligentia t
orbe sit verius vñū q̄ ex mā t forma. nam intelligentia
non vñī orbi diuīsiblī: nec mediante quantitate. sicut
vñit̄ forma materie. similr plaustru nō h̄z naturalem
inclinationē ad motu: sicut orbis ad motu. Et ideo bene

Solutiones contradictioni

motus planis tr̄i est ab alio. Et de illo bene cōcedimus q̄ sit de aliquo illoꝝ generum. vꝫ. vel pulsio: vel vectio: vel vertigo: vel tractio: vnde illa diuisio pertinet ad motus violētos: violētū aut̄ est: vt. o. p̄hs in. 3. ethicoꝝ. est cuius principiū extrinsecū est nihil cōferēte illo: cui vis assert: qualit̄ nō est in p̄posito de orbe: licet hoc sit verū de plau stro respectu bouii: q̄re p̄z solo. Ad formā i gr̄ dictionis principale dicimus motū celi eē naturale. Ad op̄ positiū aut̄ r̄ideſ q̄ cōmētator nō negauit motū celi oibꝝ modis esse nālem: sed negauit ipsum nō esse nālem: sicut motus elementoꝝ est nālis. vt ipse expresse bz. Pro quo aduerte q̄ elta mouēt a p̄n° i tr̄iseco actiūo: sic p̄z p̄ ipm 2° p. 7. 3. in. 2. phy. Et in 2°. 7. sup. 4. phy. Et. 3. celi. 2. m. 28. et alibi infinitiōes. elemēta enī nō habet p̄ncipiū passiū unū intrinsecū: per qd̄ moueant: qz illud estens in actu: elemēta aut̄ non h̄st nisi primaz mām et formā: prima aut̄ mā est ens in pura potētia: et ideo nālitas i motu elemētoꝝ est a p̄ncipio i tr̄iseco actiūo qd̄ est nā: tale aut̄ est ipsa forma elemēti. motus aut̄ celi est nālis opposito modo: qz sua nālitas est ex pte p̄ncipiū passiū: qz celū bz māz in actu et nō bz nālitatē sua a forma: que sit nā. imo sua forma est aliquā nā. Et hoc cōsiderauit Magnus Al bertus. in. 2. phy. ad p̄ncipiū dū dixit motū celi nō eē motū nāc: sed intelligentie: xparado. vꝫ. ip̄uz motū ad p̄ncipium actiūum: qz tale nō est nā: sed intelligentia. recte igitur dixit Lōmetator corporis celestis motū nō eē naturalem: sicut est motus elemētoꝝ: nam naturalitas in motu elemēti est a forma: non a mā: sed nālitas in motu celi est a mā non a forma. Cuius tamen oppositū sentiūt moderni ad panica respicientes.

Certia tradictio est in 2°.io.sedī phy. sibi enī dicit for
mā esse ἀphēnsiblēz intellectū: et hoc idē ipse sentit in p
celi. 2°.92. vbi h̄z formā esse subīm vltaris. Et per 2os
intelligibilitatis. Hūius tñ oppo^m iuenim ab ipso in se-
cūdo de aia. 2°.z. vbi videt velle formā sensu cōprehē-
di. **C** Ad hoc dōm puto cū Bluer.iz.meta. 2°.i.4. q for-
ma nō cōprehendit fm se a sensu: sed fm sua actionē. Et
ideo nō cōprehendit ipsa nisi ab intellectū: qn̄ igit̄ dixit h̄
et primo celi ab intellectū cōprehendi formā: hoc est itel-
ligendum de ipsa forma in se: sed qn̄ dixit eā sensu cōpre-
hendi: hoc est qntū ad suā actionē: sed si sic soluamus: tūc
restat māius dubiuz: qz fm Bluer. z. de aia. 2°.63. sensus
hois. et precipue virtus cogitatiua cognoscit intētiones
individuāles oīum decez predicamētoꝝ. Et per 2os ipsa
forma subalīs cognoscit a sensu. nedū in sua operatione:
verū etiā in seipsa. Dicamus ergo aliter cū ipso: p̄mo me-
thaphysice. 2°.z.7. vbi dicit q sensibilia habēt duos mo-
dos cōprehensionis. modū qui nō est scia eoꝝ: sed imagi-
natio. Et modū qui est scia eoꝝ et intellectaylia: ynde
solo cōsūtit in h̄z sensibilia ista particulr accepta et for ip-
sorū: vt sic a sensu cōcipiūt: et precipue a sensu hois: q est
virtus cogitatiua: s̄z sensibilia ista et sue forme vlt conce-
pte a solo intellectu cōcipiunt. et hoc itellexit 2°.io.dum
dixit q p̄sonē intellectu diffōnē: et dixit hoc: qz forma cō-
prehēdit p̄ intellectu: ecce quo sumū ibi forma p̄ forma
vlt: que diffōnē p̄stituit: ynde cōmētator plerūqz vle for-
mā appellat et intelligere formare per intellectū.

Quarta dicitur est in 2°.is. ybi dicit astrologia abstrahere a motu. Huius tñ oppositū vñ dicere p meta. 2°.ig. nisi eēt q astrologus abstrahit a motu. p quanto nō cōsiderat et demīrat p mediū sensibile; sic demīrat nālis. imo formale mediū in cōsideratiōe astrologica est mathematicū. bñ tñ cōsiderat motu in rōne māe nō in rōne forme cōsiderat. n. mot corporū celestī fīm sui quantitatem: et fīm velocitatē et tarditate: et fīm pportionalitatē: quā bñt

adiuuicē: t p̄p oēs isti modi sunt mathematici: forma-
le igit̄ in astrologia est mathematicū: s̄z māle est nāle: t
iō recte dixit cōmēta: p̄ meta. 2°. i9. Et. z. celī. 2°. 57. r. i.z.
meta. 2°. 4. 4. q̄ astrologus cōsiderat corpa celestia: que
sunt suba eius: nō tñ cōsiderat ea fīm q̄ sunt mota: t sic se-
datur cōtradictio: sicut vides.

Quinta dicitio est in 20. 26. ybi. d. considerat̄ez qditat̄i-
ua esse v̄sq; ad formā hois: vt inā q̄ ē media iter formas
māles ⁊ abstractas ex q̄ p̄z dari aliquā nām mediā inter
nāz abstractā ⁊ māle. Hui⁹ tñ op̄ scribit ip̄ se p̄ meta. 20.
39. ybi. d. q̄ notū ē p̄ se p̄ nulla nā est media iter abstra-
ctū ⁊ māle. Ad h̄ dicim⁹ mediū duplex ee. v̄z. p̄ abnega-
tionem extremp̄. ⁊ sic. d. com̄. p̄ meta. nullā ee nām in
effectu: q̄ nec sit mālis: nec abstracta: sic v̄r seḡ h̄ antiq̄s
h̄q̄s iuebit ibi p̄hs ⁊ cori. Aliud aut̄ ē mediū fz xpatio-
ne vel p̄ticipationē p̄petuū ip̄oꝝ extremp̄: sic dicim⁹ de
itentioē Auerro. elata media ee iter subaz ⁊ acc̄ns: sic et̄
verificat̄ dicitū ei⁹ hic q̄ itellectiuā: q̄ est forma hois v̄l-
tima est media inter abstracta ⁊ mālia: qz p̄ quāto in sua
opatione depēdet a fantasmatiib⁹ sic cū mālib⁹ cōuenit.
pro quāto v̄o nō est forma educita de poꝝ māe ⁊ h̄z aliquā
sibi opationē p̄priā i se considerata: in q̄ nō depēdet a cor-
poze fm ip̄. 3. de aia. 20. 20. sic cū abstractis dī cōuenire.
Et h̄ forte voluit dī Theomisti⁹ sup̄ p̄ phy. ad p̄ncipiū:
q̄ scia de aia est mathematica ⁊ medīa: est enī mathema-
tica opposito mō quo sunt entia mathematica: qz talia se
cūdū ee sūt in mā: fz fm considerationē a mā abstractib⁹:
scia v̄o de aia ⁊ p̄cipue quo ad istā p̄tem: in q̄ agit de aia
itellectiuā est de obto fm ee abstracto a mā: non aut̄ fm
considerat̄ez: cū et̄ aia itellectiuā ibi considerat̄ vt act⁹ cor-
pozis. Dicam⁹ igr̄ nil. p̄hibere fm considerationē dari me-
diū iter abstractū ⁊ māle: fz bñ fm ee in cōueniēs est ali-
quid ee qd nō sit neqz hoc: neqz illud. Et ita bec p̄t esse
sc̄da solo vel ex duabus fiat yna.

Sexta dictio est in 2º:70. vbi dicitur cōmē. q̄ diuina scia considerat res existentes sicut q̄ existunt. Huius tis oppoſitum scribit ipse: et p̄hs. 7.meta.t.c.53. vbi h̄sit rerū existentiū nō eē diffōnes; neq̄ demītiones; nisi eēt q̄ p̄ res existentes sicut q̄ existunt. Cōmē. voluit res māles. voluit enī dicere diuina scia; nō solū considerare de rebus abstractis a mā; verū etiā de reb⁹ extūtibus sicut q̄ existunt. i.e. de reb⁹ māli bus; vñ de istis mālibus diuina scia considerat inquantū existunt. i.e. inquantū entia sunt. et sub rōnib⁹ que cōpetūt entia inquantū ens est. Et ista est expressa sūia cōmen.iz.meta. cōmē. p. 29. t. 4. meta.t.c. p̄mi. t. 6. meta.t.c. p̄i. scia diuina est entis inquantū ens. et ex q̄ huic insunt. et in p̄ficio meta. sapiētis est via cognoscere. vt x̄igit. i.e. sub rationib⁹ trascēdētibus: p̄ res igit existentes nō itellexit res cū actuali existitia: sed q̄ditates māles sub rōnib⁹ transcedentibus consideratas: quare.

Septima dictio est in 2°.80.ibi.n.d.phys et 2°.n.apes et formicas agere sine cognoscere. Huius tamen oppositum scribit come. scđo de aia. 2°.i.56.nisi esse quod dictum in hoc loco intelligitur sic: quod vix talia animalia agunt sine cognoscere finis rei acte: sicut yrundo quod nunc indiscutibiliter agit: non tamen agit per cognoscere finis rei acte mota. bene tamen agit per cognoscere rerum: que ad finem ordinatur vel ad opus: nisi enim cognosceret paleas et lutum yticum nidum construere non posset.

Prima Concordantie Alter.super.3.phy.
dictio sup.3.phy.est in 3°.4.ibi enim comi-
dissimilans motu maliter sumptus.dicit qd;
motus nihil aliud est qd; generatio partis post partem illius
perfectionis ad quam vadit motus:donec perficiatur:z sit
in actu:ex quo patet motum fieri z maxime motum in-
tensionis per additionem partis gradualis ad partem

2¹⁰.26.

2¹⁰.70.

2⁰,80,

gradualez. Huius tamē opposituz videtur sentire exp̄sē cōmentator in quarto ph̄y. 2mēto. 84. ibi enī dicit additionem caloris agentis in calorem corporis non fieri s̄m additionem partis in toto. et vniuersaliter partis materiae in materiali: sed s̄m additionē agentis in passionez patientis. s. q̄ quādo calor agentis vigorabit crescat calor patientis non s̄m additionē partiū calidaru extrise carum: cum ad patientem non trāssera aliquid ab agēte. ¶ Ista contradictionē tangit maximā vtrauersiā inter diuos pr̄incipes nostre militie. s. sanctū doctorē: et doctorē subtilem: qui in primo sententia. distin. i7. In materia de habitibus. questione. z. de modo augmenti charitatis sunt discordes: vnuus enim tenuit intensionē illā non fieri per additionez gradus ad gradū: q̄ illi gradus: aut essent specie distincti: aut nuō: non sp̄e: q̄ oēs charitates sunt eiusdem sp̄e: neq; etiā distinguuntur numero: quia talis est ex parte materie: sicut hec albedo differt numero ab illa: q̄ est in alio subiecto: charitas autem que addi potest addi in eodem subiecto in quo est precedens. intensionē igitur charitatis: et cuiuslibz forme nō fit per additionem alicuius gradus: sed solum. quia illa qualitas q̄ prius inerat intenditur s̄m propinquitatez ad terminū. Et ista ē via sancti doctoris vbi supra. Scotus vō pones suas echeitates dixit intensionez fieri per additionē gradus ad graduz: et dixit istos gradus numero differre per suas echeitates: licet in eodem subiecto sint. In via etiā sancti doctoris diuersitas est inter sequaces suos: vnuus intensionē forme fiat s̄m esse: aut s̄m gradū. Nam q̄ sc̄m essentiā fiat impossibile est: q̄ essentie rerum consistunt in pūcto: sicut videt velle ph̄s. 8. metaphy. 2mē. 2. t. io. oportet ergo q̄ ista intensionē fiat: aut s̄m esse: aut s̄m gradū: quidam autem p̄cipiū thomistarū tenerūt intensionē forme fieri non s̄m esse: q̄ hoc videt esse cōtra sanctū Thomā in infinitis locis. p̄io Sniap. distin. i7. q̄. z. ar. p. et in sc̄da sc̄de. q. z4. ar. quarto. in respōsione ad 3^m. Et ideo dixerunt istam intensionē forme fieri per additionem gradus ad gradum: qui tamen gradus additus identificat preexistēti: et non remanent distincti: sicut posuit scotus. Et hanc viā imitatus est sūtillissimus thomistarū berueus br̄to in quolibet. z. q. i7. sicut est in aliamento. q̄ pars sequēs addita idemtificat preexistēti sic est de intensionē forme quātū ad gradus. Lapreolus autē primo sententia. tenuit intensionē forme fieri sc̄d̄ esse: q̄cqd sit: vna istarū via. videt habere auctoritatēz cōmētatoris. 3. physicoz. 2mēto. 4. pro se. et alia hz cōm̄. 84. et textū etiā quarti physicoz. et ita cōmentator ipse remanet in contradictione: nūf est q̄ hic dixit motū esse acquisitionem partis post partē que quidē acquisitionē est vniuersalis in omnibus formis acquisitionibz per motū: quia sc̄d̄ ipsuz sunt partibl̄r acquisitionibl̄s: vtrū autē oēs per minima: nec ne in primo sanis diximus super 2mēto. 6z. Istan autē acquisitionez ponit cōmētator. ita q̄ fiat ex potentia materie educta ad actū. negat tamē cōmētator. 4. physicoz. cōmēto. 84. acquisitionē partis post p̄tem ab extrinco factam. et ista non cōtradicunt: sicut vides. vnde si ponderabis vba cōmēti. 84. nihil plus inuenies: videt autē que illarū vlarū extremarū sit verior nō est p̄tis speculationis. vbi enim est discordia inter Scotum et sanctū Thomā difficile est videre veritatem.

2°. i7.

¶ Secunda contradictio est in cōmēto. i7. quia ibi declara nūf semper forma hz rationem agendi et mouendi declarat hoc de quantitatē et qualitate: et sic videt pone re quātūtē esse de p̄ncipibz actiūs: huius tamē oppositum ipse scribit. septimo metaphy. cōmēto. 3z. vbi hz q̄ nō est necessariū vt ante qualitatē ḡnōtam: aut quantita-

tem: vt etiam dicitur in littera sit alia qualitas agēs: aut quantitas: similiter. 4. physicoz. cōmēto. 84. dicit quātitatē nō esse de p̄ncipibz actiūs: s̄ sequitur potētias actiūas et operationes earū. Ad hoc dicimus quantitatē nō esse de p̄ncipibz actiūs actione reali: bene tamen est de p̄ncipibz actiūs actione spirituali: et maxime tenendo: sicut tenet cōmētator. sc̄do de anima. cōmēto. 133. talia sensibilia cōia sentiri per propriam speciem. In actione autem reali: licet nō sit ratio agendi: est tamen conditio: quia in agentibus materialibz actio est per contactuz. contangentia autē sunt quoꝝ ultima sunt simul. 5. physi. 22. Et sic quoquo modo quantitas p̄t dici forma: agēs: quia nō p̄t immediate substātia aliqua separata transmutare materiam. vt dicit 2mētator. septimo metaphysice. 28. z. 3i. cōmentis. sic igit̄ cū quantū agat vt quantū: licet quātūtē nō agat: vt p̄ncipio actiūs: sed vt cōditione necessario requisita: tamē vt sic cōcedi potest aliquo pacto quantitatēm esse de p̄ncipibz actiūs: reductiue sc̄z et cōmētator sicut ipse met dicit q̄ quantitas p̄sequit̄ potētias actiūas et operationes ipsarū: sed ipsa formaliter non est de p̄ncipibz actiūs. Illud autē qd̄ adducit de septimo metaphys. 3z. non videt esse multum ad propositum cōtra textum istum: et cōmentū. i7. huius tertii: q̄ ibi p̄b̄s et cōmētator non negant qualitatē vel quantitatēm esse de p̄ncipibz actiūs: sed solum dicūt q̄ in substātibz solū est necessarium: q̄ id qd̄ generatur: q̄s̄ ab aliq̄ sibi simili in specie. In qualitatibz autē et quantitatibz illud non oportet: stat enim aliquam qualitatē generari sicut dicit 2mētator. que tamen non generabit a simili sibi in specie p̄existēti: sicut qualitates que subsequunt̄ formam mixtionis primarum qualitatū.

¶ Tertia contradictionē est in cōmento. 3i. quia ibi dicit q̄ est per se notum cōtinuum dividī in infinitū. sexto aut ph̄y. colligitur oppositum: quia ibi demonstrat̄. demonstratio autem non est ad per se nota. ¶ Respōdet̄ a modernis q̄ non inconuenit vnam et eandem p̄positionez esse per se notā in vna scientia. et in alia demonstratam: sicut enim docet philosophus primo posterioruz. cyrrugia subalternat̄ mathematice scientie quo ad istā cōclusionem: q̄ vulnera circularia tardius sanantur: ita etiam licet scientia naturalis et mathematica nō sint se inuicem subalternantes simpliciter: tamē scientia naturalis quo ad istam propositionez subalternat̄ sibi scientia mathematicam: nam vt inquit cōmentator in isto cōmēto. ista est vna maxima in mathematicis: q̄ diuisio mensurarū tendat in infinitū. et cōmentator subdit q̄ hoc videtur esse per se notum: sed illi qui ponunt magnitudines componi ex indiuisibilibus: vt plato: nō cōcedet̄ hac diuisionez. Sed vnum per qd̄ destruitur ista opinio est hoc p̄ncipium. v3. q̄ magnitudo non componit̄ ex indiuisibilibus: et istud bene destruitur per p̄ncipia naturalia: et subdit cōmētator q̄ existimatur illic. s. in sexto physico. q̄ hoc demonstratur in scientia naturali. s. q̄ cōtinuum sit diuisibile in infinitū. Et subdit q̄ non est remotum q̄ hoc p̄ncipium sit per se notum. videlz. continuum esse diuisibile in infinitū. Et tamē sit ignotum naturaliter q̄ continuum vel magnitudo sit composita ex indiuisibilibus: tamē cum fuerit declaratū magnitudines non componi ex indiuisibilibus: tunc scientia de hoc p̄ncipio erit certificata: sequitur enī ex hac positione q̄ magnitudo dividitur in semper diuisibilia: vt declarauit Aristote. in sexto: forte igit̄ geometri ponit hoc p̄ncipium et naturalis dissoluit hanc questionem. vbi dicamus q̄ istud p̄ncipium indiget demonstratione: et hec erit in bac scientia: et de hoc perscrutabitur in sexto. si quibus vbi cōm̄.

Solutiones cōtradictionū

Mē expositiōē modernorū intuit duas solutiones: una est q̄ ista. & tñiuū est diuisibile in infinitum. est per se nota: q̄ in scia naturali q̄ in mathematica: s̄ ista q̄ magnitudo sit compoſita ex indiuisibilib⁹ est ignota: r demonstratur in scia nāli. Alia rñſto est. q̄ vtraq̄ est ignota & vtraq̄ est demonstrata in scientia naturali. H̄z salua pace taliter exponentiū hoc nō potest stare: q̄ cōmentator infra. cōmē. 70. dicit sup verbis ph̄. ibi. qñ. d. q̄ post di- cēmus de unoquoqz eoz: r de causa in hoc q̄ ois mē- ſura sit in magnitudines diuisib⁹: super istis verbis. d. cōmentator q̄ hoc ſigilat q̄ diuiſto mēſure ſemper eſt nota per ſe. Et q̄ cauſa eius indiget demōſtratione: non ſicut quidam exiſtimant q̄ geometer accipit hoc eſte a naturali. Ecce igitur clarissimā ſniam Auerro. cōtra cō- munē errorē modernorū ſcenentiū naturalē demōſtrare continuū eſte diuisibile in infinitū: ipſe enim vult hanc eſte per ſe notam in vtraqz ſcia. s. naturali & mathematica quantū ad eſte: ſed bene eſt ignota quantuz ad ppter quid: r quo ad hoc cōmentator dicit illam demōſtrari in ſcienzia naturali. & illa demōſtratio ſcdm ipsuz eſt demōſtratio cause trñ: nō enim incōuenit aliquā ppōnem quo ad q̄ eſt: nota eſte: que tamē non ſit evidens euidentia cauſe: ſicut lunā eclipsabilez eſte notū eſt ad ſenſuz: non tamē propter quid eclipsē eſt notū: cauſa igitur ppter quā & tñiuū eſt diuisibile in infinitū ignota eſt. r eſt iſta: q̄ magnitudo ipsa non eſt coimpoſita ex indiuisibilib⁹: & iſta demōſtrat in ſcia naturali: r ſic dixit cōmentator in cōmē. 3. i. iſtud pncipiū idigere demōſtratione. s. de- monſtratione cauſe trñ: nō demōſtratione dante cām & ee: q̄ quantū ad eſte iſtud eſt per ſe notū: r in nulla ſcientia demōſtrat: r ſic patet q̄ nō dedit Lom̄. duas rōnes: ſed eſt vna rēpōſtio. Aliter enī. Lom̄. diceret ſibi in cōmē illo: r in cōmē. 70. r ita in modico ſpatio ſuī oblit⁹ & tra- ria diceret. Melius eſt igitur exponere ipſum Auer. per ipſummet: r dicere ſicut diximus: q̄ cōtinuum diuidi in i- finitū eſt per ſe notū: r in nulla ſcia demōſtrat: ſed cauſa eius eſt ignota: r quo ad illud indiget demōſtratione. Et ex hoc patet q̄ ſolo modernorū nō pōt ſtare: qui volunt mathematicā ſubalternariphie naturali quo ad iſtū pñ- cipiū: q̄ continuum ſit diuisibile in infinitū: patet hoc eſte falſum: quia demōſtratio erigē ſuper re ignota. iſtū aut pñm eſt notū p ſe: ſicut inquit Lom̄. in vtraqz ſcia. ḡ eſt ideiōſtrabile in vtraqz: ſimilr p̄z q̄ fruſtra querunt ſup. 6. phy. vtrū demōſtratio: quia dem̄at & tñiuū eē di- uiſibile in infinitū: ſit dem̄atio nālis: vel mathematica: r faciūt qnterniones ſatis diuſulos ſup hoc: patet q̄ omnia ſita ſit ſine ppoſito: q̄ in 6. phy. nō fuit dem̄atū an cō- tinuum ſit diuisibile in infinitū: ſed cā p̄ ſuā eſt diuisibile fuit dem̄atata. Nota igit̄ mi mecenā ſolonē iſta: r mā- da memorie: q̄ vīri magni & illuſtres nr̄i temporis ſup- iſto paſſu ſunt decepti errore maniſto.

CQuarta ḡdictio eſt in 2°. 4.0. q̄ dicit. oē corp⁹ eē figu- ratū. Inſtātia eſt. 3. cc. 6.7. 8. elemētis: q̄ nullā figurā hñt. **C**Rñdef. oē corpus eſte figuratuſ vel rōne ſue forme: vel rōne & tñetis. Et hic elīta: q̄ ſunt indiſſerēter oium figuraruſ recipiuta. iō de ſe dicutur infigurata eē: termi- nant aut̄ iſpla merito & tñetis. Et iō merito & tñentis ha- bent figurā. r ſm eius diſpoſitiōes diſponūt & ipsa: r ſic patet qualr oē corpus dicit eſte actu ſiguratū. r hoc non cōtradicit q̄ elīta de ſe dicant infigurata.

CQuinta ḡdictio eſt 3° physi. 2°. 5.4. vbi h̄z mundus eſte in loco p partes. hui⁹ tñ oppoſitū vñ ſentire. 4. phy. 43. **C**Rñdef q̄ hic ſumpſit mundū pro totovnūtuerio: r de hoc eſt verū ipſuz eſte in loco: q̄ ptes eius ſunt in lo- co: ſic ipſem dicit. 4. phy. 2°. 4.4. ſed qñ dicit q̄ mū-

dus nō mouet p partes. **T**hemistiū: ibi ſumpſit mūdū pro corpe celeſti q̄ circulariter mouet: q̄ tale ſcdm ipm mouet ſcdm totū: quantū ad formā: ſcdm partes vero: r quātū ad formā & mām ſil. ſic ipē dicit ibi. r 6° phy. 85. **C**Sexta cōtradictio eſt in 2°. 60. vbi tenet magnitudinē tam mathematicē q̄ nāliter & ſideratā eſte diuisibile in infinitū. huius tamē oppoſitū reperiſt in dictis eius. 4. phy. 2°. 7. vbi. d. q̄ lic̄ linea ſm & linea diuisibilis ſit in iſinitū: nō tamē h̄z q̄ eſt terrefrīſ aut ignea. Soluīt. linea pōt & ſiderari vt linea precise: r ſic & ſiderari habz a mathematico. put. vñ. abſtrahit a mā ſenſibili: r ſic di- uiſibilis eſt in infinitū. Alio mō pōt & ſiderari: vt eſt in mā pma absolute: r vt ſic & ſiderat a nāli. r vt ſic diuiſibilis eſt in infinitū: q̄ inſinitas eſt ex parte māe: ſinitas vero eſt ex pte forme. 3. phy. 2°. 65. inſinitas accidit ma- tege ſm & eſt materia. Alio mō pōt & ſiderari linea ſm & eſt in materia quali: r ſic a nāli & ſiderat: r vt ſic non eſt diuiſibilis in iſinitū: q̄ vt ſic & ſiderat formā a qua eſt terminatio & tactus. Et ſic verificat dictū Lom̄. hic de li- nea nāli: vt eſt in materia prima absolute. 3. 4. phy. 7. verificat ſua ſnia de linea nāli: vt eſt in mā quali: ſic ma- nifestant vba eius. vtrū aut̄ in aliquo caſu etiā linea: vt in materia quali: ſit diuiſibilis in infinitū pertinet ad qōnem de minimis: q̄ in via corruptionis nō idōnenit in multis caſibus negari minima ſcdm multos ſolennes Auerrois: ſed de his alis.

CLōcordantie Auerro. ſuper. 4. phy.

Dicit Lom̄. in cōmē. 20. quarti phy. q̄ illud q̄ eſt p accidens alid eſt raru: r aliud eſt ſemp. Huius tñ oppoſitū intenſ. 8. phyſicoꝝ. cōmēto. 36. vbi habet q̄ illud q̄ eſt per accidens nō eſt ſemp: neqz necſorū. **C**Reſpōdeſ q̄ ly per accidens. 8. phy. ſumif vt diſtin- guit cōtra primo: r per ſe. Non ſic autē in iſto loco: ſed ſumif absolute. vnde. d. q̄ tale aut eſt ſemp vel frequē- ter: r de talis ſiunt demōſtrationes iuxta ſniꝝ philoſophi in primo posterioruz. Eorum que ſe fiunt que demōſtrationes appellantur dialecrice: vt inquit Lom̄etator ibi. de raro autē non ſit demōſtratio.

CDicit Lom̄etator in cōmē. 2. 7. quarti physicoꝝ. q̄ ni- bil ſeipſum recipit: neqz per ſe: neqz per accidens: huius tamē oppoſitū inueniſ. 3. de anima. de intellectu qui recipit ſeipſuz per accidens: quia poſt aliorū receptionē vt patet. t. cōmē. 8. Et idez ſentit cōmentator. i. z. metaphy. cōmēto. ſi. niſi eſſet q̄ quarto physicoꝝ. loquit de rece- ptione corporali & dimensionata. in tertio vero de aia. lo- quitur de receptione ſpirituali: r in tali nō inconuenit q̄ idem ſit mouens & moſum recipiens & receptum: ſic ſcribit Lom̄etator. 8. phy. cōmēto. 4.0. in intellectu autē nō verificatur per accidens: in alijs vero iſellectib⁹: r pre- cipue in primo intellectu verificat per ſe omnibus mo- dis: quorū cauſam requiras. i. z. metaphy. cōmētis. 39. r ſi. de hac tamē propoſitione prolixe diſpaltungi in queſtio- ne de mouente & moto.

CIn cōmento. 2. 2. quarti phy. dicit Lom̄etator habitū notioꝝ eſte priuatione. bulus tamē oppoſitū dicit. 8. phyſ. cōmento. 2. 7. vbi h̄z q̄ in quibusdam locis accidit diſcribere habitū per negationes priuationum in caſu quo priuatione eſt noſtor habitū. **C**Reſpondeſ q̄ priua- tio quatenus priuatione eſt nunq̄ eſt noſtor habitū. Et ra- tio eſt in promptu: quia ratio cognoscendi eſt ab actu. 9. metaphysice. 20. habitus autem h̄z rationem actus: r pri- uatione h̄z rationes potentie a qua eſt occultatio. Et iō pri- uationes habitus cognosci per ſuos habitus: ſicut poten- tia per actū: r ſicut mā per formā: ſic p̄z. 3. de aia. t. cō. 25. r primo de aia. t. c. 8.5. vbi dicit ſic rectum eſt index ſuī &

2°. 60.

p cap. da
ſuba or-
bis.

2°. 20.

2°. 27.

2°. 32

2°. 40.

2°. 54.

obliqui. Sed tñ p accessu sttingit cognoscere habitum p
puationem. et hoc vbi ad yna formam ignotam deuenire volui-
mus p alia formam notiores disperatae; tunc si volumus
cognoscere illam ignotam qd sit in se poterimus eam co-
gnoscere p negationes formaz; notioz apud nos: q puationes
nõ sunt notiores rone sui. s: rone sui habitus in quo
hnt reduci: sicut xtingit cognitio nra de abstractis sub-
stantiis ex cognitione creaturaz: i: qua scbz peritiores theo-
logos potius actingimus qd nõ sine qz qd sint. Et istud
voluit dicere 2°. 8. pby. qz ibi reddit casz qre Aris. descri-
psit illud qd est p se p negatione accintis: t ingt qz h fecit
qz illud qd est p accessu est notius illo qd est p se. Et io ac-
cidet in quibusdam locis describere habitu p negationes pua-
tionu. Bn lgr dixim^o nos qz puatione et negatio quaten^o p-
uatione et negatio nõ sunt notiores habitibz et affirmatiobz
bus. s: rone alterius habitus et affirmatiobz ad quae re-
ducit hnt: ttingere pot puationem notiore eē habitu.

2°. 64. **T** in 2°. 64. 36. 2. 4. z. dicit vacuuū eē nature **ōsimilis**. op
positū vō tenet in 2°. 48. vbi b̄f q̄ vacuuū non est nature
ōsimilis neq̄ diuerte. Nisi eēt q̄ sūia p̄hi ē t̄ 2°. 49 ex pte
relvacuuū nō ē nature **ōsimilis** neq̄ diuerte; Lū nihil sit.
similitudo aut̄ idempritas & diuersitas sunt d̄rie entis. io.
meta. textu. cō. i. z. sc̄d̄z imaginationē antiquoz ponē.
tiū vacuuū seq̄bat vacuuū eē nature **ōsimilis** p̄ totū: t̄ sic ad
boiem pb̄at ibi p̄b̄s q̄ supposito vacuo nō posset ibi mo
tus fieri: Lū sit nature **ōsimilis** p̄ totū. vñ sc̄d̄m rē vacuuū
nō est nature **ōsimilis** neq̄ diuerte: tñ sc̄d̄z imaginatōe
que est res satis ampla nature **ōsimilis** eē v̄.

2°. 7ⁱ. **C**In 2°. 7ⁱ. quarti pby. dicit 2° in motu elemēti formā mouer̄. Et māz moueri. in 4° de celo. d. formam elemēti eē vtrūq. s. mouēs et motū. **C**Solo. illud q̄ mo^r vt qd nō est mā neq̄ forma: q̄ in p̄hemio meta. actiones sunt supposito: mā. n. nō p̄t eē p̄ semotū vt qd in motu elemēti: q̄ subz motus est ens in actu. s. phy. t. c. 8. nec forma q̄ forma vt forma h̄z mouer̄. z. de gnōne. h̄z. Et 3° phy. 17. tum q̄ forma h̄z rōne p̄tis. parti aut̄ nō p̄petit rō p̄ se moti. s. toti q̄ totius est oþo. Illud iḡt qd mo^r et qd mo uer̄ est totū elemētu. tñ passiuē mo^r vt quo rōne materie: et mo^r vt quo actiuē rōne forme. bñ veþ est q̄ et xcurrīt mediū tanq̄ causa mālis extrīfeca necessario req̄sita si mot̄ elemēti oþ p̄fici et exire in actu: q̄ in motu regrittū successio et successio ēmerito resistētie. resistētia aut̄ non est mā nuda. **T**n sufficit q̄ elemētu et sua forma ab itrin- feco habeat potētialitatē rōe materie. vñ si forma elemēti eēt a mā separata: nullo mō eēt mota neq̄ p̄ se neq̄ p̄ accīs: q̄ forme separate sicut. d. 2° nono meta. 2°. z. sūt tr̄i agētes: et nullo mō patiētes neq̄ essentialit̄ neq̄ accī- dētalr̄. Et ista ē sñia p̄b̄i. p̄ de gñatiōe et corrupciōe. t. c. 55. formis aut̄ in mā existētibus p̄petit passibilitas rōe ma- terie. et iō p̄ accidēs sūt mobiles nō p̄ se. qui. n. dixerit for- mas eē p̄ se mobiles nō est dignus vt a nāli p̄ho ipugnet 5. phy. 2°. 5. Eplō. 4. celo. 2°. zz. q̄ forma elemēti vt for- ma mo^r: s. vt in mā mo^r. qd intellico p̄ accīs. In B̄yo. 7i. dicit māz moueri vt quo tanq̄ p̄ncipio p̄ se potētialitatis ad motu: l̄z vt dixi nō sit adequatū. dixit vñ formā moue re tanq̄ p̄ncipio formale p̄ le p̄ncipiādi motū. Cū actio sit a forma. **C**Sz̄ obycties. ex hac solone seḡf idez mouēs eē et motū: q̄ tu xcedis formā elti esse vtrūq. **C**Dī ad- mitēdo totū ad bonū intellectū. yz. q̄ nō incōuenit fadem eē p̄ se mouēs: et tñ qd sit p̄ accīs motū: et maxime in his q̄ nō mouēt neq̄ mouent̄ vt qd. s. qd idē scđm idem sit mouēs et motū B̄ bñ facita peripateticis negatū: nam vt scribit 2° in li^o destrūctio destrūctionū. disputationē pri- ma. in solone p̄mi dubij. p̄ncipiū ab oibus xcessum ē: q̄ n̄bil se ipsuz p̄mutare p̄t.

C In 2°.76. quarti. phy. dicit 2° corpus mathematicū nō abstrahere a loco. et eadē sententiā h₃ supra in 2°. 47. Et p^o de g̃natiōe. 2°. 4.4. S₃ hui^o oppo^m iuenimus. 3° celi 2° 55. Nisi eēt q^o corpus mathematicū nō abstrahit a loco indeterminato. tñ bñ abstrahit a loco determinato. Nā rō pp quā aliqd est in loco ideterminato est q^o sit di- mēsionatū: et q^o corpus mathematicū quātū est: iō vt sic xp̄erit sibi in loco ee. s₃ q^o aliqd sit in loco determinato. vbi g̃ra. superius vel iſerius. b^o competit corpori quali nedum quanto: et sola nālia corpora habentia grauitatē vel levitā- tē vel aliqd bñ sunt in loco. Aut alr^o corpus mathemati- cū nō abstrahit a loco scđz imaginationē. Tñ scđm rem abstrahit: q^o scđz rē oē corpus ē nāle: q^o corp^o mathema- ticū i effectu nō est separatū a nāli. s₃ sūt eadē. z. phy. i8. Et b^o voluit 2°. 4. phy. 2°. 4.7. in fine. ybi. d. q^o corpus ma- thematicū nō ē in loco nisi h₃ imaginationē: et vlr oēs p- pōnes mathematice sunt vere ad imaginationēz. 3. phy. cōmēto. 60. z. 3. celi. cōmento. 72.

2to.76.

In 2°.84. dicit Averrois q̄ raz & densum sunt ḥria
in quātitate. Huius tñ opp^m.d. in 2° sequēti ybi h̄r q̄ ra-
ritas & dēſitas nō sunt de eēntia quātitatis. Et. 7.phy.2°
is. dicit q̄ sunt q̄litates. In pimo aut̄ meta. 2°.is. dicit q̄
sunt de pdicamēto ſitus. in.8.phy.2°.77.d. q̄ densari &
rareſieri ſunt motus locales. qualr ḡ eſt tanta diuersitas
in dictis eius. Soluit. raritas & dēſitas ſunt de predi-
camēto ſitus: yez eſt ſcdz opinione antiquoz: ſic glosat
2° pimo meta. 2°.is. Et ſic p̄t eſt glosari auctoritas ph̄i in
pdicamēto q̄litatis dū dixit raritatē & dēſitatē nō eē q̄li-
tates: ſz de pdicamēto ſitus: nam ph̄s in pdicamentis vt
in pluribus loqtur ſcdz famoſitatem. ſicut colligit de intē-
tione 2°.5.meta.2°.is. Et iſta ēt eſt glosa 2°.7.phy.co-
mēto. is. ybi. d. q̄ raritas & dēſitas ſunt rex q̄litates cōſe-
quētes calidū & frigidū, & ſubdit. antiḡ yō dicebat q̄ dē-
ſitas eſt oſtrictio poroz: & raritas expaſio: & p̄ q̄ ſcdm
antiquos leḡ q̄ ſint de pdicamento ſitus: & h̄iſtos antī-
quos loq̄ ph̄s & 2° p̄ meta. tex. 2°.is. ſic p̄z ituēti. Dimit
to bic riſiſionē Burlei & iunior̄ q̄ nlla ē & iſtātias habet
multas. Raritas tñ & dēſitas formaliſ ſunt q̄les: & tales
vt ſunt in ḡnabiliſibus & corriptibiliſibus inſequunt̄ calim
& frigidū: qd̄ dico pp̄ raritatē & dēſitatē corporoz celeſtiū:
q̄ eſt alterius rōnis ab iſtis: qz ibi nō 2ſequunt̄ calidum
neq̄ frigidū ſicut p̄z. 2^oca^de ſubā orbiſ. Et ſic intelligit
dictū 2°.7.phy. is. vñ motus rarefactionis & dēſatiōis
ſunt in pdicamēto q̄litatis qz ſui termini ſunt formaliſ q̄-
litates. vñ ph̄s in 2°. De ptibus aialiuſ. ca^dpmo. iter q̄li-
tates elemētoz enuemerat ēt raritatē & dēſitatē: q̄tian-
tuncq; non enuemerauerit eas in 2° de ḡnatiōe: yel qz
reducunt̄ ad grauitatē & leuitatē: yl qz reducunt̄ ad mol-
liciē & duriciē: vt dixit Alexander. yeliō tacuit: qz vt. d.
2° ibi in 2°.is. raritas & dēſitas nō ſunt q̄litates actiue
ſz 2ſequunt̄ calorē & frigus. & eſt ſentētia ph̄i in 2. de ge-
neratiōe. t.c. 17. ſicut bñi notat ibi. Jo. grāmaticus. qñ yō
d. 2° in 2°.84. q̄ raritas & dēſitas ſunt ḥria in quantita-
te: b̄ itelligit nō formaliſ ſz 2ſequunt̄. vñ ipemēt ſeipuz
declaratibi. Inq̄t. n. raritas & dēſitas ſunt ḥria in quāti-
tate. & ſubdit cām dices cuſ trāſlatio corporis de raritate in
dēſitatē ē trāſlatio de maſoſi quātitate in minorē. Et
b̄ idē b̄ ipſe. 8.phy. in. cōmēto. 31. Et pp̄ b̄ ipſe in cōmēto
85. quarti. phy. dixit raritatē & dēſitatē nō eē de eſtentia
q̄titatis: qz videbat q̄ nō erāt quātitates formaliſ ſz 2ſe-
quunt̄. Qñ yō dixit. 8.phy. cōmē. 77. q̄ dēſari & rare-
fieri ſunt motus locales. Dr̄ q̄ ibi loqñiſ ad holez: qz ibi
d. q̄ antiḡ dicebat ḡnatiōe & corruptionē fieri p̄ agre-
gationē & ſegregationē & fuerū illi q̄ dixerūt res ḡnari ex
raro & dēſo: z illi ponebat q̄ rareſieri & 2ddēſari ſunt mo-

Cōcordantie auerrois

tus locales: et tales collocabāt raritatē et dēsitatē in gnie
congregatiōis et segregatiōis et separationis: sicut ibi 2°
expresse hz. Dōt etiam dīci scdm veritatē q̄ motus loca-
les sequunt ad motū rarefactiōis et condensatiōis sicut
patet intuenti.

2°.48. C In eodē cōmēto.8.4. dicit 2° q̄ quātitas nō sita quā-
titate sīc caliditas a caliditate. Hui^t tñ v̄ dicere oppo-
sitū p̄mo de gniatiōe. 2°.30. vbi hz q̄ faciens partes ma-
gnitudinis est magnitudo. Solutionē huius q̄re supius
in 3° phy. ḥdictione secūda. sup cōmēto.17.

2°.97. C In cōmēto.97. quarti. phy. dicit Lōmētator q̄ motus
pōt imaginari extra tps. Huius tñ oppositū inuenitur in
dictis suis.iz.meta.cōmēto.29. vbi hz q̄ sine tpe ipossi-
bile est imaginari motū. H̄c q̄ cōmētator hic loquit de
abstractionē q̄ fit in p̄ma opone itellē: in qua pōt considera-
ri p̄is nō considerato posteriori. Nā sicut scribit Lōmēta-
tor.iz.meta.cōmēto.39. intellē natus est diuidere ea que
sunt adunata in eē: hz in reipa non sunt diuisa. Et ita cum
repis nō sit de q̄ditate motus: intellectus pōt abstrahē
re motū a tpe. Et ex B p̄z h̄ vulgares successionē nō esse
de intrinseca rōne motus: hz ē de p̄tibus ipsiuz. Sed.iz.
meta.cōmēto.29. logē de abstractione q̄ fit in scđa opone
intellectus. et sic nō pōt imaginari motus sine tpe: q̄r ima-
ginādo hoc: talis imaginatio mēdar ē. p̄ma autē minime.
q̄r 2° phy. t.c.18. abstrahētiū nō est mendaciū.

2°.99. C Uide dicere cōmētator. in cōmento.99. q̄ motus sit
q̄ditatiue quantitatatis: huius tñ oppo^m. d. p̄hs et ipse in.5°
meta.cōmēto.18. et t^o. Burleus et moderni distinguūt de
triplici consideratiōe motus. dicūt. n. motum posse sumi p̄
vt nō dīt a termio ad quē: nīl sicut impfectū a pfecto: et
sic ē de gnie termini ad quē. Alio mō p̄mo fluxu. et in quo q̄
mobile tēdit ad suā pfectiōē. Et sic est de pdicamento
passiōis. Tertio mō pōt capi pro illa successione vel di-
ratiōe trāsmutatiōis. et in dicēdo de
Intētiōe p̄hi motū ēē p̄ sequātitatē. Immo p̄hs expresse
5.meta.cap^o de quanto. et est textus 2°.18. enumerat mo-
tū et tps inter quātitatē p̄ accīns. Et dicit. alia vt motus et te-
pus. Etenīz h̄s quanta quedā dicunt et in tūna: eo q̄ illa
diuisibilitā sunt quoꝝ sunt he passiones. Et cōmētator in
cōmēto dicit q̄ tps et motus sunt quantitates eo q̄ sunt
accītia. q̄ia essentialē illa q̄ sunt quātitates p̄ suā subam
is. magnitudinē q̄ diuidit essentialē et p̄mo. Dicamus q̄
ad ḥdictionē q̄ cōmētator nō dixit in.99. cōmēto: Mo-
tū q̄ditatiue ēē quantitatē: hz solū p̄ accīns. vñ si ponderē-
tur vba sua ibi reddit cām extinutiōis in motū: et dicit q̄
est quātitas p̄ quā est motus: noluit dicere q̄ motus est
extinutus: q̄ motus sit quātitas: sicut imagoꝝ ḥdices. hz
voluit motū h̄re continuationē a quātitate. i.a magnitū
dine super qua sit motus.

2°.117. C In 2mēto.ii.7.d. motū abycere a suba. Opp^m ifra. in eo-
dē quarto cōmēto.iz.8. Et.8.phy.59. Soluit. dictū suū sal-
lit in motu locali p̄ se: vñificat tñ p̄ accidentis.

2°.132. C Lōmētator in cōmēto.132. quarti phy. dicit tps nō mē-
surare motū celī vt numerus: hz bñ ad alios motus se hz
vt numerus. Hui^t tñ opp^m. d. in 2mēto.132. Soluit q̄ di-
ctū suū intelligit cū p̄cīsōe: q̄ ad motū celī tps hz dupli-
cē habitudinē et passionis p̄ se extinutis subm. Et habitudi-
nē numeri et mēsure. hz ad alios motus comparat solum
in rōne numeri. Et sic sedat cōtrouersia.

C Concordantie Auerrois sup. 5° phy.

III Cōmēto 8°.5.phy. dīc Lōmen. q̄ mā nō est i
loco. opp^m appet p̄ d gnōne. 2°.27.

vbi dī q̄ illō ex quo aliqd ḡnāt nece ē vt sit in loco. Sol-
uit. māz nō eē in loco p̄ se. hz p̄ accīns. rōne. vñ. toti^o ḡnāt:
et ipsa est ps: qd̄ ḡdē p̄ se est in loco. Et p̄hs destruit hic
māz nō eē in loco vt est separata a phīsīcīs corpībus: vt
imaginebāt antīq. Et vt est in phīsīcīs corpībus sīc ē
in loco p̄ accīns: qz locaē ad locationē illi^o cui p̄ se debeē
loc^o. C Esset tñ hic loc^o dubitatōis in via 2°. An mā sit
in loco nō rōne totius. hz rōe sui vel rōne alicui^o p̄ntis ad
ipaz. Et v̄ q̄ sic. nā stantib⁹ quātitatibus interminatis
coeteris ipsi māe v̄ q̄ sibi debeē locus. Nā v̄ q̄ rō lo-
cādiab̄olute sumat a quātitate iuxta illud p̄hi. 4. phy.
textu co. 76. Si corpus cubū separatiū a qualitatib⁹ sensi-
bilib⁹ ponat in aqua: tñ cedit sibi aqua quāta ē sua di-
mēsio. Ad hoc dicere q̄ mā quātitatibus interminatis
considerata vt abstracta ab oī forma subali: et ab oī q̄litate
sep̄ibili. vt sic nō ē ens nisi in aia scđz viā Auerrois. iz.
meta. 2°.14. Et ita ēt diceret cē in loco scđz imaginatio-
ne. Aut diceret cē in loco ideterminate. hz q̄ sit in aliquo
loco determinato regīs quātitas terminata et forma: ad
quā p̄sequit̄ talis quātitas. Et sic dicimus subm ḡnōnis
nō occupat locū detei minuti: t̄ si illō sit mā quāta. Sol-
uit igit̄ ḥdictionē q̄ 2° nō dixit q̄ illud ex quo aliqd ḡnā-
tur sit in loco p̄ se: hz dixit q̄ h̄e aut p̄ se aut p̄ accīns sicut
dicimus de mā. ecce q̄ vult māz eē in loco p̄ accīns: hz qñ
dixit. 5.phy. 2°.8. q̄ mā nō est in loco: intellexit eā nō ēē
in loco p̄ se. Et ista nō ḥdicit. Aut alr. nō ē in loco deter-
minato: ē bñ in loco ideterminate. hz prima solo est ma-
gis ad mētē p̄hi et 2° p̄ d gnōne. t.c.27. sic videſ poteris.
C In 2° nono. 5.phy. dicit 2° q̄ ḥrietas q̄ est in loco latet.
et eandē sentētā hz. 8.p̄hi. 2°.16. Huius tñ op^m v̄ dicere
8.meta. 2°.4. Et.10.meta. 2°.13. vbi hz q̄ ḥrietas in rei
veritate. p̄mo inuenit in eis q̄ sunt in loco. 10 accepta est
in diffinitōe ḥrioz distantia: cū dī: ḥria sunt q̄ sub eodem
gnie posita maxie distat. h̄c vt. d. 2°.4. celī. 2°.38. q̄ ḥ-
rietas q̄ ē informa et q̄litate et in loco dī equo: q̄r ḥria in
q̄litate et in alijs pdicamentis sunt solū duo in forma. Et
sunt vñū in subo: hz ḥria in loco sunt ḥria tam scđm subm
q̄ scđz formā. Et q̄ de rōne ḥrioz p̄ distatia: et q̄ plus di-
stāt illa q̄ sunt duo in forma. Et duo in subo: q̄ illa q̄ sūt
duo in forma. et vñū subo: 10 ḥrietas ex nā rei p̄mo cōpe-
tit ḥrys in loco q̄ alijs ḥrys. Accedit ad h̄ vt dicit etiā
cōmētator. 10.meta. 2°.13. distatia in loco est maxis
s. cētri ad circūferētā. et ista distatia est causa in ḥrieta-
te subaz corpōz p̄prioꝝ illes locis. 10 ḥrietas p̄mo rep̄it
ex mā rei in loco q̄ alijs ḥrys alioꝝ pdicamentoꝝ. Et h̄
etiā asservit cōmētator. 4.phy. 2mēto.5. Dū d. q̄ corpora
ḥria hz nām mouent adioca ḥria scđm nām: q̄ loca non
solū sunt extrema vñius linee recte lōgissime: hz et cuz h̄
sunt ḥria fin potētā. res. n. quaz sube sunt suniles ḥrys
hñt subas ḥrias aliquo mō: ecce q̄ vult ḥrietates in loco
ēē cāz ḥrietotis in suba et in qualitate: eo mō quo in sub-
statib⁹ p̄ subaz sube ḥria ēē. Et hz ita sit ḥrietates primo
rep̄iat in loco: tñ nō est notum q̄ oē qd̄ locali mouet ḥ-
rietate talez habeat. et sic dixit cōmētator in h̄ quinto.
cōmēto.19.7.8.phy.16. Et.6.phy. 2mēto.92. q̄ ḥrietas q̄
q̄ est in loco latet. non q̄ illa lateat q̄ sit ḥrietas: imo est
prima et cā aliaz: et ponit in divisione alioꝝ tanq̄ notior
sed latet p̄cīsōe h̄: q̄ non est notū p̄ se eam inesse cuilibet
mobili qd̄ mō motu locali. Et sic nulla est ḥdictione sicut
vides: hz ḥdeterminationē istaz dubitauit subtiliter ma-
gnificētia tua: q̄r tūc nō eēt vera ḥrioz descriptio dīces.
ḥria sunt q̄ hñt fieri circa idē subz nō simul. hz successiue:
mō si ḥria in loco sunt duo in subo et duo in forma: nūq̄
igit̄ aliquo mō circa idē subz hñt fieri nec simul nec suc-
cessiue. Et ad hoc dixi q̄ arg^m tuū dem̄at. nā locis supe-

rior vniuersit nunc fiet in serioz. et dixi descriptionem illaz verificari de ḥrys in qualitate non de ḥtraris in loco: et dixi cū Auerrois. 2mēto. 38. quarti de celo. ḥrietate nō dici vniuoce sed equoce vel analogice de his et de illis: aut alī aliqd xuenit alicui rōne gr̄us: qd tñ repugnat eidem rōne sp̄i sicut p. 6. phy. 2. i. Et. 7. phy. cōmēto. 2.

2°. 19. C In 2mēto. 19. quinti phy. Lōmētator dicit qd nō sit minus nisi p admixtionē ḥry. Opp^m. z. celi. cōmēto. i. Soluit. in babētibus ḥrium scdm viā 2° remissio p admixtione ḥry fit: et p opp^m intēsio per remotionē a ḥrio. luxta illud p̄hi. illud est albīus qd est m̄grouimpmixtus: in carētibus vō ḥrio sicut est lumen et alia h̄g nō est sic. Et iō Lōmētator in 2mēto. i. secūdi de celo iaz allegato ingt. et nō sequit ut remissio sit semp ex mixtione ḥry: sicut dixit Alexander in multis locis.

3°. 21. C In 2mēto. 21. quinti phy. dicit ḡnationē nō eē motum: qd forma est indiuisibilis: s; oppo^m v̄ sentire de formis elemētor. 3. celi. cōmēto. 67. vbi tenet qd intendunt et remittunt. Soluit. de rōne motus due cōditōes regrunt. vna qd subm sit ens in actu. alia qd forma sit diuisibilis. vñ. 5. phy. probat ad relōne nō eē motū et ēt. 7. phy. de p̄ma sp̄e qualitatib. Et cōmētator. 6. phy. 2mēto. 85. pbat qd ad sitū nō ē motus: qd est rlo et relō cōsūt in idiuisibili. Requirit et qd subm sit in actu. 5. phy. t. c. 8. Et pp hoc in formis eductis de po^m materie qdā sunt pfecte nō intēsibiles neq; remissibiles: sicut sunt forme mixtoruz: et de istis maxime verificat dictū Lōmētatoris qd ḡatio tūlū nō est motus: qd tales sunt indiuisibiles. i. nō successiue acq̄sibiles: s; p̄ minima acgrant. C Forme at elemētorz sunt medie inter subam et accn̄s scdm Lōmētatorez 3° celi. 2mēto. 67. et tales p̄tibl̄ acgrunt et successiue: tñ eaꝝ ḡatio nō est motus: qd subm nō est ens in actu. vide qd scripti p̄mo phy. cōmento. 6z.

2°. 22. C In cōmēto. 22. quarti phy. d. Lōmētator qd vltima nō sunt in loco n̄li p̄ accidēs nō essentialē. sed huius oppo^m ipse scribit p̄mo de ḡnatione. 2mēto. 29. vbi h̄z qd linee sup̄ficies et puncta nō sunt in loco neq; scdm se. neq; scdm accn̄s. Soluit. aliquid moueri p̄ accidēs 2° dupl̄. pure et nō pure. Appello illō moueri p̄ accn̄s pure: qd p̄cise mo^m ad motū alterius et nullo p̄t p̄ se moueri. Et isto mō intelligit dictū Lōmētatoris hic in 2mēto. 22. qn̄ di. qd vltima mouen̄ p̄ accn̄s. s. pure qd p̄cise mouen̄ ad motū illius cuius sunt vltima. Alio mō aliqd dī nō pure per accn̄s moueri. Et est illud qd mo^m ad motū alterius qd tñ si separatū fuerit ab eo ad cuius motū dī moueri poterit p̄ se moueri sicut motus partis ad motū totius: quia pars separata a toto p̄t p̄ se moueri: sicut p. 4. phy. cōmēto. 3z. Et qnto phy. cōmēto p̄mo. Et p̄mo de aia. 2mēto. 37. Et pp h̄ dixit Lōmētator. 6. phy. 2mēto. 86. qd motus partis in toto non est motus pure p̄ accn̄s. Formaliter igit̄ soluētes dicamus qd qntophy. cōmēto. 22. logt̄ de accidēte puro. p̄mo de ḡnatione. 29. logt̄ de accidēte non puro. Aut alī solui p̄t qd Lōmētator p̄mo de gnōne logt̄ ex sentētia plōnis. h̄ quē arguit ibi p̄hs. plato enī posuit mathematica eē subiacorpoz nālūz: et qd ipse posuit talia nedū scdm intellectū vex et fm esse separata a sensibilibus v̄ seg ergo talia nullo mō in loco eē neq; per se neq; p̄ accn̄s realis loquēdo. in qnto p̄t phy. loquit̄ scdm sententiā Arist. et d. qd talia sunt in loco p̄ accn̄s: qd locantur ad locationē sui subiecti qd est p̄ se in loco. C Et ista solo nō est remota a veritate fm rez ipsam: tñ sicut. d. Lōmētator p̄mo de aia. cōmēto. 26. v̄t̄ bōdie nō possumus intelligere opinōes antiquoz: qd nō sunt note ap̄ nos.

2°. 34. C In 2mēto. 34. quinti phy. dicit cōmētator. tēpus cōstuiture motū. Vnius tñ oppo^m b̄ supra in hoc quinto cō-

mēto. 3. vbi enumerans ea qd cōstituit essentiā motus nō enumerat tps. Et qd refert cōsiderare motū in sua qditate: et refert cōsiderare ipz quo ad suā vnitatē cōntez ipm. Et tūc dicimus qd motus cōsideratus qd cōstituit in sui divisione ex tribus: et talia sunt subz terminū ad quē et terminus a quo. vñ Lōmētator sic cōsiderauit motuz. Et p̄hs qnto phy. t. c. 3. nam ipse dicit ibi. qd suba motus cōstituit ex istis tribus causis extitibus in eo nō extrinsecis: et iō nō numerauit motorē aut tps vt ipse h̄z ibi. s; cōsideratio motus quo ad sui vnitatē numeralē bñ concernit vnitatē tps et motoris. Et sic cōsiderat motus ab Auerroi et ab Aris. qnto phy. 3. 4. qn̄ dixit qd ad vnitatēs numeralē motus regrit vnitas tps: et sic et cōsiderauit motū in. 8. phy. t. c. 8z. vbi dixit motū projectoz nō esse vtinū s; videri vtinū. Et reddēs cām dixit. non. n. vnu est mouens. vbi exp̄sse p̄z motoris vnitatē regri ad continuitatē et vnitatē motus. que tñ nō sunt de qditate motus sicut p̄z cōsideranti.

C 35. cōmēto quinti phy. ad vnitatē numeralē motus dicte tria requiri: et hec sunt vnitas subz: vnitas mobilis: vnitas termini ad quē. S; huius oppo^m v̄t. 8. phy. t. c. 8z. vbi h̄z qd v̄tra bec req̄ vnitas motoris. Ad h̄ dī qd Aris. non posuit hic vnitatē motoris regri ad vnitatē tps: qd nōdū declarat estvtrū oē motū ab alio sit motū. Et iō ta- cuit illud differēs illud v̄sq; ad octauū phy. vtrū aut in aliquo casu possit esse vnuus motus a pluribus motorib; pertinet ad 8^m phy. s; p̄ nūc dimittāt.

C In eodē cōmēto. 35. et cōmēto sequēti est etiā 3dictio: qd hic dī tria illa regri ad vnitatē motū. s. tps subz et terminū. S; cōmēto. seq̄nti solum subm et ter^m requiri dicit: nisi eēt qd vnitas motū magis itime depēdet ab vnitate subz: cū subz motus ponat in sua diffōne: et ēt terminus ad quē: qd est de suba motus: qd ab ipso sumit spēm: cū nō differat ab ipso n̄li sicut impfectū a pfecto. 3. physi. cōmento. 4. Motus aut a tpe depēdet tāq; ab aliquo extriseco: et nō qdatur p̄ ipsum. s. tps nō est de qditate eius: sicut dicit Lōmētator hic in cōmēto. 35. qd accidit nature motū qd sit in tpe: nō qd motus qditatē p̄ tps. s. qditatē cōstituat per tps. et iō tacuit 2° in cōmēto sequēti tps: qd solū cōsiderauit motū quo ad p̄dicata qd cōstituit ipz qdī. s; aut subm nō sit de quiditate accn̄s: sufficit tamen qd sit delatiū quiditatis eius.

C In cōmēto. 37. quinti. d. oēz motū vtinū eē. Huius tñ oppo^m dicit. 3. phy. cōmēto. 6. Et. 5. phy. cōmēto. 23. vbi h̄z motū augmētatiōis nō eē cōtinū. Soluit. motum sub rōne qua motus nō repugnat sibi vtinuitatē sicut talpe inq̄tu aial nō repugnat vñlo: tñ motui applicato ad māz aliquā sensibile d̄terminatā stat vtinuitatē sibi repugna: sicut est in casti de motu aug^m: qd nō p̄t eē cōtinūus sicut p̄bat Lōmētator in locis allegatis: nihil aut phibet vnu et idē p̄dicatu vñ et eidē rei nō repugnare sub rōne cōi: et sub rōne gr̄us: qd tñ repugnabitili sub rōne spāli. sicut talpe vt talpe nō p̄t videre: sed vt aial nō sibi repugnat. Arist. aut in hoc quinto phy. et in 6° considerat motū in cōi nō applicādo ipm ad aliqua mobilia determininga. Et iō oia qd verificantē de motu i istis locis verificantē scdm eius cōitatiē: qd tñ cōitas nō repugnat rōnib; spāli. bus alioz motū. vide pro hac solone in sili Auerroim copiose. 6° phy. cōmēto. i. vide. 7. phy. 2mēto. 2. in simili de celo inquātū celū et inquātū corpus.

C In 2mēto. 4. 7. quinti phy. dicit Auerrois terminū a quo nō eē de suba motus: sed eē accn̄s motui. Sed nos oppo^m inuenimus in dictis eius supra. in cōmento. 3. huius qnti. Soluit. terminus a quo dupl̄ p̄t cōparari motui. vno mō absolute. Et sic est de qditate motus cū p̄o-

2°. 35.2^o. 35.2^o. 37.2^o. 47.

Solutiones contradictionum

tur in eius diffinitio. **M**otus. n. sit de affirmato in affirmati. Alio modo respectu. v.3. in comparatione ad terminos ad quem. Et sic tertius a quo est accusatus in respectu termini ad quem; motus. n. cum termino ad quem idem significantur et reponuntur in specie aut per tertium a quo. terminus. n. a quo abutitur. sumit igitur hic accusatio prout de illis quod non est equum in termino sic aliquid. et quod terminus a quo non est equum in termino mox sicut tertius ad quem. id est nomen accusatum acceptum; et hoc est de mente Lometatoris infra in cometum. 4.9. ubi dicit quod in strictis in motibus sit tam ex termino a quo quam ex termino ad quem. **M**agis tamen modis sunt tria ex termino ad quem quam ex termino a quo.

Locordantie Auerrois sup. 6. phys.

In cometum 16. dicit Lometator quod exempla quae adducuntur in libro adducuntur ut sermo sit manifestior. Huius tamen oppositio ipse scribit. 4. phys. cometum. 7.1. Soluit. quod exemplificatio in libro ad duo potest comparari. v.3. ad manus subiectam de qua est sermo. Et sic talis dicitur manifestatio sermonis. et isto modo utrumque plures in loco posse. et in loco posse. Alio modo potest comparari ad exempla consimilia in materia determinata; et sic est minus manifesta. et quoniam secundum potest manifestatio redditur manifestior. Et isto secundo modo loquatur 2.9. 4. phys. cometum. 7.1. inquit. n. et cum dedit ex parte de litteris dedit ex parte de materia ut deinde sit manifestior. Primum autem modo loquitur hic: quod dicitur. adduxit ex parte in libro ut sermo eius sit manifestus: quod n. casus potest in terminis reddi utrumque clarior.

In cometum. 4.1. dicit inter non ens etens nihil mediantur. Huius tamen oppositio huius primo phys. cometum. 7.8. Et. 12. meta. c. 1. m. xl. Et. 5. phys. cometum. 8. de materia. Soluit. 12. meta. 2.10. xi. Non enim sumit tripliciter primo pro illo quod non habet esse nec imaginationem. Et istud est vere nihil. et solus istud. unde illud quod non habet esse nec imaginationem est illud quod implicat hanc dictio ne et tale est vere nihil. nam tale non potest facere unum. per se conceptum nec sicut obiectum cuius obiecto nec sicut modus cuius obiecto. Sicut dicit subtilis doctor in. 2. q. quoniam sicut obiectum. Et 2. 4. methode. cometum. 9. quis dicit. aliquid intelligibile ponit hoc fundamenteum quod opposita non congregantur insimiliter. Alio modo sumit per prius existente in prima materia. Tertio modo sumit per illo quod non est in actu. Tunc dicitur quod inter non ens primo modo et ens nihil cadit medium: quod talia haec dicitorum opponuntur quoniam non est medium secundum se invenire per post. Et. 10. meta. t. c. 23. et sic loquitur 2.9. in hoc cometum. 4.1. huius sexti. Et inter non ens primo modo. s. inter non ens simpliciter etens in actu est bene dare medium et istud est ens in potestate. talia autem non opponuntur haec dicitorum. unde ens in potestate non est vere nihil neque est ens sicut phys. Sed mediat inter utrumque: et sic loquitur Lometator in aliis locis allegatis.

In eodem cometum. 4.1. huius Lometator quod transmutatione in subiecto est principale transmutatione. Huius tamen oppositio dicitur in libro sexto cometum. 3.2. ubi dicitur transmutatione in subiecto non est esse transmutationem: sed sine transmutatione. Sicut videtur est de quodlibet transmutatione indubitate: sicut huius est ipse. 4. phys. cometum. 12.9. ubi huius transmutationem dicit equivoce de transmutatione per se. et de transmutatione quod non est per se. sed est finis transmutationis. Et consimile sententia huius ipse. 6. phys. in cometum. 4.5. **S**oluit. transmutatione in subiecto est simpliciter et principale transmutatione terminativa: quod terminatur ad illud quod est simpliciter. et principale ens. 7. meta. t. c. 4. subiecto procedit accusatus. Et sic dixit phys. primo de generatione. t. c. xi. Et. 5. phys. t. c. 7. generatione subiecte est simpliciter transmutatione. accusatum vero non est simpliciter transmutatione: sed est aliqua transmutatione: et quedam eiusdem. In in ratione motus formalis sumptu transmutatione in subiecto non est principale transmutatione: sed est finis transmutationis: nec est motus sed segens motum. Et sic auctoribus

tates tria proceduntur vobis suis.

Contra cometum. 5.9. sexti phys. scribit Lometator: accusatio carnis induci in materia ante formam subiecte carnis. Huius tamen oppositio huius primo capitulo de subiecto orbis: ubi dicitur quod accusatio tria formae sequuntur formam. Accedit ad hanc quod subiectum accusatum est ens in actu. 2. de anima. cometum. 4. Et alibi frequenter. Soluit. accusatio sunt in duplice dicitur quodammodo in fieri et talia ab Averroistis interminata dicitur. Et quedam sunt in facto esse: et talia dicta sunt terminata. Tunc dicitur accusatio in fieri procedere formam in materia. sed terminata sunt post formam posterioritate nature: non tamen ut scribit ipse primo capitulo de subiecto orbis. **R**eplica. per de generatione et corruptione. gratio est transmutatione totius in totum nullo sensibili remanente. quod vel quod oia accusatio fundatur in compagno. et quod non est dare accusatio precedens formam in materia. Soluit ibidem. de nullo sensibili remanente ut subiecto. unde accusatio terminata: huiusmodi dicitur formam in materia huiusmodi Averrois. pp. 13. tamen non dicitur et inuenire ratione subiecti: sed sunt dispositio subiecti quod est materia. Et huius aduentus Lometator dicit. 2. de anima. cometum. 4. subiectum forme subiectus secundum quod est subiectum: est ens in pura potestate: dans intelligentiam nullam allat rem beneficem ratione subiectum ppter ipsas materias. **C**ontra replica. tunc quod accidens remanebit corruptio subiecto et migrabit de subiecto in subiectum. Soluit. huiusmodi ppter alteratio sit compagno: radicale autem est ipsa materia quod est pars essentialis compagno: non nam opere ut inquit Lometator primo de generatione. cometum. primo. quod subiectum transmutationis subiectus sit aliud a subiectis alias transmutationi: alioquin subiecto talis subiecto remanere possent subiecta alias transmutationi: non quod est meum impossibile: et sic non est ibi transitus de subiecto in subiectum: quod manet subiectum radicale talium accidentium in aduentu forme quod inducit: sicut manebat in corruptione forme persistentis.

Contra cometum. 8.6. sexti huius dicit phys. et Lometator: quod inducitur in mobile per accusatum. Instantia est de polis ipsius orbis quod omnibus modis sunt immobiles. sicut pp. 2. celi. cometum. 1.4. Soluit. ibidem de quod quies polorum est quies metaphysica et non est vera quies. Et ista pp. 20. in qua continetur dicitur solet polos orbis immobiles esse omnibus modis: verificatur ad imaginationem mathematicorum abstractentium a motu. pp. 20. enim ipsorum fere oes sunt vere ad imaginationem. 3. phys. cometum. 60. Nam tamen loquendo ipsi poli siue sunt aliud quod immobile siue indubitate mouentur per accusatum ad motum orbis in quo sunt formaliter. Et ex hoc pp. 20. illi qui tenent inter se formam celi. non recte rite rite ad argum. pp. 20. pp. 20. quod tunc ipsa mouentur per accusatum: quod oportet formaliter est in re mota sicut forma informans: vel sicut pars in toto: vel sicut terminus in terminato rite ad motum remote per accusatum. quod est solensis doctor volunt mihi soluere istud argum. dando instantias de polis mundi qui formaliter inexistunt orbis: et tamen non sunt mobiles aliquo pacto neque per se neque per accidens. sed ego replicans per auctoritatem allegatas Averrois in cometum allegato scibili de celo. et in quarto physi. cometum. 1.8. ubi huiusmodi quies polorum est transumptiu: et secundum similitudinem. Et facta replica nesciuit amplius loqui.

Locordantie Averrois sup. 7. phys. **D**icitur Lometator sup. cometum. primo et 4. septimi phys. quod primus motus in aiali est cor. Huius tamen oppositio invenimus primo de anima. cometum. 3.7. ubi dicitur quod sunt per se deus. Soluit. principium et fons totius sensationis et motus est ipsum cor: sicut probat phys. in. 2. de partibus animalium. capitulo 10. Et in libro de sensu et sensato. Et in. 3. de anima expresse huiusmodi cor est originale per omnes motus existentis in aiali. sicut pp. 2. t. c. 55. Et in libro de moribus animalium. et ista sunt sententia omnium antiquorum peripateticorum: quod quid dicant moderni trascrives et fundentes opinionem peripateticam cum opinionem me-

2.9. 5.9.

2.9. 5.6.

2.9. primo
2.9. 4.

2.9.

In dictis Auer.

dico^z: videant alesxā^m in paraphrasi de aia. videant themistiu^r et simpliciu^r in. z. de aia. et videbūt nūqd cerebruz sit pncipiū motus vel sensus de intētione Arist. Dico igī cor esse pñ^m motus initiatinum: et ei motus attribui^r vt origini et vt pncipi^r: pedibūs aut attribui^r tanq̄ Inſtro quo ad extra manifestetur et executioni demādet: et sic teneo cum Aristotele et pitissimis pipatheticis eē de quo, liber sensatōe: siue sit sensu^r extero^r: siue sit sensu^r interio^r: qd qd talis sit a corde tanq̄ a radicali pnci^r: et ista ē Indubitate sentētia Ari. Iz Auer. p parte nō ex toto attigerit veritatē sicut ali⁹ antiquorō: moderni aut in hoc aberrant manifeste: et nō est curabilis egritudo eo^r: qd sunt asueti in sermonibus fallis: et non possunt assentire veris principys.

^{z. xi.} **C**In cōmēto. xi. septimi phy. 2° h̄z qualitates sensibiles eē drias corpōz consimiliuz. Et tñ opp^m h̄z ipse in gnto phy. cōmē. io. z. 8. meta. 2mē. 5. 5 Alex^m. Moderni voluerunt grauitatē et leuitatē esse formas subales elemēto^r: moti forte pp auctoritatē allegata hic ex. xi. 2mē. 7 et auctoritatē ipsius cōmētatoris. z. de aia. male intellecta. cōmē. 10. vbi h̄z graue et leue eē subam. Sed ista opio est purus error: qd vni est accīs alteri nō est suba in his qd vniuōe dicunt. Sed grauitas et leuitas elementi est eiusdē rōnis cu^r grauitate et leuitate mixti: qd p̄ ex operationibus essentialibus ipso^r. cum igī in mixtis sint accīta quō in elemētis erūt sube: ita arguit pmetator 5 Alex^m. 5. phy. cōmē. io. z. 8. meta. cōmē. 5. **C**Sz dñt qd rōnes 2° ibi procedut de ali⁹ qualitatibus: nō autem de ḡui et leui. **C**Lōtra. phs. z. de ḡiatōe. t. c. 8. enumerat qualitates elemēto^r: et sūr in z^o de partibus aialiu. cap^o pmp. et ibi ponit grauitatē et leuitatē. Ampli^o. quō soluet rōfacta: equē. n. rō. pcedit d grauitate et leuitate: sicut de ali⁹ q̄litaribus. et quōcunq̄ soluere volueris: ita soluam pro Alexādro rōne Auerrois. Ampli^o. forma subalis nō est sensibilis sensu exteriori: sz grauitas et leuitas sentiuntur sensu tact^r: sicut p̄. z. de aia. t. c. 10. 8. qd et soluunt qd for. ma subalis ē sensibilis a sensib⁹ bus. nā scdm Auerroi in cōmēto sup lib^o de sensu et sensato bō pphēdit drias rerum. et ea^r intētiones p̄pas: qd sunt in re sensata quasi medullā de fructu. Animalia aut bruta comp̄hēdūt ea que sunt extra quasi cortices fructu. Sz qd sensus bruto^r et sentiūt grauitatē et leuitatē: nam akins magno ponde re oppressus dolet: qd nō esset nisi grauitatē sensu tactus sentiret. igī grauitas est simpliciū accidens: sz qd grauitas est vnius et eiusdē rōnis essentialis: si igī qd vere est nulli accidit si grauitas et leuitas i elemētis essent forme subales: nō igī essent accidētia in mixtis. Multa et alia inconuenientia dimittit breuitatis cā: nā tunc suba sube p se p̄ h̄riare. et multa h̄j. **Dicam** igī drias vltias cor. po^r simpliciū eē nobis ignotas: et circuloquimur eas p suas p̄prietates: et hoc colligī ex sentētia phī in. 8. phy. in t. c. 3. z. vbi h̄z qd ḡessentia grauis est vbi cari inferius et es. sentia leuis est vbi cari superius. et tñ supra. z. 8. dixit moueri sursum et deorsum eē actiōes grauiū et leuiū nāles: qd nō contigiserit nisi esset yez qd diximus: et hoc est et de intentione Auerrois. 8. meta. cōmē. 5. z. 7. meta. 2mē. 4. i. Grauitas igī et leuitas sunt drie circuloquitiue elemēto^rū et nō sunt vere forme: subales illo^r sicut singūl morderi: quo aut auctoritas 2° in z^o de aia. soluatur statim patet in sequenti 2dictione.

^{z. xi.} **C**In eodē cōmēto. xi. dicit grauitatē et leuitatē esse qualitates tangibiles. Oppo^m h̄z. z. de aia. 2mē. 10. vbi. d. qd sunt sube. Et. 5. meta. 2mē. 15. d. qd sunt quantitates. Soluit. forma et qualitates sunt: sicut. d. phs. z. de ḡiatione. t. z. de partibus aialiu. sunt sube imitatione et similitudine

quo ad modū imutandi sensum. Nam sicut suba nō imutat sensum nisi mediatisbus accītibus sic grauitas et leuitas nō imutant sensu tactus nō mediante motu: et sic assimilant sube et non sunt ille: sz sicut ille. In. 5. meta. cōmēto. 18. dicit cas esse quantitates: secundaria intentiōe sicut ipse glosat ibi. Nam dividunt eadez divisione qua magnitudo dividit. iuxta illud phī p celī. in maiori quanto est maior virtus: tñ ipse in se sunt qualitates nāles. Et sic sedatur contradic̄tio.

^{z. xi.} **C**In cōmēto. 15. dicit raz et densu^r eē qualitates. sz q̄rto phy. 8. 4. dixit qd sunt quantitates. 2dictione ista in quarto fuit soluta. in 2mēto. 8. 4. 10. recurre illuc.

^{z. xi.} **C**Lōmēto. 20. dicit qd scia dignitas est vt sit ad aliqd. op̄positū dicit. 10. meta. 22. et in pdicamētis: vbi h̄z qd sit q̄litas. Soluit. formaliter q̄litas est et maxie in nrō intellectu. ad ea tñ psequit relo ad scibile. 5. meta. 20. vtrū autē dcmt phī in. 7. phy. t. c. 20. Et sui 2° habeat locū scd̄z metēs eorum: vel scdm metē platonis nō est p̄ntis speculationis. Alio tñ mō pōt declarari sciā esse in cap^o relonis: tam scd̄z metē plonis ponentis nr̄z scire esse reminisci: qd scd̄z metē Auerrois ponentis vnitatē intellectus colligati cū intentionibus imaginans in intelligendo: sed ista p̄tinet ad 3° de aia. nec est opus p̄ntis ne gocy: nam sufficit nobis mag^c dñe in istis fragmētis: intellectū tuū excitare: nec opus est calcaria subdere spōte currenti.

CConcordantie Auerrois sup. 8° phy.

III OCTAUO phy. cōmēto. z. est 2dictione de opione Anaxagore. Et p̄ phy. 2mē. 3. z. 13. qd in p̄ phy. 2°. 3. z. fuit soluta. 10 nō op̄z eā hic repeterē.

CIn cōmēto. 4. octauo phy. dicit Auer. qd si mā esset denudata ab oī forma nō posset aliā formā recipie. Tūlus opp^m vñ. 5. phy. t. c. 8. vbi d̄r qd mā sz qd est ens i pura po^r est subm receptiuū for^r qd p ḡiationē idū. **C**Allig ex antiquis quos mlti moderni imitanti tenent formā corporeitatis de intentionē Auerrois. et sic tenēdo viā istā dicere: qd 2° dixit hic qd si mā esset denudata ab oī forma: et p̄cipue a forma ista corporeitatis de pdi^o sube: tunc vltq̄ nō posset aliā recipie: qd talis forma est necessaria: tū qd vt dicunt oēs forme educunt de po^r eius: tū qd est dispō mate rie. Ad hoc vt ipsa recipiat formas spāles. Nā cū mā maḡime sit a formis remota op̄z māz necessario disponi per tale formā generatā imp̄fectā. tū etiā pp ppetuitatez dīmētō interminataz: qd sunt materie coeterne. Nullū enim accīs vñ h̄re ppetuitatē nisi pp formā: et 10 vñ qd talis dīmētō fundēt in mā mediāte forma corporis de pdi^o sube sibi coetera. Aſtrūnt hāc opionē eē Auer. indubitanter: qd. 3. celi. 2mē. 6. vbi Arist. in lra h̄z: op̄z aut for tasse sensibiliū sensibilia: sempiternoz vñ sempiterna: corruptibilium autem corruptibilia esse principia et Lōmētator glosans illa vba inquit. qd hoc h̄z veritatem de principys pp̄linquis et nō remotis rez sensibiliuz: qd talis non sunt sensibilia: sicut sunt p̄ma mā et p̄ma forma: p̄ p̄ma aut formā vt dscūt nō pōt intelligi nisi forma corporis: nō. n. dīmētō est pñ^m sube: qd illa est accīs. Itē talis est sensibile cōe. Ampli^o. 2°. z. phy. 2°. 15. Exponēs quomō forma d̄r p̄uatio dicit: qd p̄uatio exīs in prima mā est qdī forma materie et nō est pura p̄uatio. H aut nō vñ posse intelligi nisi de forma corporis subali: qd illa non est simplex p̄uatio. Sz est qdā ḡnalis p̄uatio: de qua oēs forme educuntur. Amplius 2°. 7. meta. 2°. 29. reddēs cām qd qdā gerantr ab arte tñ. Et qdā a nā et arte. dicit: qd i illis in ḡibus est para potētie nālis silis artificio illa p̄ita a nā ḡnari ab arte. Sz illa in ḡb nō est ps potētie nālis silis artificio talia ḡnānt ab arte tñ: vñ igī ḡlatlo rex nāliū pre ſupponere aliquā promptitudinē in mā ex qua educunt.

Digressio de forma corpo reūtis p̄tra modernos.

Solutiones contradictionis

Et hec nō pōt esse nisi forma subalē corporis. Ampli^rō ne pbat sic. dimēsiones scdm Auer. remanēt eedē in genito et in corrupto: tunc qro v̄ scdm rem est ista remanētis: vel scdm rōne: si scdm rōne tūc nō erit nisi scdm spēm: qd tñ Auer. negat: qz ponit eas remanere easdē numero. Si aut̄ scdm rē remaneant: tunc op̄ponere formā subalē coeternā materie: p̄ quā illa semp remāe at: vel oꝝ māz scdm eē reale nō depēdere a forma: qd ē h̄ Auer. iꝫ. meta. 2mē. 14. Nos aut̄ et si meminimus strūctiſſe spālē questionē sup additionib⁹ nr̄is qstionū metaphysicālūz Joānis de gandavo: tñ hic aliqua tangam q̄ ibi p̄termisi h̄ istam viāz. Et qz oꝫ h̄dīctor amōre veritatis in p̄mis excusandus est: cū supportatiōe talr opinantiuz: m̄hi ȳ q̄ illa nūq̄ fuerit opio Auer. nec Arist. sicut p̄ ex discursu p̄phi in p̄. phy. Et in. z. de ḡnatiōe. ybi detestat̄ antiquos ponentes subm̄ ḡnatiōis eē aligd h̄nis formā: s̄. n. hoc eēt cū quālibz formā sequant̄ acc̄nūtia p̄ q̄ sentiri possit: tūc accideret subm̄ ḡnatiōis eē sensibiliē: qd est h̄ sentiuz. Et ista via pcedēs p̄hs posuit subz ḡnatiōis eē ens in pura pō: nō h̄nis aliqua formā subalē coeternā neq̄ genericā: neq̄ specificā. forma. n. ḡnūs et forma spēi vna est et eadē apud ipsos: qz tales de vna et eadē re p̄ se p̄dicant̄. Ita. n. pbat. 4. meta. t.c. 1. Ens et vnu: eandē nām significare: qz de eadē re p̄ se p̄uicant̄. Et iō definies gnōnē p̄mo de gnōne. 23. dicit q̄ ḡnatio est trasmutatio totius in totuꝫ nullo sensibili remanēte ut subto: qd nō dixisset si opinatus suisset māz eē corpus. Imo dānat antiquos hoc opinātes. Nec alijs loc⁹ est in auerroi ybi p̄oat tale formā. Imo rep̄hēdit Aui. B opināte in p̄mo phy. 63. et p̄mo cap⁹ de suba orbis. ybi dicit q̄ Auic. fuit opinatus q̄ eadē est dispō dimēsionū interminataꝫ: et terminataꝫ: qd nō dicit sicut male glosauit Joānes et seq̄ces: qz Auic. posuerit illā formā in mā specificā: 2⁹ aut̄ ponit eā ḡnūc: qz nullibi Auic. dixit istā fatuitatē manifesti erroris. Sz illud dicit: qz scdm Auic. quantitatēs interminate fundabant̄ in cōmēto ex mā et forma corporeitatis: sicut fundant̄ quātitates terminataꝫ. Et in B discrepat 2⁹ ab ipso: qz scdm ipz fundant̄ in p̄ma mā sine aliqua forma ibi p̄exire. Miz profecto miz quo Auer. ponat ista forma. Et tñ in libro de suba orbis. et p̄cipue in p̄mo cap⁹: ybi iuestigat oꝫs dispoñes materie: nullā faciat mētionē de tali forma suba. li: ibi postq̄ xclusit māz eē ens in po⁹ ad oꝫs formas statuꝫ subdit: q̄ p̄ qd accidit māe est trīna dimēsio: quo igr̄ p̄termisit for⁹ subalē p̄exitē nullā de ea mētionē faciēs: Auctoritates aut̄ adducte nō sonat hoc. qñ. n. 3. ce. 2⁹. 61. dixit p̄ncipia rex sensibilū eē sensibila loquēdo de ppin quis et nō de remotis: sicut ē p̄ma mā et p̄ma forma: dico q̄ hoc est vpx: sz p̄ma formā non intellexit formā corporis sube: qz vtiq̄ i⁹ sensibilis esset cū sit dimensionata quantitatibus. vñ. miz est quo isti ad pauca respicientes dicat 2⁹ nō posse intelligere dimēsionēs: qz ille sunt sensibile cōe: cū tñ hoc idē retrorqueri possit h̄ eos de forma corporis: qz saltim erit sensibilis rōne dimēsionū q̄ i ea fundant̄ scdm ipsos. et tñ si dimēsiones iste sunt sensibiles vt dñt p̄tingeret formā corporeitatis eē sensibilē rōne ipsa. rum: qd ipsi negant̄. Accedit ad B q̄ cū forma ḡnūs non sit re distincta a forma spēi: et cū forme spāles sint sensibiles meritis suop̄ acc̄nūtū: vtiq̄ et forma illa sensibiliis ap̄pareret. Dicamus igr̄ p̄ma mā eē insensibile: qz scdm se nullā formā h̄z p̄ quā sentiri possit: qz illud qd sentiū est in actu: qz aut̄ mā nō est in actu p̄ aliquā formā nō est sensibilis: quātitas et inter⁹ quotenus interminata est ens potētiale: et vtiq̄ ipsa sentiri nō pōt. Et iō d. L. dōmetator q̄ mā vt est denudata ab oꝫ actu est ens rōnis: qz solus itellectus sic pōt intelligere eaz in actu secūdo q̄ non sit for

ma nec formā hūis. q̄ p̄mā aut̄ formā Lōmētator̄ int̄ elle
lexit deū glorioſum q̄ ēt sensibilis non est. dī. n. es̄ principiū
pium remotū sensibiliū ⁊ p̄ma mā iuxta illud Auer.iz.
meta. cōmēto. is. oēs p̄poz̄tioñes ⁊ forme ſunt in potētia
in prima ⁊ ſunt in actu in p̄mo mozo. ⁊ hoc affirmat̄
auctoritate eiusdē. iz. meta. cōmēto. 6. vbi gloſans dictū
Alexādri dicētis nālē ſumere a diuino p̄ncipia ſube. que
eft in motu: dicebat q̄ illud h̄z veritatē de cā formalis ⁊ ſe
nali: nō de cā māli ⁊ mouēte. Un̄ dicim̄tis nos q̄ prima
p̄ncipia remota rex ſenſibiliū ſunt prima forma ⁊ prima
mā: tñ p̄ma mā a ph̄nālī ſiderat: ſed p̄ma forma ſi
derat a diuino. ⁊ h̄z etiā eft de itētioñe ipſius Auer. primo
phy. 2mē. 69. vbi gloſans dictū ph̄i enumerantis ibi tria
p̄ncipia rex nālī. s. māz formā ⁊ p̄uationē. Ponēs dīoñ
iter māz ⁊ formā. ingt. entia h̄ſit oīlud p̄n⁹ a ſub̄o: t̄ ē for
ma. Sz p̄n⁹ in hoc ḡne. s. in ḡne cauile formalis nō po
tuit ſcri in hac ſcia: ſicut p̄nū ſub̄z. Et hoc idē dixit ph̄s
ante ip̄m in p̄mo phy. ad fine. vbi poſt q̄ egit de p̄ma mā
d. de p̄n⁹ aut̄ h̄z ſp̄z: vtrū vnu aut̄ plā aut̄ quo: aut̄ q̄ ſit
p̄ certitudinē ph̄ie p̄ ēt̄minañ. Si iḡr entia nālī h̄feng
formā copeitatis tāq̄ p̄ma: illa vtig a nālī ſiderare. t̄
Nō aduertit moderni q̄ aliud eft nālē ſiderare quat
tuor ḡna cāz: ⁊ aliud eft ipſaz c̄ttuoñ p̄ma ḡna cāz: ſide
rare: p̄ma. n. vera eft: ⁊ ſc̄da falſa: nā duo p̄ma cāz ḡna cō
ſiderat diuinus. s. p̄mā formā ⁊ p̄mū fine. ⁊ duo p̄ma ſi
derat nālīs. s. p̄mā māz ⁊ p̄mū mouens: ipſa aut̄ p̄ma for
ma q̄ a diuino ſiderat nō eft forma copeitatis: nā ſc̄d̄z
Auerrois p̄ma forma ē idē ſub̄o cū p̄mo fine ⁊ p̄mo mo
uēte. Et hoc eft qđ dixit egregie 2⁹ nr. 7. meta. 2mē. 5. q̄
p̄ma q̄ſtio quā icepit in ſcia diuina pducit ad cognitionē
p̄me forme vltūni finis. h̄z p̄ma q̄ſtio quā incepit in ſcia
nālī pducit ad ſciēdu p̄mā māz ⁊ formas nālēs ⁊ p̄mū
motorē. Idē ſirmat̄ eodē. 7. meta. cō. 9. vbi exp̄ſſe h̄z
q̄ nālī ſot̄ deuenire ad cognitionē p̄me materie: nō aut̄
ad cognitionē p̄me forme. et ibi dat rōne illius: ſicut po
teris videre. Idē h̄z ip̄se. 3. meta. 2mē. 3. ⁊ 4. meta. 2mē.
to p̄mo. vbi h̄z q̄ hec ſcia ſiderat de nobilissima cāz. s.
de p̄ma forma ⁊ de p̄mo fine. Nūq̄ iḡr p̄ma formā ap̄
pellauit Lōmētator̄ co:peitatis formā. imo vbiq̄ locoñ
vbi loqūt̄ de p̄ma forma dicit eaž a diuino ſiderari: ⁊
d. illā eē eandē ſub̄o cū p̄mo fine ⁊ p̄mo mouente: q̄ de
for⁹ corporis minime verificari p̄t. C Ad alia auctoritatē
Lōmētatoris. z. phy. 2mē. 15. dico q̄ p̄uationē ibi nō in
tellexit formā copeitatis: s. n. illa dareſ nō dixiſſet Lō
mētator q̄ eft q̄ſi forma materie: h̄z dixiſſet q̄ eft forma
materie. h̄z p̄ p̄uationē itellexit ipſammet p̄uationē mate
rie q̄ cōnotat aptitudinē: q̄ aptitudo ē ſua mer po⁹: p̄ quā
oiuz formaz eft capax: ⁊ merito illius aptitudinis: q̄ eft
aliquid ex nā rei p̄uartio materie nō eft ſimplex p̄uartio: ita
q̄ ſit p̄uz nihil: ⁊ talis p̄uartio ē q̄ſi forma materie: q̄ ve
dicit Lōmētator. 7. meta. 2mē. 60. vbi exponens dictum
ph̄i aſſerētis q̄ſi fieri q̄ſtioñes p̄ quare c̄rētes de mā: di
cit ibi 2⁹ q̄ iſta nā eft illa cuius qditas ⁊ forma eft reci
pere oēz formā: quid clarius potuit iutēni bone deus in
auerroi: p̄ qđ poſſemus ipſuz mer p̄ ipſuz mer exp̄ōeres
iſta iḡr eft forma materie: ipſaz nullaz h̄re formā: ⁊ ip̄az
ēe receptuā oīuz: ⁊ hoc voluit etiā dīe p̄mo cap⁹ de ſub̄o
obviā dū dixit q̄ nā materie ſubſtatiaſ p̄ poſſe: ⁊ q̄ po⁹
eſt dīa ſubalīs materie: ecce q̄uo veþ vero ſlonat ex oī
pte. C Ad alia auctoritatē 2⁹. 7. meta. 2mē. 29. dico q̄
ibi ponit dīoñ iter res artificiales ⁊ nālēs in hoc: q̄ ſor
me artificiales nō ſunt in po⁹ materie ſc̄d̄z auerrois: nō. n.
mā h̄z inclinationē nālēs ad lales formas: h̄z tales idicū
tur ab ex⁹ mozo ut teſtaſ ip̄ſe. 3. de aia. 2mē. 18. Et iſta
eſt rō pp̄ quā ip̄ſe dixit in. 8. meta. 2mē. xi. q̄ ſolū in arti
culis

sticibus est possibile quod statim materie poterit dividere
uersitas formarum per diuersitatem materiarum: sed in rebus naturales
bus non est hoc possibile: quod dant materie proprieates proprias for-
mis: et id res ille in gibus est pars potest naturae sicut est artificio
potest induci a natura et ab arte simul: sicut est de medicis quod est mi-
nister nature: ut testatur galienus. 3. tegni. textu. c. 29. vbi
dicitur oium quod eorum natura opatrix: medicus vero minister. et
Auer. prima senectus tractatur. z. cap. 8. Curas sicut sciuntur est
virtus: non medicus: quoniam medicus facit quenam in istra ad
virtutem. Dicamus igitur quod ad hoc aliqua forma inducatur
natura vel a natura et ab arte simul est necessarium in subto esse
aptitudinem naturalem ad talis formam: et non ob aliqum formam corporis
reitatis ponere: sed sola potest materie ad hoc sufficit ex qua
oibus forme educuntur ad actum. in gibus autem ista propteritudo
deficit illa bona ab arte tamen induci potest: sed a natura minime. Et
hunc testatur expiatio. dicitur namque medicus per ethica tertie spiritus
incubabilis et quod si ad ea esset ingenium: esset ingenium ad mortem.
vt dicitur. Auer. in prima quarti. in capitulo primo: Et propter quod est non est. per
pter aliud: nisi quod in talis corpore est corrupta oibus potest et oibus
potest et propter quod in talis corpore inclinabatur ad sanitatem: sic dicitur. plus quam
capitulo 38. tertius tegni. Et quod inducitur sanitatis necesse regreditur
tale natura propteritudo: hic est quod ad ea nullum valorem artis
ingenium. Forme vero mere artificiales non regreditur in subto
tale inclinationem: subto non potius inclinat ad oppositum: cum ut in
pluribus formis inducantur cum divisione et incisione et re-
motio et partitur subtiles: quod oibus attestantur corruptio: aut saltus
est in potest neutra rebus talibus: sicut dicitur subtilis doctor. in. 2.
sententia. distinctione. 18. q. 4. vniuersitatis. Et hoc in casu quo tales for-
mam non inducuntur in inclinationem naturalem principium passum. Ad rati-
onem autem eius quod reputatur demonstrare. Propter quod cum queritur an di-
mensione interminata remanet secundum resonem: vltimum secundum rationem: dico quod
remanet una nuda: eo modo quo natura seclusa est forma diversa
nudum: ut sit ens rationis. in. meta. capitulo 4. Ista autem unitas
numericalis est priuatiua: sicut est unitas materie: nam sicut
natura diversa nuda: quod non est aliqua una forma nuda: per quam
sit hec: sed est in potest ad oibus formas: ita pariformiter dicere:
dum puto dimensionem interminata est una nuda propter non
est aliquam unum terminum per quem sit terminata: sed est in
diversa ad oibus terminos. Et quod perpetuitas ista requirit
aliquam formam naturalem subtilem in natura per quam ipsa
dimensione: nego arguitur: quod alia est disponit acciditum termino:
ratione: et alia est interminato: acciditum terminata bona pre-
supponit formam in natura: aut interminata. vnde in hoc discre-
pat capitulo 20: ut supra dixi ab Auer. quod Auer. creditur una et eadem
dispositione est utroruq; acciditum: quod vnde talia iunctio ex natura
et forma fundarentur. et id posuit in natura ante dimensiones in-
terminatas formam corporis et substantiae subiecte: Et si hoc esset ut integrum
capitulo: tunc forma illa esset indivisibilis: et non habet divisionem
per suum subiectum: et ipsa est eterna: et ipsa non habet naturam sibi succe-
deres in eodem subto. Et si ita esset: tunc nullum aliud formam sibi re-
cipere potest ista sibi prima. Et nego credat me somniare ista:
dico adducere una et eadem formam in parte corporis. ab origine. in. sic.
vnde putauit Auer. quod disponit trium dimensionum existit in natura simili-
tudine. non terminata: est disponit dimensionum terminata in ea.
Et declarabis hoc subdit: quod disponit dimensionum existit in natura simili-
tudine. necesse est primis formam existere in prima natura ante quam dimensiones existant in
ea. ecce quod non dicitur. ut distat moderni quod Auer. posuerit illam formam
specifica: et id reputauit quod eadem est disponit utroruq; sicut quod pu-
tauit quod dimensione interminata fundatur in capitulo 20: ex natura et forma
corporis in hoc. dicitur. et hoc suenit. vnde et ipse Auer. in. 2. sue
meta. capitulo 4. de portione forme ad naturam. dicitur. natura non depen-
dere a forma in quantum est forma spem designata in suo esse.
sed solu ex parte corporis: modo capitulo hic dicitur disponit vnde
aqua dependet in suo esse: sicut per ipsum. capitulo 2. illius secundum
dictum sequitur quod sit generata. Et hoc id ipsum in illo loco si potest.

renit bona una eius. Hoc pfecto mixtus quod Auer. qui fuit adeo
perfectus logicus teste suo aduersario. 3. de aia. 2. met. 30. quod
ignorauerit corpus de predicto substantie esse genitum et non spiritus
spiritus: cum tamen oibus sortituli hoc sciatur. et videantur Auer. per
motus sufficientem sue capitulo. et videbunt errorum suorum. Auer. po-
stea in illo loco impugnat Auer. et sua bona sunt iste: ex quo acci-
dit ei multa impossibilita: quod vnde est: formam non dividitur per
divisionem naturae. quia non recipiet divisionem. et ipsam esse
eternam non divisibile per divisionem sui subtiles: et ipsa non habet
naturam sibi succedentes in eodem subto. quod si ita esset. tunc natura nulla
recipet formam propter istam sibi primam. hec ille. p. autem oia.
ista inconvenientia sequitur Auer. si ipse ponat talis formam vel
sub ratione genitum: vel sub ratione spiritus: et id erubescat moderni i-
ponere istum errorum tanto plus: cum ipse oppositum intentiat vbi quis:
vnde et primo probatur. comeditur. 63. Et primo capitulo de iusta orbis. et. 2. iz.
meta. 2. met. 14. oppositum teneri. Reuertamus igitur eo: vnde
divertamus: et dicamus Auer. non sibi sed dicere. vnde dicta
sua vera sunt in hac natura: quoniam dicitur. quod si natura esset denudata
ab oibus forma non posset alia recipere. Hoc verum est: natura secundum ipsam
et Aristoteles alteratio est necessaria ad generationem: et quod subiectum altera-
tionis primum est ens in actu: tunc natura nuda non posset altera-
ri: modo si alteratio esset impossibilis: utique impossibilis est genitum
et ratione de generatione. t. c. prima. in. 5. autem probatur. natura non reci-
pe in ratione subtiles formam: ut est ens actu: sed ut est ens in potest.
bonum tamen naturae alterabilis est utens actu: et si non esset alterabilis
utens actu: neque est suscipere posset formam: utens in potest
per essentialiter ordinem et communem existit inter istam: et sic se-
dat hanc. Propter autem modernum nulla est: quod ut dicunt est: natura
dependeret a forma subiecta quo ad eam acciditum in ipsa: prout talia
terminata sunt. terminata: non est a forma. sed in natura: et non dependet a
forma in eam acciditum interminato: in ipsa: per ut talia inter-
minata sunt a forma: quod ut natura per suammet quiditatez seu
naturam subiectam talibus acciditibus: quoniam sunt intermina-
ta: cum interminatio sit natura. Et id natura non indiget forma: per
hereditatem accidentium terminatorum: in quantum interminata sunt:
nisi per acciditum: in quantum id est significans terminatus: non autem ut id
ne distinguuntur ab illis: et hoc non viderunt moderni.

Solo. pposi-
te. 2. dictionis

Dicit Lometator. capitulo 20. quod non interminata aliqd moueri ex
se nisi in motu locali. cuius tamen oppositum dicitur. 2. de aia. 2. met. 50.
de animalibus et plantis quo ad nutritionis motu. Et ostendit
in simplicibus hinc locum dicitur suum: sicut ipse glosat sepius. z.
probatur. capitulo primo. Fallit autem in mixtis principiis pfectis sicut se
plante et animalia: talia non ab intrinseco potest alterari.

2. 20.

Lometator. capitulo 24. dicit plures qualitates transmutabiles non re-
cipere magis et minus. Huius tamen oppositum hinc. 5. physi. capitulo 19. et
22. et 20. met. 2. met. 23. nisi est quod illud intelligit secundum actum:
aut forte logum de qualitatibus transmutabilibus per acciditum: quod
libet. non quod per transmutationem per acciditum acgruntur: non ob aliud quod reci-
piat magis et minus: sicut est de secunda specie qualitatis. 7. physi.
2. met. 20. et 2. met. 2. met. 2. met. 19. sicut qualitates certe specie non re-
cipiunt magis et minus: sicut p. 7. physi. capitulo 15. et 2. 16.

2. 24.

In metris. capitulo 27. hinc motu celorum est naturale ex parte aere: et ex
parte corporis. Huius tamen oppositum vnde dicere. 2. celorum. 2. met. 3. vbi. d.
motu celorum non est naturale. Propter non dicitur motu celorum capitulo ibi non est
naturale absolute. sed dicitur quod non est naturale: sicut est motus celorum: et
dices tu dixisti superius in. 2. physi. in 2. dictione secunda quod
motus celorum non est naturale ex parte sue forme quod est aere eius: sed
solus ex parte corporis: modo capitulo hic dicitur oppositum sicut vides. Dico
quod non est 2. dictionis: quod ibi negauit motum celorum esse naturale ex parte itel-
ligentie: ita quod ipsa sit natura: sed ut dixi: ut sic motus celorum est supra
naturam per quod est ab aliquo proximo altiori quod sit natura. vnde capitulo disputa-
tio. xi. in solone primo dubius est Algorazem. integrum. p. patheticus
in veritate loquenter: dicitur quod entia procedunt adeo modo: al-
tiori quod sit natura: et quod sit humana voluntas. Et ideo illud quod ipse
dixit no[n] est genitum. quod id procedit ab ipso deo: procedit modo

2. 27.

Solutiones contradictionum

nature: falsus est. hic autem procedo motu celi esse naturale ex parte aere: quod motus circularis est motus aere: sicut p. 2. capitulo de subiectibus: non tamen aia celi est natura: sed est supra naturam: sed tenentes illam aiam dare esse. sequitur illa esse natura: quod est absurdum.

Digressio
de numero
abstractionis: an si
potius di
uina pira
moder
nos.

non erit ista natura: quod est intellectus possibilis non erit multitudo in abstractis: sed scia de aia est necessaria in sciendo primis philosophiis. Dicitur aliquid quod numerus subiectus abstractus: et si in meta per motum et in medium astrologicum sic demonstratus: tamen ex natura scibili est in meta et in medium metaphysicu ad probandum taliter numerus: sed quod non demonstratur: dicitur quod hoc est merito defectus cognitivus non est: quod satis obscura est: et non potest attingere tale medium: ita est dicitur quod subiectas esse intelligentes est in meta: sed quod non includat: est quod ignoramus tale medium: Sic dicitur numerus abstractorum includit posse a divino et non a proprio naturae. ego autem nunquam ponui intelligere istam opinionem: et divini fui in speculacione istius difficultatis: nam secundum Auerrois ut quod ista positio istorum non possit stare: et ratione est ista: quod a pari ego dicam sibi quod esse abstractorum est in divina: tamen medium est ignoratum. Soluitur dicentes esse rationes diversitatis: quod illa est per se propria in divina: cum sint subiecta eiusdem: et numerus subiectus est in, et nullo modo per se. Sed hoc arguo sic: ens et unum significant eandem naturam per Averrois: cum autem numerus iste subiectus separatus catus sit non ex distinctione pertinens: sed ex distinctione per imperfectionem et possibiliter in eis reperitur. sequitur si divini deminaret numerus deminaret virtus et esse. sed dicitur quod ens et unum significant eandem naturam: sed non eodem modo. Et ideo per divinum determinare aliud esse unum: sed non possit determinare illud esse per distinctionem rationis steri esse et unum esse: sicut est de per motore quod si id est cum primo fine et prima forma: tamen ratio distinguuntur: et ista distinctio sufficit ut de eo diversa scie considerentur: nam lis. n. considerat per motorem divina prima formam. Sed hoc per hunc hoc non evadunt argumentum: nam unum ut ratio distinguuntur ab ente: nullum aliud. d. subiectum Averrois. 2. quarti meta. nisi inductionem in esse fundatur: quod non sponte aliquem acceptum positivum ut voluit Avicenna. Si igitur divinus demonstrat aliud unum esse: sed non nisi in quaestione illud est dividitur in esse: sed quod determinat divisionem in esse ipsum est determinare: esse. n. et dividitur esse idee sunt oibus modis: et non determinat nisi ex modo significandi: et ideo quecumque demonstrat unum esse: ut in ipso et in eis determinat: confirmat per philosophum 3. de aia. 25. si igitur divinus numerus obstractorum demonstrare posset. Tunc unitates eorum determinare esse: et si unitates: et ideo mihi ut de intellectu Averrois. dicendum est quod nulla scia neque voluntas neque particularis potest determinare numerum sui subiecti: sed hunc ipsum nec esse potest determinari. Et confirmatur per ipsum in 2. de aia. 27. vbi Aristoteles enumerat potentias aere sine aliqua proportione: et 2. libro in 2. reddens causam in per se unum cum voluit incipere logos de unaque virtutibus aere. incepit per numerare eas esse: et quod quodam aetate habuit quodammodo eas per se. hunc et artifex potest subiectum sue artis. Artifex non necesse est ut ponat subiectum de quo logos: et dividitur genere eius quasi manifesta in esse. Artifex non non potest determinare subiectum sue artis: neque species eius. et in per se 2. libro 29. illius secundum dicitur quod vult ponere hic numerus iste per se voluntas est artifex potest subiectum sue artis: et quod igitur artifex qui sumit subiectum sue artis ut determinatur subiectum accipere et numerus. vnius enim per se est artis. vbi agit de subiectis medicina: dicitur quod medicina non habet subiectum declare: que sunt elementa: et quod sunt: aut quod sunt: nec huiusmodi compositiones virtutes que sunt: quod sunt aut quod sunt: sed in his physico credere debet. Tunc igitur numerus abstractorum sit in meta demonstratus: non tamen est metaphysicalis: sed est per

20. 30. C In cometa. 30. octauum phys. dicitur quod impossibile est elementum esse mouens et motu subiectum formam eadem modo. Diversus opinio. d. 4. celum. 2. z. vbi hunc quod in motu elementi forma est mouens et motu. Soluitur. quod dicitur eadem modo: pro quo debes scire quod forma mouet in quaestione formam: sed ut sic non potest moueri: sed forma ut in materia moueri potest: ratione est ista: quod omnis passibilis et potentialitas: et velut imperfectio quod attribuitur forme est merito materie subiectum philosophus. 2. 4. celum. d. forma est elementum: sed ut est forma in materia modo. Et propter hunc subiectum ipsum 9. meta. 20. 2. forme abstracta a materia sunt tamen agentes: nullo modo patientes neque essentialiter: neque accidentaliter. Hoc est diversus principium philosophi: nam ratione materialis patientis est a materia et a propria subiecto de genere. sed materia est moueri: et ideo nulla forma per se est passibilis sive abstracta sive materialis fuerit: quod forma essentialis est actio: subiectum de genere. vbi supra. 2. 3. phys. 17. et non meta. 20. tamen males sunt passibilis per accidens: quod ratione materialis a qua inserviantur: cum autem in abstractis a materia non sit ratione passibilitatis nisi quo modo: quod nec ut forme: nec ut in materia: quod ibi materia non est: sicut illas esse actiones est ratione: sed iste quod sunt hic: sunt actiones et passio: sicut nostri.

20. 34. C In cometam. 34. dicitur quod est motus hunc motorum alium a se in esse: oppositum 4. celum. cometa. 22. ad finem: vbi dicitur quod in motu elementi motorum et motu: sunt id est subiectum et definitum subiectum modum. Soluitur. in per se mouentibus: et per se motu motorum: et motu debet distinguere subiectum esse. Sed in per se mouentibus: et per accidens motus: sicut est de forma elementi: non opus hoc: sed sufficit quod illud ratione cuiusdam est per se motu: forma per accidens sit distinctum subiectum esse ab ipsa forma: et illud est ipsa materia. Et ideo per hunc dixerunt: nullus omnino simplex posse esse mouens et motu. aliquando modo sicut supra iam diximus.

20. 35. C In cometam. 35. octauum phys. dicitur: motus ferri ad magnetem esse ab extrinsecum. oppositum dicitur. 7. meta. 10. cometa. Soluitur. est ab extrinsecum: quod non modo a sua forma intrinsecam est ab intrinsecum pro quanto modo ut alteratur et informatum tali qualitate presentia sibi ab ipsa magnetecum in omni motu mouenter: et motum debeat esse simul: et sic debemus imaginari de vaporibus elementis ut uter solis ad mediem regionem aeris: et de motu attractionis nutrimenti ad membra: sed tamen est difficultas: quod forma ex his in subiecto non agit in suum subiectum. Nisi est quod hoc fallitur in motu locali. alias est limitatio hunc ista per se: sicut poteris videre in limitationibus nostris.

20. 35. C In eodem cometa. d. calor est naturale esse per se mouens ut poteris videre in fine 2. 5. in cometam isto. circa per se. et in 2. 27. inferius. d. quod modo ut inserviat. et non est primus motor sed est medius compunctus ex moto et motore. nisi est quod ex exemplo non regitur verificatio: sed manifestatio. 2. de aia. 2. 6. 7. vnius calor naturae comparatus ad aiam est iste eius. tamen calor naturae comparatus ad lapideum et baculum de gibus 2. exemplificatur ibi: hunc ratione primus motor: quod lapis est ultimum motum in illo exemplo: baculus est medius motor vel manus: et calor naturae comparatus ibi supponit per primo motore. Tunc absolute comparatur ad aiam: sicut motor iste fallitur: et sic cessat omnis explicatio.

20. 48. C In cometam. 48. scribitur 2. quod consideratio de pluralitate eternorum est per se meta. et hoc id est dicitur superius in 2. 45. hoc id est ut de intellectu philosophi per phys. ad finem: vbi hunc quod de per se ait hunc species utrum vnius aut pluram: aut quod hunc certitudinem philosophie per se est determinare. Diversus est opinio utrum vnius per se de aia. 2. 2. vbi declaratur utilitate scie de aia. prout dat per se scientiam plura per se dicitur: quod divinus suscipit subiectum sui subiecti. et multa alia de divisionibus philosophorum 2. et 3. intelliguntur: sicut in intellectus. 2. 3. de aia. 2. 2. in solone. 3. questione 2. 14. ibidem. d. quod si

principia in ea: sunt eas et eas esse intelligentes sunt principia: et non haec, p. dea. 20. z. i. z. meta. cōmē. 36. z. z. celi. 20. oī. et ultimo capitulo de suba orbis. vñ 'mūx est de istis dicentibus' tales propositiones esse diuinās haec: cum tamē Lōmen. dicat q̄ sunt principia diuinā et haec nāles. donec igit̄ isti non inueniant media diuinā per que istas haec demonstrant: Nunq̄ concedā illas diuinās haec esse: licet Ari. eas in diuinā scia concludat: pp hoc tñ non sunt haec diuinā: qz haec specificantur medys. Et Ari. multas demonstrationes nāles adduxit in sua meta^c. sicut p. Dicas mus igit̄ q̄ nūerns abstracto p̄est q̄ dmostrabilis me dio astrologico et nāli. sicut p. intuenti demonstrationem illam p̄b̄. ibi. n. ingressum b̄z rō naturalis: et ibi etiam est astrologicus mediū. similē nālis potest demonstrare multitudinem in abstracto pp intellēm possibile reptū in eis sicut. d. cōmē. 3. deaia. 5. z. i. 4. cōmē. qd̄ quō sit intelligendus nō est p̄tis negoti. Sed quid dicem⁹ ad auctoritas cōmē. et Arist. Dico q̄ omnes glosari obet ista glosa q̄ determinatio de abstracto p̄st nō est diuinā scientie propria; non ratione medy: sed ratione subiecti et predicti que bene sunt diuinā considerationis: unitas. n. et multitudine sunt de consequētibus ens inq̄tū ens: sicut dicitur propria meta^c: illa determinatio: qz in meta^c pertractatur. Nam si bene aduertas in illa demonstratione sumūt sur multe propositiones declarate in nāli p̄bia: sicut illa q̄ vnu motus habet vnu motorē et q̄ oē motū b̄z motorem: et q̄ motus eternus habet motorē eternū: sicut p. Auer. et p̄b̄ ibi. in tex. 2. 4. 3. similē qz ibi sumit p. cōstā et numerū motuū ab astrologis. sicut p. infra ibidez tex. cōmē. 4. 5. hinc est q̄ placuit Arist. illam mām p̄tractare in meta^c non in nāli p̄bia: nec in astrologia. Sz quia iste due scie ministrare sunt in hoc casu meta^c: ideo meta^c ab utroq; partē aliquā accipiens erexit ibi demonstrationē. et sic sibi illam considerationē appropriauit: presertim cū sube abstracte sunt suba el^t ibi: et meta^c idiget cognitiōe numeri speciez subiecti sui: qz declō numeri earum in istis scientiis spālibus non sunt facta: cū neutra sine alia sufficiat: hinc est q̄ conuocauit eas in sciētia cōmuni: sicut igit̄ est propria scie cōi talis determinatio. s. n. natura. Us illum numerū vellet demonstrare via motus: op̄z ip̄m sumere numerū motuū ab astrologo: sz ad quā utilitatē: non ad utilitatē propriam. quid. n. nāli vult facere ñ numerō: aut in quo sibi deseruit talis nūerū abstractorū: si igit̄ h̄ faceret naturalis hoc eēt ad utilitatē meta^c: que sumit subm̄ suū esse a nāli p̄bia: et qz scia obet cognoscere numerū sui subtī: noluit Ari. demonstrare numerū in nāli p̄bia: sed solū esse: qz ee abstractorū nālis per mediū propriū nullo indigēt auxilio alīciūs alterius artificis potest demonstrare. Numerū autē nō p̄t efficaciter dīm̄are per solū motuū: sed indiget alio artifice: ideo numeruz voluit demonstrare in meta^c iduēs habitū vtrūq; scia. n. spālis d̄z adiuuare spālē sciā in his: que sunt sibi p̄pria: sicut plerūq; mathematicus adiuuat nālem in nālibus: vt est videre. 8. phy. 20. 76. Sed velle mathematiū seruire nāli non pp. se: sed pp diuinū: esset mltō tedio afficere ipsum. Et ideo sicut mihi videtur ista fuit cā q̄ Arist. voluit istam determinationē de nuō abstractorū. In scia diuinā fieri: qz diuinus indiget cognitiōe sui subtī et numerū eius: esse autē subtī a solo nāli potuit accipe. Nō potuit autē numerū accipe a solo nāli aliquo manifesto medio: ipse diuinus nūez in meta^c a duobus artificib^p p̄batum sumit. Dixi autē notabilē manifesto medio: qz 20^b nāli vult nāle posse ostendere multitudinē abstractorū: qz in eis est nā intellectus possiblls: sed medium istud nō est sensatus: sed satī obscurū sicut video. Et ideo primū ma

gister nihil vnḡ dixit sive forte ratione. sicut. d. 20. p̄ de gnōne. 38. 20. Ne at videamur dixisse ista gratis volo cōfirmare istas sūiam auēte Auer. p̄ celi. Lōmen. 90. vbi. d. q̄ vñitas mundi potest demfari ex duabus sciētys. s. na turali et diuinā: et Ari. in illo tex. vult h̄ declarare. Et ibi Lōmen. d. q̄ p̄b̄. d. qd̄ rōnem diuinā esse ad p̄bandum mūdū vñū esse: qz sumit qdā que sunt principia in diuinā scia: et non sunt probata in scia diuinā: sed in scia nāli: sic q̄ omne qd̄ non est in mā est vñū: et q̄ motus circlis est sine principio et sine: et q̄ ab uno mouēte nō ē nisi vñū motum: que oia probata sunt in p̄bia: licet sint etiā scripta in meta^c. sicut p. i. z. meta. a. 29. vlc̄ ad. 4. 9. Ecce igit̄ quō fz Auer. Ari. qfīq appellat aliquā considerationē diuinā: non qz a medio diuinino pcedat: sed qz in diuinā scia pertractat et scribit. Et sic p. q̄ fm Auer. sententiaz te nentis subas abstractas eēa dīno non posse demfari ha bēmus after dicere q̄ nec eas esse in talī nūero est demonstrabile ab ipso. Dicere autē illam esse h̄ne diuinam et q̄ est mediū diuinū ad eā: ignorū tñ nobis est loqui sine ratione: qz vt. d. cōmē. in prologo p̄m p̄phy. Arist. inuenit istas tres scias: et cōpleuit. Lōtradicitionis autē: sedatio ex dictis liquet: et mihi hoc non fuit declaratū: nisi cū maxi mo labore: et ab alijs nihil inuenimus.

C In 2mē. 73. d. Auer. q̄ in linea recta est maxia distā^a. oppo^m. 5. phy. 23. et p̄ celi. cōmē. 28. Soluit. ē breuissima: que possit cadere inter duo extrema in actu. inter. n. duo puncta distantia nulla breuior linea pot̄ cadere q̄ linea recta: sūi est lōgissima: qz maxia remotio nō inuenit: nisi in recto inq̄tū rectū. ynde linea imaginata a cētro terre vlc̄ ad cōuexum supreme spere est longissime distantie possibilis in natura.

C 77°. 2°. dixit densari et rarefierimot^o locales. Opp^m. 7. phy. 2°. 15. vbi b̄z q̄ sunt quales: et per q̄s alteratōes. Ibi soluit: qz loḡ fm antiquos. vide in. 4. physi. sup 2°. 84. qz ibi dixi satis diffuse.

C Lōmē. 78. d. Finitatē esse ex pte māe non ex parte for me oppositū dicit. 3. phy. 2. 60. Soluit. hic loḡ de finita te actionis et durationis. ibi loquit̄ de finitate que est rei actualitas et intrinseca perfectio ac terminatio. vñ 2mē. 8°. phy. 2. 83. dicit q̄ causa ppter quā motores moti faci gantur est: qz sunt in materia. finitas igit̄ actionis est ma teria. Et iō qui tenent in aiali a p̄ncipio vte vlc̄ ad ultimum esse aliquā vnam actionē nūero p̄tinuaz: satis er ant. Nam si qua esset maxie esset actio vitalis: que ē motus cordis: et manifestū est q̄ illa non est p̄tinua: qz inter oppositos motus necō cadiit quies media: sicut demfa uit Ari. in. 8. phy. Deo laus et virginī.

C Concordantie Auerrois super p̄mo celi.

S **A**per p̄ libro celi. cōmē. 20. z. habet q̄ casas adducere famosas. oppositū huius inuenimus. 3°. meta^c. 2°. p̄mo. **C** Soluit vtrūq; est vey in diuersis casib; pro quo debes sci re q̄ sermōes pbabiles dupl̄ posint visitari vel ad exercitandū intellectū: vel ad confirmandū: quādo autēm visitantur ppter primās intētionē obet premittī sermones dyalectici demfatiūs. Et hoc adiuuat opinōe Joh. grāmatici volentis libz topicoz via doctrinē precedere libz posterioroz analēticoz: sicut preexercitamentuz itel lectus. Ad hoc q̄ intellectus facilius assuecat demonstratiūs propositionibus et necessarys. Quādo autē dyalectici sermones induunt ad confirmandū: tūc obet sequi sermones demonstratiūs: istā solonē nos docuit Auer. p̄ celi. cōmē. 85. et tūc vide ibi.

C In cōmē. 4. 7. p̄m de celo videt̄ cōcedere corpus infir

Lōmē. 73.

Lōmē. 77.

Lōmē. 78.

Lōmē. 2.

Lōmē. 4. 7.

CC

Solutiones contradictionum

nitum ex una parte tamen sed oppositum hinc. p. phy. 2. 43. R. si detur quod non potest imaginari corpus infinitum sicut in una dimensione tria: et non sicut in aliis sine implicatioe contradictione: quod vt dicitur p. phys. 2. 3. p. phy. tex. 2. 43. Corpus est illud quod habet dimensionem in oibus partibus. infinitum autem est illud quod habet dimensiones infinitas: id legitur ut corpus infinitum sit infinitum in oibus partibus. Et hoc est rationabile. vt d. ibi 2. 43. quod quando aliquid fuerit compositum ex duobus: necesse est: ut disso illius compositi composita sit ex dissumptis illorum duorum. Et ideo multi casus calculatorum. Immo intricatum iplicant contradictionem imaginando corpus infinitum ex una parte tantum et non ex alia: p. 2. n. quod non esset corpus infinitum: ut duximus: ista est enim ratio p. phys. ibi in l. 1. quod autem adducit in oppositum dictum eius primo celi. 2. 47. dicit quod ipse non expressit dari corpus infinitum ex una parte tantum: et non ex alia: sed ibi imaginatur quod a corpore infinito extrahatur aliqua grauitas finita. Et come. d. quod illud est posse in quolibet infinito. v. 3. quod ex eo possit extrahari aliquod pars finita sive illud sit infinitum in una parte sive in oib: ecce quod non loquitur de corpore infinito: sed de infinito absolute: si enim de corpore loqueretur p. 3. quod sub contradictione loquitur: et non assuerat dari corpus infinitum in una parte tria: sic sibi dicentes opposiebat.

Come. 54.

C In 2. 54. corpora simplicia sunt tria. oppositum. dicit primo celi. 2. 20. vbi hinc quod sunt 4. Solutio. sunt tria sicut sumendo. s. leue et graue: et neutrum. v. 3. quod non est graue neque leue. sicut est celus: sunt autem 4. dividendo graue in graue similitudine et illud est terra: et in graue in rebus: et illud est aqua: sicut leue dividitur in leue similitudine et illud est ignis: et in leue in rebus: et illud est aer. Et sic secluso naturae corpore subdivisum illis duobus primis membris poris divisionis eo modo quo diximus corpora simplicia 4. scilicet. Si vero isti divisionibus supradictum corpus neutrum: tunc corpora simplicia sunt quinque: et non concouerit hinc diversas considerationes simplicia corpora: et tria esse: et 4. et quod. v. 7. et celum secundum corpus plerumque dicitur constituit.

Come. 92.

C In come. 92. 2. sibi ipsum videtur esse primum. Nam in una parte dicit inductionem sumere oia singula: et alia parte negat illud. Solutio. per Auer. in. 2. prior. 2. 23. vbi hinc distinctione de multiplici inductione. inducit. 2. 23. de multiplicatione: quod fit in materia venientia in qua tria veluti per singula sicut in oia particula ria sicut in rebus: ut alicuius medietate de foris appositi quod est nobis notius quod. v. g. quod in his que sunt per se et unius speciei quod competit vi per se: competit illud et oibus. 2. celi. 2. 59. Sed in materia probabiliter in qua fit inductione dialectica: istud non fit: sicut illa sicut oia in opinione. Sophistica est inductione sumit oia sicut in rebus: nec est petitio principii in ea ratione medietate ex tristis concurrentis: sic igitur distinguendo concilia bis Auerroym sibi ipsi.

Come. 102.

C Contradictione est de opinione Anaxa. de genere mundi in come. 102. ex una parte: et in 2. 32. p. phys. ex alia parte de hac tria. p. phys. 32. diximus. Et tu illuc proferabis.

Come. 107.

C In come. 107. dicit Empedo. dixisse amicitiam esse causam genitum mundi: et litteram eam causam corruptionis. huius oppositum dicit 2. 8. p. phys. 2. 2. nisi esset quod ut d. come. 8. p. phys. 2. allegato. Empedo. in microcosmo alter sensit: et in magno mundo: quod volunt parvum mundi genitum: sicut est homo vel aliquod tale: genitum fieri per amicitiam conciliare: elemen ta ad mutationem: et autem segregatio per litteram facta erat causa corruptionis mixti et parvum mundi. Sed mundus magnus opposito modo sicut in 2. 32. sicut genitum eius erat per litteram: nam consistentia mundi in ordine et distinctione co sistent: vnde si elementa simul confusa essent utique mundus iste corrupceretur: genitum igitur eius fit hinc littera. Et eius corruptionem sicut amicitiam. Et istud videtur rationabile hinc illa via. Et i. mi

rum est quod come. hic oppositum dicit: quod sibi loquuntur de generatione mundi v. 1. et corruptione: forte cometum est corruptum: aut quod peccauit per inaduentitiam: aut forte utrumque est probabile. Empedo. dixisse hinc diversos modos declarandi. Elementa. n. aliquam amicitiam habet: ut sunt partes vniuersitatis. v. 1. et plato dixit ea numeris ligata esse. Et id considera. quod ut d. come. p. de anima. 2. 26. hodie vltimae opiniones anti quod non sunt note nobis: quod non sunt famose.

L. 2. 119.

C In 2. 119. hinc come. quod poterit opposite non sunt in eodem: vide oppositum. 4. meta. tex. 2. 20. 7. 9. meta. 10. 7. 17. **C** Solutio. postquam ad hanc recipienda duplex. una est potentia simultatis. alia est simultas poterit p. respicit formam et respicit subiectum. Tunc dico quod in eodem non sunt potentiae ad hanc simul: quod tunc hanc simul possunt esse in eodem: quod falsus est: et non intelligibile: quod tunc hanc essent simul in eodem: et sic loquitur come. h. Sed simultas poterit ad oppositum. Vnde stat in eodem: quod eadem est postquam hanc.

Concordantie Auerroym super. 2. celi.

A **Quintus** Come. 2. 3. sup. 2. celi. quod motus celum non est a natura. Oppositum p. celesti. 2. 5. 7. 2. p. phys. p. 2. 3. Solutio. non est a natura: sicut motus elementorum: est tamen hinc a natura analogice dicta de superioribus et inferioribus: p. modo itellexit hic: ut ipse d. in l. 1. Secundo autem modo in aliis locis. vide que scripsit super 2. p. scilicet phys. sup. 2. vbi hinc simile solutum fuit: non enim concouerit eadem repetere. ut talia melius memorarentur. sicut plerumque phys. facit in problematibus et in aliis locis.

L. 2. 3.

C In 2. 6. scribitur 2. quod Ari. dicit illis qui tenet quod aia celi est causa permanenter. Ergo dicit et sibi. quod ipse. 2. capitulo de subiecto orbis. Tener quod intelligentia quod est aia celi. dat sibi permanenter et motum eternum. **C** Solutio. dicit phys. antiquis ponentibus motum corporis celestis contrariari motus aere: et aia erat causa permanenter. sicut d. come. h. Sed non sic posuit Ari. quod ipse non tenet celum contrariari intelligentie. Immo est tanta conexio inter orbem et intelligentiam: quod ad simplicem apprehensionem et desiderium mouentis principium orbis ille mouet. sicut n. videmus in reb. isti materialibus: in quibus forma datur materia. materia obedit forme: multo magis hoc deberemus imaginari de puro intellectu intelligentie respectu orbis eius. Et ideo nulla est ibi concatenatio. nullus est ibi clavis. nulla ligatura vel instrumentum: quo mediante in te moueat orbem: sed per intelligere et velle tantum mouet: sed modernus: quo p. imaginatio non transcendent sensum non pertingunt ad ista. Et id dixerunt ea vniuersi orbi formaliter. sicut forma vnitur materie: et totum hoc est absurdum: et manifesti erroris: sicut probatum est alibi a nobis.

L. 2. 6.

C In come. 10. vbi querit an celum nobilior esse habeat in polo artico et antartico. d. quod intellectus humanus non potest comprehendere verificationem istius operationis: huius tamen oppositum tenet. 3. de anima. 3. vbi ponit intellectum adeptum non acquiri horum: nisi post cognitionem omnium rerum. Solutio. si non potest. non arguit sicut in simili ipse glosat exemplum philosophi de oculo nicticiorum respectu lucis diei. 2. metaphysica. come. p. mo. unde ipse tenet nihil esse naturalem ignorantiam. 2. phys. 4. 7. ut etiam autem idem homo omnia possit cognoscere: pulchrum est videre in via eius. Et Ari. sed hoc ad alium locum differat.

L. 2. 10.

C In come. 33. secundum de celo: et 34. Tener nullam esse omnino possibilitatem in ente eterno. huius tamen oppositum invenimus in dictis suis. 3. de anima. come. 5. in solutione tertie questionis. vbi habet quod sola prima inter liberata est a potentialitate. Solutio. possibilis duplex. hinc rem et sicut ratione. prima importat positum aliquid quod

capax sit forme et perfectio. Secunda nibil positiū dicit: sed solū dicit non repugnantia ad vltiorē perfectioē: que non repugnantia est ens rationis: de p̄ma loquit̄ h̄. Nam p̄bi non posuerunt in eternis posse ab esse differre. 3. phy. tex. cōmē. 32. Secundam aut̄ possibiliter xcesserūt in omnibus intelligentiis: et vlt̄ in oībus entibus citra p̄m: vnde. 5. meta. cōmē. 15. Dicit solus deus ē ens simpliciter p̄fectum. Alia aut̄ entia sunt derivatae similitudines ipsi⁹ d̄ficientes a perfectione illa simpliciter: p̄ ordine tamē: vñ in aliquibus perfectio illa p̄cipiat: ut for⁹: i. alib⁹: ut imago. In alib⁹ ut obscura qdā resonatio. sic. d. Plato. Et iō secundum intelligentia est aliquāta p̄fectio: que eminenter continetur in deo: qui est ens per eentia: et qz ipsa dicit a plenitudine p̄fectioē: que sibi nō repugnat in ratiōne entis: sicut talpe non repugnat visio inq̄stū aīal. sic et ipsa secunda intelligentia: qz est aliqd̄ ens: non repugnat sibi qz sit entia sub rōne qua ens. Et iō p̄puta est sub ratione ḡn̄is: nō enī sub rōne sp̄ei: sed vt sic qdqd̄ potest h̄re ab eterno h̄z: p̄z viam p̄hoz. Et ideo opio subtilis doctoris in. 8. distin-
ctione p̄mi. q. z. tenentis qdlibet encirca deū cōpositus esse ex actu et potētia sicut positivo et priuativo est magis cōsona Auer. qz via sancti doctoris tenentis qdlibz citra deū p̄positū ee ex actu et p̄o tāqz ex positivo et positivo.

Lō. 37.

CIn cōmē. 37. secunda de celo. d. 2. qz intelligentie h̄bit solis: citudine erga nos. huius oppo⁹ h̄z. i.z. meta. 5. **C**Solutur. p̄m ipsum. i.z. meta. 2. 37. Secundo dicens deū sollicitari de isti: que sunt hic quoquo mō verus est: et quoquo mō falso: nam p̄m sp̄ēm sollicitus est: non aut̄ p̄z indi-
duum hoc idē v̄r sentire ibidē in 2. 52. 2. 2. de aīa. cōmē. 34. Et v̄r colligiposse ēt de intentione p̄bi in probēmio metae tenentis sapientis esse oīa cognoscere ut cōtingit. Secundum aut̄ individuum ista non cognoscit. vnde cōmē. sū. per cōmē. libri de diuinatione dicit qz in p̄ma p̄bia ē de-
claratū qz intelligentie abstracte intelligit nās v̄les: et nō babent v̄tūtēm cōprehendētē intentionē particulares: Et subdit qz si intelligenterent individuum: tunc nec̄ essent māles: pro quo debes scire qz cognitio singularis mālis p̄m peripatheticos repugnat intellectui. vnde intellect⁹ est: nō ex parte qua singlē ē: sed ex parte qua materiale. Nam cū essentia diuina sit singularissima et actualissima nō posset intelligi ab intellectu diuino: si singlitas obie-
cti absolute repugnaret intellectui: dixerunt ergo istas repugnantias esse ex parte māe: que h̄z oppositū et diuer-
sum modū receptionis ab eo qz h̄z itell̄s. Et ideo posue-
runt nullū intellectū oīno a mā separatum aliquod istorum: que sunt h̄ intellectere: vnde nec intellectus agens teste auer. 3. de aīa. 2. 19. Et themisti idē tentūt in. 3. de aīa sup expone tex. 35. Solū aut̄ illū intellectū mālia ista cognoscere posse dixerunt qui aliquā cū mālibus habet ligaturam: sicut est intellectus potestatis in nobis: ille diminut⁹ est facit et insimilis in ḡne abstractorū: et illū competit intellectio singulis. nō vñ intellectus: sed vñ a fantasmatibus in intelligē dependet: et fuit p̄p hoc diuersia inter pipatheti-
cos antiquiores an intellectus noster possit singlē cognoscere: et quis sit modus qz cogiscit: sic recitat cōmē. 3. de aīa. 2. 36. Et ideo caueant Burleiste et nominales tenentes p̄m cognitū apud intellectū esse singlē de intentione p̄bi: et cōmē. Immo ista via est magis remota ab intētōe istoꝝ: qz sit celū a terra. Et si dixissent qz sit p̄m cognitū a sen-
su rectius vñiqz dixissent. et sicut redeamus ad p̄positum nost̄z: sequit̄ qz si intelligentie intelligeret individuum māle māles essent: qz opozet qz se haberent: sicut hō in itelle-
ctione singulis. et sic p̄z quo oīa sunt sub sollicitudine et co-
gnitione intelligentiarū sub rōne sp̄ei: et nō sub rōne indi-
vidui. **C**Sed p̄ istaz determinationē instat: qz p̄suppo-

no p̄mo qz intel̄e agat per cognitionē. 2. suppono qz occur-
rat ad causationē istoꝝ: que sunt hic per ppōnē famosaz
causa vñis plus influit in effectuz qz p̄ticularis: ut h̄z ac-
tor de causis: et p̄b̄s. 8. phy. tex. 2. 38. tunc sic: causalita-
tis intelligentie terminat̄ ad singlē: sed nō terminatur ad
singlē: nisi mediāte cognitione: qz cognitionē causat: ergo
sua cognitionē ēt ad singlē māle terminat̄. Dixerūt qdam
ad hoc arg⁹ quis sunt magne auctoritatis viri: qz in pl⁹ se
extendit cālitas qz cognitionē: qz alio mō causat: et alio mō
cognoscit: sed istam solutionē nō potui vñqz intelligere:
qz aut volunt absolute causalitatē intelligentie esse maio-
ris ambitus qz cognitionē: aut in cōparatione. et p̄m qz
dem est falsuz: qz intel̄e oīa cognoscit saltem sub rōnibus
specificis: non tñ oīa causat: qz seipsum cognoscit: et tñ nō
seipsum causat: si vero dicit̄ qz istud h̄z locū in cōparatione
ad ea que sunt hic: que mālia sunt et causalitā. **H**oc ar-
guo sic: effectus non p̄t exceedere suā cām: qz tūc p̄z alii
quid sui esset sine causa: opz igif qz adequet suā cām: aut
saltem qz eā nō exceedat. tunc sic: cognitione intelligentie et
velle eius sunt adequata causa actionis p̄prie intelligentie
erga inferiora. nā. i.z. meta. 2. 36. nō agunt nisi mediā-
te velle: et intelligere: ergo in tm̄ actio p̄pria intelligentie
se extendet inq̄stuz se extendit sua cognitionē: qz alii effect⁹
vel quasi effectus suā cām vel qzī cām excederet: qz est
impost: et precipue in causis adequat⁹. Hoc dices qz iō
intel̄e alii causat: et alii cognoscit: qz cogiscit seipsum: sed cau-
sat cū alio: qz sol et hō ḡnāt hominem. **S**ed ista est fuga.
licz sic sit: tñ p̄p hoc nō enadis argu⁹: qz sumo causalita-
tem p̄pria intelligentie in illo p̄zoz in quo precedit cau-
salitatē mālis agentis. Nam licz in eodē instāti p̄pis mo-
uet p̄mus motor: et secundus motor in eentia ordinatis. tñ
motio p̄mi motoris precedit: nā motionez secundi motoris.
sicut p̄z. 8. phy. tex. 2. 35. Et ratio est in p̄pōtū ibi: qz mo-
tor secundus nō mouet nisi motus a p̄mo: et nō eō igif motio
illa p̄mi motoris est nā prior: qz ista est dispo p̄oris nāli-
ter. **V**t. d. sibi cōmē. 2. 2. cū aliud fuerit ipsum esse: et nō
eō: et hoc ēt p̄z. 5. meta. cap. 2. de priori. tunc sic: in isto p̄rio-
ri intelligentie causat: et non nisi cognitionē et desiderio: sed
ista non se extendunt vñqz ad singularia: ergo nec sua cā-
litātis. Et ideo Argu⁹ iūdicio meo concludit cōtra respō-
sionem: nō forte vellent isti ponere aliquā alia potentia
executiva in intelligentiis aliaz ab intellectu et volunta-
te: et merito illius dicant causalitatē se extendere in plus
qz se extendat: cognitio: qz est multiplicare entia sine ne-
cessitate: nec hoc vñqz inveniuntum est in Arist. nec in auer.
vel aliquo peripathetico antiquo. Et ideo dico qz causa-
litātis intelligentie per se adequat̄ sue cognitionē: sed per
accidēt causalitas excedit cognitionē pro quo debes sci-
re qz intelligentie et agens māle faciunt vñqz causalitatē
totalem respectu singularis effectus qui producitur: qz
singularius sunt gnōnes: tamen effectus singularitatem
habet a materiali agente: naturam vero habet ab intel-
ligētia. vnde ab intelligentia effectus iste nō causa: nō
vt vñiuer salis: qz effectuū vñiuer saliū cause sūt vñiuer
sales. 2. phys. 38. ab agente autē materiali causatur: ut
singularis. intelligentia igif causat effectū per se: p̄mo mo-
to vñiuer saliū: sed per accidēt sua causalitas ad singula-
ritatem terminatur pro quāto simul cōcurrat: cū signa-
to agere ad productionē tertij. Et ista est mens sincera
Auerrois super cōmē. libri. de diuinatione: vbi facit di-
gressionē de causis veri somni: et in hoc gaūisus est mul-
tum aliis meis: esset tamen adhuc speculatiois locus
quomodo stelligatur. dicta Auerrois: volentis intētōs
vñiuer sales esse intellectas ab intelligentia: sūt ista declarab-
mus. i.z. meta. domino concedente.

Solutiones contradictionis

Concl. 4*i.* In Cōmē.4*i.* huius sedi de celo dicit Cōmē. q̄ est hu-
ius corporis nō est sensibile: sed ratiōe comprehendit.
Oppositū dixit. p̄mo celi. cōmē.5. Soluit. sensibile ap̄d
Auer. est nomen multiplex quādoq̄ sumitur pro tāgibili.
Et isto modo sumitur. 3. phy. 3. 4. 8. vbi ex p̄pōt sensibili-
te pro tangibili: quādo p̄b̄ dixit: omne corpus sensibile
habet vbi. Et etiam hoc modo sumpsit. p̄mo celi. 2. 68°.
Et sic ēt sumit. z. de gnōne. tex. 2. 7. q̄nq̄ autem sumitur
sensibile pro naturali: et sic sumitur in prologo Auer. sup
p̄mo phy. dum. d. Res sensibiles sunt suba istius artis:
quādoq̄ sumitur. p̄ mobili. Et quādoq̄ pro sensibili sen-
su q̄l:z: et sic sumit: z d̄ aia pluriq;: q̄nq̄ v̄o. p̄ sensibili sen-
su v̄ilus tr̄n. et sic. d. cōmē. 3. phy. 4. 8. Corpus celeste esse
sensibile sensu v̄ilus. Dicamus ergo q̄ si q̄ratur absolute
an celū sit sensibile. Dicēdū q̄ est bñ sensibile. si pro na-
turali supponat. similr si pro sensibili sensu v̄ilus: nō at-
tem est sensibile: si pro tangibili vel alio sensu percepti-
bili supponat: q̄tum ad intentionem Auer. hic sensibile
capitur pro eo qđ distinguuntur. contra illud qđ est per ra-
tionem inuestigabile discursus: vnde pro tanto. d. 2mē.
bic. q̄ esse istius corporis. s. celestis non est sensibile: s̄z p̄
rōne cōprehendit: q̄ esse eius est esse neutrū: q̄z. v̄z. ne
q̄ graue: neq̄ leue. Et q̄ celū sit istius nature arguitur
hoc fuit cognitū a posterioribus procedendo: nō autem
simplici cognitiōe sensiūa hoc cognosci potest: lic̄ illa
ad hoc sit occasio: et origo: sic modo applica: et dic cōsequen-
ter ad contradictionis formam.

Concl. 4*z.* In 2mē.4*z.* d. 2°. q̄ in substātis qdqd grāt: grāt ab
vniuoco. Oppositū p̄z ibidē d̄ igne qui ex motu generat
et de genitis per putredinē. 7. meta. 28. 2. 3. i. Nisi esset q̄
illud habet locū in substātis perfectis: cui nō ē ignis: nā
fm ipsum. 3. celi. 2mē. 67. Elefita sunt media iter subaz
et accidens: similr habet locuz in generabilibus genera-
tione nō cessabili cui nō sunt aialia generata ex putredinē:
quia mūs genitus per putredinē: aut nō generat: aut
aliud generat qđ nō est mas: neq; feminā: p̄mo de gnō-
ne aialiu. caplis: p̄mo 2. 6. et sic glosat cōmē. ista ppōne q̄
7. meta. 28. h̄z et alias glosas: de quibus vide. iz. meta.
cōmē. 2. 4. c̄ in limitationib; nostris satis dixim?

Concl. 4*z.* In eodē 2°. 4. z. d. q̄ corpora celestia nō agit frigiditā-
tem. huius tamen oppo^m ipse sentit. z. cap^o. de substātia
orbis. Soluit. hic loquit ex sententia propria. Nam f̄z
ipsum corpora celestia nō cocurrunt ad frigiditatē nisi pri-
uariū et coparatiū: q̄ vi ipse habet. z. celi. cōmen. 94°.
Remotio a motu celi dat gratitatem et quietem et friditatem
sicut vicinitas dat lenitatem caliditatem et motus Thomas
autē nititur imp̄probare illam opionē rōnibus satis ap-
parentibus de quibus diligens Auerroysta cōsideret in
z. cap^o. de suba orbis loḡ fm astrologos. vnde ibi dīc
cōsiderantes aut in scia astroz longo tpe v̄e dicūt.

Concl. 5*i.* Si. cōmē. d. q̄ spera h̄z nām vt moueat f̄z partes: et nō
fm totū: huius oppositū dixit. 4. phy. 43 cōtra Themistium.
Soluit. spera mouet fm partes q̄tū ad formā et
subm. sed fm totū non mutat locū fm subz: sed soluz fm
formā: corpora aut recta fm totū mutare locū p̄nt: et f̄z
formā: et f̄z subz. Et ideo hoc ppōnū est soli sperico corpī
talr moueri. Aut dicas q̄ loquit f̄z Themistiu: s̄z p̄ma
solutio magis placet.

Concl. 5*g.* In cōmē. 5*g.* dicit Cōmē. q̄ dm̄ones mathematice nō
sunt miscende nālibus. huius oppo^m. d. 3. methauroz.
cō. p̄mo. vbi. d. q̄ cause iridis possunt ex vtrāq; scientia
assignari. R̄sidetur q̄ dictū suū est v̄ez bic. q̄ non sunt
in unicem miscende ratiōes naturales cuī mathematicis: ni
si forte in casu quo causis mathematicis accidit q̄ sint p̄
pinque cause rez naturaliū. sicut. d. cōmē. 8. phy. cōmē.

76. ratio autē est: q̄ vnaqueq; sc̄ientia ex propriis medijs
dem̄at. p̄mo poste. vnde p̄b̄s pluriq; dānat p̄ytha-
goram: et platonē: et sequaces qui voluerūt assignare cās
mathematicas loco cāz naturaliū respectu sensibilium
effectū. vnde. 3. celi. cōmē. 6. Amor magistri: et Heome-
trice fecerūt platonē errare: q̄ credebat res geometrie
essē principia sensibiliū: et p̄mo meta. 2. 2. contingit an-
tiquis q̄ non dicunt sermones cōuenientes: et caulas cō-
uenientes: q̄ intromiserunt se dare caulas rez mobilius
ex non mobiliib;. Idē p̄mo meta. tex. cōmē. 19. 2. 3. meta.
cōmē. 2. Qđ autē allegat in oppositū auctoritas eius in
3. methauroz. dicenduz q̄ illud non mouet: q̄ ipsemē
Auer. in illa materia se retractauit in cōmen. vltimo illi^t
tertū cōtra Auenetan. Lic̄ illa retractatio videat cōtra
Arist. p̄mo poste. tex. 2. 30. Et qdqd sit d̄ hoc poteris tute
dicere q̄ in cōmē. p̄ quando dixit causas iridis posse ex
scia mathematica assignari: h̄ dixit ex opione auenetan.
Alier. n. non seipsum retractasset in fine illius tertij. Et
quocuq; sit posterioribus dictis magis debemus crede
re ex quo p̄z q̄ omnes ratiōes calculatoz in naturalib;
applicate nulliū s̄nt roboris cum transcendent caw-
sas naturales.

Concl. 5*g.* In cōmē. 5*g.* dicit cōmē. corpora celestia esse eiusdem
specie. oppositū huius habet in vltio cap^o. de suba orbis.
Soluit. species duplex analogice dicta: et vniuoce: corpa
celestia sunt eiusdem speciei analogemō autē vniuoce: sed
vt sic sunt diuersaz speciez. Colligitur disslectio ista ex
Auer. in. 2. celi. cōmē. 4. 9. Et et solo ibi p̄z. vnde ēt cōstrei-
ui dicere duplex esse genus vniuocuz et analogū: p̄z per
Auer. p̄mo. de aia. 2mē. 7. 2. 2. de aia. 2mē. 30. 2. 3. de aia.
2mē. 4. 2. 4. meta. 2mē. 2. 2. 5. meta. 2. 4. Et sic consuevit
dicere fm Auer. ens esse ḡnis analoguz: et h̄re analogas
differētias: vñ p̄ de aia. 2. 6. dixit act^o et po^o sunt d̄rie val
de opposite entis: et circuitū omne genus.

Concl. 5*g.* In cōmē. 5*g.* dicit Cōmē. q̄ corpora nālia habet motū
propriū eodē modo: sed huius oppositū inuenim^m in ipso
z. phy. cōmē. 3. vbi vule diffōnē nāe non vniuoce dici de
oibus. et p̄ celi. 2. 5. 2. 2. z. celi. 3. 2. 7. i. Cōmē. idē. d. Soluit.
hic loquit ad hoiem: q̄ arguit h̄ antiquos: et loḡ de ele-
mentis: nam ibi loquit de quiete terre: simplr iḡt sumen-
do corpora: non sunt nālia eodē mō vniuoce dicto: tñ su-
mendo corpora elemētalia tr̄n: sic talia sunt nālia eodē
modo. Et ideo. d. cōmē. in. 2. celi. 2. 3. q̄ morus celi nō ē
nālis: sicut motus elementoz: q̄ non d̄r diffō nāe vniu-
oce: sed fm prīus et posteri^o. z. phy. 2. 3.

Concl. 5*g.* Elementa nō h̄nt q̄titatē terminatā īngt 2mē. in 2. 95.
huius tñ oppo^m v̄i. z. de dia. tex. 2. 4. i. ouz nā statū. z. c.
Si teneremus opionē Egidij romanij ponentis nō dari
minima ex parte forme in simplicib; sicut quidā tenet ēt
in via Auer. facile esset tollere ista h̄dictionē. tñ cōmen.
6. phy. 2. 4. 9. videt̄ ponere minimū tam in formis sim-
plicib; q̄ in formis cōpositoz. n̄l glofaretur q̄tū ad
subm p̄z. sed qdqd sit de hoc dico q̄ presens auctoritas
non est h̄ ponentes minima: q̄ 2mē. noluit dicere ibi. q̄
elementa non habet q̄titatē determinatas: q̄z. v̄z. nō da-
tur minimū vel maximū in eis: sed illud dixit q̄ talia nō
consistunt in p̄nto: et in indiuisibili: et istud fuit de intē-
tione eius ibi: sicut p̄z consideranti.

Concordantie Auerroy super 3°. celi.
A 2mē. 6. tertij de celo. scribit cōmen. q̄
naturalis dicit: q̄ magnitudo est diuisi-
bilis in semper diuisibilita. huius tamē oppo^m
dicit. 4. phy. 2. 7. vbi. d. q̄ linea mathemati-
ca est diuisibilis in infinituz: non autem linea
terrestris. **C** Soluit. magnitudo natural duplēciter po-

Lō. 5*g.*

Lō. 8*z.*

Lō. 9*z.*

Lō. 9*g.*

est considerari: uno modo: ut est in materia prima abso-
lute: et sic natura dicitur in infinitum esse diuisibilem: quia
diuisio in infinitum in continuo inequitat materia: et ex parte
materie est infinitudo: ex parte forme finis et complementum: et
ista fuit ratio quem magnitudo diuisibilis est in infinitum: non
autem augmentabilis: quia diminutio inequivocatur materiali: et aug-
mentatio inequivocatur formae et actus et perfectione. Alio modo potest ma-
gnitudo naturae considerari: ut est in aliquo materiali sensibili existente
et sub aliquo forma determinata: et sic terminata est apud
naturalē: sic per concordiam. Potest est solui quod naturae dicitur ma-
gnitudo est diuisibilis in semper diuisibilis: non quod potest
continuum esse diuisibile in infinitum sicut aliqui tenent: sed quod potest
potest quod magnitudo non est composta ex diuisibilibus: sicut
in 3. phys. diximus diffuse ex intentione comē super 3. 31.

L. 17. In comē. i. 7. dicitur quod Plato nihil sciuit de prima materiali: hu-
ius oppositum dixit ipse per phys. 2. 81. Soluitur quod nihil sciuit de
prima materiali: ita quod qualitate eius seu naturae cognoverit: non solus
Aristoteles cognovit naturam eius: sed an ipsum nullus magis ap-
propinquauit ad veritatem quam ipse Plato. et sic in compara-
tione sciuit: et tamē simpli ignorauit.

L. 51. In comē. si. ipsius tertii. d. 2. men. cōpo 30 non differre ab
elementis: nisi qualitate: huius tamen oppositū exp̄sse habere ipse
in 2. 60. septimi meta. vbi. d. quod caro non est terra et ignis
ex quibus componit: sed est aliqd additum. Soluitur quod dictum
suum in hoc loco non est ex intentione phisi: nec de intentione
sua: sed illud sequitur ad hoie contra quod arguit.

L. 55. In comē. 55. d. corpus mathematicum non esse in loco: hu-
ius oppositū p. 3. 4. phys. 76. 7. 4. 7. et per de generatore. 2. me.
4. 4. Soluitur corpus mathematicum est in loco sed in mathe-
maticis. Non est in loco sed in ratione. solutio est Auerro. 4. physi.

L. 67. In comē. 67. d. quod ignis habet ambas quod in fine: huius
oppositum tenet. 4. methauro. 2. io. Soluitur. veritas est ista
in elemento simplici ambe sunt in fine: alio modo non est simpliciter
precipue sed ipsum qui tenet tantum esse conexiones inter
quod in elementis: et suas formas: quod dixit eas intendi. et re-
mitti ad intentiones et remissiones suarum formarum qualita-
tium: quomodo autem intelligatur dictum eius. 4. methauro.
2. io. diximus super 2. 54. p. mi phys. diffuse: et ibi videbis:
quod nunc ad alia properamus.

L. 32. Concordantie Auerrois super 4. celo.

Sicut Auerro. in 2. 32. 4. de celo: quod ignem
est demissum per subiectum ibi: licet sit species et per
subiecta illius libri. Oppositorum habet ab ipso. 2. d. aia.
2. 27. 2. 6. meta. 2. p. vbi habet quod neque subiectum: neque
partes subiectae subiecti sunt demissari in scientia.

Dicunt moderni quod in scientia non potest demissari: quod est primo notum in scia: et est id quo cetera certificantur: nimirum. est in scia quo subiectum in scia certificari possit: species vero subiectum: quod sunt oibus modis idem cum subiecto et subiecta existit: est una cum eis species: et nec ipse aliquod pacto demissari possit: sed pri-
cipia subiecti habent aliquid notius saltem quo ad nos: ut subiectum ipsius et partes eius: et alia multa virtute per se subiecti: quia igitur subiectum non potest notificari per aliquid prius eo in scia: quod est prius. nec per aliquid posterius: quod est posterius certificari per
ipsius tantum per primo notum in scia: igitur est indemonstrabile. et
licet nos fecerimus plura satis quoniam de hac materiali: quod non
spectat ad prius non videtur quod ista opinio sit vera. quod non dicitur
quod subiectum non potest notificari: nec a priori: nec a posteriori:
ri: quod non habet aliquid notius. dico: quod hoc falsum est quod est
merito istius cause. Nam principia subiecti sunt priora naturae et no-
tiorum quod sit subiectum: sicut causa respectu causati: passiones etiam
subiecta principia in rebus sensatis notiores sunt quo ad nos
ipso subiecto: ut in pluribus. sicut effectus ut in pluribus in tolli-
bus apud nos sunt notiores. primo phys. et ceteris. Rerum igitur

quod subiectum scie indemonstrabile sit precise est ex sua ratione for-
mali quod est subiectum cum de illo opere presupponere quid est quod non
est aliud alia ratione: quod non habet prius nec posterius: quo
sic vel sic certificari queat: unde quodlibet scia debet coedere
suum subiectum esse: vel quod illud est notum in se vel quod accipit tantum
notum ab alia scia in qua declaratum fuit: sicut dicit pulchritudo.
comē. in 2. ultimo. p. mi phys. Et hoc nulla alia recte fit: nisi
si ex ratione sua formalis quod subiectum est: subiectum. illud opere in
scia tantum basim et fundamentum totius scie. Illud vero quod
dicit positio de partibus subiectis propositus error est: quod licet
esse et existat subiectum et partium subiectivorum eadem sint: stat
tamen unum eorum notum esse: et aliud ignorari: sicut licet eadem sub-
iecto sint primus motor: et prima forma: et rationib[us] disti-
guuntur: et stat unum sub ratione cognosci: et ignorari
est in aliis. Et hoc verificatur in plerisque exemplis. Unde per
quod ignoris est pars subiectiva in libro de celo: cuius subiectum ade-
quatum est corpus simplex sive universum: ut aliis pla-
ciunt: et tamen demonstratur non obstante idemperitatem eadem: et existen-
tia cuius subiectum sive ignorari. Unde et de aia. demissari est sen-
sus cois: et de aia. in principio comē. 29. inquit. n. quia videtur pone
re hic numerorum istarum virtutum est in artifice ponit subiecta
sue artis: non vult ponere: nisi illud quod manifestum est per se:
et dimittit alia: que non sunt manifesta quoniam perscrutatur
de eis. Ecce igitur quod partes subiective per se note po-
ni debent in scia: sicut ponit subiectum artis: sed ille que sunt
ignote possunt demonstrari in illa scia: p[ro]cipue: si scia illa ha-
buerit aliquod medium notius: per quod illas possit illa scia de-
monstrare: quod addo per subiectas separatas: que sunt partes subiecti
sive principales in meta: que non demonstrantur ibi soli: quod
sunt partes: sed quod nullum aliud est medium efficax demissari
sunt esse ipsorum: nisi motus: sicut scribit Leibniz. in 2. ultimo.
p. mi phys. et in 2. 5. 1. meta. Et quod ita est: ideo dicitur comē.
igne est demissari hic: et est demissio signi ad speciem subiecti: quod
raro contingit in scia: dicitur notanter raro: quod ut in pluribus
partes subiective in scia sunt per se note: aut sumuntur tantum
note ex alia scia: que soli potest illas demissari. sic meta
sumit esse subiecta separata: que sunt principali sive partes
subiective subiecti illius scie sine demissione: quod concedit eas
esse subiectis se in hoc artificio natum quae eas demissari: sic est
dicimus de principiis subiecti principia subiecti non demissari
in scia: quod habent subiectum et aliquid prius notum per quod demissari
queant. Nam si principia subiecti in scia essent per se nota in eis
nec prioritas subiecti: nec posterioritas passionum subiecti suffice-
ret ea demissari esse. et ratio est: quod demissio non fertur super
re nota. Et iuste principia subiecti in scia possunt demissari a pos-
teriori in scia illa quando fuerint ignota: et prius illa principia a
priori demissari in scia superiori si habuerint alia principia: prius
poterit in illa scia: que notiora fuerint: et hoc totum veritatem ha-
bet quod talia principia fuerint ignota. Et ista est sententia in
candidissima Auerro. 2. phys. 2. 22. vbi postquam dixit principia subiecti
posse demissari a posteriori in scia cuius sunt principia: vnde
a priori in alia scia superiori: modo habeat causas priores in
illa scia: additum una laminatione necesse: super quae non consi-
derauerunt moderni dicentes. Et hoc totum erit quod causa subiecti
latuerint subiectum igitur (ut colligamus fragimeta ne peant.)
in scia in qua est subiectum illa scia universalis fuerit: sive
particularis non potest aliquo genere demissari demissari in
tali scia: rorique subiectum p[ro]cedit in scia: vnde quod est p[ro]le notum: vnde

Digressio
moder-
nos de sub-
iecto et pri-
oriis.

Solutiones contradictionis

qr sumif tanqz notum ab alia scia demrante ipsum: et Bco/petit subto ex sua rone formalis. qr igis scia semper sumit sibm taqz notum: illud nullo pacto potdemrare: qr ad nota per se: vel ad ea: que supponunt tanqz nota noe dratio in scia illa histe illa, po notis. Parte, at subiective in scia: si fuerit ignota: et illa scia habuerit medium notius per qd possit illas demrare. dico qd demonstrant in scia illa demonstratie signi. pncipia vom subti*st*ignota fuerint in scia aliqua: et illa scia habuerit medium per qd possit illa drare qd sit notius: qd dico et qd subas separatas: que sunt pncipia subti*st*meta^c: et sunt ignota. trin noe demonstrantur ibi ex defectu medy: et noe ex eo: qr cum hoc qd sunt pnci*p* sunt et partes subtilies sicut dixerut coiter oes moderni qs ali gd esse pte subinam tollat ab aliquo demrabilitatez de eo: qd trin falsum est: sed io noe demrant ibi: qr noe bf mediuz per qd possit eas demrare qd nulla alia evia ad illud: nisi via motus. Cum Bet occurrit qd sunt pnicipalissim uibz trin Bet noe est adequata causa: qr si medium est ibi adhuc drmostrarent talia inqz pnicipia subti*st*: si ignota fuerint siue sunt pnicipia trin siue pnicipia: et ptes subiective simul pont demonstratie signi demrari in scia in qua sunt pnicipia. dum modo scia illa habuerit medium ad illa. drmo. n. e quox est altera ca vel in essendo vel in inferendo. Si vom pnicipia illa habuerit pnicipia pora: et talia de se fuerint ignota. dico qd poterunt demrari in scia sup*o*xi considerante de pnicipiis illo*z* pnincipio*z*. et ista oia si bene aduertis sunt de intento Auer. in locis alleg. lic*z* modeni fidentes in proprio ingenio noe aduertat ad ista.

Com*e*. 40. In com*e*. 40. dicit 2°. qd noe est impole: vt cause subaz sint accidetia. Oppo^m. p*z*. 5. phy. 10. vbi dr qd illud qd vni est suba non est alteri accidentis. partes insup sube debent esse sube: sicut p*z*. z. de aia. com*e*. z. Ad hoc dom puto qd. sicut p*z* per Auer. ibi qdto aliqua forma fuerit esse magis diminut*z*: tanto magis forma dr per accidentia diffini*z*. Et quanto forma fuerit esse pfectior*z* tanto est opposito modo qd accia debet diffini*z* per formam: et noe econtra: et qd forme elem*to*^z sunt ipse*ct*issime: io sunt causate respectu accidenti*z*. Et io per illa diffini*z*. per oppo^m aut est in corporibus aialiu habent*z* formas pfectas dicim^o qd iste qualitates sunt causate. et aduerte bf bic qd nam liter loquendo potest ista via satis bf persuaderi. p*b*s. n. in. z. de gnōne. in tex. 2. 6. d. p*z*na maz: que est in potetia corpus sensibile esse prim*z* pnicipi*z* mali*z*. Scdm vom sunt pone trarierates a quibus non separat poma maz s*z* qd sit cum hrietate. Terti*z* aut pnicipi*z* sunt 4° elem*ta*: que adiuic*z* transmutant*z*. unde n*isi* aliquo modo elementa causata essent ex qualitatibus hri*z* noe bf ergo numer poternari*z* elem*to*^z p*b*asset ex cōbinationib*z* talium qualitat*z*. Amplius aut ex fundamento Auer. hoc ide*z* pd affirmari ipse tenet formas elem*to*^z intendi: et remitti ad intensione et remissione sua*z* qualitat*z* mom. si forme elem*to*^z non dependeret a suis qualitat*z* taqz a causa nullo moe sequeret hoc: qr variatio in effectu noe est ca variationis in causa: sed est signu*m* tri*n*: variatio aut cause bene est ca variationis effectus. sic igit*z* formas elem*to*^z et ipsa elem*ta* pont dici causata a suis qualitatib*z* p*b*ut ista calitas reducit ad gen*z* cause mali*z*. disp*o*nes. n. mali*z* bf reduci ad gen*z* cause mali*z*. si vom elementa considerent adiuic*z*: vt sunt actiua et passiua: noe sunt aut*z* actiua et passiua: nisi merito qd tuor qualitat*z* poma*z*: ideo ibi circulo*z* veras d*ri*as eo*z* per qualitates prim*z* que sunt calitas friditas humiditas et siccitas: et sic eti*z* in lib. methauro. considerant*z* lic*z* sub ratione magis spali*z* in lib. de gnōne. Et ideo etiam sic ibi diffini*z*ur. sic igit*z* p*z* quo*z* qualitates sunt cause elemento*z*: et quo*z* non et que*z* qualiter: et sic solutio contradictionis liquet de se.

Concordat*z* Auer. super pomo de gnōne et corup*c*. **I**c*it* Auer. i com*e*. 14. pomi de gnōne. qd suba virtus*z* mouentis a p*b*ho consideratur. Et ibi fuit opp^m drco mouete qd e mouens motu*z*: et per p*o*nia a naturali noe a diuino dr considerari. Soluit. qd pnicipia subst*ta*tie sensibilis taz generabilis qd eterne: et a naturali p*b*ho et a diuino habent considerari: sed drenter: qr principia que inuestigantur a nali*z* inuestigantur: vt sunt pnci*p* sube sensibilis: pnicipia aut a diuino inuestigata sunt: vt sunt pnci*p*ia sube vel entis. entis. n. inq*z* ene: et sube inq*z* sube inuestigantur pnicipia: et cae. 4. z. vi. meta. v*tro*b*iq*. tex. 2. p*o*mi. Et ideo. d. com*e*. B. qd duo sunt modi mouenti*z*: qd vnu*m* est qd mouet: et non mouetur: et talis motor ut scribit ipse in pomo. phy. com*e*. yltio. z. z. phy. 26. et tex. 2. 73.

Ic*it* Auer. i com*e*. 14. pomi de gnōne. qd suba virtus*z* mouentis a p*b*ho consideratur. Et ibi fuit opp^m drco mouete qd e mouens motu*z*: et per p*o*nia a naturali noe a diuino dr considerari. Soluit. qd pnicipia subst*ta*tie sensibilis taz generabilis qd eterne: et a naturali p*b*ho et a diuino habent considerari: sed drenter: qr principia que inuestigantur a nali*z* inuestigantur: vt sunt pnci*p* sube sensibilis: pnicipia aut a diuino inuestigata sunt: vt sunt pnci*p*ia sube vel entis. entis. n. inq*z* ene: et sube inq*z* sube inuestigantur pnicipia: et cae. 4. z. vi. meta. v*tro*b*iq*. tex. 2. p*o*mi. Et ideo. d. com*e*. B. qd duo sunt modi mouenti*z*: qd vnu*m* est qd mouet: et non mouetur: et talis motor ut scribit ipse in pomo. phy. com*e*. yltio. z. z. phy. 26. et tex. 2. 73.

Thō cōsidere ē: nō sicut q̄tum ad sū est: nō aut q̄tū ad qd est: q̄ In eo non est p̄ncipū motus: vt dī ibidē. Et ideo suba & q̄ditas istius p̄mī mouētis & diuīno p̄siderat: sed ē alīd p̄mū mouētis motū: & est corpus celeste: qd mouet ista in teriora: & mouet ab intelligentia: & tale p̄siderat & nālī & a diuīno. a nālī in q̄tū est sensibile & inobile: a diuīno au tem vt est cātū a p̄ncipys suba in q̄tū suba: & entis iq̄tū ena. Solo est Auer. iz. me. p. s. t. 6. t. 29. omē.

Cō. 14. **C**ause gnōnis sunt due mā & mouētis. sīc. d. cōmē. i. eodē 2°. i. 4. huius tñ oppo" inuenit. z. phy. 27. t. 28. vbi ponit 4° cause. similiter. z. phy. 2°. Ad. d. q̄ vbi est māibī se omnes cause: si igit mā est causa gnōnis. oēs igit cāe con current non due tñ. Soluit. gnō vt est motus qdā ē de numero accidentiū successiūoꝝ. Accidentia autē q̄tenus accidentia sunt nečio dependent a suba rāḡa a subiecto: sicut scribit cōmē. 4. meta. 2. z. hoc. n. cōe omnibꝫ est: qz līḡ gnō motus quidā est: opz q̄ sit actus mobilis in q̄tū mobile. tale autē sibi p̄priū est gnābile in q̄tū gnābile: & hoc est mā. Et iō gnātio ex parte qua accidēt est. & tētā ex parte quale accidens regrit subz qd mā est. Nam fm p̄m p̄ phy. 34. t. xi. meta. ca. 5. oēs qui de nā loquunt sī in hoc conuenerunt q̄ ex nibilo nibil fit. Ex parte autē qua gnō est de numero accidentiū successiūoꝝ. sumo. n. bīc gnōnez pro aggregato ex alteratiōe p̄uia: & subito p̄t hennit formē. 6. phy. 59. p̄z ibi q̄ sic p̄t q̄nq̄z capi. dico q̄ sub hac rōne maxie dependet a motorē. Nam totū eē ta ūum accidentiū: & totū fieri dependet a cā extrinseca: q̄ ē motor. sicut declarat cōmē. iz. meta. cōmē. 4. i. Lāe igit maxime nečie ad gnōnē: vt gnō ē motus quidā: sunt suū subm qd est nečiū & intīmū sibi: & rōne gnōis & rōne spei: & motor qui sibi intīmus est rōne spēi. Accidētia. n. pma nentia non dependent in esse: & in seruari a causis extri seciōs: sed sufficit existētia sui subiecti ad hoc q̄ talia sint iuxta illud corruptis primis subiectis: impole ē alīḡd aliorum p̄manere. Forma at nō est intrinseca gnōni: vt gnō est motus: qz in aduentu eius gnātio: vt est motus corrū pitur iuxta illud p̄bi. p. de gnōne. tex. 2. 55. habitibꝫ p̄nibus in mā cessat motus: & commē. z. de gnōne. 2. 52. forma cū inuenit gescit transmutatio: quo ergo p̄t eē cā transmutationis: Et id līc̄z forma sit intrinseca gnātio. non tñ gnōnis est causa aut p̄ncipū. & qz forma & finis gnōnis idem sunt. z. phy. 2mē. 70. ideo dicim" q̄ finis ēt non est p̄ncipū ipsius gnōnis: sicut igit ex intrinsecis causis mā: ex extrinsecis at̄ motorē gnōnis cause sunt ne cesiarie & p̄ncipia. gnātum autē ex intrinsecis magis formam: ex extrinsecis magis finē: gnātum. n. cōpletū a sua forma est id qd es: qd qd dicat alīj. motore autē cū sit ex trinsecus nibil eo īdiger amplius. maxime loquēdo de propinquo motore. ad finē aut gnātē rei propriē attributōnē nečiā haberet: qz frustra esset res gnātā: si oī actio ne careret. Et ideo līc̄z q̄tūoꝝ sint cause: due illaz magis appropriantur gnōni: & due gnātō magis. Et iō bī dixit 2mē. bic q̄ mā & motorē cause sunt gnōnis. Et istud sicut mībi vī: occulit sensit ph̄s. & cōmē. z. phy. tex. 2. 72. vbi probant nālē debere cōsiderare de mā & motore: qz cognitio gnōnis nō p̄t p̄fici: nī dāndo has duas causas. **S**ed hō solutionē istā subtilē arguit qdam ex p̄cipuis scholaribꝫ meis petrus fides de maioriā probādo q̄ forma est magis intīma gnōni q̄ subz: aut motorē qz terminō ad quē est b̄ q̄ditatē mot̄. sīc. d. cōmē. s. phy. 2. 3. & 4. 8. t. 3. phy. 2°. 4. z. 5. phy. 2°. 9. subm autē non vī esse de quiditatē accidentis. 7. meta. sed ponit tanq̄ additū. Lū igit forma sit terminō gnōnis erit igit magi cā gnōnis q̄ mā: cuius oppo" tu dixisti. **S**ilīc̄z motorē non sit de quiditatē motus: sīc efficiens nō est de q̄ditatē sui efficiōs

multo minus sigit motorē nō erit sic intīmus gnōni: sicut est finis gnōnis: qui idē est cū forma sola rōne distincta. **S**oluit. terminō ad quē ipsi" motus ad duo p̄t com parari. vel ad terminū a quo: vel ad subz. Et primo qdē modo considerauit terminū ad quē cōmē. s. phy. 2°. 4. 8. vbi dixit q̄ motus non cōstituit in suba sua ex terminō a quo: qz ille amittitur: sed ex termio ad quē: qz ille acq̄ ritur: & est pars sue sube. **A**lio" p̄t p̄siderari terminō ad quē: vt comparat ad ipsiū subm motus: & sic pari ratione potest dici. q̄ respectiū loquendo terminō ad quē non est sic de suba motus sicut subz. ratio est: qz sicut terminus ad quē acquirit sic deperdit & entitas motus. Et quādo terminus ad quē est in acquisto esse: tūc est tota liter deperditū esse motus. si igit terminō a q̄ nō dicebat de suba motus: qz ille depdebat multo magis terminus ad quē nō erit de suba motus: cū per talē deperdat entitas motus in scipio. & hoc comparādo terminū ad quez ad subm motus. sicut dixi: loquor autē semp hīc: de motu p̄ fluxū: & nō p̄ forma fluente: qz motus pro fluente for ma non destruit per terminū ad quē: sed p̄ficiunt: qz ts liter sumptus motus nō distinguunt a termino ad quē: nī sīc pater a viro: & vīr sicut dīminutū a p̄fecto. motorē ēt vt dixi est totalis cā a qua depēdet in eē & fieri motus ipse: qz suū fieri est suū ee. & ideo ēt magi itinatur motu q̄ forma. motus. n. est actio motoris in re mota: vt dicit 3. phy. 20. z. 22. vnde motor cadit in p̄ma diffōne mot̄ latenter: sed eius cōpleta diffōd nō solū mobile: sed moto rem capit: vt dicatur motus est actus motoris in mobili in q̄tū potētia motū: nā p̄fecte diffōnes debēt dari per oēs causas. sicut p̄z p̄ phy. ad p̄n". z. 8. met. tex. 2. iz. z. iz. gdqd dicat Burleus in hoc: & seq̄ces. Ad formā iḡ arḡi qn̄ dicebat q̄ terminō ad quē est de suba motus p̄ patē. 3. cō. s. phy. dico q̄ illa tria dicunt̄ esse de suba motus ibi pro q̄b̄to ponunt̄ in diffōne motus. s. terminō a q̄. terminō ad quē: & subm: & līc̄z motorē ponit̄ debeat in diffōne p̄ ple ta motus: qz tñ in quito phy. nō declarat an oē qd mouetur ab alio mouet: sed hoc declarat i. 7. z. 8. phy. iō sicut mībi videb̄ ibi non meminit: nīsī de istis tribus: sī iḡ ee de qditatē motus intelligat id qd in diffōne ei" ponit̄ sic oīa p̄dicta sunt de qditatē eius: sī vō tu intelligas ee ēt q̄ditate p̄ illo qd q̄ditatē īstītuit in esse qditatūoꝝ: & est de intrinseca rōne eius: sīc aīal & rōnale sunt de qditatē ho minis: sīc dico q̄ nec subm mot̄: nec terminō ad quē: nec motor sunt de mot̄ qditatē: qz oīa ista sī extīseca ab ipa qditatē mot̄: sīc qditas motus sit entitas absoluta sīc entitas respectiūa. līc̄z. n. bab̄ ad terminū sit de qditatē respect̄ nō tñ terminō: p̄z. iḡ quo & q̄līr dicta nīra sunt rōni & lōna sicut vides. znos. z. b̄ sup. s. cōmē. cōfirma bīmus ista magis.

Cō. 25. **I**n 2°. 25. p̄. de gnōne. dīc 2°. q̄ p̄tes moti circl̄ sp̄ mo uent̄ in eodē loco: ex quo p̄z q̄ nō mouent̄ sī subm. sed b̄ opp". dicit 2°. 4. phy. 2. 43. 2. The". vbi vult q̄ p̄tes corporis circl̄ moti mutat̄ locū: & sī subm: & fm formā: totum at̄ solū fm formā: nō fm subz. Soluit. B̄ itelligit tāles partes nō mutare locū: ita q̄ sint in maiori: aut i mō nō loco: sīc est in auḡo: & dīminutōe. 13. 4. phy. sī. loquū tur de loco absolute.

Cō. 27. **I**n 2°. 27. d. 2°. q̄ subz gnōnis est in loco. b̄ opp" b̄z. s. phy. 2. 8. Soluit. subm gnōnis z. p̄m & z. p̄m est mā p̄": & de illa logf 2°. s. phy. 2. 5. subm gnōnis z. p̄m est mā trāslēs: & est mā hīc formā: & illa per se est in loco: p̄t mā est in loco per accīs: q̄ rōne alterius. vide diffūsus p̄o b̄ sur per p̄ contradictionē quīnti physico.

Cō. 29. **I**n 2°. 29. vltia nō sunt i loco: neq̄ p̄ se: neq̄ p̄ accīs: sī oppo" b̄r. s. phy. 2. 22. Soluit. sīdem. & tuyide.

Cō. 25.

Cō. 27.

Cō. 29.

Solutiones contradictionum

- L.30.** In 2°.30. dicit q̄ facies partes magnitudis est magnitudo. oppo^m. h̄. 4. phy. 2. 84. vbi d̄ q̄ magnitudo nō ē d̄ p̄ncipys actiū. Soluit. intelligit q̄ ips agēs ē q̄tū: q̄ actio fit p̄r q̄tū: nō tū vult q̄ sit q̄tū d̄ p̄ncipys actiū: nisi forte terminatiū nō formalr: nā illū in quo terminat̄ actio: q̄tū est. formalr aut nō ē d̄ p̄ncipys actiū: nō actōe reali: s̄z p̄seḡt p̄oas actiūas: q̄ actōe eap. s̄c. d. 2°. ibi. De h̄ tñ ēt loco palle. memini me dixisse.
- L.44.** In 2°.4.4. p̄ de gnōne d̄r locū inseparabili ēē a mathematicis corpib^z. Oppo^m p̄ celi. tex. 69. vbi phs. d. q̄ oē q̄ est in loco est corp^z sensibile. Soluit. per Auer. ibidē dīcentē q̄ phs ibi intellexit ueritas et est ista: q̄ oē sensibili le corpus est in loco: et sic phs ibi nō dicit huic dicto cōmē. h̄: nota tñ locū inseparabili ēē a mathematicis corpib^z bus fin imaginationē: fin rem vō locus sensibilib^z corporib^z ascribit. sicut p̄. 4. phy. 2. 4. 7.
- L.3.** **C**ordantie Auer. sup 2°. de gnōne.
- L.4.** **C** In 2°.4. dicit 2°. q̄ mā nō predicat de māto in reb^z genetate: led in reb^z alteratis. oppo^m. 7. meta. 2. 24. Soluit. mā in reb^z gnātis nō predicat de māto: et sic intellegitur dcm p̄phi. 2°. mē. 2. platonē. q̄ plato videbat hoc velle. sed in rebus alteratis. nō negat h̄ phs. Et sic intelligitur dcm suū i. 7. meta. loco alleg. nā isto mō glosat illam p̄pōnē phs h̄. Et posset dici ēt q̄ mā nō predicat in abstracto de māto: q̄ pars per modū p̄tis: nō predicatur d̄ toto. sed ps per modū totius cōcretiū sumpta p̄dica d̄ toto: et ista est glosa mē. 7. meta. 2. 24. 7. 34. 7. 7. phy. 2. 2. 15. Et p̄ quidē mō loḡ hic: q̄ forte plato volebat materia p̄dicari in abstracto: et per modū p̄t de māto. nā ut apparat ex dictis p̄phi et mē. plato dicebat q̄ armilla est auxilium: sed fin p̄bū d̄z dici. q̄ armilla ē aurea. vnde 2°. 7. meta. 2. 24. dicit. et p̄phs in tex. idolum q̄d fit ex lapide. nō d̄ lapis: sed lapideū: et h̄ manifestius appz in rebus nālibus: q̄m̄ homo non d̄ caro: aut sanguis: sed sanguineus: aut carneus.
- L.8.** In 2°.8.2. d̄ gnōne d̄r q̄ gustas et leuitas n̄ s̄t actiue q̄litates: n̄z passiue: oppo^m p̄. 4. phy. 85. 7. 86. 7. 8. p̄phi. 32. nā mot^z sursum ē a leuitate: et mot^z dorsum agnū^c. Soluit. nō sunt actiue q̄tū ad formā: s̄t actiue q̄tū ad motū localeū.
- L.14.** In 2°.14. dicit. q̄ vñ oppoī plus q̄z vñ. huius tñ oppo^m d̄r. io. meta. tex. 2. 17. Soluit. vñ vñ opponit eodē mō: et maria oppone: sed diuersis modis: et nō maria distin^z aligd plurib^z p̄t ēt h̄rū glosa est Auer. 8. phy. 2. 62. S̄i r̄ in multipli dicitis vñ plura opponunt: vt graue opponit leue et acutū: graue. n. rep̄it in sonis. Et sic acutū sibi contrariait: et graue ēt rep̄it in rebus mobilibus: et sic leue d̄r op̄oni sibi: p̄z aut q̄ nō vñiuoce: sed multipli d̄r graue ex h̄ q̄ sibi plura h̄rānt. Et hoc inuit p̄phs hic ēt in tex. dicit. n. D̄r at siccu et humidiū multisarie: et reddens cām. d̄. op̄oni at sicco et humidiū et vđum. Et vide in limitationibus nostris diffuse de hoc.
- L.21.** In 2°.21. dicit 2°. q̄ ignis superior nō est in fine caloris: huius tñ oppo^m h̄z ipse. 3. celi. 2. 67. 7. 8. meta^c. 2. 5. Calor maxim^z et motus ad superior est actio ignis: idē. 2. meta^c. 2. 4. 7. 12. meta. 2. 5. vbi h̄ q̄ alia sunt cala participatione
- ignis: h̄ ēt est h̄rōne: q̄ summa calor non debet: nisi ele mento simplici. 3. celi. 67. Soluit. intelligit q̄tū ad actuū. dicit. n. q̄ ignis qui est superior nō ē in fine calitatis et ebullitionis: nā non calefacit aliqd ibi: et p̄cipue a pte uera in qua trangit orbē lune: in seipsum aut minime agere pot: q̄ forma exp̄is in subto non alterat subm: sed in isto igne inferiori qui est in aliena mā rep̄it ebullitione et calitas q̄tū ad agere: et sic ēt glosatur dictū Auer. super p̄mo cāticop. 2°. 15. 7. 4. celi. 2. 32. et p̄mo celi. 2. 91. in quibus locis h̄z consimilem sententiam.
- C** In 2°.35. d̄r q̄ h̄ria addinuicē transmutantur. sed oppo^m dixit supra in 2°. 6. huius scđi. Soluit. transmutantur terminatiū: q̄z omnis motus est de h̄rio in h̄riū nō subiectiū: q̄z vñū non recipit aliud.
- C** In 2°.52. forma cu inuenit̄ quiescit motus: huius op̄posituz vñ p̄mo. phy. 62. 7. 64. Non cessant partes sp̄mati fieri partes hois. Et soluit. quiescit tran̄ semp ad iūtionez forme siue cōplete inueniāt in mā siue incomple te: vnde quādo vñū minimū forme mixti inuenit̄: tuī ē aliq̄ ges ante q̄z aliō minimū inducat: nec voluit dicere Auer. p̄mo phy. 2°. mē. adductis q̄ gnō hois sit mot^z cōtinuus: sed solū voluit dicere gnōne illam fieri per minū quoq̄ vñū inducitur post aliud in materia modo expo sito. Et hoc intellexit per partes: et in hoc 2°. mē. Manife sti appetit veritas: quā nos enunciamū supra in cōmen. i. 4. p̄mi. de generatiōe. Nā Arist. arguit hic. contra platonē ponente ideae ēt adequatū p̄ceptū producūtū formaz existētū in mā. Arguit enīz sic: si causa sufficiens effectiva gnōnis semper est: et subm recipiēs sem per est: quare ergo non gnānt cōtinue: sed quādo q̄z gene rant: et quādo q̄z nō. Ecce igit̄ q̄ reales cause gnōnis et p̄cipia sunt solū materia et motor: sicut diximus. Alter ar gumentū p̄phi nullū ēt. Ita arguit ēt mē. 8. phy. 2. cōmen. i. 5. Si mobile semp fuit et motor semp fuit: quare ergo motus nō fuit semp: et est etiā argumētū p̄phi ibidē. Et ideo videmus p̄bū recitare in hoc tex. 52. duas op̄ioniōnes de causis gnōnis: vna fuit eoꝝ qui locuti sunt de causa mouēte. Alia autē de causa materiali tñ: et vtraq̄ est insufficiens: sed via Arist. est via media que ex extre mis d̄r esse cōposita. Quidquid igit̄ sit de causis genera tionis in esse ratiōis: tñ in esse realis soluz iste due sufficiunt materia et motor.
- C** In cōmē. 7. text. 57. habet q̄ tps iūuentutis est equale temporis senectutis: ex quo videf nō dari statū et etatē cōsistente: sed oppo^m. 3. de anima. cōmē. 7. tex. 59. Soluit. hic tps iūuentutis sumitur pro toto tpe in quo res est in p̄fici vel i perfecto esse. Et sic comprehendit non solum tempus argumētū rei: veyz et status. Et sic inter iūuentutem et senectutē non appetit mediū. Tertio autē de anima: tempus augmētū etra distinguit tempori status: et tēpōi decrementū: et sic inter iūuentutē et senectutē mediat etas p̄sistendi. Licet Egi. arg^z sophi^z oppo^m ibi teneat.
- C** Concordantie Auer. super p̄mo deaia.
- A**rroeg^z primo de anima Lōmento. 2. 4. habet q̄ intellect^z non eodem modo existit in omnibus hominibus; istud autem videtur repugnare vñitatē intellectus: quaz ponit commento. 5. tertii huius.
- C** Soluit. fin ipsum. Nam hic loquitur de intellectu particulari qui est virtus cogitativa: ista enim non eodem modo preparata inuenit in omnibus hominibus: sed intellectus de quo loquitur commēto. 5. dicens ipsz vñū esse est intellectus abstractus a materia vñuerū sicut cōprehensiu^z. Et in illo nō ē varietas: s̄z si qñiq̄ app̄ḡ varie tas hoc ēt in rōne cog^z sibi deseruientis ad intē^z nost^z.

- L.30. **C**In cōmēto.30. Igne esse manifestū est: sed opp^m.4. celī cō.3.z.qz esse eius ibi dem̄fatur. Soluit aliqui eē ignis: manifestū est & nō dem̄strat: sed eē ignis in loco suo p. p̄io hoc later: & hoc est qd̄ dem̄fatur. Solo nō sapit viāz Auerro. qz Lōmeto in cō. illo.32. dicit. illaz eē dem̄stratio nez ad dem̄randum eē ignis: qui est sp̄es & pars subiectiua subti illi libri: qd̄ raro cōtingit. Id aliter soluo. ignis duplex: teste Auer. & Alexā. z. de gnatiōne cō. z.i.7.4. celī 32. s. inferior & superio: qui est in vltimo. cōtinētis. Et p̄m^m quidē ignis manifestus est ad sensuz: sed sc̄ds nullo sensu cōprehendit: sed rōne & discursu demonstratur.
- L.32. **C** Nullus: ingt Loīn. cō.3.z. & p̄hs: posuit terram eē p̄n^m. oppo^m b̄r de beslodo p̄mo meta. tex. cō.14. **C**Soluit. ut telligit de nāliter loquētibus: quoꝝ nullus posuit solam terram eē p̄n^m. instātia de beslodo cessat: qz ip̄e fuit leges imitatus: & theologiaz metrice p̄posuit: vt est famosus.
- L.37. **C** Lōtradictio in.37. cō. qz. d. qz motus eēntialr attribuit homini per pedes: opp^m.6. physi. 5.7.7. phy. cōmē. 4. de corde solutuz fuit. 7. phy. cō. 4. sed illi solutioni addo qz lic: motus progressiuus attribuaſ homini essentialr per pedes: qz motus progressiuus habet per pedes fieri: tam radix istius motus est a corde.
- L.43. **C** In cō.43. motus est trāslatio rei in sui suba: opp^m p̄mo phy. 5.7.5. phy. tex. cō. 7. **C**Soluit. argu^m est ad hoīem, naꝝ antiqui posuerūt aiām esse motum. ergo nō nīst substantialez: qz aiā est substātia. Et ideo cōtra illos ibi argū & dc̄m Auer. ex ipsoꝝ ore sequi & pdire videtur.
- L.51. **C** In cō.51. d. Loīn. qz cā. ppter quā celū moueri meli^m sit qz vt gescat: & qz circulo moueatur melius sit qz motu rei cō p̄me phie est. Sz oppo^m secūdi p̄z p̄ celi. tex. cōmē. iz. **C**Soluit. qd̄ incōuenit idez ingredi diuersas scias speculatiuas fm̄ diuersas considerationes: certe nibil: patz. z. physi. cō. 7. Dico qz p̄n^m sensibiliuz a diuino considerantur & cāe: fed altiori mō qz sit modus nālis: vñ quare aliꝝ quid melioris rōnez habeat hoc p̄t p̄siderari ab artifūce considerante finez: & p̄cipue p̄mū fine qui est rō bonitatis in oībus: talis auez a diuino cōsiderat: naturalis auez assignat istoz ratiōes sensibiles & existentes in motu: vide ergo bene & considera dicta Lōmetato. iz. meta. cō. p̄mo. 5.6.7.29. vide Loīn. 5.7.9. septimi meta. & cōmē. 3. tertii meta. & sic itelliges qd̄ dixim^m tibi: suffic nobis loca tibi oīdere nō oī oīa scribere. breuitati idulge^m volum^m.
- L.64. **C** Motus sensationis finis eius est in aiā: & p̄n^m eius est ab extra: oppositū p̄z cō.3. huius p̄m̄ deaia. **C**Soluit. hic cōparat sensationes aie eiusdē rōnis: naꝝ sensationes intērioera qdam recte sūnt: & qdam reflexe: vñ p̄ma incipit ab obiecto & terminat vltimate in vltimā v̄tute sensitū que est memoria deueniēdo per sensus extrinsecos & intrinsecos: tāqz per media: sed sunt qdaz que reflexo graduac retrogradu. pcedunt. Et iste incipiunt ab aiā & terminatur ad extra in tm̄ qz vt. d. Lōmetator in.3. colliget. cap.38. ex hoc p̄t reddi rō visionū que st̄ingūt melācolicis & mulieribus dicētū se videre mortuos: aut demones: aut aliqd b̄z. sed b̄ dixit ipse: qz nō creditit deo: nec veritati sit maledictus: qz et vere visiones angeloz fuerunt nō tm̄ imaginarie: licz b̄ qnqz possit esse ex sola imāginatione & defluxu ydoli formati vlcqz ad exteriorē sensuz. sic igit̄ intelligit dictū eius hic: sed in cō.3. p̄mī hui^m cōparauit sensationes diuersarum rōnum: quarum quidam magis tenent se ex parte corporis: sicut sonus & sensatio que in somno fit: ista enī accītia ligant anīam: & iō terminat ad ipsam: qz a re corporali effumante causatur somnus: & ligamentuz fit in sensu cōi: simili motus ille ē a circūferentia ad centru: vigilia autem est accidēs for malius: & ideo tenet se magis ex parte anime: qz est solu-

tio ligamentoz: & est ratio ppter quā anima operatur: & in ea sit motus de centro ad circūferentiam. Et ideo. d. Lōmetator. qz sensus & imaginatio que in vigilia sūnt incipit ab anima & redundat in corpus.

C In.69. scribit ibi Loīn. qz si in aliquo corpore sola q̄titas remaneat possibile est ibi imaginari mouēs & motuz: Hui^m oppositū seguit ex dictis suis. 4. p̄hs. cō. 7. ibi enī dicit qz elemēta posita in vacuo nō possent moueri. & tm̄ in casu ibi esset quantitas. **C**Soluit. Olco qz dictū suum hic seguit ad hoīem: naꝝ illi: cōtra quos arguit dicebant qz p̄cta illa erant corpora: & cū non sint elemēta seguit qz essent ex elemētis causata: talia autē bene possunt ima ginari posse remoueri sola quātitate remanēte: cum habeant intrinsecas resistētias. Motus etiā imaginari^m ē res ampla satis: dicunt. n. mathematici punctū ex sui flu xu causare lineā. Et fluxus linee causat superficiem: & superficies fluens causat corpus: oīa autē ista ad imaginatiōne vera sunt: non aut fm̄ rem ipsam.

C In cō.78. dicit. qz impossibile est vt suba sit elementuz alioꝝ: oppositū. iz. meta. zz. fulcit etiā hoc idē. 4. meta. cō. z. vbi d̄ subam esse cām oīum nō fm̄ agēs & finē: sed fm̄ subm. **C**Soluit. p̄ncipia duplicita. p̄pinq̄a & remota: p̄ncipia remota possunt esse eadē respectu oīum predicationez: sed p̄ncipia p̄pinq̄a minime. glosa ē Auer. cō. 22. iaz allegato in.iz. meta. hic autē loquitur Loīn. de p̄ncipijs prop̄p̄s: quādo dixit qz suba non est elemētum aliorum: & reddens causam subdit dicens: p̄ncipia enim non substantie sunt non substātiae.

C Concordantie Auerro. super. z. de anima.

Per deaia. cō. z. dicit. qz per formaz indiūdūm fit hoc. Oppo^m appetat. iz. meta. 4. & p̄mo celi. 9z. & primo meta. cō. 4. o. vbi p̄z qz permā. **C**Soluit. a forma individuali b̄z p̄ncipalr ind^m hoc qd̄ est. Et est ista sua eius manifeste. 7. meta. cōmē. 5. vbi. d. qz p̄hs loquitur de p̄ncipio indiūdūm: & d. qz talis est substātia que est forma: et per tām sube demonstrate sunt substātiae & vnuz. Materia etiam concurreit: tamē minus p̄ncipalr qz forma. Accedit ad hoc qz vt declarauit prolsre in q̄stione mea de p̄ncipio indiūdūm: alia est indiūdūm entitatiua: & alia quātitatiua: vnde entitatiua indiūdūm p̄ncipalr b̄z a forma: q̄ttatiua autē appropiate vñ habere a mā: cum quantitas videatur māz consequi: sed de his latius dc̄m est a nobis in questione illa: & illīc vide.

C In cōmē.3. non dicitur mortuuz: nisi animal qd̄ caret p̄ncipio nutrimenti & sensus insimul: non p̄ncipio sensus & motus tm̄. Sed oppositū videtur p̄ de anima. cō. vltimo. vbi. d. qz nō dicit mortuum: nisi animal qd̄ caret p̄ncipio. i. vita: nō p̄ncipio sensus & motus insimul. In vno. n. loco vult ex sola carentie vite. s. vegetabilis animal mortuum dici. In alio vero ex carentia vite & sensus insimul. **C**Soluit. qz hic loquitur fm̄ suuz ydioma: qz. d. in arabico tē. sed p̄mo de anima fm̄ ydioma grecorum qui volunt mortem esse carentiam nutritiue aie: vnde & in plantis mōra reperitur.

C In eodem cōmē.3. ponderat Lōmetator. quare p̄hs dicit. qz corpora vna habent p̄ncipiuſ essentialiter se augendi. dicit. qz illud dicit. ppter aliqua que non sunt vnuia: & in talib^m videſ esse aliqd simile augmēto. sicut est lapis de quo etiā p̄z p̄mo celi. cō. 22. & p̄mo de gnatiōe. 38. videſ igit̄ Lōmetator velle aliqd esse qd̄ habeat p̄ncipiuſ essentialiter se augendi. Sz hui^m oppositū p̄z infra. in tex. cō. 39. primi huius: vbi habet qnibl̄ augeſ esentialr ex se. **C**Soluit. qz ibi intelligit qz nibil augeſ eēntialr. i. sine alio motu precedente: qz augmentatio debet

Loīn. 69.

Loīn. 78.

Loīn. 3.

Loīn. 3.

Solutiones contradictionis

partibus per alterationem et motu precedente toti vero a tribuit ratione partium: et hoc fuit satis Aristoteles platonem ibi: quia non est per motu in augmento a seipso. In hoc vero loco intendit quod corpora viventia habent per se esse essentiale. scilicet intrinsecus per quod augentur: et sic sedetur disputatione hic et ibi.

Et si esset sine omni formantur non esset ens actus secundum viam eius. scilicet per physi. capitulo 12. unde. libro 12. metaphysica. capitulo 4. non ab eo separata non est ens extra aiam: sed est ens rationis.

C. 8. Ibidem. dicitur. Lometator quod nomen in rebus artificialibus primo dicit de materia: secundum de congregato ex materia et forma. oppositum huius habet. scilicet metaphysica. capitulo 4. contra Averroem. ubi videtur quod denominatio per prius significat formas: et secundario subiectum. Luius oppositum Averroem dicebat. Alioquin dixerunt super hoc quod ibi loquitur de prima significacione ex primo modo significandi: unde concretum accidentale ex primo modo significandi importat formam. ex secundo modo significandi importat subiectum: et hic loquitur de primo significato: quod primus significatus est congregatum vel ipsum subiectum solonez non intelligo: quod non est modus significandi nisi respectu rei significatur. Et ideo ratiocinio ista sepius intermititur: sicut vides: quod nichil diversum. nisi certum ad verba. Joannes autem dividit multa et dicit in libro 5. metaphysica. que quod confusa et sine fundamento ex maiori sui parte dicuntur omittit. dico quod si volum videtur quod nomine significeret: opus nos cognoscere actum et distinctionem actus. Nam ut scribitur. libro 9. metaphysica. capitulo 7. venit autem actus nomine qui ad endelechias compositus et ad alia ex motibus maxime. capitulo 8. metaphysica. capitulo 7. nomen importatur rei huius quod est in actu. Actus autem duplex est. acciditalis et subidalis. primus dat esse simpliciter: secundus dat esse secundum quod: acciditaliter et duplex. quidam autem non inducitur: et quidam ab arte: nam secundum Averroem. scilicet physica. libro 12. omnes formae artificiales sunt accidentia: in rebus igitur compotitis ex materia et forma subidalis: non enim primo significat formam subidalis per quam per se est in actu simpliciter: secundario autem significat per se. Nominata autem compotitorum ex materia et forma acciditali et non perducta videtur per significare formam: secundario materialiter: quod talia compota: ut sic non habent esse: nisi per formam accidentalem: nam licet formae simpliciter habeant esse per formam subidalis: tamen esse album est ab albedine quod est actus secundum quod perficiens. Et ideo noia denominatio talium accidentium cum importaret taliter compositionem ex subiecto et accidente: sicut per ipsum physica. capitulo 25. album significat albedinem et recipies albedinem: ideo primo significat albedinem: secundario subiectum: sicut per contra Averroem. libro 5. metaphysica. in capitulo 15. sed in nobis rex artificialem dubium est quod primo significant talia noia. Nam si hoc fundamentum imitari voluerimus quod nomine importatur rei secundum quod est in actu: ut noia artificialem primo importante formam: et secundario materialiter: nam sicut scribit Lombardeus. in libro 12. physica. super tex. capitulo 12. videtur huius per formae artificiales: licet sint accidentia in corporibus naturalibus: tamen constituant res artificiales secundum quod sunt artificiales: quemadmodum formae naturales constituant res naturales: et subiectum. Si igitur naturae sunt subiecte: necesse est ut forme naturales sint subiecte. quaeadmodum artificiales huius quod artificiales sunt accidentia: ideo forme artificiales sunt accidentia: et hoc apud me excludit: quod dicit aliud. dico de intentione Averroem. artificiale duobus modis expiri posse: uno ut est idem subiectum: et ut huius est in actu simpliciter et absolute: nam huius nomine secundum sciamus ut importare ex coi huius acceptio est aliud in actu: sicut huius nomine lignum et lapis. alio modo per summationem: ut est res artis: et per quod est loquitur Lombardeus. de aia. capitulo 8. quod noia rex artificialem huius per significat materialiter: et secundario formam artificialem: nam talia actualitate habent de se ut quod licet ut quo ratione formae subidalis: quod tale secundum subiectum comparatur ad formam artificialem: ut materialiter ad actum: quod forme artis fundantur in compotito ex materia et forma a natura perducto: id est noia talium artificialem ut sunt noia secundum idem subiectum per significant subiectum quod accidens: quod per subiectum talia secundum in actu simpliciter: non per accidens. sed si talia noia sumantur ut sunt nominata rex artis: quod ut sic significantur sunt accidentia: sicut talia per significant formam aqua habent tale esse secundum quod per subiectum: non enim per formam artificialem cù sint de quod rex artificialem.

C. 4. In capitulo 4. secundum huius. dicitur. Lometator subiectum accidit esse ens in actu. Huius enim oppositum sentitur per se primo causa de subiecto orbis. qui ponit dimensiones intermixtas fundari in materia prima: que est ens in pura potentia. Dominus quod aliqui ex ista auctoritate motu ponere conantur sunt de intentione Averroem. formam corporis reitatis subiectum materie prime coeterorum: quod volunt subiectum cuiuslibet accidentis esse ens in actu. Et ista positio bene fuit Averroem. unde Lometator. capitulo 4. celi. capitulo 40. expedit huius ista verba: et sicut est de tribus dimensionibus cuius prima materia est. quod sunt prima formae existentes in ea in actu. Et ideo putauerunt quod corporeitas est subiectum. Ecce quod ex intentione aliorum. Lometator dicit. primas formam materie esse corporeitatem subiectum: sed secundum ipsum primam formam est corporeitas que est trina divisionis. Dicamus igitur quod accidentia duplicita sunt terminata et intermixta: atque dico quod dictum Averroem. hic huius locum determinatis. Dictum vero suum in primo capitulo de subiecto orbis. est de terminatis: quoniam non est per se terminata nisi actus fieret per se et forma esset materia: quod impossibile est. Nam terminatio inseparabile est et actus. capitulo 7. metaphysica. 4. 9. sed intermixta potest et materia. capitulo 7. metaphysica. 4. 9. et terminatio potest et materia. C. Huius magnificentia tua fecit replicas subiectile meo iudicio hic: quod tunc saltem forma subidalis non differret ab accidentibus intermixtis: quod sicut subiectum formae subidalis est ens in potentia: ita per se accidentium intermixtum est ens in potentia. Et sic dicitur quod ponit Lombardeus. inter mixtas subiectum et accidentale est universaliter vera ratio de accidentibus terminatis quod de accidentibus potentialibus et intermixtis. C. Soluitur nam Averroem. non solum ponit rationem inter mixtas subiectum et accidentia penes hoc: ut etiam penes aliud quod est per se forma subidalis est pars subiecti: non autem forma accidentalis: per se dividitur in subiecto quod est pura potentia distinguenda ab accidentibus terminatis formae subidalis: et per se est pars subiecti: ut ab oibus distinguitur: siue terminata: siue intermixta fuerit.

C. 7. In capitulo 7. secundum huius. dicitur. Lometator. quod ens et unum per prius de forma dicitur: quod est congregato. Huius enim dixit supra capitulo 3. C. Soluitur. composta sunt magis entia secundum famositatem: quod omnibus nota sunt: sed secundum veritatem formae est per se ens et unum quod est positum. capitulo 7. metaphysica. capitulo 7. nec video tibi hoc mirabile: quod in simili Lometatore. capitulo 7. metaphysica. capitulo 16. dicitur. quod ista inferiora sunt magis naturae secundum famositatem: cum tamen clarum sit quod secundum naturam superiora sunt naturae magis.

C. 7. In eodem capitulo 7. scribitur. quod non est dubium quod ex aia et corporis est ynu. C. Huius enim dicitur per tex. capitulo 9. z. ubi contra platonem fuit dubitatum quod ex aia et corpore ynu fiat. C. Soluitur. dubium est quod ex aia et corpore ynu fiat: si aie plures essent in eodem distincte loco et subiecto: sicut imponitur platonem. Dubium itaque est si aia ipsa esset corpus: sed apud tenetes aiam esse formam non compositam ex materia et forma: et per se actum: et tenet corpus esse per se nullum est dubium quod ex materia et forma ynu fiat: quod hoc est: quod huius actus: illud vero potentia. capitulo 8. metaphysica. capitulo 15.

C. 8. In capitulo 8. scribitur. Lometator quod cum auferatur forma naturales auferuntur materie: oppotest per physica. capitulo 8. z. ubi dicitur quod est eterna et non destruenda destructis formis: quia nulla est ibi perpetua de subiectibus loquendo. C. Soluitur. intelligitur de materia secunda que recipiunt subiectum quod dicitur: talis non est huius formam: et ideo talis non est natura: sed huius naturae. capitulo 8. physica. capitulo 10. natura autem prima quod vere materia dicitur non corruptibile formis particularibus: quod non dependet in esse ab hac forma vel illa: sed a forma huius speciem successivae in ea succedente: semper non stat cum aliqua:

siue si bene aduertis. Nam bic dicit. in reb^o igit^r artificia lib^o signat nomē indi^m sube fm suaz p̄maz signatiōnez; q̄ signat māz; t̄ in reb^o nālibus demrat ipm fm suā p̄maz signatiōnez; qm̄ signat formam; ecce q̄ considerat nomē rei artificalis; vt est indi^m sube; cui forma artis inheret; t̄ ista ē sincera vītas; nec alr dicere possz ipse Auer. si vult a h̄dictione remoneri; et si ab inferis reuiniseret. Dicta aut̄ modernoꝝ hic nullaz prorsus vīz h̄nt; sicut tu poteris ex dictis nostris iudicare. Rēctuz enīz est iudez sui z obliqui; sicut. d. philosopbus.

Lō.16. Cuiuere d̄ de nutrimēto t̄ augmēto soluz. Sed oppoꝝ dixit supra tex. cō.iz. C Solut̄. hic sumit nomen vīte pressius; ibi vero latins.

Lō.20. C In cō.zo. d. q̄ oē aial bz̄ imaginatiūa; oppoꝝ infra. i56. C Solut̄. hic de imaginatiua absolute siue perfecta; siue iūpfecta; ibi vō de imaginatiua perfecta tantū.

Lō.22. C In. zz. d. q̄ sentire est actio. oppoꝝ infra. cō.5z. vbi d̄ q̄ est pati; nisi eēt q̄ sumpt̄ actionē pro passiōe; aut si veri dicamus nō est formalis actio; negq̄ formalis passio; sed asimilaf illis; t̄ hoc deo duce in. 3. de aia declarabim^r. vbi videbimus in simili quō stelligere sit pati; sed p̄ nūc rei curre ad. 13. questionem. quolibetoruz scoti. artic. 3. t̄ ibi videbis veritatem.

Lō.24. C In cō.z.4. h̄r q̄ actio attribuit̄ p̄mitus forme. oppoꝝ ē p̄mo de ania. cō.3. vbi dicit. aliq̄ acc̄nita p̄mitus attribui corpori q̄ aie. C Solut̄. q̄ illa acc̄nita que dixit Lōm. p̄mitus attribui corpori q̄ aie nō stellexit de corpore in quo ē aia; sicut for^r in mā; t̄ de corpore extreſco; sicut ē vapor respectu somni; aut aliqd bz̄. Et sic nō ē ad. ppoꝝ. Sz adhuc dubitaf. q̄ actio v̄r p̄ xpoꝝ attribui i. p̄hemis meta. Et p̄ de aia. 6.4. C Solut̄. dposito vt qd̄; forme vt quo; t̄ hoc non negat hic Lōmentator. q̄. d. q̄ actio attri- buitur p̄mitus enti. ppter formam.

Lō.27. C Artifex nō p̄t. pbare subm eē neq̄ sp̄es subti: oppoꝝ p̄mi p̄z p̄ elencoꝝ. vbi. pbā sylbz̄ elecūz eē: oppoꝝ sc̄di p̄z. 4. celi. cō.3z. C Solut̄. diffuse p̄tractaū ista in sp̄ali q̄one quā feci de hac mā; pro nunc dico breuiter q̄ aliq̄ subta adeo nota sūt; q̄ scie despiciunt ea; nullā prorsus mētio- nez faciētes de ipsis. aliq̄ vō suba non sunt a deo ignota; q̄ dem̄ari queant; q̄ sicut diximus sup̄ius in. 4. celi sup̄ 3z. cō. ipl̄icat q̄ aliqd subm dem̄eretur in scia; in q̄ ē subz̄; enī si fuerit aliqd subz̄ qd̄ idigeat aliq̄ modicula decline; tale bz̄ sup̄ficietennis a scia illa in qua ē subz̄ p̄t notifica- ri t̄ psuaderi; sicut ē sylls hypothetic^r p̄ nām. Et sic ē via inductiōis vel exēpli; vñ Auer. p̄ priorꝝ. cap. de sy^r hypo- thetic^r. ingt q̄ per sy^r hypotheticos per nāz ostēduntur ea que sunt minus occulta q̄ sicut occulta p̄ nām; sicut eē aie per suas opōnes; sicut fecit Auer. in. 6. nālum. qui ex opationib^r aie notificauit esse aie; non q̄ i^r sit rō demon- stratiua; sed est sy^r hypotheticus per nām; in quo aīs est notū per se; t̄ sīs etiā est per se notū; t̄ sequela ē p̄ se nota. Et talis syllus nihil simpl̄ probat; sed est sola psuasio q̄- daꝝ t̄ sup̄ficiais notificatio. Et iō dixit bz̄ Lōmē. in. 4. celi. in cō.2z. vbi dixit. q̄ alia est latentia q̄ indiget syllo. vñ cathegozico. Et alia est latentia que idiget inductione; vñ hoc idez sentit themistius sup̄. z. poste. cap. xi. in sua paraphrasi. Et sic dico. q̄ rō i^r p̄hi in libro elencoꝝ non est rō demonstrativa ad. pbaꝝ esse subti illius libri; sed est q̄- daꝝ persuasio exemplaris t̄ similitudinaria. De ptibus vō subiectuīs; an in scia possint dem̄ari; nec ne īā dixim^r cō. 3z. q̄rti de celo diffuse; t̄ tu illuc recursas.

Lō.32. C In cō.3z. dicit Lōm̄. q̄ intellectus speculatiuus non est aia; nec pars aie; sed cōmēto p̄tertū de aia. d. opposituz. C Solut̄. intellectus speculatiuus fm ipsuz q̄nq̄ supp̄ pro opatione aie que est intellectio; t̄ talis; nec ania; nec

pars aie; sed est acc̄ns maxime de noua stellectiōe; q̄nq̄ sumit pro stellectū poꝝ qui est pars aie n̄e quo mediāte u telligimus t̄ sapimus; p̄ mō hic z^r mō sumit ibi.

C Dicit Lōm̄. in cō.38. q̄ caput est p̄n^m sensatiōis. Tūnis oppoꝝ h̄r in libro de sensu t̄ sensato. vbi d̄ q̄ coꝝ. C Soluit̄. q̄cqd dicant alii veritas est ista. cor est p̄n^m ois sensatiōis cerebrū nullius sensationis p̄n^m est. sed nā produxit ipm ad h̄operandū cordi per sui frigiditatē in cōtem perādo cordis calore; ista est Aꝝ. via illud sentit Lōm̄. in cō.38. sup̄ libro de somno t̄ vigilia. in scđa colūna. vbi d̄ clarat q̄ sensus cōis organice est in corde; t̄ q̄ cerebrum nō occurrit; nisi tāq̄ inst̄m ad h̄temperandū calorē cor- dis; vt sit p̄portionatus pro opationib^r sensitivis; t̄ medi ci instant rōne sensata q̄ sensus sint organice in cerebro; q̄ stāte nocumēto in p̄ma parte cerebrī sit nocu^m in vītu te imaginatiua t̄ in sensu cōt̄; sicut illo qui p̄cipiebat q̄ t̄ b̄i cīnes deberēt excludi a domo pp̄ ipedimētū qd̄ sibi inferebant; stānte nocumēto in medio fit nōcumentū in virtute cogitatiua; sicut fuit ille quis p̄ciebat vasa argē- tea per fenestrāz; gdā autē h̄st nocu^m in parte posterioris cerebrī; t̄ illi non possunt memorari alicuius rei p̄terite; ergo vñ q̄ ista in strūmetā talibz̄ sensationū; sunt in cere- bro; t̄ nō in corde; hoc est argumētū cōtra phos. Nos di- cimus pro phis q̄ hoc nihil mouet. Nam ista contingunt ppter impeditūz qd̄ est in corde; nam facta lesiōe in cerebro in aliq̄ sui pte impedit̄ mēsura illa caloris deser- uiētis tali vītū in corde organice existētis; vnde cerebrū fm diuersas sui partes h̄temperat calorem cordis tali vītū tali vītū deseruentē; t̄ inde est q̄ facto nocumēto in pte media cerebri impedit̄ h̄temperamentū t̄ mensura caloris nālis existētis in corde; qd̄ h̄temperamentū; t̄ que mēsura ē instrumentū vītū cogitatiue in corde organice existētis; t̄ ista est snia p̄hi in. z. de partib^r qālūm. ca. 7. t̄ sic de alijs dicas. sequēter. ista sunt ex precordys antiquorum p̄rypatheticop̄. t̄ a truffatorib^r minime intellecta; quo- ruz doctrina non consistit; nisi in multitudine verborū; volunt enī facere nouas sectas t̄ miscere greca latiniſ; t̄ medicinalia t̄ platonica cū Aristo. t̄ neutruīz attingūt; si- cur cuilibz̄ pax exercitato in p̄bia Aꝝ. patere p̄t.

C In cō.4.1. sc̄di de aia. d. Lōm̄. q̄ ignis dñatur in corpo- rib^r nutritiblibus; t̄ oppoꝝ p̄z. z. de gnātione. in tex. c. 4.9. t̄ in. 4. methauroꝝ. vbi scribis q̄ oia residētia circa me- diuz a prediō sūt terrea. C Solut̄. fm molez terra dñatur. ignis autē fm vītūtē; t̄ precipue in nutritiblib^r; naꝝ gnātio est p̄ma participatio aie in calido nāli; t̄ vita esteius permāsio. Et iō dixerunt sapientes q̄ frigiditas nō ingreditur opus nāe ignee; nāq̄ oia operatur. z. d anima. tex. c. 4.1. t̄. 1z0. replisci p̄t. in maiori quanto est maior vītū; si igit̄ terra dñatur quantū ad molez igit̄ q̄- tum ad vītūtē. C Solut̄. intelligit̄ p̄positio in his q̄ sunt eiūsdez sp̄ei; sicut plus ponderat gleba terre; t̄ velocius descendit q̄ medictas glebe; fallit in his que sūt di- uersaz rōnum. similz̄ intelligif̄ p̄positio illa quo ad vītūtē in sequētem talē molem; nō aut quo ad alias vītutes que illā molē non insequunt̄. sic dico q̄ cuz terra quo ad molez dñietur in mixtis talia mouen̄t ad motū ei^r. Et iō canis projectus de turri descēdit vītute elemēti dñant̄ in eo. sed quo ad suuz motū qui est ab aia; t̄ quo ad alias operationes vītūtē nutritiue t̄ sensitivē ignis dñatur; sic cōter xcessum est ab omnibus sanī capitib^r.

C In cō.4.8. d. Lōmētator. vītutes corporū celestii p̄ser- uant fm oēm dispōnez eē; t̄ fm oēs partes; opposituz. vñ in ultimo cap. de suba orbis. vbi dicit q̄ celipermanētia nō est a vītute. C Solut̄. negatibz̄ vītutē extēsaz ad ex- tensionē subiecti. xcedit hic vītutē abstractaz; a tali. n. est

Solutiones contradictionū

permanētia cell' et motus eternitatis. z. cap. de suba orbis. Et
8. p. b. cō. i. s. eterna. n. bñt cāz neciam p̄sequantē et vāte ee.

C. In cō. 5z. dī sensuſ esse de virtutibꝫ passiuſ: v̄t aut̄ op-
poſitū p̄basse p̄b̄ ſupiuſ in teſ. cō. 37. vbi declarat aiaꝫ
effectiue ḡcurrere ad oēs motuſ t̄q̄n veros q̄ exiſti-
toſ: vt. d. ibi Lōmetator in cō. [Soluſ. Dico q̄ opio il-
la Alberti magni in ſcđo d̄ aia. iudicio meo eſt multū rō-
ni ſona: q̄ ſenſuſ: lic̄z vt eſt in poꝝ ad recipiēdū ſpēm ſit
paſſiuſ: ſit aut̄ actiuuſ: poſtea q̄ ſpē illa informat⁹ fuit
reſpectu ſenſatiōis illi aut qui poſtuerunt motorē ſepatū
ḡcurrere immediaſe ad ſenſationē cauſaſ alioſ ſpāli in-
fluentialia: multū: vt mihi videt̄ excedūt līmites iſt̄ artis:
et lic̄z Lōm. z. de aia. cō. 60. moueat iſtaꝫ queſtione q̄ oio
dubia eſt: et ab eo cū diſſiſtūtate apparet ſolo: tamē talez
motorē ſepatū non ponit: ſicut expositořeſ ei⁹ dicunt:
impoſſibile eniꝫ eſt q̄ ſenſatio effectiue ſit ab itelliġetia
taꝫ q̄ a cā efficienre ppinqua alioſ ſpāli inſluentialia ḡcur-
re. Iſtaꝫ ſm Auer. 7. mera. cō. 3l. ad fine: qd mouit Arift.
ad poñendū moñes ſepatū a mā ſuit factio v̄tutum in-
telliciētū: q̄r virtutes itellectuales apud ipſuſ ſunt non
mixte cū mā: oīne. n. nō mixtu cū mā fit a non mixto cū
mā ſimplr: quēadmodu oē mixtu cū mā generaſ a mix-
to cuꝫ mā. et p̄mo meta. cō. 3l. māe non tranſmutaſ niſi
a mālī. [Et diſfirmat. Arift. in pleriq̄ locis dānat anti-
quos: q̄r effectuſ ſenſibiliū ponebant cauſas iſenſibileſ:
ſicut patet p̄mo meta. 19. zl. 23. 25. z. 26. Modo ſi Lōme-
tator poňat itelliġetia eſſe immediaſe cām ſenſationis:
tunc ipſe incidit in fouieaz quā fecit: q̄r effectus ſenſibilis
erit immediaſe ab iſenſibili et abſtracta cā. Amplius quo
euadet: quin aliqd nouū immediaſe pueniat ab antiquo:
Horte dices q̄r hoc fac̄ immediaſe obiecto: qd ḡcurrat diſpo-
ſituſ et nō effectiue. Lōtra. q̄r tūc ſoluunt argumēta Auz.
cōtra Platoneſ de ideis: et Auerro. contra Aquicē. qui po-
nebat datorez formaz: q̄r tales etiaꝫ ponebant iſta agen-
tia iſeriora ḡcurrere diſpoſitioe. Amplius. quo cā v̄lis
erit effectus particuliſ cauſa immediaſa nō video: hoc autē
ſequit euidenter: ſi itelliġetia ḡcurrat ſolū vt efficienr et
obiectuſ vt diſpones. Amplius. Bristo. in. z. de aia. 5z. 59.
z. 60. reddit cām: quare nō ſentiunt ſenſuſ ſe: et q̄r nō ſen-
timuſ dū voluimus. reducit hoc ad iſta cām: q̄r ſenſuſ nō
poſſuunt ſentire ſine motore extriſeo: tale aut̄ eſt obm̄ vt
oēs dicit. Amplius. 59. et ſup cō. libri de ſomno et vigilia.
bf q̄r p̄ma pfectio ſenſuſ ſit ab itelliġetia agēte que de-
clarat in libro de aialibus. ſed ipſa poſtremā pfectio ſit
a ſenſibili⁹. hec et alia adduci poſſuunt que gra breuitatis
omitto. Dico iſig. ſiue ſpē ſenſibilis idē ſit cū ſenſatiōe:
ſiue nō idez: queſtionez iſm ab Auerro. moṭaꝫ eſſe. ppter
ſpēm nō. ppter ſenſationē: q̄r mirat ipſe v̄t h̄z obiectuſ. p-
ducere ſpūaliuſ eſſe q̄ ſit luſuſ eſſe non a medio: v̄t ab or-
gano pōt eſſe iſta maioz ſpūalitas in ſpē q̄ in obiecto: q̄r
mediū ḡcurrat vt mā ſit in reſcepſione ſpēi: effectus autē
poſtius in ſequit agens q̄ ſit mālī. et iō v̄t eſſe poňenduſ ex-
triſecuſ motor. Et hoc non pōt negari: ſed nō modo quo
moderni poňut. Nam itelliġetia ipſa ſm Auz. ḡcurrat ad
omne opus mudi hui⁹: iō eniꝫ mudi hūc opz ſupiozibꝫ
lotionibꝫ ſtinuum eſſe: vt ois virtus eius gubernet idē.
methauroz p̄mo. vii ſicut in gnatiōne aialis virtus iſor-
mativa exiſt̄ in ſemie in v̄tute aialati. ſ. celeſtis corporis et
intelliġetie non errantis a q̄ rememoraſ. pducit aial: ſic
obiectuſ ſenſibile extra quaſi q̄ ſit māle eſſe habeat in v̄tu-
te itelliġetie: cui⁹ ipm eſt q̄ ſit inſtrin: pducit ſpēm ſenſi-
bile hūtem ſpūaliuſ eſſe q̄ ſit habeat ipſa: ſenſuſ aut̄ ſpē i-
nformatuſ v̄tute obiecti p̄mi ſit actiuuſ ad ſenſatiōis. pdu-
ctionē ſenſibile. n. ſenſuſ agere faſit ex mēte p̄fī in lib. d
ſenſuſ. ex obiecto eniꝫ et poꝝ paritur noſtia. Et hoc v̄t pelle

Lômê.z.de aia.cô.37.ybi.d.âlam eē cám effectiuâ oiuç
inotiuâ tâ veroz q̄ existimatoz existetiû in animato. Et
ista êt sña est eiudez.z.de aia.cô.149. et non habeo p.in.
côuenienti B q̄ idê sit actiuâ rône alterius; et sit passiuâ
rône p.pâ; yñ sicut itellectus possibilis é actiuus et passiuo
teste Auer.3.de aia.cô.19.sic imaginor de ipso sensu. Et in
hoc iudicio meo recte dixit Albertus.nec rectius dici po-
tuit. Et hoc fuit in cä;sicut mihi vř:quare Bz.non posuit
expresse motoré istu extrisecuz in sensu; sed bñ in itellcü:
qz motor iste occurrit vli influëtia vna cù obto qđ est cä
proxima nō dispositiua: sed effectiuâ pticiuaris respectu
spéi sensibili. In itellectione aut in qua sit transitus de
ordine in ordinen: sunt po itellecta actu itellecta:fuit ne-
cessariu ponere istu itellectu agentê: qz ibi mäifestu erat
q̄ productio spéi itelligibilis nō poterat reduci ad phan-
tosma:cù exeat ordine et latitudine sensibiliuz: sed i sensu
ybi manet spilis ordo nō vř aliquem motores separatum
appropriatu ponere: sed vlis ei fluxus sufficit:sicut etiâ
in alijs est. Et B voluit discere Lom. vt mihi vř dū dixit:
sed B tacuit motoré istu extrisecu in sensu: et ppalauit i
intellectu: qz in sensu latet: et in itellectu mäifestu è: sic co-
gnouisti i. qđ sensus est de virtutib passiuis, et quomo-
de actiuis et respectu cuius et qualiter.

C In cō. hz. scribit sensationē exterioris sensus non posse fieri sine p̄tia obiecti. Hui⁹ tr⁹ opp⁹ meminimus nos i⁹ uenisse in dictis et⁹ sup cōmēto libri de somno ⁊ vigilia: ybi dīc̄ in somno visionē ⁊ gustus sensationem vel aliquid h̄ posse fieri. [S]olut⁹. q̄ talis sensatio nō ē sensus exterioris: sed est sensus cōis q̄ viu⁹ intentionib⁹ pro reb⁹. vñ illa sensatio nō est sine p̄tia obiecti: obit⁹.n.p̄is: est sp̄es in organo sensus exterioris. quā apphēdit sensus cōis. et non sensus exterior: qz sensus exteriores in somno sūt lūgati: naz fin Auer. in pdicto tractatu: somnus ē ligamen tuz sensuuz exterioruz: ista est iolo Gregorij Ariminiſis. in p̄sniaz. 3. dist. p̄mi. q. p̄ma. art. z. in solone scđe expien tie Aureoli. Et. d. istaz solonez esse de mēte Lōmetatoris in pdicto loco. Miroz maxie de tanto doctore quo. ple. rūq̄ allegat tot ⁊ tantas Lōm. auctoritates: quas aut nō intelligit: aut fingit ie non intelligere: ipse. o. in p̄mis sensationes istas non posse fieri a sensib⁹ exteriorib⁹: qz sensus exteriores sunt ligati: ⁊ allegat Lōm. ibi. lz ḥ sensus cōis etiā in somno ligat⁹ est: ⁊ ligamētu nō attribuit sensibus exteriorib⁹: nisi ppter ligamētu p̄us existere in sensu cōi. Naz vt. d. p̄bs. somnus ē passio p̄mi sensitivū: p̄mu autēz sensitivū appellat sensuū cōem. Dicamus igr̄. p̄ nobis ⁊ p̄ ipso: q̄ sensitioes dupl̄ siūt: qnq̄ per linea rectā: ⁊ ista s̄cipit a sensibil⁹ extremitate: ⁊ termiñ ad vtutem rememoratiuā: alia est p̄ linea reflexam ⁊ retrogradā. Et ista icipit a vtute rememoratiua: ⁊ termiñ ad sensus exteriores: in somno aut p̄t fieri retrograda sensatio. Nā vtus imaginatiua per itētionē quā recepit ab obto extrinſeco: vel a vtute rememoratiua mouebit sensuū cōez: ⁊ sensus cōis mouebit sensum pticularē: ⁊ sic fit talis sensatio: vñ ista sensatio est sensus pticularis tāq̄ subtī: ⁊ non est sensus cōis: nisi tāq̄ agēti: lz illud qd̄ decepit Gregorij fuit: qz n̄ potuit imagiari quō sensatio ista possit eē sensus exterioris cū ip̄i sint ligati: lz vt dixi: ip̄e icidit i sillā cyp̄ies vitare caribdiz: nam quō p̄t esse sensus cōis cum ip̄e sit primo ligatus: Solut⁹mus igr̄. q̄ in somno perfecto ligati sunt sensus isti ⁊ sensus cōmuniſ: ⁊ precipue a sensibus cōmuniſ occurritibus: ⁊ in tali somno nō sūt iste sensationes: est ⁊ alter somnus imperfectus: ⁊ in tali fiunt iste sensitioes: ⁊ lic̄ sensus exteriores in tali somno ligati sunt respectu sensibiliuz exterioruz cōmuniſ: occurrentiū ab extrinſeco: tamē respectu alterius sensiſ:

2.76, r.79.

L.60. **C**vit ita dicam: per quam sit ad sensus communem non sunt ligati: et respectu illius imitari possunt: istud sentit Auer. sibi in littera: et ne videar ista studio contradicendi dixisse: Adduco verba eius formaliter. inquit. quoniam autem accidit quod homo in somno videt quod sentiat per quinque sensus ab aliis eo quod ibi sit aliquid sensibile extrinsecum: et soluit dicens: hoc accidit per contrarius motus ei qui sit in vigilia. In vigilia enim sensibilia extrinseca mouent sensus: et sensus communis mouet virtutem imaginatiuam: in somno autem quando virtus imaginativa imaginata fuerit intentiones quas accepit ab extrinseco: aut ex virtute rememorativa: reuertetur et mouebit sensum communem. Et sensus communis mouebit virtutes particulares: et sic accidit quod homo comprehendit sensibilia: licet non sint extrinsecus: quod intentiones eorum sunt in instris sensuum: hec ille formaliter. Vide et p. 15 ipsum. 3. coll. 3. ca. 38.

L.62. **C**In comm. 60. d. Lomentator. quod melius est quod diversitas forme sit causa diversitatis materie. quod est oppositum ab ipso. 8. phys. 2. 4. 6. ubi ex diversitate materie probatur diversitas formarum. **S**olutio. diversitas materie est causa diversitatis forme: sed diversitas materie est signum diversitatis forme non causa. Ratio igitur quas facit. 8. phys. 4. 6. est a signo: non a causa.

L.65. **C**Sensibile non agit in sensu: nisi quando est contrarium. Oppositum. z. de anima. 57. **S**olutio. secundo de anima 57. tex. distinguit de duplice alteratione perfectiva et corruptiva: licet igitur in sensatione non sit vera contrarietas ad agentes actione corruptiva: est tamen aliqualis talis qualis requiritur inter mouens et motus et alterans et alteratum alteratione perfectiva: vide ibi et intelliges.

L.72. **C**In comm. 65. d. Lomentator. quod sensibilia communia sunt propria sensui communis. Huius oppositum patet infra. 2. 10. 133. vbi dicitur quod non sunt propria alicui sensui. **S**olutio. per sensum communem non intellexit hic virtutem aliquam distinctam ab aliis sensibus: sicut imponit sibi sanctus doctor hic: sed intellexit communitatem sensuum: quod sensibilia communia possunt lentiri a pluribus quam ab uno sensu. Et ideo dicitur quod sunt propria sensui communis. Et tu vide I. de animalibus super. 133. et sic argumenta sancti doctoris nulla: et sic etiam p. 3 quod nulla sit contradictio.

L.72. **C**In comm. 72. 2. 10. b. 3. quod color non est visibile nisi mediante luce. Oppositum. z. de anima. comm. 67. vbi hinc quod color non est visibilis per aliquas formam sibi contingentes: sed est visibilis per se. **S**olutio. visibilis est color mediante luce quantum ad actum imitandi dyaphanum et organum sensus: mediante luce: lux igitur est dyaphani dispositio pro formis colorum recipiendis: et pro visu: non enim colores in obscuro videri possunt: licet sint actu colores etiam in obscuro existentes: visibilitas igitur competit colori per se: in secundo modo: quod forma coloris est causa visibilius est: sicut igitur p. 3 dicitur sed et recte vides.

CIn c. 76. r. 79. est dictio: quod in. 76. d. quod medium in sono est aer: non aqua: sed in. 79. d. oppositum. **S**olutio. in aqua non sit sonus realis: sicut sit in aere: sed sonus spiritualis: et sic est intelligitur dicitur ei in c. 81. infra. in p. 10. cometi.

CDicitur loc. in. 8. p. 10. aer est in aure semper mouere: et tam in. 83. dicit ipsus quiescere. **S**olutio. in eodem. 84. quod motus aeris existit in aure est motus proprius: sed motus in aere extraneo: et non organico est motus extraneus: cuius hoc igitur quod talis aer organicus mouet motum: ut proprio stat ipsus quiescere quiete opposita motui extraneo: sic soluitur ut vides instantia: sicut etiam ignis in spera propria potest dici motus: et quiescens diuersimode.

CIn c. 91. d. quod non habere pulmone sit causa remota non respirandi. Et tamen primo posterio. d. quod est causa proxima. **S**olutio. dictum eius in posterioribus est veritate respondebit: non absolute: quod non habere pulmonem est causa propria respectu non animalis: tamen simplius proxima non est.

C94. est dictio ex una parte: et in phemio meta. ex alia. Nam bic ut sensus tactus procedere alios sensus: et p. 2. viii. vii. iiii. ibi vero visus aliis pertinet sensus. **S**olutio. priora gnoe via perfectionis posteriora sunt: sic dicimus prioritas tactus ad alios sensus esse prioritate fuit subiectum et maxima: sed prioritas visus ad tactum est prioritas forme et similitudinis. Et hoc est confirmat loc. in. 2. de aia. c. 77. vbi. d. quod Aristoteles ordinare consideratione de virtutibus sensus fuit nobilitate: non aut fuit nascitur: prius non egit de visu quam de aliis: sed Aue. 6. natiuus ordinavit talis consideratione fuit nascitur: quod prius egit de tactu quam de aliis: pro hoc vide. 2. de gnoe et corruptione tex. commenti. 7.

CIn c. 97. d. quod raritas ignis est maxima: oppo. 4. p. 15. 72. vbi. d. quod crescit in infinitum. **S**olutio. est maxima pars nam: putatur segregari ex parte in maxima terminatio. non est a forma: sed putatur in materia absolute est in infinitum continetur cum infinitudo sit a maxima. 3. physic. 60.

CIn c. 98. r. 101. dictio est: quod hic d. quod oes sensus indiget medio: et gustus et tactus: tamen de gustu et tactu oppositum appetit in c. 101. **S**olutio. ibi negat regi medium extrinsecum: et hoc per se. nam in sensu tactus et gustus non occurrit medium extrinsecum per se: sed per accidentem: vide pro hoc com. ii. scđi de aia. Et ideo 2. in p. 10. c. 11. scđi de aia. d. quod aer et aqua in talibus sensibus sunt media si debent dici media: ex hoc non appetit quod illa non sunt vere media: sed sunt media per accidentem: ut ipse declarauit in 2. iiii. et eodem modo soluitur dictio iudicis eius sup c. libri de sensu et sensato. vbi. d. quod sensus tactus et gustus non indigent medio: et tamen in hoc 98. dicitur quod indiget medio. **S**olutio. ibi negat tales sensus indigere medio extrinsecum in ratione per se et veri medij. Sed eis indigere vero et per se medio intrinsecum: sensibus enim positu supra sensus non causat sensationem fuit Aristoteles quid dicat Auenit. in hoc.

CIn c. 100. d. quod amplitudo venarum et viarum anhelitus est propter necessitatem: et non propter melius: oppo. in simili scribitur in. 2. p. 15. 82. r. 88. contra antiquos: pondera. quod non assertum est: sed dubitatur loquitur et cogita.

CIn c. 108. d. graue et leue et subas: r. 5. meta. 18. d. quod sunt quantitates: et per celum. 17. d. quod sunt sube: et in. 2. de gnoe et corruptione: r. 7. phys. xi. r. 2. de partibus animalium. capi. p. 15. quod sunt qualitates: vide que scripsi sup. 7. phys. in c. xi. Et si vis curiositatem videre: vide conciliatore in dicitur. 4. 2. i. 3. dicitur.

CIn c. 116. d. carnem esse medium: et non in sensu tactus: sed in p. 10. sup libro de sensu et sensato. Et in. 2. colliger. capi. de iumentis carnibus: et in capitulo de iumento tactus. d. oppositum: vide conciliatore differentia. 4. 2. in. 3. dicitur. de bac materia: quod quando d. Lomentator. quod caro est organum tactus intelligitur de carne cordis: quod in corde fuit

L.634.

L.91.

L.94.

L.97.

L.98.

L.100.

L.108.

L.116.

Solutiones contradictionis

Digressio 5 Auer.
L.129. **C** p̄hs est radix istius sensus et organum quando d. q̄ est medium loquitur de alia carne. Alio per carnes intelliguntur nez neruosa esse tactus instrumentum: et ponunt neruos esse partiale instrumentum tactus: sicut ipse Lom̄ator tenet. Et huic opinioni fauere videtur Lom̄ator et de anima. cōmē. i. 8. vbi d. q̄ tēpore Arist. quo scripsit libri de animalibus: non erant noti nerui. sed post anotherum apparuit illud qd̄ sciuit Arist. ratione: sciuit post sensu: nāz vult q̄ p̄hs per illud qd̄ est intus. carnē intelligat neruūz: et tale est organum tactus partiale: et ista est via Auerrois sine dubio. Sed salua reverentia Auerrois eius positio non videtur esse de intentiōe Aristotelis. Nam dicere q̄ quid Aristo composuit libri de partib⁹ animalium: in quo expresse ponit organūz tactus in corde eē: sicut est videre in scđo libro. cap. io. Et in libro de sensu et sensato. q̄ tunc nō fuerūt cogniti sibi nerui: qz scia sectionis erat tunc ignota: istud in veritate eē videtur vnuz magnuz mendaciuz. Nam p̄hs plerūqz de neruis loqui vñ in libro illo: sicut in cap. 8. vbi agit de carne: et de his que vice carnis habeantur. et in libro de hystoriz animalium. plerūqz de neruosa carne meiminit. r. 3. de natura animalium. cap. 5. Nec est verissimile q̄ tactus p̄hs: qui fuit solerter simus nāe rimator: libri illuz sine anotheria cōscrīberet: quomodo n. de cordis ventriculis: deq̄ alijs minutissimis membris cōscrīpseret: ita solerter nisi proprijs oculis vidisset singula. Nerui autē non sunt adeo minutissima corpora: q̄ ppter sui paruitatez non possent videri.

L.130. **C** P̄. sentētia p̄hi fuit sensuz tactus medietatez et ratiocinatus obtinere. Et ideo d. in scđo de anima. in text. cōmē. i. 4. plante nō sentiūt: qz non habēt medietatē: sunt enīz cōplexionis multuz terrestris. r. 3. de anima. tex. cōm. 66. ait p̄hs. omniuz enīz tagibiliuz tactus est: sicut medietas et susceptivus sensus. Non soluz quecūqz differētie terre sunt: sed calidi et frigidzi: et alioz oīum tangi possibilium: et ppter hoc ossibus et capillis. et h̄z partibus non sentiūt: qz terree sunt: et plante etiaz ob hoc: neqz sensum vñ habent: qz terree sunt: Arguit ergo sic. nerui sunt terrestris cōplexionis: sicut omnes medici et p̄hi testantur. ergo talibus non sentimus: patet: sequētia. qz manēt cā maior effectus: quō ergo Auerrois exponit q̄ illud qd̄ est organūz tactus est illud qd̄ est intus. et per illud qd̄ est intus exponit neruūz: cum nullo modo neruo sentiamus.

L.131. **C** Confirmatur auctoritate p̄hi que non recipit glosam p̄mo de anima. 79. tex. in translatione nostra: scribit enīz ibi p̄hs: quecūqz enīz insunt in animalium corporib⁹ sim pliciter terre: vt ossa nerui pilii nihil sentire videntur. Et hoc idem habetur in translatione Bisanthi: quare dicenduz est illud qd̄ intus est esse organum sensationis: et tale est ipsuz cor: ista est vītas: et ita Simplicius et antiqui exposuerunt locum illuz: et in hoc nolo cum Auerroy eē: qz vt mihi videt in hoc questio dimisit preceptores suū: et imitatus est potius medicos. Nam sicut scribit p̄hs primo ethicorum. cap. 7. pro defensione veritatis: etiaz propria impugnare oportere presertim p̄hos magis existimandum est: nam cum ambo amici sint pluz est veritatē in honore preferre: excusare ipsum possum de errore defendere non possuz. Nam littera sua in p̄mo de anima nō loquitur de neruis: sed de ossib⁹ solum. Similiter sermonem medicorum: in quibus etiā versabatur: fecerunt ipm a veritate deuolare: hec notauimus hic ppter errorum communis iponentius Aristo. illud qd̄ negat expresse: et istud non puenit: nisi q̄ videtur expositores: et de tex. nihil.

L.132. **C** In cōmē. i. 9. dicit. q̄ demonstratio philosophi fundatur super propositiones: quaruz vna est q̄ omne quod sentit animal: aut sentit ipsuz per contactuz: aut median-

te corpore extraneo: si ista disiunctiva datur per opposita: legitur aliquaz sensationez sine cōtactu fieri: cuius oppositus patet. 7. p̄physico. text. cōmē. i. 2. vbi habet q̄ oīs alteratio perfectiua fit per contactuz. si nō datur per opposita non est disiunctiva per Boetiu in libro diuisionū.

L.133. **C** Soluit. per contactum intellexit medium intraneū: et si sensus est q̄ omnis sensatio aut sit per medium intrinsecum: aut per medium extrinsecuz. Et ista bene opponuntur sicut vides.

L.133. **C** In cōmēto. i. 3. d. p̄iuationez essentialiter cognosci: s̄ supra. cōmēto. i. 2. dixit. q̄ accidentaliter cognoscitur.

L.134. **C** Soluit. supra dixit hoc comparando ad habituz: hsc vero dixit oppositus comparando ad potentiam. eadem enim est potentia respectu priuationis et habitus essentia liter: licet habitus per se cognoscatur: et priuationis illius habens per accidentis.

L.134. **C** In eodem cōmēto. d. Lom̄ator. q̄ id invenitur vñi accidentaliter: invenitur alijs essentialiter. Vide oppositus. z. physico. cōmēto. 48. **C** Soluitur. q̄ id quod est accidentaliter vñi nature est essentialiale alteri nature: sed id qd̄ est accidentale vñi nature nō potest esse essentiale alicuius eiusdem rationis cū illa natura: p̄mo modo intelligitur auctoritas Lom̄atoris hic. scđo modo intellegitur auctoritas eiusdem in. z. phy. in cōmē. allegato.

L.134. **C** In cōmēto. i. 4. d. Lom̄ator. q̄ virtus comprehendēs istum esse Socratez: aut filium hominis est superior virtute sensus. Huius oppositus scribit ipse in. z. de anima: in cōmēto. 63. vbi d. q̄ cogitatiua hominis comprehendit intentiones individuales decem predicatorum. Nisi esset q̄ dictum eius hic intelligitur completiue: sed dictu: eius supra in. 63. intelligitur initiatiue. Ut hic loquitur respectu sensus exterioris: virtus ista est superior qua comprehendendum substantiaz aut relationem: et ista virtus est cogitatiua: et hoc non dicit Auer. in illo loco.

L.134. **C** Ibidem Auerrois habet q̄ quādo coniunguntur duo sensus ad iudicanduz super eādem regn ipsam esse ean, deinde iudiciuz est vtriusqz sensus. et non alterius tantum. Sed vide oppositū infra. cōmēto. et tex. i. 4. 6. **C** Soluit. dictum eius hic procedit de initio et occasione iudicij: s̄ dictum eius infra procedit de complemento iudicij: vñ sensus exterioris respectu sensus cōmuni sunt: sicut testes qui examinantur a iudice q̄ dī audire iudicium vtriusqz partis: et postea proferre sententiam.

L.135. **C** In cōmē. i. 5. d. virtutē imaginatiua distingui ab alijs virtutibus: in cō. zo. huius secūdi. d. oppositum. **C** Soluit. hic loquitur de perfecta imaginatiua que est in determinata parte corporis: et que est non solum respectu presentis obiecti: verū etiaz respectu absentis: scđ ibi logitur de imaginatiua imperfecta: que soluz in imperfectis animalib⁹: et solum circa presentia obiecta actuz b̄z: que disseminata est per totū animalis corpue.

L.135. **C** Ibidem. d. imaginatiuam differre ab intellectu et silio: qz imaginatur duz volumus. S̄z sicut oppositus q̄ hoc est nihil: qz a pari intelligimus cū volumus. **C** Soluit. bene intelligimus duz volumus: sed non intelligim⁹ verum cū volumus: sicut est de sensu et imaginatiua.

L.136. **C** In tex. cō. i. 5. ponūt quatuor habitus: sed oppositus b̄z. 6. ethico. cap. 4. vbi sex ponūt habitus. **C** Soluit. p̄hs hic distinctiū solum habitus qui notierant ab antiquis vñqz ad sua r̄pa: sed in. 6. ethicorum enumerat oīs habitus quos ipse ex puris nālibus nouit.

L.136. **C** In eodem cōmēto dicitur sensus esse veros in maiori parte. Et tamē oppositus dixit supra in. i. 5. vbi habet q̄ sunt semper veri. **C** Soluit. supra loquebatur de sensu: vt mouetur a sensibili: hic vero loquitur vt ex se compo-

nit. Sed cōtra nam etiam sensus ut mouetur a sensibili non est semper virtus sed frequenter: sicut pater. z. de aia. cō. 63. Et ideo forte sumpsit semp supra. i. i maiori pte. vt sivis q̄ ly sp̄ sumat: ut distinguit̄ frequentē. dicas q̄ illō est verū seruat̄ illis tribus conditionib⁹ positis a The mistio in. z. de aia. sup tex. 63. z Auer. seipm̄ glosat̄ sumi liter. 4. meta. cō. z6. vbi h̄z hec verba. cōprehēsto autem que fit vno sensu: ut vno mō sensus: ut in eadez dispōne est vera semp̄ hec de scđo dicta sufficient.

Concordantie Auerroys super tertio de aia.

Acerroes cōmē. 5. vbi rep̄hēdit Ale xādrū g sīc sibi imponit po suit intellectū mālez causatuz ex mixtione ele metoz: tylr oēs alias vñites anie dicit. q̄ hoc est cōtra Ap. q̄ sentētia Ap. suit primas per fectiones aie esse a motorē extrinseco. S3 ipse non recog datur suimet sup. 7. meta. cō. 31. vbi rephēdit Auic. pd̄ nērez datorez formaz. Et Thebim̄ ponētem motorē ex erinsecū respectu aialiu ex putrefactiōe gnātor. **C**Sol uit. memini me diffuse dixisse de hac mā sup q̄stidē n̄ia de sp̄bus intelligibilius: sed p̄nūc dico q̄ via Auicē. t via Alexadri sunt due vie extreme: sed via Auer. est me dia: t partiz discrepat ab vtroqz: t partiz cū vtroqz cōuenit. Auicēna ponebat sicut Plato i simili dicebat q̄ mo tor separatus erat cā adequata productionis formaz: vñ Lōmē. ibi ḡtra eos. d. q̄ si ita eēt nō opus eēt mā in gnātione: naz mā est ex qua sit aliqd inexistente: si aut̄ tales forme nō educunt̄ de po⁹ māe: sed totali sunt ab extrinseco: vñ f̄m ipm̄ q̄ mā superfluat: q̄ segunt ex positione tales formas eē per se subsistētes. Alexander vñ esse in alio extremo: vt sibi imponit Lōmē. q̄ ipse voluit alam intellectuaz hois t animas brutoz: t vñiuersalr omnes māles formas eē causatas ex diuersa mixtione elemētoz tāq̄ ex cā adequata. sicut ē de q̄litarib⁹ secūdis: vt ē coloz t suppō que causant̄ ex p̄mis q̄litarib⁹ elemētorum: vñ. d. Lōmē. q̄ ista positio est q̄si positio negatiū agens: t cedentiu māz tantū: t sūt illi q̄ ponūt casum: sīc patz. z. pb̄. sed via Auer. est in medio: q̄ ipse tenet q̄ forme iste alatoz: sicut est aia cog⁹ hois: t oēs inferiores anie sunt educte de po⁹ māe: nō tñ insequunt̄ mixtione elemētoz tāq̄ cām effectiuam adequataz: imo elntoz mixtio con currit in genere cāe mālis. sed illud q̄d currit effectiuē est virtus iſormatiua exīs in semine: t ē motor extrinse cus qui est itelligētia separata: a qua rememoratur talis virtus: t ita Lōmentator mediū tenēs extrema dimisit: sibisp̄ non obviando.

Co. 5. In eodez cō. 5. scribit 2⁹ reddēc. fāz: quare ex intellectu t intelligibili fit maxime vnum. d. q̄ illud q̄d fit ex eis non est aliud ab eis. sicut est compositū ex materia t forma: videf velle composituz substantiale dicere tertiam entitatem realiter distinctam a partibus. Lutius tñ oppo situz videtur seruire p̄mo physi. i. 7. **C**Soluit. ibi a me: t illuc vide: dico entz q̄ ibi logtur de toto integrali: vt p̄z in littera: sed de composito substanciali non possum vide re quo non habeat aliquaz vñitatem per se t entitatē di stinctaz ab entitate partium. Dicāt alij q̄cquid velint dico q̄ mens Auer. est ista: sīc ibi late p̄bat̄ est.

Co. 5. In eodez cōmēto dicit q̄ in corporib⁹ celestibus nō sunt plura individua in eadez sp̄: opposituz videf. z. celis cōmē. 59. vbi ponit oia corpora celestia esse eiusdez sp̄ei. **C**Soluit. multotiens dixi tibi sp̄em aliam vñiuocam: aliam analogaz esse: sicut est de genere t differentijs: sic in p̄posito negat hic in corporib⁹ celestib⁹ esse plura in dividua in vna sp̄e vñiuoce dicta: concedit tamē in tali bus esse plura individua in specie analogyce dicta q̄ est

fīm prius t posteritis.

CIn eodez cōmē. 5. superius vbi iam diximus in solone secūde questiōis ipse declarans quo ex intellectu t intelligibili fiat maxime vñū: dicit: q̄d nō fit aliud ab eis: sicut est in compositis ex mā t forma. Sed huius opositum sentire videtur. iz. metapb̄. cōmē. 51. vbi h̄z q̄ in solo intellectu diuino intelligibile t intellectus vnuz sunt. Dico q̄cquid dicant moderni q̄ intellectus Auerroys iste est: q̄ ex intelligibili t intellectu fit maxime vnuz. q̄d esse intelligibilis t esse intellectus sunt vnuz t fiunt vnuz. Nā quid melius q̄ Auerroez per Auerroez interpretari: Dicit seipuz declarando. iz. metapb̄. cōmē. 39. intellectuz cuz intelligit̄ fit idem cuz eo. s. cuz intellectu. Et subdit. t intellectus est illud q̄d intelligit̄. Et ppter hoc dicit q̄ intellectus fit res intellecta. Et hoc est p̄sonuz vie Aristote licenaz ipse. 3. de aia habet: q̄ anima est quodāmodo oia. 37. Cognituz enīz fit vnum cū potentia cognoscēte: t esse rei cognite: vt sic est esse rei cognoscentis. Ista igitur idētitas vñiuersalr reperitur in omni potentia cognoscēte: t quāto potentia cognoscens abstractior fuerit: tanto maior est idētitas cogniti cū natura que cognoscit. Et suprema virtus abstracta a materia t a qualibet imperfectione est intellectus p̄mi entis. hinc cest q̄ ibi intellectus t res intellecta sunt idez omnibus modis fīm viam Auerroys: vnde cuz res intellecta ibi sit diuina essentia in qua est omnis pfectio omnis bonitas sine aliqua spē dentia vel potētia: vel quasi potentia illuc est mare idēticiens bonitati t perfectionum: inde sparguntur flumia t riūli entibus fīm q̄ vñiuiscuiusq̄ dispositio requirit. Et hoc est q̄d dixit Aristote. in p̄mo celi. in tex. cōm. 100. Ideo intellectus diuinus essentiaz diuinam aspiciēs oia videt. q̄ videt illud q̄d est omnia eminenter: nam videt illud q̄d est ens per essentiaz. mil aliud videt fīm Auerro. perfidum: nīsi suam essentiaz: sicut inquit ipse. iz. meta. cōmē. 51. si quis cognosceret naturaz caliditatis existētis in igne: non diceret ignorare naturaz caliditatis in alijs rebus calidis: vnde quarto phyc. cōmē. io. z. d. Si illud q̄d est calidū simplē est ignis simpliciter. Illud quod est aliquid caliduz est aliquis ignis: sic cuz deus sit ens per essentiaz: alia entia sunt entia per participationē: alia entia aliquid diuinitatis participant: sicut pater etiāz. z. de anima tex. cō. 34. t. z. celis. tex. cōm. 64. t p̄mo physic. 8i. Soluz igitur in intellectu p̄mi intellectus intelligibile ē idez simplē t omnibus modis: q̄ ibi est entitas per cētiāz solū t in nullo alio intellectu: q̄ in alijs est participatio entitatis: t nō est fontalis plenitudo. Solū enīz vñuz est ens simpliciter perfectū: t illud ds est. 5. metapb̄. cō. 21. Noluit igitur Lōmetator absolute q̄ intelligibile nō fiat idez cū intellectu in alijs intelligentijs: sed voluit q̄ omnimoda t simplex idētitas nō est nisi in solo p̄mo intellectu. Et ideo dixit. iz. metapb̄. c. 51. q̄ deus intelligit entia eo modo quo nō est pas homini: imo eo modo quo nullus alius intellectus ea potest intelligere: disputatōe tertia in solutiōe. 18. duby cōtra Algazelez in lib. destru ctionuz. Et ideo fuit opinio eius: sicut ibi patet q̄ in alijs intellectib⁹ citra prūmū quilibz intelligit aliqd extra se: vnde intellectus scđe intelligentia intelligit prūmū extra se: q̄ ipsa p̄ma intelligentia non eminēter continetur in essentia secūde: sed potius ecōtra. Et q̄ secūda intelligētia eminēter cōtinet posteriores: imo omnia alia dicim⁹: q̄ non intelligit ea fīm ipsuz extra se. q̄ videndo seipuz videt illud q̄d est omnia infra ipsam. Et ideo voluit solū prūmuz intellectum esse incusatūm in quo intelligibile t intellectus sunt idem per essentiam omnibus modis: sed in alijs intellectibus ex parte est idempritas: t ex

Co. 5.

Solutiones contradictionis

parte diversitas: ex parte est actualitas; et ex parte potentialitas; sicut infra declarabimus magis. Nota ista quod spulcristato capite non potuerunt ascendere ad hoc; ut inteligerent quod ex intellectu et intelligibili non sit aliud; sicut ex materia et forma; et quod solus in primo intellectu est vere omnibus modis; et in aliis secundum quod; et hoc respectu primum; quod igitur materia non sit forma; neque forma unius sit materia. sed ex materia et forma sit aliud; quod non est neque materia; neque forma. Et si stud est cōpositus ex materia et forma; et quod intelligibile sit in intellectus; et intellectus sit intelligibile; id non sit aliud ab eis; id sit maxime unum ex eis. Et licet in omni intellectu locum habeat similitudinem solo intellectu verificari oib[us] modis. Et hoc declarabitur statim quando declarabimus quod in oibus intelligentiis est potentia circa primas.

Cor. 5.

Contra eodem 5. est h[ab]itatio; quod dicit intellectu agente esse quasi formam et intellectu passiu[m] esse quasi materialis; sive opponit scribit ipse.iz.metaph.c.17.vbi.d. quod intellectus possibilis respectu intellectus agentis est quasi locus eius; non quasi materia. **S**olutio. In materia due sunt editiones: una quod de potentiis eius forma materialis deducatur ad actum. Et quantum ad istam conditionem respiciens: dicit 2° in.iz.metaph.in c.17. quod est locus non materialis intellectus possibilis respectu agentis intellectus. Nam intellectus agens non est eductus de potentia intellectus possibili; sicut alia est habitus materiae quod ipsa sit informabilis per formam. et perfectibilis per eum. Et quantum ad istam editionem intellectus possibilis habet rationem quam materialis: non materialis que formam mediatis dimensionibus et qualitatibus recipit; sed habet proportionem materialis ab abstracte; que comparata ad suos actus est sic potest. nam via eius sicut ex intellectu potestatis. Et ex intellectu agente una intelligenter resultare; que merito intellectus possibilis passiva est et receptiva; sicut merito intellectus agentis est productiva.

Cor. 5.

Contra eodem comedie. in solone tertie questionis. d. Nulla forma liberata esse a potestate nisi prima formam; et per hanc in oibus intelligentiis circa primas aliqua est potentia. Huius tamen oppositum habet. 3. pby. 32. vbi dicit. quod in eternis non differt posse ab esse: 1.iz.mera.c.30. vbi dicit. quod in ente eterno nulla est potest. oportet. Et idem habet. 35. 4. i. 2. 44. 2. z. celi. 32. 33. 2. 34. vbi habet quod in ente eterno possibilis est necessitas. **S**olutio. potentia duplex propter nunc quedam realis et physica; et ista semper cum actu habet compositionem facere; alia est potentia que nihil reale dicitur; et ista cum vocabulo potentia logica nuncupatur. Dico autem potentias logicas ens rationis per actum collatiu[m] intellectus carius ex non repugnantia terminorum secundum quod non repugnant. Dico nunc quodlibet intelligenter circa primam duplum considerari posse. Et sub ratione generis; et sub ratione speciei; non intelligenter saturni potest percipi; et in quantum ens; et in quantum tale ens. Si autem considerata fuerit in quantum ens est non repugnat sibi quod maior est perfectio; habeat; quod sit ipsum quod actu possidet. quod si sibi latitudo materialis perfectio repugnaret in quantum ens; ita quod ratione formulis entitatis est precisa causa istius repugnante; tunc cuiuslibet enti istud repugnaret; et per hanc rationem quod falsum est et impossibile; est simile; si talpe repugnaret visus in quantum animal; tunc cuiuslibet animalis repugnaret. Et si sub ratione generis secunda intelligenter potentia et privationes aliquae includit; quod tamen nihil reale. sed solu[m] non repugnare. Si autem considerata fuerit sub ratione speciei; in quantum ens; est tale ens in tali gradu entitatis ordinatus; sicut secundum physis omnibus perfectio apta nata sibi competere sub ratione qua talis ab eterno sibi inest. Et secundum hunc sensum dixerunt in eternis non differre potentias ab actu. Et quod sola prima intelligenter habet rationem perfectionis possibilis reperi in habitu entis; cum sit rectius entitas quam ens; ut videbimus statim; inde est quod in ea nulla est potentia; nec ratione generis; nec ratione speciei; omnes autem circa primam privatae sunt gradu aliquo entitatis et bonitatis sub ratione

entis; nulla autem sub ratione talis entis potest aliquam habere sub ratione; nequa talis; sicut igitur applica singula singulis; et solue et concorda ea que in apparentia dissonare videntur.

Contra ibidem dicit Averro. quod solu[m] in prima intelligentia quiditas et essentia idem sunt; in aliis autem differt quiditas ab essentia. Sed huius oppositum nos intenimus in 3. de anima. te. c. 9. vbi absolute prius in abstractis ratione vel ratione concedere quiditate et essentiam idem est; 7. meta. tex. c. 4. i. hoc idem habet. Debes scire per se Averro. voluntate quiditate et essentia non esse nota sicut ratione ipsius non visitant in doctrina omnipotentia; nisi forte ad exponendum; tamem in proprio loco distinguatur; quod sub propriis rationibus sumuntur; unde scilicet quiditas esse abstractio quiditas est essentia; unde quiditas solu[m] actus dicitur; et ab actu non me quiditas est derivata; unde secundum ipsum. 7. meta. z. et 34. tota quiditas est a forma. Essentia autem est maioris quamvis; quod competere potest et rationibus in actu et rationibus in potentia. Et ideo secundum ipsius habemus occidere materialis essentia est; seu namq[ue] quiditates vero minime sicut habemus occidere materialis esse de essentia compendi; non habemus autem occidere materialis esse de quiditate compendi; unde prima physica. c. 5. i. fine 2° dicitur quod materia et forma sunt partes qualitatis. i. partes essentiales compendi; non tamen tamen materialis forma sunt partes quidatis compendi; sed tota compendi quiditas forma est; illud igitur quod in ratione istis ex materia et forma compendiis facit quiditate ab essentia differre est materialis que est radix potentia; sicut parviter manuducatur intellectus tuus a simili procedendo ut intellectus quod solu[m] in prima ratione est quiditas et essentia unius et rationibus modis; renoua in memoria ea quod paulo ante dixi. v. 2. quod sola pars ratione est et sub ratione genitrix; et sub ratione speciei considerata est actus proprius; oportet aliae circa primam aliam potest. h[ab]itum; saltez sub ratione genitrix; quod igitur ratione habet ratione materialis quod quiditas ab eis differt; erat potest annexa cum actu. Si igitur in potest actus sine potest solu[m] sequitur ibi solu[m] quiditate et essentia idem est. In aliis autem cum sit potest ex actu et potest non sicut ex potest et potest non; sicut ex potest et potentia; ut supra dictatum fuit; et loge ait nos subtilissimus doctor in octava distinctione prima. q. 2. pulcherrime declarauit; sequitur ergo quod in ratione compendiis et essentia quoquo modo; ut dicitur. Comme idem non sunt; sed intellectus subtilizans dubitare potest propter quid dicitur; quoquo modo non sunt idem. **S**olutio. in ratione compendiis ex materia et forma similitudine et sine additione aliquam; concedendum est quiditate et essentia non eadem esse. Et in intelligentiis circa primam absoluute illud non occidetur 2°; sed cum logica quoquo modo que est dictio distractiva. Et ideo est ista; quod in ratione inferioribus est vera compendi ex potest vera realis et forma; et in ratione compendiatur quod essentia et quiditas non sunt idem similitudine; sed in abstractis; quod ibi non est physica potest; sicut logica tamen; quod est ens rationis; pro tanto dicitur; quod quoquo modo in eis quiditas et essentia non sunt idem. Dicitur et quoquo modo; quod in ratione non est potest; nisi sub ratione generis non sub ratione speciei. et ideo aliquid modo in eis quiditas et essentia idem sunt; et aliquid modo non idem; sicut in rebus materialibus tamen sub ratione generis et sub ratione speciei quiditas et essentia non sunt idem. Et quod in solo primo erit; ut dicitur quiditas et essentia idem sunt; ideo dicit Averro. in libro de destructione destructionis. disp. 6. in solone. 6. dubij. quod prima causa est quiditas absoluta; et omnia alia entia quiditatem habent. Ex his applica et solue.

Contra c. 20. d. Averro. quod intellectus in potentia prius applicatur nobis quam agens. Huius oppositum patuit c. 18. 2. 36. nisi esset intellectus possibilis est prior origine; sicut intellectus agens est prior prioritate perfectio; aut alterum cum intellectus agens sit in nobis duplex sit; et per intellectus speculativum et per intellectus adeptum intellectus possibilis quo ad primam intelligentiam perfectio p[ro]cedit intellectus agentem quo ad secundam; quod secunda prima supponit. 3. de anima. 36. licet ut dictum est; sicut secunda longe perfectior sit prima secundum ipsum.

Cor. 5.

Cor. 20.

^{26.26.} In cōmēto. 2. dīg̃ p̃formatio itellectus est semp̃ vera:
S̃ oppo^m b̃r̃ in cōmēto. 2. i. ybi dīg̃ p̃formatio itellectus
nō est vera neq̃ falsa. Debes scire q̃ Lōmētator p̃for-
matiōne hic intellexit p̃mā opatiōne intellectus: qua q̃
ditas ip̃a simplex in se ap̃phendit p̃ intellectū: t̃ q̃ quidi
tas ipsa forma est: iō ab ipsa formatio dī: aut q̃ itellectio
tal⁹ mediante sp̃e sit: que apud arabes etiā forma nūcu-
patur: sicut als declarauit. Circa aut̃ tale Intellectionē di-
stinctiō est: nā aut̃ illud qd̃ apprehendit est acceptus simpli-
simplex: t̃ talis in se consideratus nō bz aliqd̃ per qd̃ possit
sciri: t̃ aliqd̃ p̃ qd̃ possit ignorari: t̃ circa tale nulla potest
esse deceptio in itellectu: smo ibi veritas est: talis aut̃ ve-
ritas in p̃ opone intell̃s ɔsistēs nō est formalis veritas:
q̃. s̃ an cōpōne vel in diuisiōe ɔsistat: sed solū ɔsistit in hoc
q̃ obz ita se offerat potētie cognoscēti sicuti ip̃m est in se:
si aut̃ acceptus fuerit simplex qui simplici actu intelligē-
tie cōcipi possit: sit in acceptus ille resolutibilis in quid q̃
quale in talibus p̃t̃tingere falsitas virtualis: puta si in
telligeret bō irrōnalis: t̃ de hoc loq̃bas p̃bs. 5. meta. t.c.
34. q̃ dicebat q̃ falsa in se rō nullius est simpli rō. Ibi
enī est falsitas virtualis: virtuale aut̃ falsitatē appello:
q̃ obz cōcipi in actu simplicis intelligētie sub aliqua rō-
ne sibi repugnante. S̃ q̃ esset copula formalis: tunc
etiā esset falsitas formalis. Ad p̃positū g̃ p̃ma opatio in-
tellectus est semp̃ vera seruat̃ illis cōditionib⁹: t̃ veri-
tas illa ɔsistit in hoc q̃ obz ita p̃sentet se intellectui sicuti
est: veritas enī est adequat̃ rei ad itellectū. q̃ aut̃ dī-
git Lōmētator q̃ nō est vera neq̃ falsa: itellexit de veri-
tate t̃ falsitate: que in cōpōne t̃ diuisiōe ɔsistit: q̃ talia
solū in sc̃ba itellectus opōne habent fieri.

^{27.27.} In cōmēto. 2. 7. b̃z Auerroes q̃ scia in po^m gñat a scia
in actu. S̃ huius oppo^m bz. 3. de aia. cōmēto. 5. in solutiōe
tertiae qōnis. ybi bz hoc pro iōcōueniēti: q̃ tunc scia que
est in magistro eēt gñans sciam que est in discipulo: sicut
gñis gñat alii ignem sibi filez. Debes scire q̃ Auerrois
banc ɔiam t̃ rōne accepit a The^s sup. 3. de aia. cap^m. 32.
2. 33. Themistius aut̃ ṽ deduxisse illud ex sua plonis. i.
quit. n. cap^m. 32. Q̃ si cui extrema opio incredēda videa-
tur: oēs hoies q̃ ex actu t̃ po^m conditi dicimur ad vnicuz
intellectū agēte referri: vñ ɔsistimus sumusq̃ hoies. Ni-
bilē: q̃ obreaversari abserreriue debeat: vñ. n. cōes ille
ai. cōceptiones p̃notioneisq̃ cōes obz haberent: vñ inge-
nita illa impressaq̃ oium mētibus p̃moz noticia ɔstitit.
set nā duce: nulla rōne: nulla doctrina: vñ postremo itel-
ligere mutuo t̃ intelligi vicissim possemus: nisi vñ sin-
guliscq̃ intellectus fuisset: quē cōez oēs hoies haberem⁹.
Quocirca verissime illud apud platonē leg̃t. Nisi inq̃
hoibus cōia essent multa: sed p̃fīciū gd aut̃ ipromiscuū
xineret in singulis: nō esset admodū facile ostendere t̃
significare alteri voluntatem suā. hec ille. Nos at̃ als de-
clarauimus plonis auctoritatē nō p̃cedere de itellectus
vnitate: cuz totū studiuz academicoz sit in plurificatiōe
t̃ immortalitate animaz humanaaz: sed illud dictuz plato-
nis erat pp̃ ideas ponendas: nā ñi esset vna cōis idea
in qua hoies ɔuenirēt: nō facile alteri suos cōceptus
posset exprimere. Ista autē rō Themistius t̃ Auerrois ve-
els deduxit: multas bz ɔinstātias: s̃ qd̃ sit pro nūc dico
qm̃ ip̃fīciū: sciaz non posse gñari a scia: sicut ignis gñat ab
igne. hoc aut̃ sequit̃ fm̃ ponentes pluralitatē intellectus:
vt ip̃e opīnat̃: qd̃ quō declarat̃ nō est p̃ntis negoc̃: si q̃
t̃i est declo vide q̃. o. Themistius: t̃ isto mō negauit ip̃e
gñari sciaz a scia. T̃i q̃ scia absolute alia via non possit
gñari quātuz ad īndividuū nullibi ip̃e dixit hoc: immo
pñs cōmētu⁹ est ɔtra illos qui tenētr̃m scire eē remini-
sc̃i bz Auerroes: sed ydeant queso cōmētu⁹ sc̃bz p̃ni p̃o-

sterior p̃ cōmētu⁹. 48. 2. 4. 9. p̃mī meta. 2. 7. meta. cōmento
58. 2. in fine sc̃ba posterior p̃. t̃ in cōmēto sup lib̃o de sensu
t̃ sensato in colūna tertia. 2. 3. de aia: cōmēto. 5. 2. 20. 2. 6.
ethico p̃. cap^m. 4. 2. t̃ tūc videbūt virtūista fuerit opio Aler-
rois nec ne. Ista voluim^m notare: ne verbositas aliquo-
rū mente Auer. quāteret.

^{28.28.} In cōmēto. 29. b̃r̃ p̃ delectatio nō est in itellectu. Sed
huius oppo^m bz. 1z. meta. t.c. 39. Soluit̃. in itellectu nō est
delectatio elusdē rōnia cuz illa que est in sensu. s̃ bz al-
terius rōnis p̃t̃ delectatio esse: vide Themistiu⁹ in. 3. de
aia. cap^m. 4. 7. intelliges hoc.

^{29.29.} In eodē cōmēto fuit oppo^m nobis: nā sibi. d. Lōmētator
q̃ p̃pīi app^m sensitiū t̃ desideriū sensibilis est cū p̃len-
tia obiecti sensati. eō aut̃ est de appetitu intellectuali. S̃
huius oppo^m inducebaſ de aialibus p̃fectis: q̃ talia h̃ic
imaginationē t̃ desideriū respectu absentiū sensator̃: s̃l-
cut p̃. 2. 3. aia. 15. 2. 20. Nec valz si dicaf q̃ ibi loquitur
de imaginatiōe: nō aut̃ de desiderio: nā desideriū ɔsequit̃
tur imaginationē: sicut umbra ɔsequit̃ corpus. Soluit̃.
ista dīa intelligif cū p̃cōfōne: sicut dī in simili de vli t̃
singulari: vt sunt obiecta sensus t̃ intellectus.

^{30.30.} In cōmēto. 33. dicit Lōmētator q̃ cogitatiū nō p̃pōit
intelligibilia singularia. Huius oppo^m p̃. 2. in hoc 3. cōmēto
22. 2. 20. Lōfirmat̃. q̃ cogitatiū apparet intellectus par-
ticularis: eo q̃ bō p̃ ip̃fīciū p̃ticulūr̃ discurret. (Soluit̃
dictū 2. 10. h̃ic. intelligif sano mō: t̃ sensus est iste: cogitatiū
nā cōponit singularia. t̃ terminos simplices: qui tamē
vles sunt: q̃ hoc p̃t̃ner ad intellectū q̃ est sup̃ior̃ cogitatiū
ua. singulē h̃ic nō sumit̃ vt distinguit̃ ɔtra vle: vt itelli-
git h̃ic dicens. S̃ vt distinguit̃ ɔtra compositū.

^{31.31.} Dicit in cōmēto. 34. q̃ bonū t̃ malū ṽez t̃ falsum sunt
in eodē g̃ie. S̃ oppo^m huius p̃. 6. meta. t.c. vltimi. ybi bz
q̃ bonū t̃ malū sunt i rebus: sed ṽez: t̃ falsūz sunt in in-
tellectu. Soluit̃. q̃ bo^m t̃ malū dupl̃r̃ possunt sumi. vno
modo vt mouēt in g̃ie cause efficiētis: alio mō vt mouēt
in g̃ie cause finalis: si p̃mo mō sic bonum t̃ malū: sunt in
anima sicut ṽez t̃ falsūz: t̃ sic sunt in eodē g̃ie: q̃ vtrūq̃
est cognitio. nā. 1z. meta. cōmēto. 36. Balneū in aia mouet
vt efficiēt. t̃ balneū extra aiam mouet vt finis: t̃ ideo si
ɔsiderent vt mouēt in rōne finis: sic h̃ic eē in rebus: de
B̃ t̃ latius dicemus in cōmēto vltimo. 6. meta.

^{32.32.} Auerrois 2. 36. in recitādo opionē Themistiu⁹. d. q̃ po-
nēdū itell̃z abstractū: tūc h̃ ṽez ē q̃ id qd̃ est magis visi-
bile magis p̃phēdit̃. S̃ oppo^m bz. p̃. 2. meta. 2. 10. p̃. Soluit̃.
dcm̃ ei. h̃ic intelligif sic. q̃ si itell̃s abstractū itell̃git res
māles ip̃fīctas multo magis apt̃ ē itell̃gere res abstra-
ctas p̃fectas: h̃ tñ nō ē sibi facile: s̃ difficulte: t̃ ita dīxit. 2.
meta. 2. 10. p̃. q̃ ex^m illd p̃b̃i de visu noctue r̃ lumīnis dīet
nō oīdit̃ ip̃ossibilitatē: s̃ difficultatē: dico p̃ locū a mino-
ris q̃ si itell̃s ista ip̃fīctiora itell̃git multo magis apt̃us
est itell̃gere res ip̃o p̃fectiores: sicut dī est t̃ abstracte
sube: hoc tñ nō est sibi facile: s̃ laboriosuz pp̃ ip̃z in cogni-
tione nā naturali dependere a sensatis.

^{33.33.} In eodē 2. 36. in illa pte in q̃ rep̃hēdit Alex^m ṽ h̃re p̃
incōueniēti q̃ eternū in sua actiōe idigeat aliquo corru-
ptibili: ita q̃ ex eis fiat vna actio. S̃ bz oppo^m p̃. 3. de aia.
2. 18. de itell̃u⁹ agēte t̃ phantasmate. sil. 7. meta. 2. 31. t̃
z. phy. t.c. 26. ybi dīg̃ sol t̃ bō gñanī hoiez. Soluit̃. 2.
negat eternū nō posse ɔiungi corruptibili eo mo quo ale-
xander ponebat: q̃ sicut sibi ip̃onit Auerroes: ip̃le Alex^m
tenuit itellectū possiblēz ē gñabilē t̃ corruptibili: t̃ po-
suit intellectū agentē abstractū ēē qui ep̃ic Alex^m deus
est: t̃ dīxit q̃ in copulōe intell̃s adepti deus vñiebatur
formal̃ intell̃ctui possibili: hoc aut̃ non p̃t̃ intelligere
Lōmētator: nā si aliquod abstractū informaret corru-

Solutiones contradictionum

probabile aliquo modo a corruptibili dependeret: et ideo caueant qui ad intentione eius tenent aiam intellectuam dare esse formalis homini. Illud autem quod de phantasmate et hodie allegabat nihil mouet: tunc quia phantasma non est mā intellectus agentis: nec virtus informativa hois est mā respectu solis in hois productione: sicut intellectus possibilis erat mā sicut Alexandrus respectu intellectus agentis in copulatiōe. tum etiam quod phantasma sortis et platonis non est p̄mū instrumentū intellectus agentis: sed secundariū et extraneū quoquo modo: sicut p̄z. 3. de aia. 5. 19. et 20. cōmēto. Nam sicut dicit Auct. sp̄s est in p̄ma intentione nature nō īdī n̄i per accidēs. Et ita dicen- p̄to de solo et hominē: sed de hoc latius vide. 8. phy. cō- mēto. 15. vbi declarat quod nouitas sit in effectu derivata a voluntate antiqua et quomodo non.

¶ 36.

CIn eodē cōmēto. 36. in illa parte in qua ponit opinionē suā. d. q̄ intellectus in habitu est p̄ quem extrahimus i- tellec̄ta. Huius tñ oppositū supra dicerat cōtra Alexan- drus hoc idē opinantez. **S**oluit. ibidē vbi cōtra Ale- xandrus arguit et contra Auēpace: ibi. n. dicit. et etiā quomodo attribuīt actio propria intellectui que est facere intellec̄ta intellectui ḡnabili et corruptibili. s. qui est in habitu. Nisi quis ponat q̄ intellectus qui est in habitu sit intellectus agens compositus cū intellectu māli: vt. d. Themis- tius: aut ponat q̄ forma postrema nobis qua abstrahim⁹s intellectus et intelligimus ea est cōposita ex intellectu in habitu et intellectu agente: vt Alexander et Auēpace ponunt: sicut nos etiam reputamus esse apparen⁹s ex sermone Aristo. in intellectu in habitu: ergo non discordat ab Alexander: nisi pro quanto ponebat intellectum ma- teriale qui est pars ipsius esse corruptibilez: non autem in modo ponendi.

¶ 51.

Dicit Auer. 5°. si. q̄ bonū actuale cōe oībus est lauda- bili. Oppo⁹ p̄mo ethicoz. cap. 16. Soluit. sumiſ laudabi- le ethicoz p̄ strictius q̄ bic: q̄ ibi sumiſ ut distinguit h̄ honorabile: hic autem lato vocabulo sumptum est.

¶ 66.

CIn cōmēto. 66. d. Lōmentator q̄ tactus p̄phēdit sensibi- le sui sine medio. Huius tñ oppositū p̄z. 2. de aia. cōmēto 107. 108. 115. **S**oluit. tactus q̄tū est merito receptiōis nō īdīget medio: s̄z p̄ acciōis et merito contractus nihil p̄, b̄bet ipsum medio īdīgere.

Concordantie super libro de sensu et sensato.

Scribit Lōmentator sup 5° libri de sensu et sensato q̄ virtutes diuersificatiē adīnūce h̄z forti- tudine et remissionez. vide oppositū huius. 7. phy. 5°. 20. ad finē cōmēti. Soluit. nō rōne sui: q̄ in īdīvīsibili cō- fīstunt diuersitas vītū est. sed est merito dispōnū et me- rito sui īstī: sicut p̄z p̄mo de aia. t. c. 65. vbi dī. si senex ac- cipiat oculum iuuenis videbit utiq̄ vītū iuuenis.

Cōcordantie Auer. sup p̄mo caplo de subā orbis.

Dicit Auerroes in p̄mo caplo de subā orbis q̄ vñū cōpositū h̄re n̄i vñā formaz est īpossibile. Huius oppositū p̄z ab ipso in. 3. celi. 5°. 67. vbi p̄t plu- res formas elemētoz in eodē remanere. **S**oluit ipse sentit loquendo de formis subalibus pfectis et totalibus q̄ in uno cōposito nō est n̄i vñā tñ: nam cū illa īstitu- at re: in actu simpli q̄libz supueniēs ēēt accidens: fallit autem de formis q̄ nō sunt vere subē: sed sunt q̄st medie et in- ter subā et accidentia: quales sunt forme elemētoz ap̄d ipsuz: et iō caueant ponētes formā corporeitatis in via ei⁹ et multo: nagi⁹ caueat tenētes in via eius aiam intellectuam esse formā vere īformatē: quista nūq̄ fuit opinio eius. Et si veritas sit ista ut catholice firemūr.

Cōtentia est differentia subalis materie. d. Lōmentator in eodē cōmēto. S̄z huius oppositū p̄z p̄mo physi. cōmēto

70. vide p̄mo ph. 2° allegato: q̄ sibi diffūle diximus.

CSuper secūdo capitulo.

Ill secūdo caplo. d. Lōmentator q̄ celū īdīget mouente ipsuz semp. Sed huius oppositū p̄z in. 2. celi. 2mēto. 6. Soluit. negat. 2. celi. t. c. 6. celū h̄re aiam qualē antiqui ponebant: q̄ crediderūt p̄manentia illius aiat corporis ēēt eiusdē rōnis cum issis que sunt hic: non negatur tñ celū animatiū esse pro quanto h̄z p̄n⁹ separatu⁹ a quo mo⁹: et p̄ qđ appetit: sicut p̄z p̄mo caplo de subā orbis in fine vbi dī. et nō sunt celū dictū h̄re aiaz. Et hoc est rō- nabile: nam ut scribit Lōmentator. 8. phy. cōmēto p̄mo. p̄n⁹ cipiū motus de oībus mobilibus est: sicut aia de rebus viuis: et hoc nō intelligunt moderni qui ponūt intelligē- tiam vere celū aiat: q̄ non possunt eleuare imaginatiū uam supra cogitatiūam.

Cibidē Lōmentator dī. q̄ celum de se h̄z finitatem sue actionis. Huius tñ oppositū p̄z ab ipso in. 3. caplo huius vbi dī. q̄ celū recipit actionē infinitatē: similē dicit illi qđ īmediate dicerat: et est q̄ celū est simplex: et iō non h̄z potētia ad corruptionē. **S**oluit. celū respectu motus localis de se finitatē h̄z: q̄ p̄t quiescere si pro orbitātuz sumat celuz: nam infinitos motus eius totali est ab ex- trinseco motore. celū respectu sui esse nō h̄z p̄n⁹ ītransī- cum p̄ qđ possit nō esse: sicut sunt ista ḡnabiliā q̄z tale p̄n⁹ cipiū est mā p̄ma: bñ tñ celuz h̄z p̄n⁹ extrinsecū dene si- bi p̄manentia eternaz et seruans ipsuz in suis dispōnib⁹ necessaryz: et si tale p̄n⁹ nō esset: ita esset de subā celi in- quir Lōmentator hic: sicut est de eius motu: et ē locus iste exp̄lus etra Gregorii ariminensez qui voluit eterna et necessaria nō habere cāz efficientē: celū igīt bñ p̄t reci- pe actionē īfinitā: cū eternū sit: sic dī. 3. ca⁹ de subā orbis: sed cā effectuā sui p̄petui mot⁹ nō est ipm̄: sed est abstra- ctum principiuz: sic igitur mēs Auerrois sibi concordat.

CSuper tertio capitulo.

Dicit Lōmentator in. 3. caplo de subā orbis. q̄ celuz est subīm tñ nō mā. Huius oppo⁹ p̄z. 9. meta. cōmēto. 17. Soluit. nomē materie quādoq̄z distinguit cōtra formā: et q̄icq̄ distinguēt etra subīm. Et p̄mo qđem modo sumpsit Auerrois. 9. meta. cōmēto. 17. qñ dicit nī- hil prohibet ut celum sit mā: sed prohibet ut sit forma: Et rō huius est: q̄z. 2. de ḡnitione. 5z. tex⁹. materie est mo- ueri et pati: forme vero agere et mouere: q̄z ligīt celū mo⁹: iō p̄t h̄re rōnem materie: vt ex eo et īte⁹ fit vñū motuz ex se: q̄z oē tale ex duabus naturis p̄ponit. s. nā causante motū: que h̄z modū forme: et ex nā recipiente motuz: que est nā p̄ modū materie: sicut p̄z in p̄mo caplo huius: et ex hoc p̄z error multoq̄ Auerroistaz qui videntes q̄ Lō- metator tenet celuz seclusa intelligētia nō esse cōposituz ex materia et forma: crediderunt celū esse formaz simpli- cez de intentione eius: et hoc nūq̄. d. Auerrois. bene dicit ultimo caplo de subā orbis. q̄ mediat inter purā poten- tiam et actum puruz: nūq̄ tñ absolute distīt celū actū aut formam esse. Sed bene quando celuz cōparatu⁹ ad ista īinferiora dicit̄ quasi forma: sicut p̄z primo celi cōmento z. 4. et secundo de ḡnitione et corrupciōe. textu 2⁹. 50. vbi dicit q̄ forma et finis in terminis oīum. Si autem materia su- manit: ut distinguit̄ cōtra obm̄ sic celum verius dicitur subīm q̄ materia: quia materia isto modo ut h̄z subīm distin- guitur: dicit carentiam forme cum aptitudine ad illam: sicut pulchre declarat Themistius p̄mo physicoz. in di- gressione propria quaz facit de potentia materię: et quia celum non habet potentiaz ad esse: ideo verius subiectū dicitur q̄z materia: et sic loquutus est Lōmentator hic dū- dicit celū subiectū esse non materialm.

CSuper ultimo caplo de suba orbis.

In ultimo capitulo de substacia orbis. d. Comentator qd corpora celestia sunt diversaruz specieruz. Opposituz huius p3 scđo cel. 2mēto 39. 2. 4. 9. **S**olutur duplex spēs analogā et yniuocā: ut sepe diximus: corpora celestia sunt eiusdez spēi analogae: non sunt eiusdez spēi yniuoce: sed vt sic sunt diuersaruz specierum.

CConcordantie Auerrois super metaphy. Aristotelis et primo super primo libro.

2°. p.

A greediamur nunc obsecro dicta Auerr. in metaphysicis. inquit ipse 2mēto primo primi metaph. qd materia non vere generat nec corruptitur. Huius autem opposituz meminimus nos legisse super primo physi. 2mēto. 60. Solutus. materia unde generatur et vere corruptitur subiective: motus enim est in moto et non in moto: et quod sub generatione et corruptione est mā: propterea dicimus nos ipsas vere generari et vere corrupti: quia s. subiectū est. Materia non vere generatur neque vere corruptitur tanq; generationis aut corruptiōis terminus. primo modo loquitur primo physi. 2mēto. 60. sicut ipse seipius ibi declarat. Secundo modo loquitur hic: et etiā loquitus est p̄hs primo physi. t.c. 82. Dicant alii quidquid velint. distinctio vera est in se: nec alii dicunt Auerrois adiuicez conciliari possunt.

2°. 3.

C In cōmēto tertio prīmi. huius dicit Auerroes qd forma hominis non est homo. Huius oppositum p3 per ipsum 7. meta. 3. 4. 2. 21. Dico qd solo p3 ex 2mēto. 21. septimi metaphysice: quia ibi dicit qd homo potest duplū sumi uno modo pro sui quiditate: et cuz sua quiditas sit sua forma: nam materia nec est proprie ḡditas: nec quiditatis ē pars: sic forma hominis homo dicit potest: si autem homo sumatur pro essentia hominis: que quia coimpersita est ex materia et forma sicut hominis forma non est hō: quod forma est altera pars essentie hominis: et altera est materia. et enim materia et forma sunt partes essentiales cōpositi: sicut p3 primo physi. 2mēto. 5. 2. 7. met. 1. 3. 7. et ideo refert dicere in via Auerrois aliquid esse de essentia alicuius: et aliqd ē de quiditate illius: sicut supra declarauit in tertio de aia. super 2mēto p̄mo. quiditas est quid magis abstractum qd essentia. Consimiliter materia bene dicit essentia quedam aut nā: quiditas tamē proprie loquendo dici non dicitur: sed si quādoq; dicitur sumit pro essentia: et ideo aliquid potest esse de essentia: quod tamē non erit de quiditate illius: sed soluz vehiculuz quiditatis: et tale est materia sicut ipsius: et per istaz distinctionē solutus omnia argumenta sūtilis doctoris in. 7. meta. et in tertio sententiaz distinctione. zz. questione vñica: si bene aduertis: et etiā p̄ istaz distinctionez solutus cōtradictio: quod forma hominis est homo uno modo: et forma hominis non est homo alio modo. vide cōmētis. 21. septimi meta. et intelliges totum: qd dicimus esse de intentione Auerrois.

2°. 12.

C In cōmēto. 12. videtur ponere formas mixtoruz distinctiones esse a formis elementorum: et per sequentes ponit pluralitez formaz. Huius tñ opposituz p3 p̄mo caplo de suba orbis. Solonē. qd ibidez naz sup illo loco diffuse dixi.

2°. 15.

C Raritas et densitas sicut Auerrois. 15. cōmēto p̄mi metaphy. sunt de prediō situs. Huius tamē opposituz dicit 7. phy. cōmento. 15. vbi dicit qd sunt qualitates: et quarto phy. 2mēto. 8. 4. vbi dicitur: qd sunt quantitates. Solutus. supra. 4. phy. 8. 4. dixi de hoc. et etiā. 7. phy. 15. nō op̄z igit̄ tertio repetere. nō te p̄igeat revoluere chartas.

C In eodem cōmento. 15. dicitur qd impossibile est ut id recipiat passionem et transmutetur de cōtrario in contra-

riam. Huius tamen instantia p3 p̄imo phy. 63. de materia prima: et primo de substacia orbis. et in quampluribus alijs locis. Solutus. intelligit dictum eius de ente in actu non de ente in pura potentia: sicut est prima materia. Nam si ens in actu huius quantum in actu idem manens mutaretur de cōtrario in trium: tunc simul et semel esset in actu et in potentia respectu eiusdem: quod nō capit itellis p̄boz.

C In cōmēto. 17. dicit ex sententia alexandri ḡnius a materia differre. Huius tamen oppositū videtur. decimo metaph. t.c. 24. Solutus. ḡnius non est vera materia: ut dicit Lōmentator hic: quia materia talis non est acris alijs: nec actuz habet: neq; yniuersale: neq; particularem: sed est pura potentia: et ideo caueant ponentes formaz corporis substacie materie prime coeteraz esse: tunc enīz materia esset corpus aliquam formaz yniuersale babens: et ita nulla esset differentia quā ponit Auerroes hic: inter ḡnius et materialē. Huius enim non dicit puraz potentia: sicut prima materia: et per hoc a materia differt. nec dicit ultimum actum nō cōtrabibilem per aliū actum quidatuum: sicut differentia specifica dicit. Sed dī. quādam formaz generalem: que mediat inter puram potentiam et actuz cōpletuz: qualis est ultima differentia. et ideo genus potest predicari: non autem mā: quia predictiū ut dicunt logici habet modum forme et quia ḡnius aliqua forma dicit: non autem materia: inde est qd illud predicatur esse potest: illud vero minime. Tamē licet ḡnius vera materia nō sit: tamē est materie proportionale: sicut dī. Porphirius caplo de differentia: nā quemadmodū ex materia et forma sit ynum per se cōpositum: sic ex genere et differentia sit per se yna species: et quia sicut materia in physica cōpōne contrahitur qualificatur et perficietur per formas: et substernitur forme tanq; subiectum: sic ḡnius perficitur cōtrahitur et actuatur per differentias et substernitur eis: sicut perfectibile ad perficiens: et sicut subiectū ad formaz: et inde fuit qd modus predictandi ḡnius fuit in quid: et modus predictandi differentie fuit in quale: quia genus predictatur per modum per se stantis: differentia autem per modum informantis: et alteri adiacentis: et per modūs qualificantis predictarū: et ideo genus in quid: et dīa p̄dicat in quale. **S**olutio ergo cōtradictiōis stat in hoc puncto. ḡnius non est vera materia. ḡnius tamen est materie simile.

C Ute iste lectū: sicut Lōmentator. 2°. 28. p̄mis meta. ē p̄us fz cāz: eo qd est sub eo. Huius tñ oppo p3 p̄ de aia. 2°. 8.

Solutus. istud doc̄i p̄cedit de vñ plonico qd erat p̄ se exīs separātū a singularibus: sicut dc̄m p̄mis de aia 2°. 8. locū bz de vñ Aristotelico: sicut p3 et. 1z. meta. 2°. 4. vbi dī: qd vñia apud Ari. sunt collecta ex singularibus ab istellū ḡaccipit iter ea silitudinē: et facit ea intentionē vñā.

C In 2mēto. 39. dī qd nō mediat iter māle et abstractuz. Opo p3. 2. phy. t.c. 26. de forma bois vñima. Solutus. auctoritas eius: sic intelligit nulla nā est in re extra que non sit: aut a materia separata: aut in mā imersa. De forma aut bois vñima nō dicimus ipsaz mediā ē p̄ abnegationē vñiusq; extremi: sicut dī media fz silitudinē et scđz cōparationē: nā pro quāto in aliquo suenit cuz formis mālibus: mālis esse vñdet: pro quāto rō suenit cum abstractis: aliquo mō abstracta est: et ideo forte dicit thermis stius sciaz de aia mathematicā esse sciaz et medium: sicut etiā nos superiori anno. 1506. declarauimus pulchre: duz librum de anima interpretaremur.

C In cōmento. 50. scribitur antiquos quattuor causas cognouisse. Huius opposituz p3 secundo physi. 2mēto. 9. vbi dicitur eos ignorasse formaz. Solutus. hoc habet locū de antiquis qui fuerunt Aristotelis tempore: et ita glosat

DD z

2°. 28.

2°. 39.

2°. 50.

2°. 5.

Solutiones contradictionum

Lömetator hic propositiones istas. Sed scđo physi. cōmēto. 9. loquitur de alijs antiquis qui longe ante tempore Aristoteli de causis rerū disputabāt: illi enī solum materias cognoverunt: phis enim Balbutiendo incepit: sicut dicitur in hoc primo. Et iō dī lingue tpa et xcorda bis scripturas: sicut inquit diuus Hieronymus.

Concordantie Auer. sup. z. meta.

p. p.

Euerrois in om̄eo primo scđi meta. facit istam sequentiam: qđ si intellectus noster nō intelligeret abstractas subas: tunc aliquid natura fecis: set frusta: qđ fecisset illud qđ est in se nāliter intellectus non intellectū ab alio. Sed oppositum huius sequit ex dictis eius. 7. meta. 3m̄o. 58. vbi dicit hec verba: esse nō rerum intelligibilium sunt existentes licet non intelligant. Confirmas auctoritate eiusdem ibidē 2°. 4. 6. sube suis substātie: l̄z nō diffiniunt: nō. n. diversant in suis substātib⁹ quādo diffiniunt: quādo non diffiniunt: sicut ē dispositio in visibilibus: qđ ip̄a nō sunt minus visibilita qđ vident: qđ quādo non vident. Et confirmat. nam phis scđo de aia. t. c. 14. 2. reprehendit antiquos opinantes sensibile et sensum esse relativa similit: quia tunc nullus esset actu color sine visu: sed idem est indicium de sensibili respectu sensus: et de intelligibili respectu intellectus. 3. De aia. textu 3m̄eti. 3. sicut ergo sensibile non h̄z esse per sensum: sic nec intelligibile p̄ intellectū. Et confirmatur. quia intelligibile intellectum nā precedit: prius autē in quantum prius nō dependet in esse a posteriori. Prēterea. Rō Auerrois vt. d. sanct⁹ doctor hic. et doctor subtilis in scđo meta. q. 3. videt peccare p̄ fallaciā sequentis: qđ ar- gut sic: si substātie abstracte non sunt intelligibiles ab intellectu nostro: ḡ a nullo: ac si sic argueretur h̄ nullus hō currit: ergo nullum animal currit. H̄. peccat secūdo in h̄ qđ ip̄e dicit qđ essent frusta. Sed hoc non procedit: quia frusta vt dicitur secūdo phy. est quādo aliquid est respe- cu alicuius finis quem non includit. Manifestū est aut qđ finis intelligentiar̄ non est vt a nostro intellectu intel- ligant: qđ multipli peccat ratio Auerrois sicut vides.

Soluitur multi modernoz laborauerunt in deducēdo sequentiā istam Auerrois: vt talia inconvenientia eni- taret: et quia dicta eorum vana sunt. Ideo pono modum fm̄ quem Lömetator in via sua habet defendi. Dico qđ fz ipsum in tertio de anima. in infinitis locis qđ intellectus noster cum sit virtus separata a mā est totius entis: et ista fuit prima ratio phis ad probandum imālstatem eius: nam materia est sicut opacitas quedam obtenebrans lucem: et ideo quāto virtus aliqua fuerit magis imērta materie tanto magis est a cognitione deficiens: et per h̄nā quanto magis ad imaterialitatem accedit: tanto magis ad co- gnitionem tendit: et ideo nō inconvenienter dictu est quālibet int̄m̄ esse plenam formis: pro quanto quelibet intel- ligentia cum sit a materia separata est omnī cogitativa: qđ quomō contingat non est presentis negocy. Auerrois igitur sermo sicut mihi videt inititur huic fundamento: nam si substātiaz abstractaz cognitio nostro intellectui repugnaret: aut hoc esset inquātū materialis: aut inquātū humanus: aut inquātū abstractus: et inquātū intellectus est. nō inquātū materialis est: qđ demonstratus est in tertio de anima. fm̄ ipsum: qđ intellectus est virtus abstracta a materia. Nec inquātū humanus: qđ vt hu- manus potest intelligere res materiales: que sunt poten- tia intellectu: ergo multo magis poterit intelligere abstra- cta: que sunt actu intellectu. L̄z non ita faciliter: nam sicut dicit Lömetator 3m̄o. 36. super. 3. de anima. vbi ex- minat dictum themistici: si posuerimus qđ intellectus mā- lis nō est admixtus materie: tunc ille sermo erit verus. s.

Dilectissimo p-
bencōcavero
ro fītua su-
damcnca.

qđ illud qđ est magis visibile magis cōprehendit: qđ qđ cōprehendit minus perfectum ex eis cōprehendentibus que non sunt admixta materie: necesse est: vt cōpre- dat perfectius et non cōtra. Et confirmatur: quia aliter desiderat naturale esset ad impossibile: nam si intellectui humano inquātū humanus est repugnet abstractioꝝ cognitio: cum homo naturalis ad talet cognitionem in- clinetur teste phis in prohemio meta. sequitur ergo tale desiderium ad impossibile ferri. Nec valet si dicat tale cognitionem esse possibilem pro alio statu: quia licet ita sit ex parte rei: tamē apud Aristo. non inuenitur aliquis locus in quo ponat alium statum: imo oppositum potest colligi ex dictis eius in primo et decimo ethicorū. vbi po- nit qđ felicitas mortuis cōtingere non potest. Relinqui- tur igitur qđ si intellectus nostro talis intellectio repugna re: qđ hoc esset inquantū abstractus: et inquātū intel- lectus est: sed qđ repugnat intellectus inquātū intellectus est: illud repugnat cuiilibet intellectui: sequitur ergo qđ si substantia abstracte a nostro intellectu non essent in- telligibiles: qđ a nullo intellectu essent intelligibiles: nam in his que sunt eiusdem nature: aut vniuice: aut analogi- ce quidquid per se repugnat alicui rōne nature: repugnat omnibus existentibus sub illa natura: sicut per oppositū: si quid per se competit alicui rōne nature per se: compe- tit omnibus illius nature: z. celi. 59. Tista rō Lömetatori- ris est a signo non est a causa: si bene aduertis: et hoc ē sequitur per locum a signo: qđ tunc natura fecisset aliqd ociolum: nam cum esse subaz separataz sit vita intelle- ctualis. 1z. meta. 39. Si a se nō intelligerent frusta cēnt: quia frusta est essentia que caret propria operatione: mō substantia intellectualis non habet aliquam operationē insequentem formam materialez inquantū materialis est: vt calefacere insequit calorem: nec operationes ani- me vegetatiue: aut sensitivae: nec etiam intellective: vt di- ximus in deducēdo. Forte dices qđ adhuc haberent ope- rationem: que est scđm locuz mouere. Sed cōtra motio presupponit in intelligentiis ipfuz intelligere et velle. 1z. meta. 3m̄o. 36. si igitur intelligere carerent: carerent et mouere ipso. et ita essent frusta: quia euz sint naturaliter intellecte et a nullo sint intellecte: carerent ergo sua natu- rali operatione: ergo ociose essent in natura: sicut diximus. et omnia ista sequuntur a signo nō a causa: et sic sicut video tollitur omnia argumenta latinoꝝ cōtra Auerroem. Ad cōtradictionis autes formam soluentes dicimus rep̄ es- sentias posse existere: esto qđ non intelligantur loquendo de essentias rerum in quibus suum esse non est suum in- telligere: sed tale intelligere est sibi aduentiu et extrane- um: sicut accidit lapidi qđ s̄t intellectus et habeat esse co- gnitum: sed in essentias rerum quaz esse est suum intelligere in talibus fallit pp̄ Auerrois: sicut est in p̄posito de abstractis substātib⁹: si enim tales nō essent actu intel- ligentes et intellecte tales non essent: quia suum esse est suum intelligere et cōtra scđm phos: modo autem istud sequitur ex hypothesi data: vt deduximus per locuz a si- gno: non autem a causa.

Cin cōmento vndecimo Auerroes videtur ponere dis- solutionem fieri a priori ad posteriori. Oppositum autes videtur dicere sp̄met in cōmento. 23. septimi meta. ma- gna fuit questio de hac materia apud plusq̄ Lömetato- rem super primo tegni: et conciliatorē in differētia. S. et omnes seq̄ces an resolutiua via fieret ab effectu ad cau- sam: an econtra: et plusq̄ Lömetator voluit qđ fieret a cā super effectū: conciliator aut voluit et oēs moderni qđ fieret opposito mō. Nos aut in hac mā mediādo dicim p̄ponē et resolutionē dupliciter fieri posse: yno modo scđ; rōne.

2°. xi.

e alio modo #3 nāz: et tunc dicimus q̄ resolutio q̄ sit scōz rōnem procedit a causa super effectu: vnde themistius primo posterioꝝ analeticoꝝ, caplo. 26. inquit resoluere appello vera xclone posita causas ex gbus confecta est xclo exquirere: illud maximo argumento est, naz liber posteriorꝝ resolutorius appareret: eo qz de posteriori resolutio agit in eo: q̄ est penes māz necessariam: talis autē resolutio est circa demōstrationem: que est ibi subiectu: demōstratio autē de qua agit ibi p̄ncipalē est demōstro simpliꝝ: que acā sup effectu p̄cedit: qz p̄ illā acgrī scire simpliciter diffinitū in illo libro: nō autē p̄ demōstratio, nē qz. qz illa non facit scire simpliꝝ: sed scdm gd: naz scire simpliꝝ est rem p̄ cām cognoscere: et qm illius est causa: et q̄ impossibile est aliter b̄f: qz igitur resolo illa: que scōz rōnis discursum penes causas attendit supra effectus: se, quicur ergo plusq̄ Lōmentatorē rectius sentire in hoc #3 moderni: scire enim resolutorie aliquē effectum et intellū gere est cum cognoverimus causas eius simplices et p̄n, cipia p̄ma vsq; ad elemēta: vt dicit p̄mo. ph. t. c. p̄mi. Et hoc etiā Auerroes affirmat in p̄stī loco: quādo dixit q̄ si postremū nō fuerit et prius sit non p̄t fieri sua diffōne: que per dissolutionē habet. Et confirmat. nam clarū est q̄ in mathematicis sciētis est maxima certitudo p̄ resolutiōne: p̄ aut q̄ ibi non sit demōstratio quia: et p̄ p̄s. resolutio scdm rōnem non sit ab effectu ad cāz: sed potius econtra. Et istud apud me nō est dubium: dicant ali⁹ gd, quid velint: alla est resolutio que sit scdm nām: et talis sit ab effectu ad cām: natura enī resolutio mixta in quattuor elementa. et elemēta in māz et formam: de ista resolutiōe loquī Lōmentator. 7. meta. 2m̄to. 23. qz ibi loquitur de dissolutionē: que sit attendendo penes illud qd̄ est a nā: non autem a rōne: Et illius etiā sententie est beatus do- ctoꝝ in. 3. meta. in expositione secundi textus: sicut vide re potes ibi euidenter.

D^o. 16. In p̄mento. 16. dicit q̄ mathematice demōstrationes sunt in p̄mo ordine certitudinē: et nāles sequunt̄ eas in hoc. Huius oppositū dicit p̄mo de aia. t. c. p̄mi: vbi dī q̄ sciētia de aia excedit omnes alias scientias nobilitate subiecti: et certitudine demonstrationis preter diuinam. Soluitur. multe sunt et varie expositiones illius loci sicut nosti: sed illud qd̄ nobis videt̄ esse dicēdum, p̄ nūc: est istud: qd̄ notat hic Lōmentator in 2m̄to isto: dicit enī q̄ in eadem scientia si diversatur certitudo scdm magis et minus: multo magis diversatur in diversis sciētis fm̄ genus: pro quo debes scire: vt scribit Lōmentator p̄mo celi. 2m̄to. 22. qm̄ aut differentes sunt demōstrationes quaz alteri attestatur sensus et alteri non: aut quia non est innata sentiri: aut quia non est possibilis vt sentiatur. Eides prime demōstrationis erit magis perfecta. vnde ex hoc colligo q̄ demōstrationes nāles quibus plures sensus attestant̄ sunt maiores certitudines q̄ demōstra- tiones: quibus pauciores sensus attestatur. et si certitudo mathematicaꝝ sciētiaꝝ compararet̄ certitudini demō strationi nālium penes hoc: dico q̄ ceteris paribus semper demōstrationes nāles essent certiores demōstracionibꝝ mathematicis: quia nāles cause sunt magis sensatae q̄ cāe mathematicenāllo. n. versatur circa sensibilia propria: et mathematicus circa sensibilia cōia. si non certitudo de- mōstrationis attendat penes abstractionē et simplicita- tem subiecti: sic mathematice excedunt nāles sciētias: qz vt dicit. 3. de anima. 7. 3. celi. 7. z. phy. nālia se habent per additionē ad mathematica: vnde sic aristotelia certior ē geometria: qz est de paucioribus: vt dicit p̄mo posterioriꝝ. caplo illo. certior autē est sciētia altera: altera. Ista at̄ propositio sic intellecta habet veritatem vt in pluribus:

fallit aut̄ quantum ad libru de aia. p̄cipie quo ad tertium librum. in quo agitur de intellectu qui est ens magis ab- structu q̄ qd̄libet mathematicū: qm̄ aut̄ certitudo at- tendit penes iudiciū p̄ apprehensionis talem certitu- dinē: penes hoc sc̄ia ostendit illud a quo est fons et origo cogitationis omnis et p̄ncipioꝝ oīum in alijs sciētis: et in qualibꝝ scientia: Et sic sc̄ia de aia cum tractet de intellectu agente: et possibili qui distinguunt̄ et iudicat quā- libet veritatē in qualibꝝ scientia: certissima est oīum scien- tiaꝝ preter diuinā: et ista fuit mēs Themistiuſ ibi: et Auer. in cōmento 2°. p̄mi de aia. ad calcē 2° si bñ aduertis. Sed dices replicādo q̄ si isto modo sc̄ia de anima eset certioꝝ alijs scientijs nobilitate subiecti et certitudine demōstronis: a pari et diuina sc̄ia saltem quantu: ad scdm eset certior. Soluo. sc̄ia de aia nō est nobilioꝝ negoꝝ certior diuina q̄tū est merito subiecti. Nam illa diuina dī eo: qz circa deum versat̄ et abstractas subas: que nobilioꝝ sunt aia in sel- lectu: teste Auerroī in. 3. de aia. 2°. 19. neq; etiā rōne cer- titudinis ostense p̄t esse certior sc̄ia de aia: qz ls sc̄ia de aia ostendat esse intellectus agentis a quo est certitudo p̄ncipioꝝ sciētiaꝝ oīum: et diuina etiā considerat de dō qui est altior causa veritatis et certitudinis q̄ sit intellectus agens: naz vt. d. Lōmentator in. 2. meta. 2m̄to. 4. omnia entia acquirunt et veritatem a p̄ma causa: et ideo bñ dixit Lōmentator 2m̄to. p̄mo. q̄ sc̄ia de aia in nobilita- te obiecti excedit omnes alias scientias: et etiā i certitudine demōstronis p̄ter diuinam. Attēdit et certitudo demōstronis ex eo: q̄ pauciores dubitationes contingunt in eis et mi- hor est difficultas resolendi q̄ in alijs. Et penes mai- re evidētiā illuminatiōis esse super effectu: sic logi- tur Lōmentator hic dū. d. q̄ demonstrationes mathema- tice sunt in p̄mo ordine certitudinē: et nāles sequunt̄ eas in hoc: et post nāles: sūt diuine: et hoc quo ad certitu- dinē demōstronis quo ad nos: que attendit penes maioreꝝ evidētiāz cause super effectum: et si loquimur de certi- tudine quo ad nos que est penes obiectu: magis nobis notum: vt sic nāles sunt in p̄mo ordine et mathē in. 2°. Cum ille sint de sensibili p̄prio: ille autē de sensibili cōi. Diuine aut̄ etiam vt sic sunt in tertio ordine. Sed de or- dine nature diuine demōstrationes sunt in p̄mo ordine. Naturales in secundo cum sint de substantia. Mathe in tertio cum sint de accidentibus: subā aut̄ natura prior est accidente. 7. meta. t. c. 4. Nolo tñ absolute cōcedere qd̄ libet consideratu: in nāli phyia esse prius natura quolibet considerato in mathematica: qz hoc falsum est: sed quo ad hoc q̄ demōstrones mathematicae sunt de accidentibus pre- ter astrologiaꝝ: sicut p̄z in. 1z. meta. 4. 4. et quia accidens posterius natura est subā: sic quo ad hoc sunt in tertio or- dine quo ad naturam. Sed sunt in p̄mo ordine quo ad nos penes evidētiā illuminationis esse sup̄ effectu. Et ad hunc sensum p̄mo posteriorum multū ph̄s lauda- uit mathematicas demonstrationes: et etiam in presenti textu quando. d. q̄ atrilogia mathematica non est ex- petenda in omni re: nam sermones sunt scdm exigentia materie subiecte. cogita bene et pondera: qz pauci v̄l nūli potuerunt hoc intelligere: sicut passim videre poteris.

Concordantie Auer. sup. 3. meta^{cc}.

Inquit sice. q̄ consuetudo Aristotelis fuit induce re sermones disputatiuos in qōnibus difficilibꝝ. Huiusq; oppositum videt̄ dicere primo celi. cōmento scdm. et pri- mo de anima. cōmento. 65. Solutio huius p̄z ex 2m̄to 85. primi de celo. vide ibi et considera.

In 2m̄to. 16. dicit Lōmentator q̄ nomina denomi- nativa significat ynum cōpositum. Huius tamen oppositū

Solutiones contradictionis

pz.5.meta.3mēto.i.4.vbi vult:q; nomina denominatiua significat p̄mo formā.7.7.meta.3mēto.iz. et in predicationis caplo de suba. vbi dicis q; album non est in ḡne ppter suum duplex significare.7.7.meta.3mēto allegato.d.q quādo accidentia p̄ accidere sumpta fuerint in suis subiectis essentialibus:tunc habebūt nomina significantia vtrūq;. De hoc vide que scripsī super 3mēto.8° secundi de anima tamen diffusius dicaz infra.5.meta.su per cōmēto.i.4.qz ibi est locus proprius.

5°.p

Concordantie Auer. sup 4°meta.

Bicit Lōmentator in 3mento p̄mo quarti meta.q scia de natura est de ente mobili. Huius tamē oppo^m videt dicere.iz.meta.3mento.5.vbi.d. q; est de corpore mobili. et in prologo suo super p̄mo phy. dicit res sensibiles esse subiecta scientie nālis. **Solutio.** non est cura phis de nominibus vt ipsemet dicit super 3mēto primo p̄mi phy. idem intelligit apud me Lōmentator p̄ corpus mobile et per corpus naturale p̄ res sensibiles p̄ ens mobile: et p̄ subam mobilem;nec inuenio aliquā discordiam inter antiquos de subto p̄bie: s; latini fuerunt auctores illi^o difficultatis: illib; igit qd ego dico i hac mā est istud q; 2° idē intellexit p̄ ista noia: et iō in hoc nō est insistendū: de rōne aut formalis subti nālis p̄bie: s; 2° dicat qn̄q; mobilitatē eē: qn̄q; sensibilitatē: tñ ista si adiūcē cōparem̄ indubitate credo nālitatē eē rōne formale subiectiuā et qditatuiā te tuis nālis habitus. rō q; me mouet est ista. qz mobilitas et sensibilitas h̄nt reduci ad illā: nā.n.est p̄n^m motus. Amplius. mobilitas est p̄pria pa^o: et nulla talis p̄t eē p̄ma rō subti scie: qz q̄l; talis est demō strabilis aut dem̄rone simplr: aut saltem dem̄rone cause tñ: stat.n. aliquā passionē eē q se notā quo ad simplicem inherentiā ad subz: q tñ nō sit evidens evidētia caufe: et sic est in p̄posito: qz l; motu eē sit de p̄ncipys cognitiōis scie nālis: tñ posuit dem̄rari dem̄rone qz: aut dem̄rone dante cām et eē. n̄b̄l tñ phib; posse d̄mostrari dem̄rone cause tñ. Amplius. illa est p̄ma rō. forma subti adequati nālis habitus qua p̄ posita aliqd repō sub tali habitu: et qua primo remora aliqd remo^r a tali habitu. h̄ est nālis: nā oia hisitia p̄ncipiū motus et quietis sūt physice cōsiderationis: et oia carentia h̄ p̄n^m non sunt amplius physice cōsiderationis: sicut pz.z.ph.t.c.7i. et 2firma p̄phim et Lōmentatorē ibidē. t.c.73. vbi pbant p̄mū motorē non eē nālis cōsiderationis: qz in eo nō est p̄n^m motus: tale aut nā est. Confirmat p̄ Auer. in scđo prūne phie. t.c.16. vbi phs.d. Ideo p̄tio p̄scrutandū nobis est de nā qd sit: ita nāq; et de qbus est physica manifestū erit: et Lōmentator in 5° sup illis verbis inqt. q; h̄ scierit nāz q sit declarabunt ei nālia a nō nālib: qd clarius dici potuit. S; fuit dubitatū similr p̄ magnificentiā tuā ppter qd est qd cū Aristo. dicat p̄mo posteriorum q subm in scia sit p̄ie notū in tñ p̄ Auer. p̄mo phy. 3mēto. vltimo. t.z.ph.2z. t.z. t.z.de aia. z7. et in pleriq; locis alijs tenet subz nō posse in scia dem̄rari: nec a p̄o nec a posteriori: et tñ nos videmus tēporib; nr̄is: semp in p̄ncipijs libroy p̄maz q̄stionēfieri de ipso subto. Nec valz si dicas q illud itel liget quo ad nāz nō quo ad nos: nā si subm nō deberet eē notū quo ad nos saltez dem̄fabile eēt dem̄rone quia: et istud l; a latinis teneat: apud Auer. tñ vbiq; h̄ negatum est. Dico q dubitatio pulchra est et subtilis. s; illud qd p̄ nūc occurrit mihi est. h̄: q refert aliqd eē notū in se et refert illud notū eē in ordine ad aliqd p̄dicatiū attributiū sibi ab intellectu: vñ dico q aliqd p̄mo mō p̄t eē p̄ se notū: et tñ secūdo mō stat istud dubiū eē et satis ignotū: ens eē notū est: nec intellectus circa p̄ceptū entis in se errare pot̄: cū nō habeat aliqd q qd ignorari queat: qz p̄ceptū ei^o

Digressio de rōne formalis subti adequati nālis phie.

est simplr simplex. et talis aut totalr scī: aut totalr ignoraſ: vt dī nono meta. t.c.2z. tñ vtr̄ ens sit vniuocū deo et creature: similr vtr̄ ens dicat p̄ceptū p̄ se tertiu a suis inferiorib; dubiū est satis et ignotum: et iō l; diuina scia sit de transcendentib; et cōsūmis que valde notissima sit in se: p̄nt tñ de istis formari p̄pones difficillime pp̄ quas scia illa erit ignota satis: et satis difficilis: facilitas enim p̄ponis nō orī ex noticia subti tñ: sed ex inberētia p̄dicati ad subm: vnde qn̄ talis inherētia nota est: tūc tota p̄po nota est: vnde phs querit in.iz. et 7.meta. vtr̄ ens et vñ habeat aliquā intentionē vlez actu extra dece p̄dicamēta: et ista q̄stio pz q; difficillima est. ita in p̄posito dicimus nos quātūcūz ponat subz p̄bie nālis siue ens mobile: siue corpus mobile: siue suba sensibilis: vel aliquid h̄ dico qdlibz istoz notū eē in se: et nullū vt sic dem̄rari p̄c aliquo ḡne dem̄fonis in scia nāli. s; q̄rere postea vtr̄ corpus mobile sit subz in scia nāli: istud nō est cōsiderare corpus in se: s; est cōsiderare ipsuz in ordine ad aliquid p̄dicatiū attributum sibi a rōne: sicut est ista intētio subm: et sic stat illud ignotu eē: vñ ista nō implicat mihi notuz esse corpus mobile esse: et tamē q; me lateat vtruz p̄ditiones subiecti scie competant corpori mobili: vt ad totum phy sciez negotiū p̄tinet: ista est extēporanea solutio: tñ mag nificētia v̄ra super hoc cogitabit.

2°.2.

In 3mēto.2. quarti meta. d.2° q suba est causa accidētū nō scdm finem et agens: sed scdm subm et mām tñ. Huius tñ oppositū scribit phs in.2.de aia. t.c.36. vbi d. aiam esse causaz corporis animati in tripliū ḡne cause formalis fi nālis et efficiētis. Et ad hoc mihi videt dōm esse: q; suba cōposita r̄ accidētū existentū in ipsa occurrit tāq; mā et subz: talia. n. sunt terminata: et nō h̄t māz in qua subiectū p̄nuo: nisi p̄po^m: talia aut nō sunt ab ipso p̄posito tāq; ab agente: q; cū mā et efficiētis non coincidant in idē: dicimus q; ab ipso vt ab agente: impossibile est talia ac cidentia dependere: et ideo talia dependere ab extrinseco motore in ḡne cause efficientis: nam agens q̄tuz dat de forma: tantū dat de cōsequētibus ad formam mediante forma: sicut colligit ex.8.ph.3z. t.z.celi. 3mēto.28. s; du ces quomō cōpositū est caula talium accidētū: cum phs primo. ph.8z. dicit māz cum forma causam eē oīng eorum: que sunt sicut mater. Solutio. l; cōposita sine mā in qua accidētia ista subiectantur. tñ in rei veritate ratio. ppter quā recipiant ī ḡne cāe mālis est mā: et rō ppter quā recipiantur in cōposito in genere cause fi nālis est ipsa forma: sicut pz.z.caplo de suba orbis: suba igitur cōposita quomōcūz distinguatur a materia et forma rōne qua cōposita est respectu talium acciden tūm subiectū in ea existentium non concurrit vt agēs non vt forma neq; finis: sed solum vt materia: illud aut qd adducit de scđo de anima patet: q; non est ad proposi tūm: quia non negamus substantiam que est forma pos se esse causaz finalē et agentem respectu accidentium: et isto modo patet mens Auerrois in hoc loco. Qz autem quidam dicere voluerunt hic substantiam esse v̄ra causam materialem accidētūm: non autem causam agen tem v̄ram: sed pullulatiuaz et similitudinariam: sic etiā finalē: ista nō sunt Auerroistica sicut diximus alio sed v̄ritas in via eius ista est.

2°.3.

In cōmēto tertio. quarti meta. dicit Lōmentator q ens et vñnum vñam naturam significat subiecto. sed diuersis modis. Huius tamen oppositum habet in.iz. meta.2i. et 2z. 3mentis. vbi habz q; ens non significat aliquaz na turam. **Solutio. qui ponunt vñuocationem entis et vñitatēm conceptus entis per indifferētiam: dicit con ceptum entis non dicere rem aliquam neq; realitatem**

aliquā: sū dicit q̄ dicit quandā formalitatē q̄ h̄z modus in tētōis p̄me: et ita glosat Lōmetatorē. i.z. meta. H̄metis zī. r. zz. q̄ lbi 2° nō negat absolute ens nō importare aliquē xceptū: sū solum negat q̄ nō dicit aliquā nām. i. aliquid rez vel realitatē distinctā a substātia et ab accīte a deo et a creatura: sū q̄ ens nō dicat aliquē xceptū reale obtulū hoc nūq̄ Lōmetator: vt aiūt: negauit: nobis at cū suppor-tatiōe istoꝝ: v̄f oppoꝝ de intētōne eius. nā ego teneo xce-ptū entis sc̄d̄ sp̄luz nō eē aliquid tertīū vniuocū distinctū a suis partibus subjectiū neq̄ nām neq̄ formalitatē importans. vñ sp̄se. o. in. io. meta. 2°. 8. ens siḡ decē pdi-camēta p̄ma significatiōe et sine medio: nō q̄ ens sit cōcōtate noīs et immedīate siḡ sua siḡ: sicut dixerūt vulga-reis: sū significat decē pdicamēta sine medio p̄ q̄to desce-dit nō p̄ dfias vniuocas: sicut ḡns in sp̄s: q̄r tūc ens eēt sicut canis: t p̄ 2̄s nō posset subz̄ eēt in aliqua scia: t q̄mō dicit aliquā nām distinctā a decē pdicamētis patuit et i 2° allegatis. zī. r. zz. i.z. meta. sū illud qd̄ intēdimus p̄ba-re estividere v̄tꝝ dicat aliquē xceptū tertīū distinctū a de-te pdicamētis: et ad hoc dicimus q̄ bñ importat vñ cōce-prum cōeōtate analogie r̄ decē pdicamētoꝝ: q̄ dī f̄z p̄ius et posterius. si. n. nullā vnitatē h̄fet nō esset de eo scia et ista est sentētia eius ep̄p̄se in. 4. meta. 2̄meto. z. iste at xceptus fm̄ ipsum nō est distinctus a suis inferioribus: vt dixerūt subtileꝝ: vñ. 4. meta. 2̄meto. 6. dicit cōmentator: q̄ ens et vñ nō significat vñā intētōne in oibis reb⁹ neq̄ intētōne diuersaz ab oibis rebus. Et sic p̄z q̄l̄ f̄z Auer. ens nō dicit aliquid r̄ nec realitatē nec formalitatē tertīaz vniuocā distinctā a deo et a creatura et ab accīte. Sū dices. q̄mō ad 2̄dictiōis formā diceſ: Dico q̄ 2° 3 Auiſ. tenet in. 3. 2̄meto. 4. 1. meta. z. et in. io. meta. 2̄mento 8. q̄ ens et vñ signant vñā nām. i. vñ xceptū: nō tū disti-ctū realr̄ vel ex nā rei: sed Tola rōne a xceptib⁹ suoꝝ in-ferioꝝ: sū diuersis modis: vniitas. n. nō importat aliquē xce-ptū vel formalitatē positivā: vt dixerūt posteriores disti-ctā a conceptu entis: sū solā intentionē supaddit vnum ex mō siḡ ad ip̄z ens: sū in re significata xueniūt: et iō. o. sp̄ens et vñ signat vñā nām in subto: sū dīnt sc̄d̄ moꝝ siḡ. Auiſ. aut̄ voluit xuersuz. v̄z. q̄ tam ens q̄ vñ im-portarēt de p̄ se vñūq̄d̄q̄ aliquē xceptūm positiūm: quo-rum vñus erat ab altero distinctus. sic lḡit Auer. ponit ens et vñū idē siḡ: sū q̄n̄ dixit q̄ ens et vñū nō signat ali-quā nāz: intellexit ad modū platonicoꝝ: q̄. v̄z. illa nā sit nā tertia a suis inferioribus separata et distincta. vñ ip̄se dī-cit. i.z. meta. 2̄meto. 6. z. ens et vñū: sunt ex rebus v̄lbus que nō bñt eē extra aiam. Et idem h̄z decimo meta. 2̄mento 6. simili ens et vñū non dicitur vñā intentionē vniuocaz tertiā ab intentionib⁹ decem predicamentoꝝ: sed solū est indīns p̄ analogiā vt dīximus ex intentione eius. 4. meta. 2̄meto. 6. et 2̄meto. z. vñ etiā. io. meta. 2̄meto. 6. di-cit. ip̄ossibile est vt aliquid cōe plurib⁹ sit suba: nisi fm̄ q̄ est in aia tūt̄ subdit parū infra. q̄ ens et vñū sunt de intētōnebus v̄lbus. q̄ nō bñt eē nisi in aia: vniitas lḡitur xceptus entis et cōitas eius est cōitas et vniitas analogie: non vniuocationis nō distincta sc̄dm esse: vel ex nā rei a suis inferioribus: sed solū in aia et in xceptu. Et nota bene ista: q̄r multi laborauerunt in vidento veritatem in via Auerrois: t non potuerunt. Et q̄ hoc sit v̄z. p̄bat rōne duplići. si ens inquātū ens nō diceret vñā xceptuz ana-logum distinctū rōne a xceptibus suorum inferioroz: seq̄, rerur q̄ nō possit de eo aliqua demōstratio fieri. 2̄s est falsuz: q̄r bonitas demōstrari p̄t de ente mediante veri-tate nō rōne aliquā inferioris ad ens: sū rōe sul. q̄ ens iquā tu ens. o. aliquem vñū xcep⁹. Confirmatur q̄r si ens in-quantū ens nō diceret aliquē conceptū. p̄pū rōne disti-

ctūm a suis inferioribus: sed solū cōtatem noīs impo-reter: sequeret q̄ nullum predicatum essentiale et per se de eo diceret: 2̄s est falsum: nam dicimus q̄ ista est p̄ se. ens est vnum. probat sequētia. q̄r fm̄ Auerrois. 4. me-ta. 2̄meto. z. de teſ equivoco bene aliquid predicaꝝ acci-dentale p̄t verifyari v̄l̄: sicut i. pp̄ est v̄l̄ vera: oīs canis est pulcher: nullū tñ prediꝝ per se de talī p̄t verifyari: cū igit̄ vniitas et bōitas. primo verificeſ de ente rō-ne sui: t non rōne alterius: demōstratiue sequi v̄f: q̄ ens inquātū ens est cōe deo et creature: sube et accidēti: non sola cōtate vocis: sed xceptus distincti rōne a xceptibus inferioribus: t hec nō p̄n̄ negariab boie habente intel-lectum habilitatum ad bonum.

p̄o. 4.

CIn cōmēto. 4. buiūs enumerat scias medias Lōmeta-tor in numero sciaz mathematicaliū: sicut est p̄spectiuſ et musica. Vnū tñ oppoſit⁹ v̄f sentire p̄hs. z. phy. t. c. zo. v̄b̄ h̄z. demonstrant aut et que magis physice q̄ mathe-maticē: v̄b̄ loquī. vt. o. Lōmetator: t v̄l̄ oēs expoſi-tors: deſcientijs medys. Soluit. gdquid dicant alyscietie medie vt est musica astrologia et p̄spectiuſ: et que assimili-lant his: sunt potius inter mathematicas scietias enumera-nande q̄ inter physicas: t rō est ista: nam habitus scienti-ficans specificat a medio: ita. n. p̄hs posuit distinctionem inter speculatiuas scias in. 6. meta. t. c. z. q̄ aut media ta-lium sciaz subalternataꝝ mathematica sunt: sū applica-ta sint materie sensibili: dicūnus q̄ cū denoiaſio inſeq̄t formā et nō māz: actum et non potentiam: sicut est de in-tentione p̄hi. z. phy. t. c. xi. z. 9. meta. t. c. 7. ppter hoc et sū māle in talibus nāle sit: cū formale sit mathematicū: po-tius ergo mathematice q̄ nāles debent nūcupari: t isti-us etiā opiniōnis est brūs doctor: qui et si. in. z. phy. super allegato r̄ oppoꝝ dicat: tñ seipſuz retractauit in qōnib⁹ sup Boetio de trinitate. Ad auctoritatēt p̄hi dico q̄ il-la est multiplex f̄z amphibologīa: q̄r vñ sensus eē p̄t: q̄ duo fint cōparata. t vñum fit illud ad qd̄ fit comparatio: vt fit sensus q̄ mathematicice pure et scie medie cōparent ad physicas tñ. Et tūc sensus eēt iste q̄ scie medie: sunt magiſ physice q̄ mathematicice pure sint physice: et iste sen-sus verus est: t sic intellexit p̄hs: vñ trāſlatio arabica ibi clarior est nr̄a: t sonat hoc qd̄ dīximus: t hoc est rōni cō-ſonum: mediū. n. magis xuenit cum extremo q̄ vñ ex-tremū cū alio extremo. Lū mālo sit distinctio extremi ab extremi q̄ extremi a medio: seu medy ab extremo. Al-ter sensus p̄t esse: vt vñū sit comparatum et duo sint ad que fiat comparatio: t tūc sensus esset iste: vt scie medie cōpare ad mathematicas et ad physicas scietias medie sunt magis physice q̄ mathematicice: et isto mō intellecta pp̄p̄phi falsa est pp̄ rōne quā adduximus.

p̄o. 2.

CIn 2°. 2i. o. 2° q̄ nullus intellectus intelligit ḥria eē ſi-mul: sū opponebat ibi in margine de vnitate itelleſ: nā cū opiones de 2̄dictiōis sint ḥria. teste p̄ho in. z. p̄herme-nias: sū vñ est oīuz itelleſ: vt ip̄e posuit: tūc ḥria erūt i eo-de ſimul: t cū itelleſ possit intelligere oīa q̄ ſūt i eo: ſi igit̄ ta-les opiones ḥria ſūt i ip̄o: ip̄e poterit intelligere ḥria ſimul eē. Ad h̄ aut̄ v̄f Auer. r̄ndere in. 6. meta. 2° v̄l̄io: v̄b̄. o. p̄ponēt 2° nō tenere in aia: sū ſolū in mā: nā l3 mā eē aiam nō possit recipe duo ḥria in ſimul: tñ aia bñt p̄t: de h̄ tñ v̄f debūn̄ ifra i illo loco: iō pro nūc dīmittat̄.

Ccordantie Auer. sup 5. meta. 2°. 2°. 3. o. 2° q̄ p̄n̄ māle eēt illd qd̄ demīrat cū hac p̄pōne ex. Tūc ſuū oppoꝝ v̄f ſentire ip̄e i p̄ ph. 2°. 5. 8. v̄b̄. o. q̄ i ſubto dīcīm̄ q̄ h̄ ſit h̄: in ſuōne āt q̄ ex h̄ ſit h̄. Soluit. vt ip̄emet 2°. d. in h̄. 5. meta. 2°. 29. famosior ex significatiōib⁹ ex. eēt q̄r ſimportat ḡns cāe mālis: t h̄ eē rōnabile: mā. n. ſit dīſribit a pho in

Solutiones contradictioni

z.phy.27. Hā est ex quo sibi allegd cū insit: qd aut dī de pmo: quoz puartio est manifesta gnō attribuit puationē: cū ppone ex: aut ē in recto: gnatio. n. sit ex nō eē: et non ex esse. Et iō dicimus qd infirmus sit san: qd qd hō sanus sit: sibi subris quoz puartio loquitur gnationes subtis attribuitur: sicut dicimus qd domus sit ex lateribus: proboc v. de cōmētū. z. septimi meta. et nos ibi etiam dicimus magis.

^{2°.5.} **C**In cōmēto. 5. qnti meta. dī qd nā pūs de forma dī. sibi z. phy. cōmēto p. dicit. qd pūs dī dē xposito: qd ingr̄ qd illa sē magis nā lā. Soluit. nā scdm ipsum. z. phy. cōmē. 3. t. 4. nō dī vniuoce nec equo de mā et forma et xposito. Sed analogice: sibi cōpositū ppr̄ loquēdoyerius naturatū: vt bñs nāz dīcat qd nā: sicut p̄z ibidē: vñ vlr apud ipsuz nil vniuoce dī de causa: et cāto: pcpue in pdicatis: qd sunt p̄mo itellecta: et bñt modū intēctionis p̄me. Utteri debes scire qd analogia duplex: qdā est scbz famositatē: et qdam scdm veritatē. vñ cōposita existimans cōiter esse magis entia et magis sube qd forma aut mā: qd talia n̄rē p̄me co. gnitioni nālī sunt notiora: sicut est de itēctione eius p̄mo phy. cōmē. 3. vbi qd scusa magis exponit cōposita cāta et elemētis. sibi scbz veritatē nā p̄ pūs dī de forma qd de mā: aut de p̄po: qd pp qd vñiūqdgqz tale et illud magis.

^{2°.6.} **C**In fine cōmē. sexti. d. Lōmetator qd eterna nō hñt eē necessariū ab alio. Huius tñ opp̄ patet scbz ca° de suba orbis. Et. z. meta. cōmē. 4. **C**Solut. eterna cītra p̄mō nō habet esse necessariū ab alio formalr̄: hñt tñ eē necessariū ab alio vt a fine et ab efficiētē. rō p̄ni est ista: qd si aliquid nō eēt formalr̄ ex se necessariū: sibi xtingētale nullo pacto posset ab a. io sortiri necessitatē scbz ipsuz. z. phy. cōmēto. 48. **H**Auc. nissi tu ponas nāz corruptibile couerti in nāz eternā. vñ qd̄z eternū caret mā qd radix ē xtingētie et possibilatatis. Et iō scdm p̄bos qd̄z eternū formalr̄ est necesse esse leipro: effectiue vero et finalr̄ talia eterna sunt a deo et p̄d̄ deū. Sicut demōstrauimus in qstione n̄ra de tripli causalitate intelligentie.

^{2°.14.} **C**In cōmē. i. 4. qnti meta. nomē accītate p̄mo siḡ accītis: et secūdario subz. Huius tñ opp̄ dicere vñ. p̄mo phy. cōmēto. z. vbi bñz qd̄ nomē xcretū duo. s. subz et formā: qd. qd̄ albu siḡ albedinē et recipiūm albedinis: t. z. de aia cōmē. 8. dicit qd noia rep̄ artificiālū qd accītia sunt p̄mo sign̄ subz: et scdario formā. Soluit. nomē siḡ re fm̄ qd est in actu: actus autē duplex est: subalis et accītalis: subalis dat eē simplr̄: et accītalis date eē scdm qd. Et ideo cū cōposita subalia sint in actu simplr̄: nomē talū p̄mo siḡ formā: qd̄ forma est rō pp quā cōpositū est in actu simplr̄: scdario aut̄ ipsoat cōpo. In cōpositis vñ p̄ accīdētis noia talū i xcreto sumpta p̄ formā siḡ et secūdario subiectum: qd̄ forma sit denoīatio nō amā: et qd̄ subz rū accīdētis est sicut mā: quarto meta. cōmē. z. iō dicimus nos qd̄ talia p̄ siḡ formā p̄ quā sunt in actu scbz qd̄: qd̄ ipsuz subz. Accedit ad hoc qd̄ si talia p̄ significarēt subz qd̄ formaz: tunc sequeret qd̄ esset negatio dicēdo hō albus: sicut deducit pulchre ^{2°} hic. **H**Auc. de noibz aut̄ rep̄ artificiālū: qd̄ p̄ siḡ an formā an subm dixi in cōmē. 8. scdī de aia. Et iō illuc recurre: quātū ad prop̄ spectat dico nullā eē dīctionē in Auerro: si qd̄q dicit nomē xcretū acciden: tale duo significare. s. subz et formā seu cōpositū ex forma et subto: sicut ipse bñz. 3. meta. cōmē. 16. vbi bñz noia denoīatiua significare vñiū p̄positū. Qd̄q aut̄ d. talia. siḡ formā p̄ et secūdario subz: aliud. n. ē siḡ absoluē: aliud est p̄o significare. dicimus talia noia cōcreta siḡ virtūqz: nō tñ p̄mo significare vñiūqz dicimus. sibi talia p̄ formā siḡ de nominatio ab actu fit nō a po³. z. phy. xi. t. 9. meta. t. c. 7. t. 8. meta. cōmē. 7. t. p̄phy. 63. t. p̄mo ca° de suba orbis. nā

qñ amittit forma subalis rei sibi mā amittit nomine et dif. fōne rei: cū aut̄ destruit for̄ accītalis: sibi ēt amittit de noīatio quo ad eē scbz qd̄ erat a talī forma: iz eē sim. plr̄ qd̄ est a forma subali nō amittat p̄ amissionē accīde. talis forme. sic igis solo ad oēs auctoritatis p̄z.

^{2°.16.} **C**In 2mē. 16. ing. Lōmetator qd̄ in itellectu vle notius ē p̄ticulari. Huius tñ opp̄ seq̄ vñ ex dictis eius in. 1z. me. ta. cōmē. 4. vbi bñz qd̄ ylīa itellecta apud Arist. sunt colle. cta ex similitudine quā accīpit intellectus ex p̄ticularibus. Et facit ea itēctionē vñā: et qd̄ vñ singularia notiora itelle cuiū eē vidēt. **C**Nissi eēt qd̄ auctoritas ista i opp̄ adducta p̄cedit de vñl p̄ scbz intentiōe: nō aut̄ p̄ p̄: qd̄ vñl vñ est de p̄mo itellectis p̄cedit cognitionē singulis. Singulis enī cognitionis repugnat itellectui: vt intellectus est. scdm phos nō iniquatū singule. sibi iniquatū male. Et si intellectui n̄rō cognitionis singulis attribuit. Hoc ē vt bñz respectū ad mātū et ad sensuz ex sui ipsefīōe: cū sit ultimus in gñe abstra. ctoz. 3. de aia. cōmē. 19. t. iō 2° sup̄ cōmēto libri de divina. tione. dicebat: qd̄ si sube abstracte singule male cognoscē. rent: tñgeret illas males eē: et sō intellectū n̄rō p̄mo aspe. ctiu vle cognoscit: qd̄ bñz p̄petit sibi rōne qd̄ itellectus est: cū sit abstractus a mā: et beat opp̄ receptuōis modū modo: quo mā recipit: nā mā singul: et itellectus vñl et abstracte recipit: sic qd̄ directe vle coḡ ab itellectu. singule aut̄ cum non cognoscat ab itellectu nisi vt ipse inclinatōis bñz ad māz. sic dicimus tale cognosci ab itellectu: vt sup̄ phan. tamata se p̄uerit: et ista cognitionis reflexa est et non p̄petit intellectui nisi mediante sensu: sicut p̄z. 3. de aia. cōmē. 9. Laueat qd̄ nominales et Burleiste tenētes singule eē p̄mo cognitionis ab itellectu. Sed de hoc in questiōe n̄ra de p̄mo cognitionis diximus satis.

^{2°.18.} **C**In cōmē. 18. quīnti meta. scribit Lōmetator graue et leue quantitates esse: opp̄ tñ scribit. z. de aia. 2°. iō. 8. t. 4. celi. 2° z. vide ibi: qd̄ sicut solutuz clare.

^{2°.19.} **C**In cōmē. 19. scribit cōmētator bonū et malū eē in aiatō: sibi opp̄ p̄z. 6. meta. t. c. 8. vbi dī. solū vez et falsuz esse in aia: sed malū et bonū esse in reb. De hoc dicemus statim in cōmēto. 8. sexti meta. vbi declarabimus illud dictū non bñt veritatē cū p̄cīsōe et qd̄l et qd̄o ibi dīce.

^{2°.22.} **C**In 2°. 22. bñz qd̄ diffō est finis in cognitionē. sibi opp̄ p̄z p̄mo de aia. cōmē. xi. in quo dī qd̄ est p̄cipiūz. Soluit. est p̄mō cognitionis demonstratiue. est finis simplicis et in. tuitiue cognitionis.

^{2°.25.} **C**Dicit 2° in cōmē. z. qd̄ p̄p̄ est in positiōe partium ad. inūlēm. Huius tñ opp̄ bñz p̄mo de gnatione. t. c. 85. Soluit. p̄lūtio est ista. qd̄ positiō partii regrit in mixtioē ipa tanqz p̄dītio neītia vt p̄z ex. 8. Reliūdē p̄mi de gnā: nō tñ forma. liter est ipsa. et ad istum sensuz nega: fuit p̄mo de gnatione. 85. hic vero dīcīt fm̄ p̄mō sensuz.

CConcordatō Auer. sup. 6° metae.

Sexto metae. cōmēto. p̄ bñz: qd̄ ens diuidit fm̄ sensu diuisiōe in p̄ se et p̄ accītis: sibi iñt. 5. meta. t. c. 14. Ens p̄mo diuidit in decē pdicamēta. p̄mo vñ phy. t. c. 6. p̄mo diuidit p̄ finitū et infinitū. 3. phy. t. c. 3. p̄mo diuidit p̄ actū et po³. **C**Solut. plures sunt diuisiones entis p̄ me: tñ quelz est fm̄ in suo gñe: qdā est diuisio entis in partes subtilias: sicut est diuisio entis in decē pdicamēta: qdā est diuisio entis in passīōes: sicut diuisio entis per vna et multas: p̄ neclūz et xtingēs: qdā est diuisio entis per modos seu analogias: dīras mō loquēdi Auer. sicut est diuisio entis p̄ actū et po³. Et iste diuisiones sunt entis qd̄ est subz in meta: qd̄ fm̄ Auer. bñz vñtate: xceptus analo. gice dicti nō vñiuoce. est et diuisio entis in aia et ex aiaz: et ista diuisio (vt pitissimis i hac artev). ē vocis equo. in suā significatiōe: nō est igis babēdū pro incōveniēti

plures diuisiones entis p̄mas esse modo declarato; sicut
nō icouenit plura esse genera p̄ma: teste porphirio. caplo
de spē dicēte decē p̄dicamēta esse tanq̄ decē rerū p̄n^a.
[In cōmēto p̄mo eiusdē sexti. inq̄t cōmentator q̄ nō est

Et ista opio falsa ē: tū impōlīs sīne dubio: salua eoꝝ pace:
tū qz sīna p̄hi expressa est in scđo p̄ibermenias ḥ hoc: tū
qz opio ista redit ad optionē negantiū p̄mū p̄n^m. nō sī
opiones de ḥdīctorūs nō sūt ḥrīe. qd ḡ, p̄ibet vñū t̄ eū-
dem ḥdīctorīa veꝝ opinari: sed istud incōueniēs cōtin-
git eis: ppter vñitatē intellectus sustinendā quā rectius
finitiōnē: t̄ fatuitatē dicere fas est. sī vñ dixi ad patuca re-
spiciētes de facilī enunciāt. si tū est tibi cura ista soluere:
qz fides nō habet meritū ybi humana rō p̄bz expīmētū
dicas opiones ḥdīctorīoꝝ ḥrīas eē: tū esto q̄ sit vñitas i-
tellectus: diceret cōmētatorꝝ pp̄ hoc nō seq̄ aliqd incōue-
niēs. Nā quēadmoꝝ eadē oꝝ veri: t̄ falsi suscepītua est
ad variationē factā in re: qz in ea nō ē nisi tanq̄ in signo:
in re aut̄ est tanq̄ in cā: sic etiā veritas t̄ falsitas pp̄ponū
ḥdīctorīarū existētū in itellectu cōsistit in rebne ad di-
uerſia ſantaſmata. t̄ respectu illorū nō ſint ḥrīa: sī respe-
ctu vñ^m t̄ eiusdē hoīs ḥrīa ſunt: qz in vñtute ei^o cogitatū
nō p̄nt eē due opiones p̄ticulares ḥdīctorīe. t̄ qz itētōes
itellecte: ſicut ipſe. d. 3° de aia. 2° 30. ſunt colligate cū in-
tētōnib^m imaginatis: ſic igf respectu vñ^m ḥrīa ſunt: nō respe-
ctu diuersoꝝ: ſed iſta ſolo. t̄ ſi de intētōne cōmentatoris
ſit: tū multoꝝ hz instātias. q̄ ad tertiu de aia. dimittant
p̄ſcūtēde: vbi in q̄ſtione de itellectus plurificatiōe mul-
ta dicerememintimus. Ad formā ligitur ḥdīctionis vñ
puto q̄ longe aliter Alterro. exponit textū illū nouū. 4°
meta. q̄ exponunt nři latīn: nā ſīn latīnos Arist. ibi ſīn
eoꝝ expositiōne p̄bat q̄ duo ḥdīctorīa nō p̄nt ſimil^m ve-
ra esse: qz ſi q̄s opinareſ oppoꝝ p̄mi p̄ncipij ſequareſ q̄
tū opiones de ḥdīctorīs ſint ḥrīe: tunc accideret ḥrīa in
codē esse: ſed longe alr̄ exponit locū illū ḥmētatorꝝ: t̄ ſua
expositio talis eſt. q̄ ſi dictū heracliti eē verū cū conti-
nat duos diuersos hoīes diceſ ḥdīctorīa: t̄ existimare ea
da eē: ſequereſ q̄ duo ḥdīctorīa eē vera ſimul: qd nō eſt
vole. qcgd ſit de hoc lá dixim^m quo ḥrīa in itellectu p̄ſt
ſimul recipi: t̄ quo nō: de dictis aūtaliꝝ nō ſit nobis cu-
re. luxta illud. Arbitry nostri nō eſt qd quisq̄ loquat.

208

Contra propria. In eod\u00e9 promo 2o dicitur qui eiusde scie est scire qui est rei; et qui gdest sit res illa. Dicitur temporis opposite legem ex dictis Aver. zo. phy. 2o meto. zo. vbl buz qui scia non buti cognoscit est abstracto, runo at cognoscit graditate. Soluit dictur phi buz locur hic qui si est incuestigatur fuerit a priori: fallit aut qui tale si est incuestigatur fuerit a posteriori: sicut precedit instatia ex. zo. secundi. phy. Et ista glosa est ipsius Aristo. zo. posterior. et Aver. t.c.g. sicut clare videre poteris.

Con cōmēto vīlūmo qđ est octauū in ordīne. d. cōmētato
qđ ala pōt simul oppoſta recipere. Hui⁹ tñ oppositū bz
qrto meta. e. c. noni. ybi cōmētator ⁊ phs pbant per de-
ductionē ad impole: qđ si p̄mū p̄n⁹ nō eſſet verū: tūc op̄i-
nione ūrte in eodē eſſent, ⁊ cōmētator in 2⁹. dicit. qđ qui
dicit aliqd intelligibile ponit hoc fundamētu: qđ duo op̄o-
poſita nō zgregant in simul, memini me ſuperius diſſu-
cultatē iſtam in hoc loco diſcuſiōndam forē pollicitūm
eſſe: quia videbatur locus iſte proprius eē huic materie.
Dico de intentione ſapientū ea que diſpersa ſunt in iſfe-
rioribus vīta eē in ſupioribus, vīlū mēta. i. z. meta. 2⁹.
I. 8. d. oēs formas in potētia eē in p̄ma mā: actu v̄o ſunt in
p̄mo motore: t̄ illud forte intendebat plato in poſitione
idearū: ſicut. d. cōmēta. ibi. ſilr dico qđ ea que ūrtriant
in reb⁹ in feriořib⁹: ⁊ mālibus in ſupiorib⁹: ⁊ in mālib⁹ nō
ūrtrāt: vnde ſicut dicit ūrta. hic albedo ⁊ nigredo quo
ad eē qđ h̄it extra aīaz in mā ūrtrāt. Et iō mā ſimul nō
pōt h̄re iſta: ſed ſucceſſiue: maxie quo ad gradus ſim qđ
ūrtratē h̄it. qđ dico pp colores medios qui ſim Auer. in
pluriſbus locis actu cōponunt ex extremitatib⁹: tñ ſp̄s albe-
dinis ⁊ ſp̄s nigredinis nullā h̄it ūrtratē in viſu vel in
ſensu coī v̄lī itellec̄ti. de iſtis igī ūrys icōplexis iudico
dictū Auer. veritatē h̄re ſine dubio: ſed de ūrtratē: qđ eſſet
iter cōplexa diſcultas eſt: ⁊ aliqui ad paucā respiciētes
voluerūt etiā p̄dictā Auer. ſniām ſe extēdere ad cōplexa
ita qđ diſcut optionē de ūdictorū ūrys nō eē ūrias in itellec̄tu.

Ibidē dī falsum & verū in aia eē. bonū aut & malū esse
in mā. Sed oppositū huius appet. 3. de aia. 3.4. t.5. meta.
t.c. 19. vbi dī q̄ maxime bonū & malū tale q̄le in aiatis.
Dico q̄ cōmētator. 3. de aia. 2°. 34. dicit q̄ ens in itelle-
ctu est bonū simplr sed ens extra itellectū est bonū in re
spectu. intelligit sic dictū līstud. ens in intellectu est bonū
simplr. i. inquātū ens absolute. iuxta illud p̄phī simplr dī-
co qd nullo addito dico: s̄z ens ex itellectū est bonū in re
spectu: qz est bonū in respectu opantis. Et iō dixit fm q̄
mīhi vī. cōmētator. 1. z. meta. 2°. 36. q̄ balneū in aia mo-
uet vt efficiēs: s̄z balneū ex aiam mouet: vt finis: qz cum
finis habeat rōnem bout: iuxta illud p̄phī in scđo meta. c.
cō. 8. qui dicūt infinitū auferūt bouī nām. t.5. meta. t.c.
3. t qz bonitas balnei in respectu opantis nō est fm esse
qd bz in aia: sed fm eē qd bz extra aiaz. ppter hoc dixit
ergo commētator Balneū ex aiam mouere vt finē. quā-
tū aut ad intentionē phī hic spectat dicēdū puto: cū bea-
to doctorie in pria pte sūme. q. 16. articulo p̄ q̄ sicut bonū
noīat id in qd tendit app^o. ita verū noīat id in qd tendit
itellectus. hoc aut distat iter app^m: ritellectū: siue quan-
cūq̄ cognitionē: nā cognitionē ē fz q̄ cognitionē est i cognō^{re}
Appetitus aut est fm q̄ appetens inclinat in ipsaz rem
appetitā: t sicut terminus appetitus q̄ est ipsum bonū est
in re appetibili: sed terminus cognitionis: qd est verum
est in ipso intellectu. t sicut bonū est in re in quantum bz
ordine ad appetitū: ppter hoc rō bonitatis deriuat a re
appetibili in appetitū fm q̄ appetitus dī bonus puit est
boni. ita cū verū sit in intellectu fm q̄ cōformat rei itel-
lecte necesse est q̄ ratio verū deriuat ad rō itellectam: vt

Solutiones contradictionū

res intellectua vera dicat sīm q̄ h̄z ordines ad intellectū: et hoc forte voluit dicere p̄hs q̄ bonū et malū: sunt in rebus: sed verū et falsum sunt in aia: ppter hoc tñ nō excludit qn in rebus ait: ratio boni sit: cuz aia etiā res sunt: tveriorē res q̄ sanīmata testpho in scđo de ḡatione aſaltū. caplo p. et etiā Agustino. iſ. de trinitate. c. 4. viuentia nō viuentib⁹: intelligētia nō stelligētib⁹: iniustis farta: Beata misericordia p̄ferēda iudicamus. Et ideo tenēdū est maximū bonū: in animatis esse cū maxime res sunt. vt dicit philosophus qnto metaphy. i9.

Lōcordantie Auerrois sup. 7. p̄me phie.

Auerroes ^{septimo meta. 2°. 5. h³ q̄ oēs antiquis q̄bus meminit p̄hs ibi nō p̄ceperunt: n̄st mām ex q̄ttuor causis. Sed huius oppo^m h³ ex hoc qd dicā: nā Anaxagoras cognouit intellectū abstractū: p̄ de aia. so. et p̄ phy. 39. t̄ p̄ meta. t. c. z. qui ēm ipsum erat segregans oia q̄ in suo chaos cōmixta erat: similī istā est de empedocle. ipse enī posuit v̄tra q̄ttuor elīta: que ēm ipsuz cōcurrebant in ḡne cause mālis: līte et amicitia que cōcurrebat in ḡne cāe efficientis: sicut p̄z p̄mo phy. t. cō. 4. i. **S**oluit. p̄positio ista h̄z veritatē de oib⁹ alijs antīs lōge ante Aristo. existētib⁹: ppter socrate et platone: nā tpe istoz fuit cognita ratio finis: sicut. d. cōmētator. p̄mo meta. 2°. 50. qz isti instituerūt res publicas ppter bonū. sicut plato ydeas posuit: que in ḡne cāe efficientis cōcurrūt.}

In 2°. 10. h³ singula ria notiora esse v̄libus. Huius oppositū h̄z p̄ phy. t. c. 4. et 2°. 5. t. 57. et alibi iſinties. Soluit. singula de quo loquī hic est notius v̄li in causando sūcta illud p̄hi in p̄fēmio meta. v̄lia sunt maxime diffīcilia ad cognoscendū. aut loquī hic quātū ad cognitionē complexā: single enī et si de eo scia nō sit: tñ est p̄ncipiū scie pro quātō ex singulis p̄ inductionē sumit v̄le: qd ē p̄ncipiū artis et scie: aut loq̄ de cōfusa cognitione singulāriū et de distincta v̄liuz: sed istō v̄līm nō placet mul- tū: qz tunc abusiva satia esset ista cōparatio: sicut intuēti patere p̄t: aut aliter singula sunt notiora nobis in cognitione in ḡne sumpta: vt est cōis ad sensitivā et intellectivā: nā p̄ma nr̄a cognitionē nālis sensitivā est.

In cōmēto vndēcimo. scribit cōmētator q̄ sube cōpo- site h̄t diffītione. Huius tñ oppo^m expresse h̄z ifra. in cōmēto. 37. **S**olo est ista. qñ ifra. d. cōpōsitorū nō esse diffītione: per cōposita intellexit singula: et de talibus non est scia: neq̄ diffītione: neq̄ p̄ demōstrationē. 7. hui^t. t. cō. 35. t. 53. sed solū sensus. h̄c v̄o sumit cōposita v̄lia: et talū bñ diffītiones eē p̄t: similī talia subta demōstrationū sūt. **V**hoc est qd dixit cōmētator p̄ meta. 2°. 27. sensibilia ha- bent duos modos cōprehēsionis: vñū qui nō est scia eo- rū sed imaginatio: vt sunt singula: et modū qui est scia eo- rum: et sunt intellecta vniuersalia.

In cōmēto. 1z. h³ cōmētator q̄ diffītū est vñū actū: et duo potētia. Sed huius oppo^m h̄z infā. t. cō. 43. vbi h³ q̄ gen⁹ est in potētia: et dīria est actū. et ita diffītū non est duo in potētia: s̄ vñū in potētia. et allud in actū. Soluit. diffītū est vñū in actū: q̄ ad cōceptū p̄fusuz: s̄ q̄ ad cōceptū diffītū ē duo i po⁹: qz p̄t resolui in duos cōceptus: qui cōceptus tñ ita se h̄t q̄ vñū est potentialis ad alterū: sicut cōceptus ḡnis ad cōceptū dīrie: et ita sedēt dīctio clarissime: sicut vides.

In cōmēto. 1z. h³ cōmētator q̄ diffītio nō est oī ser- mo significans illud qd significat nomē. Huius tñ oppo- sitū p̄z q̄rto meta. t. cō. 28. vbi h̄z q̄ rō quā significat no- mē est diffītio. **S**oluit. in h̄tib⁹ qd rei rō qd rei et rō qd

nois coincidunt: nō tñ absolute rō qd nois q̄lbet est diffītio qd rei: multa enī h̄t qd nois: q̄ tñ qd rei carent.

In cōmēto. 14. septimi meta. h³ cōmētator q̄ p̄uatio nō est nō ens simpliciter. Sed huius oppositū p̄z p̄ phy. 79. 2°.

Rfidet. p̄uatio formalis est nō ens. sed p̄notatiue ali- qd entitatis h³: sic loquī hic rōne cōnotatiū: s̄ in alijs lo- cis. logī respectu sue p̄me et formalis imaginationis: vi- de p̄metū vndēcimū duodecimi meta. et 2°. 60. p̄ phy.

In cōmēto. 18. h³ 2° q̄ accītia p̄ accīs nō h̄t diffītē oīo. Huius tñ oppositū p̄z supra 2° mēto. 14. t. 15. Soluit. intelligit dictū eius hic isto mō accidētia p̄ accīs nō ha- bent diffītione oīo: q. v. 3. habeat habitudine per se: et essentialē: et hoc manifestant v̄ba eius sequentiā: qz redi- dens causant sui dicti: ppter qd accidentia ista nō habēt oīo diffītione inq̄t: diffītio enī significat res termi- nās. Aut aliter solū p̄t: accidētia p̄ accīs dupli sub- secto cōparari p̄t essentialē: ad qd p̄ cōsequunt̄: et accidē- tali: cui p̄ accīs attribuunt̄: et tūc dicereſ q̄ talia accidē- tia in cōparatiō ad subta q̄bus per accīs attribuūt: nō h̄t diffītē: sed bñ in compatiōne ad p̄ma subta diffītiri p̄t: et istā solonē etiā latenter inuit cōmētator in hoc lo- co sicut mibi v̄detur.

In cōmēto. 23. dicit dissolutionem fieri a posteriori ad p̄tis. Huius tamē oppositū patet scđo meta. cōmēto vndēcimo. vide ibi: quia soluta fuit.

Ibide h̄f: q̄ mā denotatiue p̄dīcatur de eo: cuius est mā. oppositū patet scđo de generatione. t. cō. 4. Otra pla- tone vide ibi: quia soluta fuit.

In. 25. 2° mēto. scribit cōmētator q̄ ḡnatiō magis attri- buit p̄uationi q̄ subto. Huius tñ oppositū patet primo. phy. 2°. 60. vbi h̄z q̄ illud qd v̄be ḡnat subz est. **S**oluit. subm̄ mot⁹ vere mouerī dīr: qz motus est in moto non in motore. et iō subm̄ ḡnatiōis verissime ḡnari dīr. vt cōmē- tator dicit. p̄ phy. 2°. 60. sed in talibus nō solem⁹ n̄st ra- rissime loqui: cuī istis p̄positionib⁹ ex: vel ab. in subtib⁹. vt dicamus ex hoīe fit musicus: vel ab hoīe fit musicus: s̄ talibus modis loquendi v̄tūr in priuationib⁹: sole- mus enī dicere ex imusicō musicum fieri. et hoc maxime p̄prium est idiomati grecorū: sicut scribit cōmētator p̄b̄- mo phy. 61. 2°. et ideo dixit hic generationē magis attri- buit p̄uationi q̄ subto ad modū declarāt̄: et de hoc clare vide 2° mēto. 61. p̄mi phy. et iūentes illud qd dicimus.

In cōmēto. 29. h³ cōmētator q̄ quēadmodū est in mo- bilibus localiter q̄ qdā moueatur ex se: et quedā ex alio: ita est in ḡnabilibus: videſ ergo q̄ aliqua ab intellecto al- terari queant et ḡnari: Lūins oppositū p̄z scđo phy. 2° mē- to p̄mo. Ibi soluit: qz līḡ in corpib⁹ simplicib⁹ nō inue- nīaſ corporis qd alterē ex se: sicut inuenī ſcorp⁹ simplex qd mouēt in loco ex se: tñ in cōpositū hoc: vt ipse dicit fat- lit: qz talla p̄t h̄tē p̄ncipiū intrinsecū effectiū respectu sue alterationis et partialis ḡnatiōis: sicut est i nutritiōe que sit in aſalibus et plantis respectu illoꝝ que adueniūt ūis corporib⁹ ab extrinseco: sicut est cibis et potis.

In cōmēto. 32. dicit q̄ in ḡnatiōe sube: opozet et p̄re- exīstat agens qd sit ūiba: sed instātia est de igne qui scđo celi. cōmēto. 4. 2. Et primo methauroz ḡnatur a motu. **S**oluit. in cōmēto illo. 4. 2. Nā ūiba impfecte: q̄ quo- dāmodo mediant̄ inter substantiā et accidēs: quales sunt substantie elemētorū indifferēter possunt: et ab vñiuo- co: et ab equiuoco generari.

Auerrois 2° mēto. 37. huius. d. q̄ diffītio est formeūt uerbalis nō cōpositū ex mā et forma. Huius oppositū p̄z cōmēto vñultimo. octauū huius vbi habet diffītiones eē cōpositorū. Soluit. ūmp̄tū ūic cōpositū ex mā et for- ma: vt est ūingle diffītū ūyle. Et de tali nō est diffītio:

2°. 14.

2°. 18.

2°. 23.

2°. 23.

2°. 25.

2°. 29.

2°. 32.

2°. 37.

sed sensus: sed vltio octauii huius sumpsit cōpositum
vlemā tale ex mā in cōi: et forma in cōi cōponit: et istius
diffinitio eē pōt teste phō bic. 7. meta. t.c. 37.

20.37. **C**ibidē scribit q̄ forme nāles ab intellectu nō p̄nt sepa-
rari mā in imaginazione. Huius tr̄i oppositū scribitur
q̄to. phy. 20. 37. Et. 8. meta. 20. 8. Soluit. oē qd̄ intelligi-
tur: intelligit fm q̄ est in actu: sicut p̄z nono meta. t.c. 20.
Et ideo cū mā sit pura potētia p̄ occurru ab intellectu nō
pōt apprehendī sine forma: sed est p̄ analogiā ad formaz
cognoscibilis: sicut p̄z p̄ phy. t.c. 69. sed sic cognita mate-
ria: intellectus actu scđo pōt mām sine forma intelligere
Intelligēdo. s. mām nō esse formā: et formā nō esse mate-
ria. Na vt scribit cōmētator. iz. meta. 20. 39. intellectus
natus est diuidere adunata in eē in ea ex q̄bus cōponit:
quāuis nō diuidan̄ in esse: sicut diuidit mām a forma.

20.44. **C**udit cōmētator in 20. 44. q̄ in indiuiduo nō esse: n̄ si
forma p̄ticularis et mā ex q̄bus cōponit. Sed huius op-
positū p̄z. 5. meta. cōmēto. 6. vbi h̄z q̄ in indiuiduo deinō
strato est nā addita nāe cōponentiū: et est illud qd̄ sit ex
cōpone. In oī enī cōpone ad aliquā vnitatē deuenire ne-
cessariū est. Soluit. cōstitutiue et integratiue nihil est in
idiuiduo q̄ mā et forma. Sic intelligit dictū eius bic. enti-
tatiue aut aliqd̄ tertiu pōt esse qd̄ nō est nec mā: nec for-
ma: sed est suba cōposita: q̄cqd̄ dicat nouellinegates ter-
tiā entitatē fm p̄ncipia Auerro. Aut aliter dici pōt q̄ dī-
ctū eius bic pcedit ḥ platonē: qui posuit ideā separatam
necessariā ad generationē indiuidus: et ad eius cōponem:
sicut pōt patere tibi ex 20. 45. huius septimi: tia ista au-
ctoritas nō est cōtraipsū in preallegata auctoritate qn-
ti metaphysice. sicut yides.

20.57. **C**auerroes 2mēto. 57. huius. dicit q̄ nullū cōe est suba.
et idē h̄z. 45. Sed huius oppoⁱⁱ p̄z bic in 2mēto. 46. vbi
h̄z q̄ diffones vltiū h̄t aliquā dispōnē dispōnū substā-
tialiū: et qualitatē accidentē eis. Soluit. cōmētator i ista
auctoritate. 46. allegata exp̄sse inuit duplicez vltis acce-
ptionē. s. pro itentō secunda: que est qdā qualitas. i. qdā
accidēs a rōne causatū et attributū vlti pro p̄ma itentiōe:
qd̄ vle pro p̄ma intētione appellat ipse dispōnē ex dispo-
sitionibus subalibus. i. habētib⁹ esse citra actū aie: qd̄ at
dī ab ipso in p̄tū cōmēto q̄ nullū cōe est suba: hoc dicit
ad modū quo posuit plato: vltia enī apud Aristo. nō h̄t
esse extra aiam: sicut posuit plato. 3. de aia. 20. 18. et p̄mo
meta. 20. 45. Aristo. opinabat q̄ intellecta rerū notificat
subas eaꝝ: et nō sunt sube eaꝝ: sic igil vle pro p̄ma intē-
tione nō. d. aliquā formā reale distinctā a forma p̄ticulari
reali: vt qdā voluerūt: sed dicit cōceptū realē q̄ est no-
tio singulariū: et est forma declassās nō dans esse. tenem⁹
enī formā gnis spēi et indiuidui vna eē fm rē solū ratiōe
differētes: et sic gloso auctoritatē eius. p̄ meta. 2mēto. 17.
qñ. d. q̄ mā p̄us recipit formasyles q̄ minus vltis. et eis
mediantibus recipit idiuidualez: nō q̄ in mā sit multitu-
do formarū cōrspōdētū multitudini p̄dicatorū qd̄ dira-
tiuoꝝ factoz ab intellectu: sed vna et eadē forma fm mo-
dū intelligendi nrm̄ p̄us intelligit informare mām q̄ ad
gradū subalitatis q̄ corporeitatis: et p̄us quo ad gradum
corporis q̄ viuētis: et sic descēdēdo quo ad vltimū idiu-
dualem gradum: q̄cqd̄ dicat Joānes de Janduno in hoc
et sequaces eius.

20.58. **C**in cōmēto. 58. h̄z cōmētator q̄ eētiae rerū sunt existē-
tes: licz nō intelligant̄: sed opponebat p̄ nos ibidē p̄ cōmē-
tū p̄mū. scđi meta. vbi h̄z q̄ si sube intellectuales a nob̄
nō essent intellecte: tūc eēt frusta in nā: et p̄z n̄ eēt:
eūz nā nibil agat frustra. p̄ celi. 32. t. 3. de aia. 4. 5. vide in
cōmento p̄mo. scđi metaphysice: quia fuit ibi soluta ista
instantia diligenter.

Cin cōmēto. 60. h̄z q̄ cōpositū p̄ se est aliud a cōponen-
tibus. Huius oppositū scribit cōmētator. in p̄mo physi-
2mēto. 17. et supra. cōmēto. 4. 4. vbi dicebat q̄ in cōpus-
to nō est nisi mā et forma p̄ticularis ex q̄bus cōponit.
Solut. in oī per se p̄positione fm oēs sapiētes necessa-
rio ad aliquā p̄ se vnitatē deuenire. Et huius oppositū
nō pōt imaginari ab intellectu disposito ad bonū. cū igē
cōpositio ex mā et forma sit per se cōpositio: op̄z igit̄ istaz
terminari ad aliquā p̄ se vnitatē: istud non est nisi tertia
entitas. si enī in mixtione elementoz nō dicimus mixtū
esse oīa quattuor elemēta simul sumpta. nam tūc mixtio
est partiuū iuxta positio ḥ ph̄m p̄ de ḡnatione. 85. Et cō-
mentator bic exp̄resse. caro nō est terra et ignis ex q̄b⁹ cō-
ponit: sed est aliqd̄ additū: quare q̄ etiā mā cū forma nō
sunt causantes aliqd̄ tertiuū aliud ab eis nō video. De au-
toritate aut̄ cōmētatoris p̄ phy. 17. procedit de toto inte-
grali et cōtinuo: qr̄ sic etiā loqui ibi ph̄s. tale enī fm rez
nō dicit aliquā formā tertia distinctā ab esse partiuū sūl
sumptarū: licz ego teneā tale fm rōne dicere formaz ali-
quā distinctā ab esse partiuū simul sumptarū: nā fm ph̄m
qnto meta. t. cō. 19. senarius numerus nō est bis tria: sed
est semel sex. Si aut̄ velis illā ppōnē cōmētatoris. 17. pri-
mi phy. dilatare ad totū eētiale dicas q̄ totū nihil aliqd̄
est q̄ p̄es sūl sumpte integratiue et plūtitatiue: et sic ad
auctoritatē eius supra in. 4. 4. huius dicas p̄nter. Et viō
supraybi etiā dixim⁹ in illo loco. q̄ aut̄ ista sit opio cōmē-
tatoris credo me difuse probasse sup p̄ physi. cōmēto. 17.
et tu illuc recurras.

Cōcordantie Auerrois sup octauio p̄me ph̄ie.

In Cōmēto q̄to istius octauii meta. d. cōmēta.
q̄ oppositio est p̄ in loco. Huius op-
positū videt velle octauio phy. cōmēto. 16. Soluit. refert
dicere oppositionē p̄rio esse in loco: et refert illā motu lo-
cali fuisse: et q̄ hoc sit notū p̄mū verū est q̄ p̄ma oppo-
sitio in loco reperit: nā cū de rōne oppositorū sit distan-
tia: maxima aut̄ distantia reperit in loco. Ideo. Tū nō
est p̄ se notū q̄ oē qd̄ est mobile motu locali talē oppo-
sitionem habeat. quare.

Cin cōmēto. 10. ingt formā substātialē nō recipie magis
nec minus: instantia est de formis elemētoꝝ. 3. celi. 2mē-
to. 67. de formis elentoꝝ. Soluit. h̄z locum in vertis for-
mis subalibus: fallit in hie: que sunt medie inter substā-
tia. et accidēs: glōla Auerro. vbi supra. 3. celi. 2mēto allega-
to. Nā tñ q̄ licz forme pfecte nō recipiat magis aut̄ mi-
nus in sua eētia. tñ vt sunt forme in mā bene: vt sic reci-
pere p̄nt magis: aut̄ minus: sicut inuit cōmētator hic in
sito cōmēto. ingt enī. vnuis hō nō est maioris humanita-
tis q̄ alter fm formā: sed si fuerit erit fm q̄ est forma in
materia. Nam forma humana fm dispōnem māles in
quibus existit sic pōt magis et minus recipere in tantum
q̄ a phō in ethicis aliq̄ hoies arborei: aliq̄ brutales: aliq̄
intellectuales: et q̄si terrestres dynuncupant̄. Aliqui enī
vt dicit heſiodus ad scias capescendas per solā nām sūt
apti et pfecti ex bonitate cōplexionis: sicut fuit hyp̄co: et
Aristo. Aliq̄ vō non p̄ nām: tñ per doctores excitates mē-
tes eoz. quidā vero neutro modo apti sunt. Et isti oīno
ad discernēdū verū a falso oīno inutiles sunt. p̄z autē q̄
totalie ista diuersitas nō puenit nisi ex diuersitate cōple-
xionis et dispositionū in q̄b⁹ forma existit. theologi etiāz
noſtri dicunt q̄ in puris naturalibus aia christi fuit: et est
perfectior anima iude.

Cōcordantie Auerrois sup nono p̄me ph̄ie.
Auerroes nono meta. cōmēto scđo. dicit q̄ for-
me liberate a mā sunt tantū agentes:
nullo modo patientes: neq̄ eētialiter: neq̄ accidentaliter.

Solutiones contradictionis

sed opponebat ibi de aia intellectua que recipit intellectum et spes intellectus. Soluit dictum Auer. veritatē hz fm̄ p̄ncipia p̄hi pro quo debes scire quod actus et forma est agere et mouere. z. de ḡnōne. t. cō. 53. et nono meta. t. c. 20. t. 3. phy. 47. māe aut est moueri et p̄cipi. vñ quilibet forma sive mālis sive separata fuerit activa est: nec aliqua sub hac rōne qua forma est: est passiva: quod passiuū eē insequitor potētia: quod est p̄mo diuersa ab actu: si igit̄ aliq̄ forma passiva fuerit ista passibilitas cōpetit sibi rōne qua potētia participat: passibilitas aut ista duplex est: qdā signata et realis: et ista insequitor p̄ fm̄ p̄hos mām quantā: vñ si qua forma passiva fuerit passione et receptione signata sive realis: sive spūalis fuerit hoc est rōne māe: sicut scribit cōmētator. 2°. 5.3. de aia. ad p̄n^m 2mēti: et 2mēto. 38. alia est passio et receptionis vñis et abstracta: et isti^o rō est intellectus possibilis: qui nullā alia nām hz: nisi quod possibilis vocatus est: et iste intellectus est mā intelligibiliū: et est quartū genus entiū: sicut dicit cōmē. 3. de aia. 2mēto qnto. in solone tertie qnōnis. si forme igit̄ existēt in mā reali passione patiant̄: h̄ est rōne māe: vñ cōmētator. q̄rto celi. 2mēto. 22. dicebat. forma in motu elemēti mouer: sed vt est forma in mā mouer: quod etiā sensitivē vñtes signate recipiat est: quod sunt i mā. Sequit̄ igit̄ quod cū oēs forme a mā separate pter aiam nāram intellectua: que ifima est fm̄ ipsum inter abstracta. 3. de aia. cōmēto. 19. nullo modo passivas esse nō essentiales: quod cuiuslibet forme: vt forma est repugnat essentialem pati: etiā mālibus: vñ cōmētator. 5°. phy. 2° qnto: qui dixerit formas p̄ se moueri nō est amplius bōquēdū cū eo in hac scia: neque etiā accidentalē: quod forma accidentali pati rōne potētia que vel est mā: vel est intellectus possibilis. In talibus aut nō est mā: id non p̄nit pati passione reali et signata fm̄ p̄hos: neque etiā passione spūali: quod nō intelligit per receptionē: nec in eis est vere intellectus possibilis. (licet cōmētator videat illud dicere.) Sed fm̄ rōne: vt also declarauimus. nullo igitur modo pati p̄nit tales forme: neque p̄ se: neque per accidens: nec passione reali: nec spūali: cū intellectua: que est ifima iter abstracta: cū sit xposita ex intellectu poli vere: et ex intellectu agenti: rōne polis passiva est: rōne vero agentis est activa: sed passio ista est alterius rōnis a passione māe: sicut scribit cōmētator. 3. de aia. 2°. 38. vbi formaliter ponit ista solutio ad instantiā motam a nobis bic: sicut tu diligenter poteris sibi videre.

Con cōmēto. 19. scribit cōmētator: quod potētia ad sanitatem et ad egreditudinem est eadē oppositū p̄z. 3. phys. t. cō. io. vbi hz quod potētia ad sanitatem et egreditudinem est una: tunc sanitas et egritudo esset vñū et idem. Soluit. loqui h̄ic de potētia subiectua: quod eadē est mā p̄hi. sed. 3. phy. logē de potētia respectiva. idē aut ē ens in potētia respectiva ad actuū: et ens in actu. vñ cōmētator dicit. 8. meta. cōmē. 15. agens extrahens aliquod de po^a ad actuū nō largit multitudinem: sed p̄fectionē. t. 1z. meta. cōmē. 18. iuxta dīmidū. agens nāle nō cōgregat inter diuersa: nota tñ bic quod potētia ista subiectua: et respectiva vñna et eadē est realis: sicut mihi vñ pro nūc: sed sortimē tales potētiae distinctas de nominationes in ordine ad diuersa: sicut est de actione et passione: vnde pluralitas entiū est euitanda iniquātū est possibile. Dico quod vñna et eadē forma: vt est in potētia māe app: ve sic esse in po^a subiectua: sed eadem forma vt est in po^a actua agentis dī esse in potētia respectiva in ordine. s. ad actuū: vnde cū fm̄ Auerro. 1z. meta. 2mēto. 18. cū oēs forme sunt i potētia in p̄ma māe: et sunt in actu in p̄mo motore: tales sunt in potentia subiectua et passiva māe: cū aut potētia passiva sit p̄n^m transmutandi ab altero in

quantū alterū: vñ mihi quod sit vñtis respectus realis quod respicit tā subm̄ qđ formā: vt in subto inducit ab agente: hz diuersas sortimē denominations: vt ad diuersa extrema cōparat: sicut eadē est distātia intersupius et inferius inter thebas et athenas: nō tñ ē idē distare: et ita ego caueo ponere potētia obiectua reali distingui a subiectua i via Auerro. licet multi teneat hoc. tñ mihi vñ in via ei^o: et forte etiā in via Aristo. illā nō distingui re a subiectua: quia est p̄n^m p̄ se notū: et ab oībus peripatheticis concessu: quod q̄cqd est possibile respectu agentis est pole respectu patientis: et q̄cqd est pole respectu patientis etiā illud possibile est respectu agentis: et hoc loquēdo de vera potētia. Nā aliter aliqd eet ociosuz in nā: et frustratorū p̄phm. p̄ celi. 3z. et ideo recte diximus nos entitates pluralitate in entiū iuxta cōsuetudinē p̄ncipis nře militie Aristo. iquā tūq̄t pole: quod respectus ille ad subm̄: et ad formā: vt ē ab agete vñus et idē est re: sed rōne distinguūt: sed theologū nři qui h̄it p̄ncipia opposita p̄ncipis p̄hoꝝ: tenet aliqd ēē pole respectu agentis: quod nō fuit pole respectu passiū. id h̄it de necessitate ponere istos respectus reali distinguūt. vnde mūdus aī sui creationē erat in potētia activa agētis. s. dei creatoris: nō erat aī in potētia subiectua alicui^o passiū: cū et nihil creatum sit. similiter angelis aī sui creationē erant in potētia activa dei: nō aut erant in potētia passiva alicui^o cū ex nihil sint creati: immo mā p̄ma fuit in po^a aī sui creationē activa dei: i nullus tñ potētia subiectua fuit: quod p̄mū potētiale in nullius ē po^a subiectua: aliter esset p̄mū et nō p̄mū. et idē theologus discrepans a phis in principiis hz etiā discordare in h̄ibis: sed velle tenere h̄nem physis p̄ncipia theologica distincta a phēs sic vel ecōtra rediculis est: et idē sufficiens Scotus videns ista vera esse theologice voluit ponere potētia obiectua distinctā a subiectua motus: vt mihi vñ p̄ista fundamēta de Aristo. in hoc tñ curabat. in quantum auctoritates eius glosare posset ne veritati theologice obviaret quod aut hoc nō possit ipse tenere in fundamētis phis mihi vñ hoc posse rationibus cōvinci sic: nā fm̄ te Aristo. id ponit potētia obiectua: quod diuī bona dīz evanuare totā naturā diuisi: sed si Ari. diuīdē ens per potētia et actuū intellexisset potētia subiectua tñ: et nō obiectua: tunc sub tali divisione nō cōprehenderet oē ens: sicut p̄z de angelis de mūdo et mā p̄ma ante sui creationē quod erat res in potētia nō subiectua nec erant res in actu formalī vñ existentie. ergo oē dicere potētia: que est dīta entis esse potētia obiectua. Amplius. 9. meta. t. c. 1z. act^o et potētia sūt eiusdem genū: hz hoc nō p̄t de potētia subiectua verificari: quia suba p̄t eē potētia subiectua quātitatis: et p̄z quod ista sūt diuersorū generum. Erabit illud sic p̄ Auerro. 8. meta. cōmēto. 15. agens extrahens aliquod de potētia qd actuū nō largit multitudinem: sed p̄fectionē. et hoc idē hz. 1z. meta. cōmēto. 18. vbi hz quod agens apud Aristo. nō congregat inter diuersa: et hoc idē hz. 5. phy. cōmento. 9. quod po^a et actuū sunt eiusdem genū: et p̄z istas auctoritates non posse saluari de potētia subiectua: sed de necessitate sunt vere de po^a obiectua: et in tñ p̄cesserūt: cū huiusmodi auctoritatib^o pleriq̄ nō modice auctoritatis viri: vt de intentione Auer. substatere ausi sunt potētia obiectua distingui ab actū et a passiva potētib^o: nec nō a logica potētia que nūl aliud est quod respectus rōnis ex nō repugnantia terminoz cauſatus: et ista p̄ vita mā nō possunt sustineri de mēte phis. losophoz. Et ve egreditudini eoꝝ succurrām^o ostendam^o eis cām erroris eoꝝ: et est: quod ponentes potētia obiectua coacti sunt ad illud ex p̄ncipio repugnante phie: et est quod aliquid est in potētia respectu agentis tñ quod nō est in potētia passiū: et hoc nō cōcedit a phis in rebus nouis. immo ipi

dicunt oē qđ est in potētia actius agētis est in potētia passiūa aliculus subiecti. iuxta illud cōmētatoris allegatus supra. omnes formae sunt in potētia passiūa materie: t̄ sūt in potētia actiuā p̄m̄ motoris: p̄z modo q̄ fm̄ theologos aliquā forma an siū p̄dictionē est possiblē possibilitate qua respicit agens tñ. Et iō istā potētia a qua possibilis denominat nūcupauere obiectiuā: s̄z p̄hs dīcēs op̄ positiū huius op̄ negare ipsum talē potentia distingui a potentia passiūa: q̄ per potētia passiūa forma est possiblē ex parte subti cū respectu ad agēs: q̄z nono meta. t.c. z. po³ passiūa est p̄n^m transmutādi ab altero inquātu alterū. po³ enī passiūa diffini p̄ actiuā t̄ e. vñ. z. phy. 48. z. 8. phy. 79. t̄ in pleriqz locis in loco destrucionu stra Alгазełe. q̄cqd est pole p̄ p̄n^m passiūu it̄r̄secū est pole p̄ p̄n^m ext̄r̄secū actiuū. t̄q̄ ens nō diuidat p̄ potētia obiectiuā: sed p̄ po³ subiūa ondīk sic: p̄hs. iz. meta. t.c. 8. 10. lens declarare qđ sit eē māe diuidit ens p̄ po³ t̄ actuz: t̄ ibi declarat mām cōtineri sub po³: t̄ nō sub actu: q̄z est il lud ex quo oia sunt p̄ trānsmutationē. Manifestū est at potētia ex qua aliqd trānsmutat esse potētia subiectiuaz nō obiectiuā: q̄re entis diuisio p̄ potentia t̄ actū non est fm̄ p̄hs p̄ potētia obiectiuā: q̄z t̄c argumētū p̄hi adduētū eset in q̄ttuor terminis. Amplius cōmentator in. iz. meta. cōmēto. z. 6. declarās intētione p̄hi. inquit q̄ ibi intētendit inducere allū modū quo p̄ncipia oīum p̄dicamētis. q̄p̄ sunt eadē: t̄ est p̄ quāto actus t̄ potētia sūt in oī gñē: t̄q̄ actus h̄z reduci ad formā: t̄ po³ ad mām: t̄q̄ potētia t̄ actus pp̄fing sunt distincti in distinctis p̄dicamētis. vult ḡ potētia subiectiuā t̄ actū eē p̄ncipia predicamēto. rūoīus: t̄ nō obiectiuā cū dicat potētia reduci ad mām t̄ actū ad formā. Amplius ipse in. 5. meta. 2mēto. i. 4. vbi declarās quo actus t̄ po³ sunt in oī p̄dicamēto exponēs exēplū p̄hi in p̄dicamēto subē de forma mercury. d. q̄ in lapide est eadē forma mercury: t̄ in actu: t̄ in potentia: t̄ declarans: quo sit in potētia dīcit q̄ est in potētia: q̄z h̄z nām recipiedicā. Actu vñ h̄z eā qñ actu recipit eam. vbi p̄z de intentione eius potētia in qua mercurius est subiectiuā eē nō obiectiuā: nec valz dicere obiectiuaz debere ponī. ppter respectū ad agens: q̄z iste respectus importatur p̄ subiectiuā cū sit p̄n^m transmutādi ab altero inquātu alterū: t̄ ita nō op̄z entia: sine necessitate multiplicare t̄ video sicut mihi videſ saluo semp meliori iudicio de intentione p̄hi potētia istā obiectiuā nō esse distinctaz re a potētia passiūa: q̄z ista potētia obiectiuā si ponit nō ē pp̄ aliud nisi. ppter respectū quē ip̄ozat foz ad ip̄uz agēs: sed cū iste respectus sufficiēter importet p̄ po³ subiectiuā seu passiūa: sicut clare p̄z ex diffōne potētia passiūa posite in nono meta. t̄ in qnto: ppter hoc dicim⁹ de intentione p̄hi nō dari potētia obiectiuā tanq̄ rē distinctā a subiectiuā. Et dicim⁹ q̄ diuisio entis p̄ actū t̄ potētia est per potentia subiectiuā: t̄ sic dicim⁹ agēs extrahēs aliqd de po³ subiūa ad actu nō largiri mltitudinē: s̄z p̄fectionē: q̄z vna t̄ eadē ē res: q̄ est i po³ subiūa māe t̄ po³ actiuā agētis: cū rē q̄ actu p̄ducta ē. t̄ sic agēs ap̄d Ari. nō ȝgregat iter diuersia. Et sic dicat ȝinter q̄ potētia subiectiuā t̄ actus sunt eiūdē gñis: loquēdo de potētia subiectiuā p̄. xima. nā vñ dīcit. phy. t̄ 2mēto. iz. meta. t.c. z. līc. p̄n c̄pia oīum dece p̄dicamētoz remota possint esse eadēz q̄z p̄ncipia p̄dicamētis subē sunt p̄ncipia oīuz p̄dicamēto. rū: nī p̄ncipia pxima vñi scūtisq̄ sunt sibi. pp̄zia. t̄ sic p̄z quo actus t̄ potētia circuūt oē genus: t̄ quo sunt eiūdē gñis. ista est mens p̄hi. Et Auerro. iz. meta. z. 6. qđ aut dī de angelis: t̄ de mā t̄ corpib⁹ celestibus: q̄z no sunt in potentia subiectiuā: sed obiectiuā p̄z q̄ hoc nihil est ȝ p̄hi. t̄ cōmētatore. sed apud theologū bñ illud b̄ret vñz.

Logita ergo t̄ cōsidera q̄ ex diuersis p̄ncipis diuersa se quātū p̄ncipia. Et ideo Auer. plerūq̄ dānauit Auerōnā in hoc. Appellans ip̄m̄ mediū iter p̄pateticos t̄ loquer̄s. 2°. 19.
 Ibide dī q̄ in absoluūtis a motu rep̄t melius. opositū p̄z. 3. meta. t.c. 3. vbi ȝcī in imobiliis non est rō finis: neq̄ boni. Solvit. imobilia duplicita: qdā fm̄ esse t̄ diffi-
nitionē: sicut sunt subē separate: t̄ qdāz sola diffi-
nitionē: tunc dīco q̄ in imobiliis sola diffi-
nitionē qualia sunt entia mathematica: nō est in eis rō boni: neq̄ finis: q̄z talia h̄z
esse separata nō subsistunt: q̄z si subsisteret eēt in eis bonū . s. ip̄m̄ eē ip̄oz. sed talia sola rōne a motu separata sunt:
t̄ sic abstrahit a rōne finis: q̄z h̄z rōnez mouentis: nec est
incōueniēs q̄ in aliquo ente fm̄ rōne nō sit bonū vel rō
boni: cū rō entis sit por̄ q̄z rō boni. logī ȝigē cōmentator
hic de reb⁹ separatis fm̄ esse t̄ diffi-
nitionē a motu: q̄z in talib⁹ bus bñ p̄t eē rō boni. imo summi boni.

2°. 6.
 Cōcordantie Auerrois sup decimo p̄me physe.

Decimo metaphysice inuenimus ȝdictionē satis apparētē in cōmēto sexto. q̄z ibi cōmen.
 dicit. in 2mēto. q̄ hoe nomē ens de plurib⁹ dī q̄z vnum.
 Huius tñ oppo^m legim⁹ in q̄rto meta. t.c. 3. Soluit p̄t
 sic: q̄z ens de plib⁹ dī q̄ditatiue q̄z vñi. nā ens q̄ditatiue
 dī de suis ptib⁹ subtiūts: nō aut vñi p̄cipue fm̄ viā cōez
 q̄tūcuḡ bñs doctor sup. 4. meta. h̄z idē de vno tenere
 videā. Et tūc fm̄ istā solonez aučitas ȝmēta. taliter h̄z
 iterptari. ens dī de plib⁹ q̄z vñi: vt cū dī de signato rei. l.
 q̄tū ad q̄ditatē rei: seu q̄ditatiua p̄dicationē: l̄z quātu ad
 p̄dicationē idēp̄ticā de quot dī ens de tot etiā dī vñi: q̄z
 ens vñi: vñi t̄ eadē nām signāt fm̄ ȝmētatore. cōmē-
 to. 3. ȝrti meta. t̄ cōmēto. 8. decimi huīus. Aut alr̄ t̄ fūtu-
 lius in eo iudicio. ens dī de plurib⁹ q̄z vñi qñ dī de signa-
 to rei pp̄ hoc: q̄z stat multa esse vñi subito: que tamen in
 signāto rei: sunt distātia: t̄ fm̄ diffi-
 nitionē ipsaz: sic p̄z exp̄sse p̄mo phy. t.c. z. 1. vbi p̄hs reprobēdit antiquos fm̄ exp̄-
 nē cōmētatoris in hoc: q̄z credebāt ens t̄ vñi semp idēz
 signāre ad modū dictū: t̄ sic p̄z qualr̄ ȝdictionis solo p̄z.
2°. 7.
 Nā ens t̄ vñi: aut sumūt quo ad nām signātā: t̄ sic idē
 signāt: vt patuit: aut sumūt quo ad significationes t̄ ra-
 tiones renū: t̄ sic de plurib⁹ dī ens q̄z vñi: q̄z stat aliq̄
 vñi eē subito: t̄ talia eē plura fm̄ rōnes t̄ significatōes.
 vide vt dīxi ȝmēto. z. 1. p̄m̄ phy. t̄ sic cōmētatore per cō-
 mētatore exp̄ne: q̄z nil melius q̄z ipsummet auctorē sus-
 met interpretē eē: q̄z nemo nouit melius p̄p̄la mentem
 q̄z ip̄semet auctor.

Auerroes in ȝmēto. 7. dīcit. nō est dicendū colores cō-
 ponī ex albo t̄ nigro tanq̄ ex duob⁹ p̄ncipis. Huius tñ
 opositū scribit ip̄e exp̄sse. 5. phy. 6. 19. 5z. t̄ hic cōmento-
 z. Soluit. forte pp̄ istā auctoritatē motus fuit Burle⁹
 t̄ multi Auerrois ad tenēdū de intentione Auerro. duo
 ȝria nō posse esse simul in eodē subito: t̄ qđ magis auget
 difficultatē bñc: etiā est auctoritas eiusdez in q̄rto meta.
 in. t.c. z. 6. vbi assigat cām̄ q̄re ȝria nō p̄nt eē in eodez:
 t̄ est q̄z vñi ȝria est p̄uatio alterius: t̄ hoc etiāz dīcit ibi
 p̄hs in Ira. t̄ parū infa cōmētator. d. q̄ in ȝrijs imedia-
 tis talia nō p̄nt esse in eodē subito simul: sed succēsiue. ȝ-
 ria vñ habētia mediū p̄nt eē in medio po³ nō actu: nec p̄-
 fectie. t̄ hoc vñ fauere op̄ioni istoz: qui dīcūt talia media
 iter ȝria eē cōposita ex extremis quantū ad denoia-
 tō: nō aut quātu ad esse: pro quāto mediū cōparatū vñi
 extremoz soritū nomē alterius: sicut pallidū respectu ni-
 grī albu dī: t̄ respectu albi dī nigrū: sed procudubio ista
 nō fuit mens Auerro. q̄z tūc p̄iret motus iter ȝria habē-
 tia mediū: sicut ip̄e deducit. t̄o. huius cōmēto. z. nam in
 omni motu vñitatis p̄us mutat in medio q̄z in extremo
 t̄o si in tali medlo nō eēt formalr̄ fm̄ aliquē gradū for-

Solutiones contradictionis

ma ad quā sit motus: tunc talis motus nō potest esse sic cessius: neq; vnuis. Dicamus igitur ad auctoritates in oppositū adductas. Ad pīmā hīc qñ dī colōes nō esse cō positos ex extremis: verū est tāq; ex duob; pīncipis mē strantibus pīfectionē et esse ipsoꝝ. qā cū semp vnuū sit: vt dīcīt in littera: sicut pīatio alterius. iō impossibile est ambo rōnem mensure hīre: qz ratio mēsure attribuit habitui nō pīatiōi. vñ pīs i līra vult pbare iductiue: qz litter in omni gīne est vnuū pīmū qd ē met^m et mēsure oīuz existentiū in illo genere: et sic in gīne colōz est albedo: colōes igīt medy nō cōponūtur ex extremis tāq; ex dua bus mensuris. Ad auctoritatē aut pīhi et cōmētatoris. 4. meta. t.c. z6. dīco ꝑ hīria nō possunt esse simūl in eodē: qz vnuū est pīatio alteri^o. Soluit. verū est de hīrys i illis gra dibus cōsideratis in qbus hīrietatē hīrit. nō enī tenemus albedinē sub quolib; gradu nigredinē hīriatī nec calorē frigiditati: sed sub esse actuali: et pīfecto hīriat^t: et vnuuz: vt sic est pīatio alteri^o. Ad auctoritatē Auerro. in eodē^{z9} qñ dicebat ꝑ in hīrys mediatis talia pīt esse in eodē po^s nō actu: nec pīfecte. Dico ꝑ per potentia ibi nō intellexit purā potentia: qz tunc nulla esset hīria inter hīria media ta: et imēdiata penes hoc: nā etiā xtraria imēdiata pīt eē in eodē subto in pōtētia vīra: per pōtētiaz igīt intellexit pōtētiaz actui admīxtā: sicut in simili ipse dīxit in fine pri mi de generatione. vbi exponit quō elīta sunt pōtētia in mixto: per pōtētia exponit pro quāto nō sunt in mixto in suo esse pīfecto: sed refracto: et ideo queat Burleus et aliū ad paucā respicientes de intentione cōmētatoris negare hīria nō posse simūl esse in eodē sub aliquo eē refracto: qz tunc etiā oportet dicere elemēta nō esse forma liter in mixto fm ipsuz Auer. discordantīg in pīncipio: et volunt cōcordare in xclusione. et hoc non est possibile. sicutā exponit seipsum cōmētator. cōmēto. 6. sup. 5. phy. sicut videre potes. videas etiā qualr glosa Burleū nō potest stare: ꝑ media iter contraria cōponunt ex extremis quantū ad denotionē: nō quātū ad actuale cōpositionē. Nā quarto celi. cōmēto. z6. Auerro. distinguit de dupliū medio fm cōparationē et fm cōpositionē: media fm cōparationē cōponunt ex extremis quātū ad denominationē: sicut ipse dīcit nō quātū ad esse: sicut dīcim aerem esse mediū inter ignem et aquā fm cōparationē: qz respectu ignis est gravis: et respectu aque est leuis: nō tamen cōponi dīcīt: ppter hoc ex gratiā et leui: sed media fm cōpositionē: sūt illa in qbus extrema actū sunt in esse nō in cōparatione tantū: et ideo distinctio cōmētatoris nulla eēt: qz membra coinciderēt: si aliqua media ex extremis: cōtrarys nō actū. pmixto tñ pōtētia eēt cōposta ex talib; extremis et hoc est certū: nec alicui paruz exer citato in via istius hominis dubium esse potest.

2°. 10. [Auerroes cōmēto. io. scribit ꝑ linea arctalis nō potest equari linēe recte. oppositū sequiſ de quadratura circuli: sicut patet in predicationē. Soluit. aliqui nō medioris auctoratis viri tenuerūt quadraturā circuli minime dari posse: nā cuꝝ figura circularis et figura recta: sicut alterius rōnis. minime evidēt comparabiles adiuicez: p regulaz pīs postiam. 7. phy. t.c. 31. Et cōfirmant hoc sic. equalia per cōmūne animi cōceptionē sunt que adiuicēt superposita nō se excedunt adiuicēt: nec excedunt: modo curuū superposituꝝ recto nunq; equari potest remanendo in sua curuitate: sicut patz. Et affirmat auctoritate pīhi. 7. phy. t.c. 21. vbi probat motū circularē nō eē cōparabile motū recto: qz tunc magnitudo recta eēt cōparabilis magnitudinē circulari: qd falsum est et impossibile apd Bri. ppter supius adductā rōnē. 2°. 23. [Ad auctoritatē aut pīlosopbi in predī^o dū dīcit in caplo de ad aliū

quid quadraturā circull scibilē esse. dīcīt: ꝑ Arīst. logī ibi sub cōditione et non assertiue: et quantū ad hoc vēri dicūt: quia littera taliter facit: scia vero si nō sit: nihil pībimet scibile esse: vt quadratura circull si est scibile. scia quidē eius nondū est. Boetius aut vlt sūme auctoritatē in omni scia et latīnoꝝ gloria. asseuerat ibidē sciam illam post Aristotelis rpa inuentā fuisse: sed ipse breuitati stu dens voluit supsedere a talī demōstratione. nos igitur dicamus nō incōuenire aliqua cōuenire magnitudinibus mathematicē cōsideratis: que tñ repugnant magnitudi nibus eisdē ut a nāli cōsiderant: sicut pulchre declarat cōmētator pīmo celi. cōmento. 32. vbs dīcit motū circull mathematicē aliqd hīriat: nō naturalr: similr. 4. phy. 5. 72. linea mathematica in infinitum pot diuidi: nō aut vt est terrestris vel ignea: sic etiā naturalr cōsiderando ma gitudinē circularē et rectā nō sunt cōparabiles: qz iste cō siderat res vt sunt in motu et in re extra: et qz vt dīcebat cū equalia sunt illa que inuicē superposita nō se excedunt nec excedunt a se inuicē: et ideo fin rem curuū et rectū nō pīt eēt: qz tū curuū nō eēt curuū: sūt mathematicē: cuiū propositiones oēa sunt vere ad imaginationē. 3. phy. 60. tenet figurā rectā cōparabilem esse figure circuli: qz ipse imaginat ꝑ est possibile ꝑ linea recta incuruetur: et fiat circuli: et ideo ipse etiā dīcit ꝑ linea recta est breuissima: que duci potest iter duo puncta: ex hoc patet ꝑ geometracōparat linea rectā curue: cū tñ equalitas fin reg dīcatur fere equo: sed istud dictū est large verum: et ad imaginationē: tñ etiā ad imaginationē. d. figurā poligoniā cōparabiliē esse figure recte: et ista est solutio Auerro. expresse. 7. phy. cōmēto. z9. sicut videre poteris: et pī hoc possumus modernos cū boetio cōcōdare de quadratura circuli: ꝑ est possibilis mathematicē: et sic locutus est Boetius in predicationē: naturalr aut dictū modernorū procedit: nō aut absolute et simplē: et istud multotiens est qd dicit doctores in graues errores: qz nesciūt discerne cōsiderationē a cōsideratione: et sic que repugnant vni cōsiderationi credunt aliū repugnare: sed non est ita sicut vides: et hoc forte fuit in causa ꝑ Arīsto. in predicationis loquutus est sub cōdītione: dū dīcit: si scibile est: qz ipse videbat nō fm quālibet cōsiderationē scibile ēē tale circuli quadrationem.

2°. 13. [In cōmēto. 13. decimi meta. dīcit cōmētator ꝑ xtrarie tas in loco est caula cōtrarietatis in subbus. Tuius tamē oppositū pī. 5. phy. cōmēto. io. vbi hīz hī alexandrū in substantia nullā esse cōtrarietatē. Soluit. in subbus est xtrarias quantū ad qualitates suas. ideo pīs in scđo de generatione et corruptione. t.c. 4. 9. ꝑ igni cōtrariat aqua: vt cōtingit substantia substātie hīriam esse: et hoc non pp aliud dīxit: nisi qz videbat formas subales fm se non habere hīri: sed ratione suaz qualitatū: sicut ipsemēt seipsum declarando in eodē scđo in t.c. z4. dīcit. elementa oīa habēt cōtrarietatē adiuicēt: qz hīre cōtrarie insunt his: sic igit hīretas in loco est causa hīretatis in substan tias non quātū ad esse subale: sed quātū ad eē qūlitatiuꝝ. 2°. 22.

[In cōmēto. 22. hīz cōmētator sciam eē in qualitate et scītum in suba. sed septimo phy. zo. dīcīt ꝑ scia est in relationē. Soluit. nō incōuenit idē in diuersis pīdicātēs eē fm diuersas rōnes: sic scia nā que causat a rebus qualitas est: sūt estrelatio hīz dīci: qz ad scibile referēt: licet scibile ad sciam: aut nō referat: aut relationē rōnis referēt. Assimilatur etiā scia relationē in quātū in indīuisibili cōsistit: et inquantū in ea non est per se motus. 2°. 23. [Ait cōmētator in cōmēto. 23. decimi meta. ꝑ partes in cōposito sunt in pōtētia: sed oppositū dīxit ipse. 5. phy. 6. 19. et 29. et nos paulo ante oppositū determinauimus in

In dictis Auer.

32

d̄ actū p̄cedere potentia. R̄ s̄de. q̄ mā p̄cedit formaz que prioritas est prioritas nāe. teste Auer. cōmēto. 7. sup scđo de generatione & corruptione: qđ aut̄ d̄ p̄ ph̄z: actū nā p̄cedere potētā. Soluit. nā illud dictū h̄z veritatē de actū agentis: nō aut̄ de actū cōpositi producti ab agēte, licet etiā si vere loqui velimus nō sit simpl̄r respōdendū ad q̄stionē querētē an mā p̄cedat formā: sicut colligi p̄ ex sua ipsius. 7. meta. cōmēto. 35. vnde mā via ḡnatiōnis p̄cedit formā: q̄r forma educit de po^o māe. sed forma p̄cedit mām via p̄fectionis.

2°. 18.

C In cōmēto. 18. habet cōmētator: calorē ignē mībil. ḡnare. Huius oppositū p̄ meta. 7. Soluit. alīnd est genus esse mām aliō ip̄z mām signare: t̄ a mā sunt: p̄mū est falluz: vt ip̄z probat p̄ meta. 7. 7. 1z. meta. cōmēto. 14. secūdū aut̄ verū est. vide. 2. cell. cōmēto. 4. 9. 7. 7. meta. 4. 3. Et hoc est rōnabile: nā sicut dicit cōmētator. p̄mo de aia. cōmento ḡnto. p̄tes diffōnis sumunt a p̄ncipis: q̄ sunt in re. Et iō a p̄ncipio potētiall sumunt genus. t̄ ab actuali differentia. ideo dixit Porphirius in caplo de differētia. q̄ genus est proportionale materie: t̄ differentia forme.

C Lōcordantie Auerrois sup. 1z. metaphy. Aristo. 8

AUERROES in suo vndeclimo sup. 1z. meta. Aristo. cōmēto. 6. ingt q̄ nālis cōsiderat cauſas mouētēs t̄ māles ipsius sensibilis sube: formales at t̄ finales cōsiderare nō p̄t. Huius oppositū legimus. 7. p̄phy. 70. vbi h̄z q̄ nālis oēs cās cōsiderat. Soluit. memini me dixisse in p̄phy. cōmēto p̄mo. t̄ in plogo Auer. d̄riam esse dicere nālē oēs cās cōsiderare: t̄ dicere ipsuz cōsiderare oēs p̄mas cās. p̄mū est verū: scđm v̄ falsum: dnas p̄mas cās cōsiderat nālis: t̄ duas dñias. p̄mus dñi nūs. p̄mū motorē: t̄ p̄mā mām nālis cōsiderat: sed diuīnus p̄mā formā t̄ p̄mū fine: vide loco allegato sup p̄mo phy. q̄r late dīspautai: vide cōmētu tertiu; tertu meta. t̄ cōmentu. 5. 7. 9. septimi metaphy. t̄ in prologo suo super p̄mo phy. t̄ in q̄rto meta. cōmēto p̄mo.

C In cōmēto nono. duodecimū meta. 8. cōmētator. q̄ democritus fuit p̄pīngor in aspiciēdo mām: sed opposituz legim⁹ p̄mo phy. cōmēto. 79. vbi istud platonī attribuit nō democrito. Soluit. p̄cedit dictum eius de illis quos enumera p̄hs hic: t̄ v̄lī de his qui fuerūt aī Aristo. sed Plato qui fuit in eodē tpeccū Arī. fuit p̄pīnqūssimus in sp̄ciedā nā māe: t̄ sic intelligīt dēz Auer. i p̄ phy. 2°. 79.

C In. 1z. cōmēto. 8. ingt cōmētator: q̄ nec forma: nec mā generat: sed oppositū p̄z de mā p̄mo phy. cōmēto. 60. vbi habz q̄ mā vere ḡnaf. Soluit. mā t̄ forma nō generat: vt terminus p̄ se totalis ḡnatiōnis. Nā ex p̄bēmio metaphysice actus t̄ ḡnatiōnes oēs circa singularia sunt. t̄ ideo dixit cōmētator ad istū sensuz hic q̄ si mā t̄ forma generarenf isto modo. tūc materie esset mā: t̄ sic in ifiniitu. t̄ ita etiā de forma p̄cedit q̄ illius esset forma. t̄ sic in infinitū. mā tamē vere ḡnaf subiective. sicut ip̄se dicit. in cōmento. 60. p̄mī physicoz.

C Forma nō cōprehendit sensu. sicut dicit cōmētator in 1z. meta. cōmēto. 14. sed oppositū huius p̄z scđo de aia. 63. vbi dicit q̄ cogitativa hoīs cōprehendit intentiones individualis dece predicationoz. Soluit. forma nō cōprehendit a sensu in eo q̄ sensus: sic intelligīt dictū eius h̄z. t̄n̄ p̄phendi p̄t a sensibus hoīs i eo q̄ sensus hoīs sunt: sic intelligīt dictū ei⁹. 2. de aia. 63. sicut ip̄semet seip̄z glosat ibidē. in cōmēto. 65. illius scđi. t̄ hoc etiā ip̄se assēuerat in cōmēto suo. sup libro de sensu t̄ sensato ad finē. vbi dicit. q̄ homo cōprehendit d̄rias rerū: t̄ intentiones eas p̄pīras: que sunt in re sensata q̄sī medullā de fructu. In aliā aut̄ bruto cōprehendunt ea: que sunt extra que sunt q̄sī cortices fructuū. Alia etiā solo dari posset quā etiā in simili terigim⁹ in alijs locis: s̄z breuitatis gratia ad presens dimittatur.

C In cōmēto. 16. cōmētator dicere v̄ mām p̄cedere for- mā. Huius tamē oppoſitū vide nono. meta. 8. cōmēto. 15. vbi

2°. 24. C In cōmēto. 24. dicit cōmētator q̄ genus signat māz. Huius oppositū p̄ meta. 7. Soluit. alīnd est genus esse mām aliō ip̄z mām signare: t̄ a mā sunt: p̄mū est falluz: vt ip̄z probat p̄ meta. 7. 7. 1z. meta. cōmēto. 14. secūdū aut̄ verū est. vide. 2. cell. cōmēto. 4. 9. 7. 7. meta. 4. 3. Et hoc est rōnabile: nā sicut dicit cōmētator. p̄mo de aia. cōmento ḡnto. p̄tes diffōnis sumunt a p̄ncipis: q̄ sunt in re. Et iō a p̄ncipio potētiall sumunt genus. t̄ ab actuali differentia. ideo dixit Porphirius in caplo de differētia. q̄ genus est proportionale materie: t̄ differentia forme.

2°. 6.

AUERROES in suo vndeclimo sup. 1z. metaphy. Aristo. 8 cōmēto. 6. ingt q̄ nālis cōsiderat cauſas mouētēs t̄ māles ipsius sensibilis sube: formales at t̄ finales cōsiderare nō p̄t. Huius oppositū legimus. 7. p̄phy. 70. vbi h̄z q̄ nālis oēs cās cōsiderat. Soluit. memini me dixisse in p̄phy. cōmēto p̄mo. t̄ in plogo Auer. d̄riam esse dicere nālē oēs cās cōsiderare: t̄ dicere ipsuz cōsiderare oēs p̄mas cās. p̄mū est verū: scđm v̄ falsum: dnas p̄mas cās cōsiderat nālis: t̄ duas dñias. p̄mus dñi nūs. p̄mū motorē: t̄ p̄mā mām nālis cōsiderat: sed diuīnus p̄mā formā t̄ p̄mū fine: vide loco allegato sup p̄mo phy. q̄r late dīspautai: vide cōmētu tertiu; tertu meta. t̄ cōmentu. 5. 7. 9. septimi metaphy. t̄ in prologo suo super p̄mo phy. t̄ in q̄rto meta. cōmēto p̄mo.

2°. 9.

C In cōmēto nono. duodecimū meta. 8. cōmētator. q̄ democritus fuit p̄pīngor in aspiciēdo mām: sed opposituz legim⁹ p̄mo phy. cōmēto. 79. vbi istud platonī attribuit nō democrito. Soluit. p̄cedit dictum eius de illis quos enumera p̄hs hic: t̄ v̄lī de his qui fuerūt aī Aristo. sed Plato qui fuit in eodē tpeccū Arī. fuit p̄pīnqūssimus in sp̄ciedā nā māe: t̄ sic intelligīt dēz Auer. i p̄ phy. 2°. 79.

2°. 12.

C In. 1z. cōmēto. 8. ingt cōmētator: q̄ nec forma: nec mā generat: sed oppositū p̄z de mā p̄mo phy. cōmēto. 60. vbi habz q̄ mā vere ḡnaf. Soluit. mā t̄ forma nō generat: vt terminus p̄ se totalis ḡnatiōnis. Nā ex p̄bēmio metaphysice actus t̄ ḡnatiōnes oēs circa singularia sunt. t̄ ideo dixit cōmētator ad istū sensuz hic q̄ si mā t̄ forma generarenf isto modo. tūc materie esset mā: t̄ sic in ifiniitu. t̄ ita etiā de forma p̄cedit q̄ illius esset forma. t̄ sic in infinitū. mā tamē vere ḡnaf subiective. sicut ip̄se dicit. in cōmento. 60. p̄mī physicoz.

2°. 14.

C Forma nō cōprehendit sensu. sicut dicit cōmētator in 1z. meta. cōmēto. 14. sed oppositū huius p̄z scđo de aia. 63. vbi dicit q̄ cogitativa hoīs cōprehendit intentiones individualis dece predicationoz. Soluit. forma nō cōprehendit a sensu in eo q̄ sensus: sic intelligīt dictū eius h̄z. t̄n̄ p̄phendi p̄t a sensibus hoīs i eo q̄ sensus hoīs sunt: sic intelligīt dictū ei⁹. 2. de aia. 63. sicut ip̄semet seip̄z glosat ibidē. in cōmēto. 65. illius scđi. t̄ hoc etiā ip̄se assēuerat in cōmēto suo. sup libro de sensu t̄ sensato ad finē. vbi dicit. q̄ homo cōprehendit d̄rias rerū: t̄ intentiones eas p̄pīras: que sunt in re sensata q̄sī medullā de fructu. In aliā aut̄ bruto cōprehendunt ea: que sunt extra que sunt q̄sī cortices fructuū. Alia etiā solo dari posset quā etiā in simili terigim⁹ in alijs locis: s̄z breuitatis gratia ad presens dimittatur.

2°. 16.

C In cōmēto. 16. cōmētator dicere v̄ mām p̄cedere for- mā. Huius tamē oppoſitū vide nono. meta. 8. cōmēto. 15. vbi

Solutiones contradictionis

Nico ḡ colorem celestē et elemētū differre specie acci-
dentali ab inuicē rōne diuersoꝝ regulantiū: tñ essentiali
sunt vñus & idem calor: qz nō est multiplicanda rerū en-
titas sine necessitate. Ad rōne aut pꝫ solo qz nō opor-
ter semper oppositos effectus arguere oppositas formas.
imo quādōg effectus oppositi pꝫueniunt ab vna & eadē
forma opposito mō se habēte. Idez enī inquātu idē sem-
per est aptū facere idem: sicut pꝫ z. de ḡstatiōne. t. cō. 56.
sed idē inquātu diuersuz pōt diuersa facere: sicut ibi dō
de sole qui per accessuz grāt: per recessum corrūpit. simi-
liter. z. phy. 30. nauta sui absentia est cā submersiōis na-
tūis: cuius p̄ntia erat cā salutis: sic forma cū ipsa fit iſtrm
sua actio specie diuersat a seipsa: vt erat principale.

Cauerroes in cōmēto. 23. exponēs ppōnē phī quā etiō
pmō phy ad pñm adduxit sibi ipsi ūdicit i exponēdo qd
noīe cause īmportet: ppositio aut est ista: oīa babētia pñ
cipia: aut cās: aut elemēta nō cognoscunt nisi ex hōz co-
gnitione. Ibi autē exposuit causas. idest finales: pncipia
aut dixit accipi pro agente & mouēte: sed p elemēta intel-
lexit cās māles: & finales hīc vero dīc qz per causas phīs
Intēdebat illud qd est cōē illis qttuoz. per pncipia autem
cās mouentes: per elemēta autē causas: que sunt in re. &
vult qz ppositio ista in physicis adducta isto modo intel-
ligi debet. Ecce igit manifestissimā contradictionē. Sol-
ui. forte littera est corrupta: aut forte peccauit per obli-
vionē: aut forte hic exponit illā. ppōnem ex sua propria
sed pmō phy. dedit illā expositionē ex sua Alexādri: sic
ipsem fateret in illo loco. & ista solo est verior apud me:
aut forte fecit hoc: vt ostenderet illa tria pncipia causas
& elemēta synonima nō esse: nō curauit aut ad hoc decla-
rādū. vt eodē mō illayba fuerint exposita ibi. & hic iuxta
fluid doctrinalis ad placitū ponit. ppōrꝫ multa notaui.

CInquit cōmētator cōmēto. 29. duodecimi meta. substa-
tia eterna qz sic pōt declarari propositionibus cōmuni-
bus vtriqz scie. s. diuine & nāli. Sed huīus oppositi di-
xit ipse p phy. cōmēto vltimo. & hic cōmento. s. vbi dixit
solū propositionibus nālibus istud declarari posse. lōgq
est discordia. vary modi dicēdi in hac mā reperiunt: an
solū nālis subbas abstractas declareat: an cū hoc etiā diu-
nus. dic resolute in hac mā: duas xcluſiones ab alijs for-
te nondū intellectas: naturalis purus esse abstractoruz
o posteriori demōstrat via motus. ratio est: quia nullum
aliud est medius per qd demōstrarī queant nisi motus.
Istud: vt mihi videt. est potissimū Auer. fundamentū su-
per hoc. sicut mihi videt primo phy. cōmento vltimo. &
duodecimo metaphy. cōmēto. 5. Secūda cōclusio: meta-
physicus purus habito pro cōstanti substantias abstra-
ctas esse a naturali potest esse illarū nō deritare: sed de-
clarare aliqua superficiali via qz sint entia p̄ma: & qz sint
forma p̄ma & finis oīum: procedēdo a substantijs: nō vt
sunt substātis sensibiles: s̄z vt sunt substātis tr̄i: hoc dīxit
cōmēto nono. 7. meta. cōmētator: qñ dicit qz cōsideratio
de forma vt est substantia perducit ad cognitionē p̄me
formie & p̄mi finis: & ista secūda cōclusio est de mēte com-
mētatoris. 12. huius cōmēto. 5. sicut potes videre. Addē
tertiā cōclusionē. metaphysicus induens habitum nālis
phī. aliquid addens etiā de suo ad bene eē potest demō-
strare substātias abstractas esse: sed vis medy demonstrationis
est a naturali: nō ab illo addito tali demōstrationi
ni a seipso. Istaz cōclusionē. probō auctoritate eius. scđo
metaphy. cōmēto sexto. vbi phīs probat via motus qz in
causis mouentibus non est processus in infinitum: s̄z est
deuenire ad vñū primū motorē non motū. & cōmētator
in fine illius cōmenti ponit quoddā documētum in quo
Docet quare Aristoteles. multas rationes: quas fecit in nāli

phīa adducat in metaphysica. & inquit: & Aristoteles qz
uis vñaf hic demōstrationibus naturalibus. tamē indu-
cit eas vñiversalius: qm̄ quanto fuerit demōstratio vñi-
versalior: tanto erit magis propria huīc scientie. & Arist.
se obseruat in hac intentione. s. in indicendo demōstra-
tiones vñiversales alio modo qz in scia naturali. Et hec
est causa in iteratione illarū demōstrationū in hac scia.
similiter cōmētator in scđo celi. cōmento. si. declarat in
exemplō manifesto: quomō aliqua demonstratio pōtest
fundari super ppositiones vtriqz scie. Dixit enī: qz
phylosophus in illo textu induxit demōstrationes: quia
ad probandū celum animatū esse: sed demōstratio sim-
pliciter in hac scia fundata est super ppositiones physi-
cas: & super propositiones acceptas ex scia diuinali. De-
clarantū est enim in scientia naturali in libro physi. qz mo-
tor corporū celestū non est in materia: & declaratū est in
libro de anima: qz illud qd est huiusmodi est intellectus
& declaratum est in duodecimo metaphy. qz forma intel-
lectualis nō mouet nisi fm desideriū: qd fit a suo intelle-
ctu: quapropter necesse est: vt habeat suum imaginatiū: &
est corpus celeste habens desideriū. Ecce igit quomodo
substantia eterna corporis celestis declarat̄ esse anima-
ta per ppositiones cōmunes vtriqz scientie. s. naturali &
diuine: sic intelligit̄ dictū cōmētatoris hic in isto cōmēto
29. sed hic est locus dubitationis. nāz per phīm posterio-
rum pmō media & extrema oportet in eadē proximitate
esse. ergo videt qz non possit fieri demōstratio ex pposi-
tionibus cōmūnibus sciente nāli & diuine: cuius oppo-
situm cōmētator dicit. Et cōfirmat: qz fm ipsuz. scđo ce-
li. cōmēto. 59. demōstrationes doctrinales. i. mathemati-
ce nō sunt inate ponit in scientia nāli. Ergo a pari nec na-
turales in scientia diuina: qz non magis videtur ratio de-
vna qz de alia. Soluit. vt mihi videt: demonstrationes
iste: & si nāles sint: qz vis medy ē a nāli scia: qz oē mediū
efficac̄ demonstrationiū ad esse abstractoz & eternoz de-
monstrandū initī motui. Tamē tales demonstrationes:
vt fiunt in metaphysica p̄t etiā initī vitas aliciū pnci-
cipiū diuinalis: qd in virtute itrat tales demonstrationes:
& sic possunt īnduci cōsimiles demonstrationes in sciente
diuina & nāli: sed in diuina abstractiori modo qz in nāli.
sicut demōstratio illa secūdi metaphysice instītū huīc p-
positioni diuine: que dicit qd mediorū extra que est ali-
qd vltimū & p̄mū oportet ē illud qd est p̄mū cām illorū
que sunt post: pꝫ aut qz ista ppō diuina est: qz initī rōn
p̄mī & vltimī & rationi cause: & rōnī ordinis: & ista nō igre-
dit demonstrationem illā in sua ipsa maxima cōmunita-
te sumpta nisi in virtute tñ. Nālis aut accipit medium
istud ad motū coartallī tñ nō in sua maxima cōcitate: sic
intelligis modo illud qd forte adhuc ab alijs nōdū est in-
tellectū: quo diuinus pōt alīqd adminiculari in declara-
tione eterne substātis: sed hoc non tollit quin mediū de-
monstrationis efficaciā habens sit naturale. Et iste mo-
dus est valde subtilis: sicut vides. & cōsōlī doctrine Auer-
roes in locis adductis. Alter etiam pōt dici qz substātis
eterna pōt declarari qz sit per propositiones cōes vtriqz
sciente: nō qz in vna & eadē demōstratione accipientur
due premissae: quarū vna sita nāli scientia accepta: & alia
a diuina: sed postqz diuinus accepit a naturali pro cōstan-
ti substātias abstractas esse. Declarat ipse postea: qualit
prima substātia est finis & forma oīum entiū: & sic etiam
substātis eterne pncipia declarant̄ a diuino esse pncipia
substātis eterne inquātu substātia est in rōne finis for-
me & efficientis. & istum sensum videt sentire Auerro. In
cōmēto. 5. duodecimi meta. si recte inspicias: eligat alter
istoz modoz: qz sicut mihi videt yterqz yerus est.

In dictis Auer.

33

2°.29.

C In edde cōmēto.29.scribit cōmētator q̄ sine tpe ipso sibile ē īmāgīnari motū. Huius tñ opp̄ p̄z quarto phy. cōmēto.97.Soluit dīctum eius hic intelligit de secūda operatione itellectus:q̄ ab Auer.3.de aia appellat fides vel credulitas.Sed dictū eius.4.phy.2mēto.97.procedit de p̄ma opatione intell̄s q̄ ab ipso appellat formatio nā cū tps nō sit de q̄ditatē motus:itellectus p̄t itelligere motū nō itellecto tpe:licz sine tempore verus motus esse non possit.

2°.30.

C Lōmētator in 2mēto.30.dicit q̄ oē eternū est actio pura:z oē q̄d est actio pura nō h̄z potentia:ex hoc igit̄ videatur velle cōmētator nullū eternū b̄re potētia. Huius tñ oppositū h̄z ab ipso.3.de aia.2mēto.5.in solone.3.q̄nōis. Et in cōmēto.14.vbi h̄z in oī itell̄gētia citra p̄mā eē potētia. Soluit potētia duplex.logica:z physica:potētia physica cōseq̄f māz:sue sit mā in po^a ad eē:sue sit mā que sit in potētia ad vbi:sue sit mā:q̄ sit in potētia ad intelligibilia:de tali potētia in substātys eternis nō est potētia ad esse:sue ille sunt corpora eterna:sue sunt motores eterni:vt p̄z.8.phy.z in lib.de suba orbis z primo celū.infinites.po^a ad vbi b̄z est in corporib^a eternis:q̄ talis cōsequit̄ mām in actu:que est ipse orbis. Mā autē itell̄gibiliūz est itellectus possibilis. Et ista mā rep̄t in aia itellectua vere cū ipsa sit fm cōmētatorē xposita ex itellectu agente:z possibilis tanq̄ ex duab^a partib^a essentiaib^a:p̄ quarū alterā creat itell̄gibilia:z per alterā recip̄t ea:sed in alijs itell̄gētys nō est itellect^a possibilis vere:cū in eis nō sit itellectio recipiendo:sicut sit in nobis: vnde nulla potētia physica in alijs itell̄gētys excepta aia itellectua vere reperiſ:nō potētia ad esse:q̄ illa insequit̄ mām p̄mā:nō potētia ad vbi:q̄ illa insequit̄ mām in actu:que est corpus simplex:nō cōpositū ex mā z forma:intelligentie aut oēs:nec sunt corpora:nec sunt virtutes in corporibus:nō est etiā in eis potētia ad intelligibilia:q̄ in eis nō differūt intelligens itellectū z intellectio sicut est in aia nostra in ordine ad nos cōsiderata:vt ipē tenet>nulla igit̄ est fm Auer. vera potētia in eternis substantiis.alia autē potētia logica est:que nihil reale dicit: sed dicit ens rōnis.nā potētia logica apud me nō alius est q̄ ens rōnis cātū ab intellectu ex nō repugnātia terminorū:iquātū nō repugnat. Pro quo debes scire q̄ solū vñū est ens simp̄l pfectū in quo est tota pfectio possibilis reperiſ in habitu entis:z istud est solus deus:sicut scribit cōmētator q̄nto meta.2°.xi. Et tale verlus dicit̄ essentia q̄ ens:cū sit ens per essentiam. Alia vero sunt entia p participationem:sicut scribit cōmētator.z.meta.cōmento q̄rto.z.iz.meta.2mēto.5.i. cōnnia autē entia citra primū deficiunt aliquo gradu pfectiōis possibilis reperiſ in habitu entis:q̄ oia emanat a p̄mo:eo mō q̄ apta sunt emanare:nullū autē ens aptū natū est emanare a primo in equali gradu pfectiōis primi:cum impole sit dari duo p̄ma equē pfecta in ḡne entiū:quoz vnum sit ab alio.imo nullo modo:sicut ostendit ph̄s.iz.metaphy.ad finem:z etiā pulchre deducit Scotus p̄mo sententiaruz distinctione.z.q.3.Et co. q̄ secūda intelligentia emanat a p̄ma in alienate nature.z cū essentiāl dependētia a prima:licz fm ph̄os ista intelligentia sit ab eterno babens oēm pfectiōne possibilē sibi:inquantū talis intelligentia est in tali rerū ordine cōstituta:q̄ ibi nō differt posse ab esse:sicut pater.3.phy.t.c.32.possibilitas enī in eis est necessitas:sicut patet.z.celi.2mēto.34.vnde cōmenta. ibi dicit.possible in rebus eternis est necessariū:cum nō sit possibile in eis vere. Notanter dixit vere:q̄ nulla vera potētia in eis est:vt deduxi.tamē ista intelligentia inquantū ens reperiſ p̄uata aliqua pfectiōne:q̄ sibi

inquantū ens non repugnat habere maiore perfectionē q̄ sit illa quā actu h̄z:q̄ si sic sibi repugnaret:cūlibz enīti h̄ repugnaret:q̄ falsus est:sicut si talpe repugnaret vi si inquātū animal:cūlibz animali visio repugnaret:ista autē potētia nō est vera potētia:quia nibil reale dicit. Sed solum est ens rōnis fictū ab intellectu ex nō repugnantia taliū termino:z sicut diximus:z de ista potētia loquebatur Lōmētator.3.de aia.2mēto.5.in loco allegato quādo dixit: In omni intelligētia citra p̄mā reperiri potētia. Et ego addo q̄ etiā in omnī ente absolu te citra primū est potētia:z ideo opinio illa suffilis doctoris in.g.distinctione p̄mī.q.p̄ma:ybi tener quālibz creaturam compositaz esse ex actu z potētia:tanq̄ ex prima tio z positivo.est opinio verissima:z de intentione Auer. rois.sine dubio:sic igit̄ de po^a presata distinctione cōtraversie nodum solvit.

C In 2mēto.36.duodecimū inquit Lōmētator. q̄ forme māles actu sunt in materia: sed potētia: sicut in primo motore. Huius tamē oppositū inuenīmus in 2mēto.18.ad finem in eodem libro. Soluit quādo forma materialis est actu in materia talis potētia est in deo:q̄ emēter in deo cōtineſ:non actu formalī. Sed quādo potētia est in materia:tunc actu virtuali est in deo z ista non contradicunt sicut vides.

2°.36.

C Auerroes in 2mēto.37.inquit deū sollicitari circa indiuidua sub rōne spē:non sub rōne indiuidui. Huius op̄positū babet ab Aristotele z ab ipso decimo ethicoruſ capitulo.10.vbi dicit:circa singularia: vt singularia:sunt deūm sollicitum esse:inquit enim ibi: q̄ visitat deus sapientem:sicut facit amicus cuž amico. Soluit ibidez.q̄ dicit in textu:nam si dū curaſ aliquaz habet humanaꝝ rez:vt existimat̄ z credit̄:rōnabile est eos gaudere optimo z cognatissimo:p̄z q̄ ibi loquitur probabilit̄:nam sermones fiunt h̄z mām subiectaz:z quia ibi erat in moralibus:congruū fuit vulgo p̄suadere hoc:sed in scia diuina t.c.si.determinat p̄bs fm propriaſ intentione deū circa singularia:vt singularia mālia sunt nō habere sollicitudinem.sic diceret:vt mihi:videſ Auerroes in ista cōtra dictiō. Sed ista opinio falsa est z heretica z cōtra fidez nostraz que falli nō p̄t:cum ordine infallibili regat:nec rōnes p̄hoꝝ cogint cōtra nos.imo ipsem̄ Lōmētator ab ipa quasi veritate coactus dicit se quādoq̄ a deo illistratiū fuisse in solone alicuius difficultatis z multa cōſūmilia. S̄z hic est locus dubitatiōis quid est hoc dictu deūm intelligere entia fm spēm:z sollicitari de entibus fm spēm:si enim intelligat deūm cognitionē habere de socrate z platonē vt deueniunt in natura humana:multiplex videtur sequi īcōueniens:tum quia talis cognitionē eset vniuersalis:q̄ coḡ ſorūt:vt est homo est habere cognitionem vniuersalem:z per consequens potentialē: cum scire in vniuersali fit scire in potētia.iz.meta.2mēto.14. Sequēs autē falsum est:nā scdm ipsum.iz.meta.2mēto.15.mēto.5.i. scia dei non est vniuersalia neq̄ particularis. Amplius accideret p̄ſtio idearū in mente diuina:quia non est maior rō q̄ species humana cognoscatur ab itellectu diuino:q̄ alie species:z ita rediret opinio platonis que fm excellentes platonicos fuit q̄ idee essent in mente diuina:istud autem videtur repugnare dictis peripateticorum dicentium deūm:tātū vnuſ intelligere. Ista sunt que dū agitauſ in via eorum:z tandem deueniād h̄ q̄ fm ipſius Auerrois sententiam.iz.meta.2mēto.5.i. Deus sublimis tantum vnum intelligit:z illud intellectum est sua essentia que emēter est omnia:cum:sicut supra dictum fuit:nilla sit ibi potentia neq̄ imperfectio aut defectus:sequitur autē ex hoc omnia alia entia sup-

2°.37.

Solutiones contradictioni

possita esse respectu essentie diuine per participationem di-
era: sicut patet scđo metaphys. commento quarto. Deus igit
est intelligens ens per essentiam intelligit omnia scđm
speciem: quia omnia entia sunt quasi supposita per parti-
cipationem dictam in ordine ad essentiam diuinam: non qđ di-
uisa essentia formaliter ingrediat̄ constitutionem alio-
rum entium: sed ista participatio est talis: qđ essentia aliorum
entium est quedā participatio dependentie respectu
diuini esse: pro quanto quelibet talis fuit extranea natu-
ra o natura diuina: dependens tamē ab ipsa: et sicut qđ ta-
les creature magis et minus distanter dependet sicut hoc
dicunt magis et minus perfecte: et sic intelligit dictum physi-
losophi. scđo de anima. 3.4. vbi habet: qđ omnia appetunt
participare diuinum esse eo modo quo possunt: et primo:
cell. tex. cō. 100. habet. his quidem comunicatum est esse:
alii quidem clarissimi: alii vero obscurius. Nulla igitur
sicut ipsum met. Aristo. et Averroë est alia idea nullius exē-
plar: nulla alia forma nisi diuina essentia que taliter ab
omnibus participatur. Et ideo dicit cōmentator. cōmen-
tor. si. huius. qđ si quis cognoscat caliditatem ignis talis
non dicitur ignorare naturā caliditatis existētis in aliis
entibus: et sic dici intellectio est per speciem: pro quanto
cognoscēdo se cognoscit illud: qđ est omnia: quia cognos-
cit ens per essentiam: ens autem per essentiam species
est participata ab entibus per participationem dictis. Istud
autem verificari potest per dictum Averrois quarto physi-
cice auscultationis. cōmento. ibz. vbi habet. si illud qđ est
calidum simpliciter est ignis simpliciter: illud qđ est ali-
qđ calidum est: aliquis ignis: vbi patet manifeste sicut ip-
sum ens participative dictum esse: quasi suppositum en-
tis per essentiam: et iuxta hoc cōsimili modo possumus
arguere: si ens simpliciter perfectum est deus simpliciter:
et est essentia simpliciter: ergo ens aliquiliter perfectum
est aliquis deus vel aliquid deitatis habens: et est aliquis
deus vel aliquid entitatis habens: sic igitur deum omnia
cognoscere sicut ipsum: intellectus cōmentator: sic qđ deum
solicitum esse ad extra: intelligendū deus: pro quanto ad gradum
entitatis in quolibet concurrerit tanqđ ad effectū
primū et universalissimum: qui universalissime et pīne cau-
se attribui debet: iuxta illud philosophi. in secundo physi.
tex. cō. 38. Effectiū universalium cause sunt universalis-
les: et ideo recte dixit auctor de causis propositione quar-
ta. dum dixit primā rerū creatarū esse ipsum esse: et nihil
ante ipsum causatum esse: sic etiā verificant̄ dicta philo-
sophoz dicentiū res mundi huius esse in intentione na-
ture sub rōne speciei nō sub ratione individui nisi per ac-
cidens: pro quanto deus et intelligentie concurrunt per se
ad gradus nature cōmuni. Ad gradū autē materiales
concurrerit agens māle: et sic sollicitudinē habent circa ista:
quo ad ea: que sunt nature: sed quo ad ea que sunt individui
materie relinquent: ponentibus enim nobis duo. extre-
ma latitudinis entium: prima materia. s. et primo moto-
re. iz. metaphy. cōmento. 18. cōgruum est materiales for-
mas: que sunt i potētia in prima materia: et sunt in actu in
primo motore in aliquibus dispositionibus talia attribui
māe: et in aliquibus attribui primo motori: et aliis abstra-
ctis substātā: que cū primo concurrūt iſimul: ut ex eis fiat
vnū actus: et scđo caplo de suba orbis. z. iz. meta. 2°. 4.4.
et scđo cell. cōmento. 4.2. ex istis iaz pī sollicitudinem dei
actualissimā esse: cum sit tñ per sui essentiam: que est ip-
sa actualitas: patet etiam qualiter non est ibi universalis
nec particolare: nec potētia aliqua: nec multitudo yde-
rum sicut Averrois: et Aristotelis. ut ego puto. licet
nos vera hec esse minime fateamur: quia catholice con-
sentur deus omnia intelligere: iuxta illud Hieronymi.

¶ Ne minimū quidem folium cadens in terra cadit abscep-
tū de: nec propter hoc sequitur intellectū diuinū vñ
lesceret: quia tunc intellectus aliquis vñscit ex perceptio-
ne rei vñlis: quando talis est causatus a re vñli: et quando
distrabitur a perceptione rei nobilis ppter rei vñlis con-
siderationem. Ita autem deo benedicto nō attribuim⁹:
tum quia ipse non est causatus: sed causa: tum quia percipi-
endo alia a perceptione sui ipsius non distrabit: cum
alia non percipiat nisi in seipso. nam sua essentia est suū
oblectum pīmo moriū: et pīmo terminatiū respectu
sue intellectiōnis: alia autem obiecta sunt secundaria ter-
minantia triū nullo modo mouentia dei intellectū: licet
igitur Aristoteles ista non viderit: nec philosophi vide-
runt tamen ista prophete: qui in superiori gradu sunt cō-
stituti qđ philosophi sicut sapientes: et ideo stante discordia
in talibus potius prophetis credendum qđ philosophis:
cum ipsi intentiores deo sint qđ fuerint philosophi.

¶ 38. cōmento. ait cōmentator: qđ forma hominis in qua-
tum homo est intellectus. Sed huius oppositum patet
tertio de anima. cōmento. 5. vbi videt̄ velle qđ anima intel-
lectiva non sit forma dans esse homini. ¶ Defensores
Averro. in qōne de vnitate intellectus nō potentes euā-
dere argumenta a sancto doctore in tractatu de vnitate
intellectus: et in questionibus disputatis de aia. et in summa
cōtra gentiles. deuenerūt ad hoc: vt dicerent iam intel-
lectuam esse verā formā dante verum esse substantiale
homini ad intentionē Averrois. et sic volūt hominē in-
telligere formaliter per aiām intellectuā tanqđ per pīn-
cipiū formale. coniunctū homini sicut esse: et sic vnitatem
intellectus volunt sustinere de mente Aristote. et incōve-
nientia multa euadunt posito isto fundamēto. Nos autē
volum⁹ veritatis amore astricti et xpiane religionis vin-
culo coacti: ostendere opinionē istā minime fuisse de in-
tentione Averro. vt destructo fundamēto super quo isti
initiū destruerat posito vnitatis intellectus. Licet enī
veritas ista sit aiām intellectuā esse formā substantia-
lem hominis. Dico tamen Averroī istam veritatem nō
vidisse. Mouor autē ad hoc rationibus et auctoritatib-
us eius. presuppono de intentione eius formā hoīis per
quā homo est generabilis et corruptibilis esse animaz co-
gitatiā que sicut ipsaz educta est de pīo māe: et est mul-
tiplicata gñabilitas et corruptibilis: sicut pī cōmento. 5. et zo.
in 3. de aia. Pī presuppono scđo aiāz istam cogitatiā pīus
natura aduenire hoīi qđ aiām intellectuāz: sicut pī scđo
de gnatiōne aiālūm. caplo. 3. et est etiā hoc de mēte eius
tertio de aia. cōmento. 5. in solōne scđe qstionis. 3. pīsup-
pono de mente Averro. animā intellectuā esse quandā
intelligentiaz vñā numero in oībus hoībus a mā inesse
nō depēdētē eternā a parte ante: et a pte post: his stanti-
bus arguo Averroī nullo pacto posuisse aiām istā intel-
lectuām esse formā dantem esse intrinsece et formaliter
ipsi hominē: quia dato hoc sequeretur qđ ex duobus
entibus in actu fieret per se vnum: qđ est contra philosophi-
phum: et contra ipsum in 8. metaphy. tex. cō. 15. et septimus
metaphysice. commento et tex. 49. et secundo de anima.
tex. cō. 7. consequentia probatur: quia cum anima intel-
lectuā sit quoddam ens actu: per tertium suppositum: et
homo cōstitutus ex mā et aia cogitatiā: que est pfectissi-
ma forma iter formas eductas de potētia māe: sit etiā
quoddam ens actu: cū līḡ aia intellectuā adueniat materie
posteriori aut nā: aut nā et pte respectu cogitatione forme:
seḡt līgit̄ ex duobus actu eritb fieri vnu p se formaliter
et intrinsece quātum ad esse qđ est hōem phiam: nec pōt
cauillādo dici qđ for̄ cogitatiā non dat esse simpliciter
homini: qđ vt dictū est: ipsa est vē forma subgōis nō itēst̄.

blis nec remissibilis. ut sunt forme elementorum. sicut aliis.
neque est forma aliqua generica qualitercumque distincta a specifica: sed est forma specifica completa. ergo dabit esse simpliciter: et anima est intellectiva dar esse simplis. quod etiam sequitur non solu ex omnibus actu entibus fieri unum ens simplis. Immo sequitur quod unius rei erunt duo esse simpliciter: quod non capit intellectus: sed dicebat quod anima intellectiva est forma dans esse non educta de potentia materie: sed aia cogitativa est forma dans esse educta de potentia materie: que quod ordinabilis est ad aiam intellectivam tanquam ad postremam formam: ideo utrumque unius potest materie una immediate: et alia mediante alia: et quod ex eis fiat unus simplis: sed si iste due forme essent eiusdem ordinis bene hoc concuerint. Contraria. ens actu inquantum actu non est ordinabile ad aliud ens actu inquantum ens actu: siue ille actus sit alterius rationis sine eiusdem: ita quod ex eis fiat per se unus: quod semper operatur: ut in quantum in talibus uno esse possumus: aliud vero actu: sed hoc constitutus: ut dixi per aiam cogitativam hunc esse actu simplis: per aiam cogitativam: alio illa non esset forma dans esse simplis: quod est falsum: nam si alle forme mixtoz inanimatoz et animatoz dant esse: simplis: quanto magis cogitativa hois: quod est suprema: ergo aia intellectiva non dat esse simplis sed ipsum. Alterum. sequitur idem hinc duo esse. Et confirmatur: quod aut talia esse simplis sunt duo: aut unus si duo habeo intentum: quod tunc idem esset bis homo simplis: quod est absurdum. si unus: contra. quod unus esse simplis attribuitur vni supposito ratione duarum formarum: quaz una est ordinabilis ad aliam: illud esse principale attribuitur ultime forme: que est actualissima: si ergo aia cogitativa ordinatur ad intellectivam tanquam ad postremam hominis formam: tunc esse simpliciter hois inquantum hoc principaliter esset ab aia intellectiva. et tunc se queretur quod homo non esset gnabilis et corruptibilis inquantum hoc: sed inquantum aialis: ita arguit Lumen. 3. de anima. comen. 5. probat sequela: quod hoc intrinsece et formaliter est homo propter. per aiam intellectivam: sed aia intellectiva non est gnabilis: neque corruptibilis. Ergo hoc non est gnabilis inquantum hoc: quod est absurdum. Amplius tu essem per eum mei: et ego essem per esse tuus: nam si esse simplis hominis: et Platonis sit per aiam intellectivam: cum illa sit una numero in utroque. ergo idem esse simplis numero erit in utroque. Aut igitur operatur te comedere aiam intellectivam non dare esse simplis: aut oportebit te incurrere in ista inconvenientia. Et confirmatur: quod si aia intellectiva uniretur homini per informationem: sequitur enim esse multiplicata et diuisam. Luius oppositum tamen commen. probatur sequela: quod omnis forma dans esse materie aduenit materie per mediationem terminis quantitatibus interminatis. primum capitulo. de subiecto orbis: sed omnis talis extensio ad extensioem materie: ergo aia intellectiva erit extensa. ita arguit Lumen. primo capitulo. de substantia orbis: si in te uniretur orbi mediante dimensione interminata esset diuisa: sed dicebat quod est ratio diversitatis: quod in te aduenit orbi non per extensionem aliqua aha forma substanciali: et ideo si mediante dimensione uniretur per informationem ipsi materiae: cum omne receptum recipiatur per modum recipientis: sequitur intelligentiam esse extensam. Sed aia intellectiva unitur homini mediante alia forma substanciali: quod mediante aia cogitativa: que sufficenter terminat quantitatem interminata in terminacionem: ne progredi possit usque ad aiam intellectivam. Secundum contra. quod docum est aliqua per se ratio adequa alicuius effectus secundum quamque variationem in accidentibz causis rebus illi effectus. Ille effectus: remanente sua parte et adequata causa: poterit ista ex terminis. sicut in exemplo dicimus: si rationalitas in homine est per se et adequa causa respectus risibilitatis hominis: esto quod rationalitas conserueretur vel albedini vel nigredini: adhuc manente ra-

tionalitate maneret risibilitas. sed tunc sic. ratio p se ade
quata extensionis formaz in materia inductaz est ipsa
quātus fm Auer. pmo caplo. de substantia orbis. Non
est p̄xistentia vel non p̄xistentia forme precedentis in
materia. Alt. n. forme mixtorum & forme accidentiū ad-
uenientium ip̄sis mixtis non essent diuise. cuz tales adue-
niant materie post aduentū aliaz formaruz. sed dicebat
q̄ hoc est vez de formis eductis de potentia materie. sal-
lit autē de formis dantibus esse materie nō eductis ta-
men de potentia materie. S̄z contra tu negas ergo com-
mentatore tuū: quez defendis: quia a pari sibi dicam in
consequentia quā facit in p̄mo caplo. de substantia orbis
de intelligentia q̄ esto q̄ illa vniretur orbi mediante di-
mensione. ppter hoc non sequitur ipsaz extendi: quia di-
cant sibi q̄ non valz hoc in formis non eductis de poten-
tia materie. Sed dicebat q̄ pcedit de intelligentia: & nō
de anima intellectiuā: qz vna aduenit mediare priori for-
ma alia non. Contra. consimilis r̄sū exigit consimilem
replicam. L̄omentatoris ratio solū inititut rationi quātis
tatis precise tanq̄ medio. qz d. si vniretur orbi mediante
dimessione nullam faciens mentionez de p̄existēti for-
ma substanciali vel non p̄existēti: qz videbat q̄ illud nō
erat nisi accidentale respectu dimisibilitatis. preterea se
tu dicis. ideo animā intellectiuā non extendi: lic̄ h̄z esse
vnatur materie: qz talis aduenit post formā cogitatiuā
que sufficenter terminat materiā & interminationē q̄ti-
tatuī existentiuz in ea: vt vltius progredi nō possint ad
subsequentez formaz. C̄t̄ra ergo anima intellectiuā ad-
uenit materie sufficenter terminate per priorēm formā.
ergo si vnitur materie informate per cogitatiuā. tunc ipa
erit accidens. Sic arguit L̄omen. contra Auer. cōmē. 63. qui ponebat formaz corporeitatis vnu-
ri materie per informationez ante aduētū aliaz formaz.
deducit enīz eū ad hoc q̄ omnes subsequentes for-
me essent accidentia: quia aduenirent materie existēti i
actu simpliciter. Et si ratio ista apud Auer. concludit de
forma corporeitatis: que fm Auicenā erat imperfectissi-
ma forma: quare igitur argumētū consimile non proce-
det contra ipsum de anima cogitatiuā: que est formaruz
perfectissima: sed dicebat q̄ in formis dantibus esse ma-
terie: que sunt educte de potentia materie icōueniētis est
duas formas substanciales perfectas nō int̄sibilis: neqz
remissibiles esse in eodē subiecto: qz sic vt aiūt intelligit
dcm Auer. pmo caplo. de suba orbis dicentis vnu subiectū
habere: nisi vna formā impossibile est. Dic̄. int̄sibilitate
carentes ppter formaz elementi: dicit̄ eductis de poten-
tia materie: qz in talibus que nō sunt educte stat ynum
subiectū habere plures substanciales formas: quaz vna
dat esse: & est educta de potentia māe: & alia ēt non educta
de po māedat esse ēt: sicut est de facto in hoie qui habet
esse a duabus formis subalibus. s. a cogitatiuā & ab intel-
lectiuā. Sed contra. a pari dicā pro Auicenna: q̄ esto q̄
forma corporeitatis substantie p̄existat in materia: nō
sequitur alias formas accidentia esse: qz fm Auicenā
aliē forme: que de nouo inducuntur in materia non sunt
educte de potentia materie: sed sunt ab extrinseco moto
re: quez dato z̄ formarū appellat seu colcodeaz: sicut in-
quit de ipso L̄omen. 7°. metaphy. 2men. 31°. Et confirma
tur quia dato q̄ iste forme aduenientes post formaz cor-
poreitatis essent educte de potentia materie: tunc adhuc
magis videtur q̄ ex forma corporeitatis que materialis
est: & alius formis materialibus fiat vnu per se: qz ex ani-
ma cogitatiuā & intellectiuā fiat vnu per se: nā ille sunt
eiusdez ordinis. iste vero dūieroruz. Amplius opinio
ista incurrit opītione platonis & inconvenientia illīma.

Solutiones contradictionū

Nam Aristote.cōmen. et tex. 4.5. septimi.meta^c. Arguit cōtra platonē probando ideam non eē causam formalez iſ diuidiuorūz constitutoz sub ipsa. Lausez inq̄ formale dantē esse nō declarantē quiditatē; vt exponit ibi p̄mē. Et ratio sua consistit in hoc. suba ~~q̄~~ iusciusq̄ indiuidui est sibi propria. qd libertyniuerse est cōmune pluribus; ergo yniuersale nō est suba propria alicuius. Et iquit ibi cōmē. q̄ cuz omnia indiuidua cōueniunt in vna substancia nūero sunt vnu nūero. Modo a pari: si fm ipsum oia indiuidua specie humane cōueniūt in vna forma nūero que est anima intellectua tanq̄ in forma dante esse sim pliciter materie: sicur isti imponūt Alter. demonstratiue se quitur omnia indiuidua esse vnu nūero. Et ita argumen tum q̄ ipse facit in cōmē. 5. ybi difficultat scdaz qōnē de ynitate intellect⁹: in quo. d. q̄ s̄ ynuſ est oiaz intellect⁹. tunc tu esses per esse mei. et ego essem per esse tui: et q̄ hō non esset gnābilis inq̄tuз homo: sed inq̄tuз aial euidenter demonstraret: si ipse tenuisset intellectua aiaz esse formaz intrinsece cōſtituentē hoiez. et illud maxio argumēto est q̄ cōmē. in illo cōmē. nō soluit ista argumēta: qz iā solutionē patuisse supponit ex his: que declarauerat in illo cōmē. t̄ est q̄ aia intellectua non dat esse formalr t̄ itriſce homini: sed assūtū solū: sicut motor mobilis: vt nos iſtra declarabimus de intētōe eius. Alr.n. diminutus fuisse: si ipse tenuisset oppositū: qz argumēta ista sunt in simili casti contra platonē: et si cōtra platonē demonstrat̄ demonstrabunt. et contra ipsum. Cōfirmatur. quia tertio celi. commento. 61. p̄ncipia propinquā rerum corruptibiliuz sunt corruptibilia: si igitur aia intellectua esset forma dans esse homini formalr: tunc ergo esset propinquū et simediatuz p̄ncipiū per qd hō est homo: et ita esset corruptibilis. Et ideo cōmē. vīdens hoc dixit. 3. d. aia. cōmē. 33. q̄ homo non est generabilis et corruptibilis: nisi per virtutē cogitatiuā: qz ista fz ipsum est forma per quā homo intrinſece et formaliter est homo. C Amplius homo esset in duplīcī specie si haberet duplīcem formam substantialē in esse perfecto. sic arguit cōmē. cōtra Alicuз. celi. cōmē. 67. ponentez formas substātiales elemētoz formalr in mixto remanere. Nec valet si dicaf q̄ homo per aiaz cogitatiuā non est in spē sed in genere: sed p̄ animaz intellectua homo est in specie. Contra qz isti quoꝝ ista est positiō: tenent sic ut tenēdū est de mente ~~amen~~. ee vnu et eandez formaz per quā aliqd ē in gne et spē. ergo si per cogitatiuā hō ē in gne: erit etiā et i specie. C Amplius si aia intellectua esset forma dans ee formalr homini fz cōmē. sequeret q̄ non esset idē agens disponens mām: et inducens formā ~~atra~~ ipsuз. 7. meta. cōmē. 31. Probatur aut sequela. nā in instāti gnōnis in quo homo hō p̄m̄ esse hois: opzibl̄ esse aiaz intellectuaz. alr.n. hō esset hō: sine forma sua subali per quā est formalr hō: qd implicat ~~atra~~ dictionez: sic arguit simplicat albu esse sine albedine: qro igī in illo instanti an v̄tus informatua que est in semine attingat aiaz intellectui vel nō p̄m̄ dari non pōt: qz aia intellectua non est in p̄tē agentis nālie: qz ab extrinſe coaduenit teste pho in. z. de gnōne aialli. ca? 3. z. iz. meta. tex. 2. i. 7. sl. n. cōsequeret transmutationē: tuc eēt gnābilis et corruptibilis: sic arguit cōtra platonē p̄bs. et cōmen. 7. meta. 31. oē mixtu cū mā fit a mixto cū materia: qd si dicas aliud esse disponens: et aliud esse inducens formaz: tunc seqntia cōtra Alicenaz facta nulla ē. Forte dices q̄ ratio cōmē. contra Alicenaz. pcedit de formis educris de potētia materie: qualis non est aia intellectua. imo in talibus non incōuenit aliud esse disponens: et aliud inducens: sic colligit ex intentiōe eius. p̄ ph. 29. 62. ybi hōz q̄ nō cessant partes spermaties recedere. et fieri

partes bois: et hoc si forma humana recipit partitionem: si vero non. istud neccio erit in disponibibus propriis accidentiis forme gnate. Et contra hoc non euadit: quod quatuor cunctas formam non acgrat partibilis: sed sive dispositiones partibiles acgrantur: propter hoc trius non sequitur quod aliud sit disponens materialia: et alius sit inducens formam: nec valde causillatio tria data: quod a pari. Autem diceret ad argumenta eius quod si forma quas ipse potebat aduenire materie ab exteriori seco motore essent educte de potestate inae bene dicoueniret alios esse disponentes materialia: et aliud inducens formam modo est. Autem omnes iste forme subales res materialium sunt a datore formarum infundente eas in materialia disposita per agens naturale. **C**ontra. inconvenientia illa que adducit come. ibi eque procedunt de formaeducta: sicut de forma non educta et conuerso. **A**mplius accidet etiam intellectui moueri loquenter saltem per accidentes: quod come. huiusmodi p. inconvenientia est quilibet abstracto: patet consequentia: nam motus nobis mouentur omnia que sunt formaliter in nobis: si igitur anima intellectiva est forma huiusmodi: igitur mouebitur ad motum formatum: quod non potest sine implicatioe distinctionis intelligi aliquam esse formam dantem esse: et quod formatum moueat: et quod sua forma non moueat saltem per accidentes. Et dicebat dando instatias de polis mundi: qui sunt formaliter et actualiter in orbe: et tamen in orbe moto sunt simpliciter imobiles taliter per accidentes: sed contra quod quies polos est transumptiuus: et non est vera quies: sed hoc quod dicunt mathematici polos gescere est ad imaginationem: sicut sunt propositiones mathematicae: sed naturaliter non est veritas: sicut expresse dicit come. in. z. cel. 2. 16. z. 4. pby. 2. me. i. 18. quod autem implicit contradictionem ego sic deduco: nam sumpto hoc huiusmodi: quero an in illo loco in quo est ipse sit sua forma per quam ipse est homo vel non si sit habeo intentum: quod est in loco per accidentes: quod locatur ad locationem totius: si non est in illo loco: tunc igitur ibi erit homo sine sua forma subali per quam homo est homo: nec potest dici quod anima intellectiva sit in loco per operationem: quod operatio eius non est mouere huiusmodi locum: sed intelligere. licet enim intellectus practicus currat: ut dicitur in. z. de anima. ad motum progressum: tamen illud quod exequitur motum est a causa cogitatua mediante virtute motiva que est in membris. Et ideo posito quod Plato quiescat motu progressu querendu est: ut prius an in illo loco: in quo est plato sit anima intellectiva in quo est plato: aut non et dedicat: ut prius. **A**mplius si anima intellectiva est formaliter unita corpori huiusmodi esse: sequitur operationem eius: que est intelligentem esse signatam et materialem patet sequela: quia non potest esse operatio proprius aliculus forme magis abstracta: quod sit entia a qua prout operatio: si igitur anima intellectiva est forma in materia finita esse: ergo et intelligentem. Confirmatur: quia tertio de anima. textu. commentarii. quarti. demonstratur intellectum possibilem esse abstractum fini esse a materia: et non esse corpus: neque virtutem in corpore. Forte dices quod Aristoteles et Cometautor. demonstrat intellectum esse separatum a materia huiusmodi esse ad hunc sensum: quia videlicet non sit virtus educta de potentia materie. Non autem quin sit forma dans esse materie: sed contra hoc non potest stare huiusmodi expositiones et viam Commentatoris. Nam tertio de anima. commentario quinto deridet Alexandrum tenentes actum positum in diffinitione anime vnde uoce dicitur: et ideo renuit animas intellectivas finem quod sibi imponit Commentator esse formam eductam de potentia materie: quia actus et finis et perfectio conuertuntur: si igitur omnis anima est actus corporis: ergo nulla est a corpore separabilis. Come. at. d. quod actus positus in diffinitione anime dicitur equiuoco: oportet autem si ipse intendit Alexandro contradicere: ut ipse

sumat actum equivoce dictū modo opposito quo Alex sumebat ipsum. vniuoce dici: sed Alexan. oēm anīmā ap- pellat actus pro quanto quelibet aia fm ipsum est perse- cto & finis corporis: hoc autē non cōpetit sīe īquātū est educta de potētia materie: qz vt sic cōsiderata forma potius est causata a mā in genere cause mālis qz qz sit cā eius: si igit̄ aia est actus: est pro quanto quelibz fm eē vni- ta est māe. ergo fm Auer. si menti Alex. vult obuiare nō omnis aia est actus vniuoce dictus: qz non oēs dat eē: qz aia intellectua fm ipsuz est actus vtens corpore: nō pfi- ciens corpus: sicut etiā Simplicius. d. in. z. de aia. i expo- sitioē illius dissōnis. ¶ Et affirmatur auctoritate Lom. z. de aia. cō. 22. vbi hz hec verba ex sermonib⁹ predictis manifestū est ex dissōnitōne aie: qz alie partes anime nō sunt abstracte. Et reddens causaz huīus dicit: declaratū est enī in vnaquaqz istaz qz est perfectio corporis orga- nici: perfectio. n. est finis & cōplementum perfecū. Finis autē non separatura finito: vnde necesse est vt ille sint non abstracte: ecce manifestaz locuz in quo Lom. decla- rat qualiter actus positus in dissōnē anime sit equivoce dictus. ¶ Iaz vult aiam vegetatiuaz & sensitiuaz esse cor- poris organici perfectionē. Et ideo nō esse separabilem a corpore: qz finis & cōplementuz non separatur ab eo: cu- ius est finis: manifestū est autē fm ipsuz Auer. tales for- mas non habere rationeē finis & cōplementi respectu cor- poris organici: nō pro quanto dant esse: non qz sunt edu- cate de potētia māe: qz vt sic potius dicūtur constitute in esse per subz apud ipsuz fm istaz rōne: materia. n. est cā forme. z. phyl. 30. cō. pro quanto sustentat eaz: sed forma appellat perfectio & finis māe pro quanto ipsa est cā māe dans esse sibi: vt ibi dī. Ergo si aia intellectua est separa- bilitas a corpore: opz ipsaz non esse perfectionē & cōplē- tūm organici corporis per informationem & vniōnem formaleē: sed dicebat qz forma qlibet dī ab informando: si igit̄ aia intellectua apud Auer. dī forma hoīs: igit̄ dat esse formalr homini. Et ista rōne initī dicunt etiā intel- ligentias dare esse formalr orbibus: sed nos xtra hos se- cumus prolixaz qstionez de tripli causalitate intelligē- tie in annotationib⁹ nostris xtra Joāne de landuno sup sua meta. sed pro nūc volo de intentione Auer. luce clari⁹ ostendere non oēm formaz esse per informationez dictā. ¶ Iaz Lomētator. iz. meta. com. 37. hz qz perfectionū pro- pter quas mouies perfectū: quedaz sunt qualitates qbus perficitur illud qd mouetur: vt illud qd mouet ppter sa- nitatez. Et quedaz sunt sube extrinsece a re que mouetur ad eas: vt assimiles eis: vt sunt actiones oēs seruoz: qm sunt erga genera intentionū dñi s̄r̄: hec Lom. Amplius. si oēs forma esset informās: frustra igit̄ p̄hus quesiuistet in. z. de aia. i tex. cō. xi. an aia sit actus corporis: sicut nauta nauis. ¶ Confirmat. naz Lom. z. de aia. iuper tex. cō. zi. vbi p̄ha loquens de intellectu dicit. qz videt esse alteruz genus aie: hz. qz aia intellectua non dīcī ania nō equi- uoce: & rectius dī de ipsa qz sit non aia. Et seipsum decla- rando in eodē scđo de aia. cō. 32. dicebat aiam intellectu- az esse de natura superiori nā anie: pro quo debes scire qz ordo entiū est iste. nā. aia intelligentia & deus. Nā ē in- ferioz aia. & aia inferior ad intelligentiaz: intelligentia aut inferior deo: vnde Lom. in libro obstructio destructionū. disputatioē. xi. in solutione primi dubi. inquit. Et id qd ipse dixit noīe p̄bowz. v3. qz id qd procedit ab ipso deo. p- cedit modo nāe falsuz est. imo dicit p̄yphatetici fm ve- ritatē loquētes qz entia pcedunt ab eo altiori modo qz sit nā. & qz sit humana volūtas. Scias etiā apud arabes aiam ab animando dictaz: vñ Alii. loquens in. 9. sue me- taphys. ca. 4. de ania imaginatiua orbis que fm ipm non

erat educta de po^{māe}: sed soluz creata ab intelligentia: vñita tñ formalr fm esse. ingt̄ hec vba. Nō autē tñ ostē dimus qz aia vniuersituz celī est eius perfectio: & el^f or- ma: nec est suba separata: aliogn esset intelligētia nō aia. a pari dico qz si aia intellectua apud Auer. dī melius nō aia: hoc non est ppter aliaz cām: nisi qz non est vñita fm esse dans perfectionē corpori formalr: vt isti sibi iponūt. Amplius Lom. vult 3. de aia. cō. 5. i9. & zo. aia intellectuaz p̄mo vñri hoi fm spēm qz hoi fm īdividuū: h̄ aut non. eē: si aia esset forma dans cē formale hoī: qz actus & gnātiones oēs sunt singularuz ex probemio meta. Am- plius Lom. 3. de aia. cō. 5. tenet aiam intellectuam non vñiri hoī: nīl medianitib⁹ phāstmatib⁹: hō aut phanta- stari incipit qz deuenit ad discretiōis annos. hoc aut nō esset si ipse tenuisset aiam intellectuaz dare esse formalr hoī: qz tunc a principio vñire ēl: qz nullū formatuz pōt esse sine sua forma intrinseca: etiā per diuinaz potētiā: vt nostri theologi dicūt: cū non possit deus vicem cause in- trinsece supplere. ¶ Et affirmat. naz si teneamus aiam cogitatiuaz esse in hoī: & teneamus aiam intellectuam esse vnaqz intelligentiaz nūero separatam & eternam oia saluari possunt: qz hō non habeat animam istam intelle- ctuam: nīl post annos discretionis: qz hō omnes opera- tiones vitales & nāles & aiales habere pōt sine aia intel- lectuā: qz aia cogitatiua fm Auer. oia ista supplere pōt: si igit̄ aia intellectua ipsi hoī vñitur nulla alia est necessi- tas: nīl ppter intellectuē: sed intellectio non regrit for- malez vñlonez: cū corpore fm Auerr. qz potius ista vñio impedit: vt diximus: intelligere. n. non sit mediante or- gano corporeo: quare igit̄ cogunī ponere de intentione eius aiam istam corporis organici actus esse intrinsecuz non video: vnde isti sunt medy inter Auerro. et xpianos. volunt. n. tenere vñitatez intellectus cuz Auer. & volunt- eam defendere cū principiis xpianoz: & ista nō possunt stare: qz ex oppositis principiis sequuntur opposite xclu- siones. Erubescant ergo mendacio velle tueri vñitatē intellectus imponendo ei illud qd non dixit. Sed potius dicant ipsuz mentitum fuisse: sicut rei veritas est: qz noua signenta & monstra parere in via eius. Nam vt luce cla- riū p̄z: non minora inconvenientia sequuntur cōtra hoc qd dicunt qz cōtra vñitatē intellectus. & illud maximo argumento est. qz omnes latini nostri: sicut Albertus co- gnomento magnus: qui opinionum arabum: & precipue Auerro. fuit fidelissimus interpres. Et beatus doctor: in super subtilissimus Scotus: ac Egidius romanus: quoqz isti non sunt digni soluere cōsigiaz calciamenti voluerūt Auerro. sententiam fuisse anīmaz intellectuam non cē formam substantialez hominis: taceo Gregorius arabi- nensem. Joānem de gandaio. Haētanum & paulum ve- netum & multos preclaros Auerroystas ex vñentib⁹: q- tenuerunt hanc fuisse Auerroystas ex vñentib⁹: vt dixi et isti bene intrinsecus deuenient ad hoc: sed volentes cui- tare inconvenientia cōtra vñitatez intellectus deueniūt ad hoc: vt dicant aiam intellectuam: & si vñica sit: ipsaz tamē dare esse asseverant. Alter enī non posset hō intel- ligere per aliquā principiuz separatum. Et ideo propositū nostrum fuit declarare oppositum de mente eius: vt ab ipsa tādein veritate coacti nullo pacto defendant vñita- tem: imo potius fatuitatem intellectus. Ad formam igit̄ contradictionis dicamus qz Lom. seipsum declarat quō est anīma intellectua forma hoīs in isto cō. 38. qz d. qz ē forma īquātū est agens nos: qz intelligentie abstracte duobus modis sunt principia eorū quoz sunt principia: & fm qz sunt mouentes: & fm qz sunt finis: est igit̄ for- ma non perficiens ītrinsece fm ipsuz: sed extrinsecū:

Solutiones contradictionis

ideo appellat Lómen. etiás formas abstractas postremas perfectiones et non pmas respectu orbium. z. meta. cálvltimo. et anima intellectua rectius apud ipsuz dicit actus secundus qz primus: sicut potest colligi ex 2mē. 5. secundi de anima: et ex cométo. 5. tertiū eiudem.

Lófi.39. **C**In comé.39. h3 Lómétator. qz intellectus diuidit maz a forma: opposituz p3 pmo physi.69. et. 4. phsy.16. et pmo cap. de substantia orbis. vbi dicit. qz impossibile est intel ligere materiaz absqz forma. **C**Solut. quicqd intelligitur: intelligit fm qz est in actu: et cu materia non sit in actu: nisi ppter formaz: ideo mā intelligitur per formaz: nam cum materia sit puruz potentiale: caret dese princi pio formalí quo aliquid cognosci pót. Et ideo dixit phs in. 7. meta. in tex. cō. 35. qz fm se ignota est. Intellecta autez sic materia in pmo intellectus occursu: potest intellectus diuidere materiam a forma: et intelligere materiā non esse formam: nec alquā habens formam: et isto mo do considerata materia non hz esse extra animaz: qz non potest fm ipsuz. z. physi. cōmē. 1z. existerē sine forma: qz tunc qd non est in actu esset in actu: sed soluz vt sic hz eē in anima: et est ens rationis: vt dixit Lómétator. 1z. meta. cōmē. 14. pro quanto vt sic solius rationis potest ee obiectum: non autem nature vel agentis naturalis: qz si ma teria extra animaz esset sine omni forma: non posset ali quā recipere in actu: vt scribit Lómétator in. 8. phyc. cō. 4. sic patet qualiter intellectus materiam a forma diuide potest: et in quo actu: et qualiter non.

Auerro. in cōmē. 41. duodeciml metaphy. c. h3. qz in celo nulla est alia potentia nisi ad quietez: oppositū patet p ipz 6. physi. cōmē. 15. z. 7. physi. cōmē. 2. et nono metaphy. cō. z. texu. 17. vbi dicitur. qz non est timendum qz corpora celestia stent. **C**Magna fuit magnifice domine alteratio nibus quas habuistis vos nobiles inuicem. Et magnificus ac perfectissimi iudicu dñs Halspar Ztarenus amicissimus tuus: et studiorum meoruz collega dubitauit actu tissime cōtra Lómétatorez in presenti passu. Nam dñm eius qz in celo nō est potentia ad corruptionem: sed solū est in potentia ad quietez: aut hoc intelligitur de celo inquantū celum: aut hoc intelligitur de celo inquantuz cor pus: si de celo inquantū celuz hoc est falsum: qz per ipsuz cōmē. z. leptimi phsy. celuz inquantuz celuz non potest ge scere. Si vero dicas qz dictuz Auer. intelligitur de celo inquantuz corporis: tunc nulla vt sic est dñia in dicendo celu esse in potentia ad quietez: et dicere ipsuz esse in potentia ad corruptionem: qz si forte dicas celum inquantuz corpz posse corrumpi: celuz autez inquantū celū posse quiesce re: tunc comparatio erit in equiuoco: sumit ut dictuz est: tunc Lómétator. 2diceret sibi ipsi: qz ipse minime vult celuz inquantuz celum posse quiescere. Argu est satis dis ficle: sicut yides: sed vt mibi yidez dici potest qz celū po

test sumi tribus modis: vt scribit Lómétator: in pmo celo cōmē. 76. z. 96. uno modo pro orbe qui mouetur: alio mō pro toto aggregato ex omnibus orbibus: qd vt sic anial magnuz dicitur: et dicitur etiam celum aggre^m ex intelligentia et orbe. Tunc dico qz celuz pro orbe tantū non hz potentiam ad corruptionem inquantuz orbis talis est: qz est corpus simplex carens materia: licet inquantuz corpz absolute: vt ly corpus dicit aliquid indifferens ad corpz generabile et eternuz: possit corrupti potentia logyca: qz nibil aliud est: nisi non repugnantia quedaz: et non implicatio 2dictionis causata ab intellectu ex terminorum rationibz: inquantuz non repugnat. Celuz autez pro orbe tm: potest quiescer: et inquantū corporis: et inquantum celum: qz successio et fieri motus non depēdet in esse: nisi ab ipsa intelligentia tāqz a causa extrinseca totaliter causan tientitatem motus: sicut. d. Lómétator in plementi cō. Et ideo celuz pro orbe sumptuz qz sit in motu non hz a se: sed ab ipso motore: ideo vt sic etiā solitarie consideratū absqz intelligentia non implicat contradictionem ipz posse esse in quiete. Et isto modo sumptuz celuz Lómétator hic dum dixit celum non habere aliaz potentiam inquantuz celum sic sumptuz: nisi ad quietez: qz vt sic non hz potentiaz ad corruptionem: vt dictuz est. **S**3. 7. physi. cōmē. 2. z. 6. physi. 15. Et nono metaphy. tex. cō. 17. quando dñ celum non posse quiescere inquantū celum ibi sumitur celum p aggregato ex intelligentia et orbe: qz vt sic stat sub moto re: et vt sic non potest non moueri: qz ibi non est contingētia: qz esse a posse non differt in talibus. tamē inquantuz corpus tale celuz p̄sidera^m non repugnat sibi ges: qz tūc cuilibet corpori repugnaret quies: qd est absurdus. arg^m igitur ex equiuocatione celī procedit: qz aliter sumit celuz ibi et aliter hic: sicut patet ex declaratis. Et sic sit finis oīum solutionum ad contradictiones Auerro. super tota phia naturali: et super tota metaphyca ad laudez omnipotentis dei et glorioissime virginis: in gbus si quid dc̄m̄ est: qd a veritate fidei nostre dissolare v̄. illud ex phoz mente et Auerro. cuius nos interpretes suimus dictū sit. Ego autem in omnibus romane ecclesie me submittō: p veritate fidei nostre pro qua bis patiar mori: pro qua bis moriar libens.

Expliciunt solutiones contradictionis Auerro. sup tota phia naturali: et super tota metaphyca edite per soler tissimum phm̄ Marcuz Antoniu Zimara de sancto petro de galatinis phiam naturalem: padiue publice pro fitentem.

CUenetus per heredes Nobilis viri quōdam domi ni Octauiani Scotti Liuis ac patrity Modoetensis. impsi se per Bonetum Locatellum Bergomensez psbyteruz. Anno dñi. ihos. Die pmo July.

CSylvius Laurentius a portu caballenfis clarissimo artius, et medicina doctori Marco Antonio sanctipetrinati et bidrutino ere publico in Gymnasio parauino phiam profitentii felicitatem dicit.

Ui interpretatione ingeniosissimi suscipit Auerrois. Marce mi doctissime. eos no solu (qd dicit) ad Aristophanis lucernam. Uex etia ad cleantibus opz lucubrasse. nec iniuria petrus mantuanus noster philosophantius. nuc primi fere nois. publico auditorio pfilteri solet. hoc Auerroi esse genuinu. vt cuius implicita oibus viribus nerisq explicare contedit. et admittitur. maxime implicat. eoq fertur diffide te conscientia. quo deniq ipsum impetus errabude opinionis impellit. Quaquia ego marce cometaria semper Auerrois calamitate tempoz fuisse etaminata mutilataq credideriz. nec talia ab ipso; qualia nunc passim leguntur. fuisse publicata. Nam muleiungis (vt reor) scatent mendis ob illius boni viri insciti. qui sicut lingua arabica minime valuit. ita nec romana grauitate in litteris retulit. quo factuz est. vt Auerrois spse. qui tam gradi nuc gdem authoritate pollet. interpolatus. plenusq multis erroribus sit editus: sit ex luculento scriptore: atq eruditio doctrina neq triuiali: neq fustanea: no solu scrupulosus. sed etia vermiculatus. sit deniq proficetibus quemadmodu sepia: sparso sub oculos ipsos: manuq pectoris: suo sibi suco elabitur. Quapropter Marce phoz acutissime: cu errores Cometatoris no minus obsunt legetibus: qz prosint bone interpretationes: instituisti tu: nec absq lande: loca qz plurimi: pspicenter. et accurate annotare. que profecto apud Auerrois magis obelisco qz astroloco digna esse vixisti. eoz tibi maior est laus. quo ex vberrima hac recetioz hominu fruge. nemo adhuc extiterit. q lectione ipaz a virtute sit vindicare adortus: fuerit idoli qui sparsis paucissima qd: velut i trascursu subnotaret. fuisse illud intra hostium vallum iaculari. no statuaria cōserere pugna. Explicant a te obscurores speciem sensus omnes. emendat preter fortasse quoruā sententias inueterata lectio. que imperfecta sunt absoluunt: squalentia recocinant. in quibus boies alioquin eruditii allucinabantur. no dissimulabo ego iudiciuz. no supprimam que in re sentio. nibil eniz in hoc genere existimo fieri posse pfectius: pensculatius: amussitatius: no erit quispiam ex animi sententia. tam male feratus qui dicat te. hec queque sunt. que bebetiori no idigebat indagatu: de fece hausisse. neq pbylosopboz trassiluisse lineas. fateamur igit tamē basce annotationes prodire in publicū mereri. easq lectitari citra oem criminacione. cum ex hac proculdubio lectione cōfidimus candidos lectores frugiferam utilitatē. cu voluptate esse capturos auribus. animisq esse no in fructuose satisfacturos. perspicue. n. cognosci pot. ea esse enodata abste peritissime Marce. q neq in scolio a circulatoribus tabernaribz verbis decata: neq schedulis triuialibus protrita sunt. Vale et Sylviū tuu
vt soles ama. Ex parauio idibus. Juny a Natali cristiano. M. D. vii.

Registrum

AA

Marci Antonij
C Marciantonij
qui format
gotoria minus

BB

igit modus
locis allegatis:
simplex qd.
gradualez. Huius
CC

etpiu in ea:

capax sit forme
est considerari:
No cōsiderat:

DD

CIn cometō.
C Super ultimo
talio modo
aliqua:z dicūt

EE

CIn eodē cometō.
bilis nec remissibilis.

Laus deo.

